

M

13 - 210 / 4.

FAMILIARIA

IN MATERIA ECCLESIA-
STICARVM PENSIONVM,

CLARISSIMI, ET CONSV-
MATISSIMI IVRISCONSULTI

HIERONYMI GIGANTIS

FOROSEMPRONIENSIS,

CONTINENTIA QVINQVAGINTA

quæstiones in dicta materia, ultra eas

quas posuit in suo Aureo Tra-

ctatu Pensionum,

VN. A CVM EIVSDEM EPI-

thomate de Intruso, Nunc primum

in lucem edita.

Cum summi Pontificis, Senatusq; Veneti decretis.

V E N E T I I S

M D L X I I.

Don. P. de la Torre ex libris Arch. ep. Amal. Regi

Don. Hieronymus Gigas. 1671.

ILL.^{mo} ET REVER.^{mo} D.

DOMINO IVLIO FELTRIO,

DE RVVERAE, TITVLI S. PETRI

in vincula, Diacono Cardinali, Perusiz,

Vmbriæq; Legato, Hieronymus Gi-

gas Iurisconsultus inoffensam

felicitem præcatur.

VIT hoc semper instituti, mo-
risq; veteris apud omnes Cardi-
nalis amplissime, vt si quis vn-
quam in communem vsum, ho-
minumq; vtilitatem, aliquid in
aspectum, lucemq; proferret, id
totum, idq; præcipuum, sub ali-
cuius perstantissimi viri patroci-

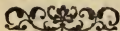
nio emanarit, vt ab inuidis, & maleuolis, facilius tanti
viri testimonio arceretur: Quare cum multi a me pe-
tississent, quibus ego nec possum negare, nec debeo, vt
Responsa quædam, ad Ecclesiasticas pensiones spectâ-
tia, a me antea elucubrata, eorum commodo, & utilita-
ti, qui in sacro nostro foro potissimum versatur ederẽ,

ne sine alicuius præclarissimi viri tutela in lucem prodirent, Ea tibi qui & studiosus es, & studiosorum hominum fautor semper fuisti, merito iureq; optimo nunc panda decreui, enimvero sic clarissimis tui animi dotibus, & generis nobilitate emines, & excellis, vt tui ordinis omnes non solum equare, sed longo etiam interuallo antecellere facile possis, Cum enim apud Umbros, & Perusinos pro Pontifice magna nominis tui celebritate Legatum agas, illius Prouinciæ populos non tam accuratè, & prudenter, quam religiosè, & piè gubernas, quo fit vt rara tua singulariq; prudentia, ac rerum multarum vsu præstantissimo, quæ a summo tuo ingenio, summaq; virtute erant expectanda, non pacificè solum & quietè degant, sed etiam rerum copia & vbertate maximè fruatur, Ad hæc accedit quod Sore quoq; Ducatū atq; oppida non pauca tenes, quorum locorum homines, ob tuam quæ in omnium oculis & conspectu apparet humanitatem, veluti alterum in terris numen obseruant: Verū non possum ego sine grauissimo animi mei merore, maiorum tuorum splendorem in præsentia præterire, quorum præclara facinora totum ferme orbem illustrarūt, in quo albo proauus tuus Federicus Feltrius Urbini Princeps, extitit copiarum Dux fortissimus, ac sapientissimus, totiusq; Italiæ decus egregium, qui nouies hostem generali certamine debellauit. Iulij quoq; Pontificis Maximi illius nominis Secundi, cuius tu pro nepos fuisti, animi magnanimitatem, liberalitatē, prudentiamq;, in vna quaq; re imitaris, Quæ omnia in ex-

celso & illustri loco sita, positaq; sunt, atq; in omnium oculis, & conspectu ita apparent, vt nihil addi posse videatur, quæ per orbem, ad exteras quoq; gentes, non ob scuro, nec vario sermone, sed & clarissima, & vna omnium voce proferuntur. Nec desunt quoq; tibi ornamenta, & decora quamplurima, quibus Guido Baldus Vrbinas tuus pernecessarius plurimum abundauit, nā cum bene, optimeq; de vtraq; lingua meritis esset, prudentia in primis maxime clauit, de quo scriberem plura, nisi ea ab eloquentissimo viro Petro Bembo in medium fuissent allata, sed quid de Francisco Maria patre tuo Vrbis Principe dicam? qui & vir strenuus, & egregius propugnator, fortitudine, prudentia, constantia, consilio, ac rei præsertim militaris scientia, omnibus Italiæ Ducibus palmam abstulit, quem Martem alterū, milites appellare non dubitarunt: Hic cum suis laudibus, tum vero te filio, omnium Principum fortunam superauit; is namq; iuuenis admodum Pontificij exercitus sub ipso Iulio Pontifice, cuius erat nepos, Dux fuit, mox Florentinæ Reipublicæ stipendia meritis, Venetarum postea copiarum Imperator egregius, adeo in re bellica excelluit, vt Christiani Principes illius cōsilio, & opera potissimum vterentur. Hunc Guido Baldus frater tuus excipit, nam præclara illius gesta, & fortia facta secutus, ob fortitudinem, & prudentiam, quam literarum studio, & vsu est adeptus, Italiæ Principes antecellit, illud etiam adiungo, quod literarum amatores, singulari cura, & studio semper est complexus, Isq; bonis
quæ

quæ illi natura, studio, fortunaq; data sunt, facile quæ
sunt in Principe amplissima est consequutus, Eleono-
ram quoq; Gonzagam matrem tuam, alterum veluti
castitatis & pudicitiae exemplum, ac probitatis & reli-
gionis specimen singulare, nolo tacitus præterire, quæ si
ex omnibus Italiae Matronis vna exoptanda esset, quæ
illi conferre possem non facile inuenirem: Fruere igitur
his animi tui dotibus, atq; familiae amplissimæ ornāmē-
tis, & Gigantis tui munusculum hilari vultu, letaq; fron-
te accipe, qui te, tuosq; omnes summo semper studio
cura, ac diligentia mirificè obseruauit, teq; in primis, &
vnicè colit, & constantissimè veneratur; Erit hoc itaq;
meæ in te obseruantiae pignus non vulgare, quod si tibi
quemadmodum spero, placuisse cognouero, alia quæ-
dam de nostra officina, veluti de eodem oleo, in lucem
dare sub tuis felicissimis auspicijs vehementer contēdā,
Vale, & salus fidei, & religionis Christianæ decus egre-
gium. Venetijs Calend. Ianuarij. M D LXII.

PAVCTORIS CARMEN
AD EVNDEM ILLVSTRISSI-
MVM CARDINALEM.

*Feltria progenies sacroq; ex robore nata
Imgens Cardinei splendor, honosq; chori.
Suscipe (parua licet nostra hæc sint munera) quæso,
Quæ tuus ex animo obtulit ipse Gigas.
Ne quercus protecta tuæ sub tegmine, passim
Docta reformident ire per ora uirum:*

AD CLARISSIMVM IVRIS-
CONSULTVM HIERONYMVM GI-
gantem Natalis Comitum Venetus.

*Terrigenas uoluisse Iouem detrudere cælo;
Fabula: conati frangere iura Det.
Cum tu iura uirîs pandas, tu regna Tonanti
Defendas, cur tu diceris ipse Gigas?
Vîs dicam? scelera illorum uirtute quod æquas,
Ferro ij, tu iuri cedere cuncta iubes.
Terrigenum quanta est infamia concita factis,
Accedit rebus gloria tanta tuis.
Sed cum tam iuri tribuas, quam uiribus illi,
Nonne esses multo rectius Antigigas?*

MICHAEL CALIDONIUS
IVRISCONSULTVS VINCEN-
TINVS LECTORI S.

ONSVEVERUNT ferè omnes, qui epistolas nuncupa-
torias in principijs operum adendorum inscribunt, aliquid
tū de auctoris, tum etiā de operis laudibus in mediū afferre,
vt legentium animos ad auctore diligendū, opūsq; ipsum ma-
gnificandum alliciant, quod etsi optima ratione ab illis fie-
ri arbitrer, neutrum tamē istorum mihi in presentia obediū
esse duxi: Hieronymi enim Gigantis auctoris nomē, re-famaq; clarū, summis,
& multis multarū laudibus celebratū, immortalitate dignum esse, nemini equi-
dem est obscurum, qui vel modicum in iuris Pontificij, & Casarei studia, aut
in publicis, forensibusq; causis sit versatus, cuius sane Iureconsulti summā eru-
ditionem, ingeniū, iudiciū, & multarum disciplinarum, & artium cognitio-
nem, cum alia multa restantur, tum præcipue exactissimi duo illi tractatus ab
eo superioribus annis, magno omnium Doctorem virorum plausu, & approba-
tione editi, quorū alter de pētionibus, alter vero de Crimine lase maiestatis, in-
scribitur. Opus autē hoc nullius pariter cōmendatione indiget, cōstet quippe
quingenta eruditissima Responsa, pensionū ecclesiasticarum materiam con-
cernentia, pro temporis dubiorumq; in dies contingentium varietate, ab eo cō-
scripta, & in vnum collecta, vna cum breui, & eleganti tractatu de Intruso,
opus quidem multis modis magnificandū, beneficiaria etenim materia, de qua
hic agitur, omnium dignissima, & vberima, & in foro frequentatissima esse
conspicitur. Illud igitur vnum mihi tantum superest, vt te ingenuè lector, etiā
atq; etiam hortē, & vrem, vt hunc recentem sctum audio, & lubētī animo ex-
cipias, exceptum amplectaris, & foueas, & genitoris erga te liberalitati, qui
illum adeo cultum, & exornatum, ad tui tantummodo vtilitatem, & commo-
dum, multis, magnisq; vigilijs, & laboribus, ædere preparauit, immortales gra-
tias agas, felicitatemq; ei perpetuam optes. Vale.
Venetys Cal. Ianuarij. M D L X I I.

INDEX OMNIVM ET
SINGVLARVM QVAESTIONVM,

quæ continentur in responsis Clarissimi Iu-
risconsulti Hieronymi Gigantis
Forosempronienſis.

SECUNDVM NUMERVM
cuiuscuſque Reſponſi.

Primâ.

I reſeruetur alicui tertia ſeu medietas fruſtuum alicuius
beneficii loco annuę penſionis, an auctis fruſtibus ipſius
beneficii augmentum cedat etſam ad commodum ip-
ſius penſionarii, fol. 1. .X

II.

An debitori penſionis competat beneficium, cap. Odoardus, de ſo-
lution, fol. 3.

III.

Regula cancellarię de annali poſſeſſ. nō moleſtādo, an locū habeat
in Clerico beneficio priuato ob nō ſolutionē penſioſionis, fol. 5.

IIII.

Penſio an reſeruari poſſit filio ſuper fruſtibus beneficii, quod ſuiſ
patris, fol. 6.

V.

Extinſtio penſionis impoſitę ſuper fruſtibus alicuius beneficii, an
cedat

** cedat

I N D E X

cedat lucro habentis reſeruatōs omnes fructus dicti beneficii,
vel lucro beneficiati. fol. 8.

VI.

Non ſoluens penſionem in terminis in literis contentis, an inci-
dat in pœnas, & cenſuras contentas in dictis literis, ſi talis reſer-
uatio erat nulla. fol. 9.

VII.

Penſio ſuper fructibus eccleſiaſtici beneficii, an reſeruari poſſit Cle-
rico mente capto. fol. 10.

VIII.

Clericus an pro rata penſionis teneatur contribuere reparationi
Eccleſiæ, ſuper cuius fructibus dicta penſio eſt impoſita. fol. 11.

IX.

Dux penſiones ſi erant reſeruatae ſuper fructibus beneficii, eodem
die, quarum altera de altera mentionem non fecit, an ambæ va-
lidæ ſint vel nullæ. fol. 12.

X.

Penſionarius, pro qua portione debeat contribuere ad ſolutionē
decimæ. fol. 14.

XI.

Penſio, an licite ſolui poſſit, pro habendo nudo titulo beneficii.
folio 16.

XII.

Penſio quinquaginta ducatorum alicui reſeruata, ſuper fructibus
duorum beneficiorum, ut puta, viginti quinque ducatorum ſuper
vnoquoque ipſorum, cum poteſtate illam transferendi pro di-
midia, ſi penſionarius aſſequatur vnū ex dictis beneficiis, an poſ-
ſit transferre dimidiam dictæ penſionis, reſeruata ſuper fructi-
bus alterius beneficii. fol. 17.

Q V A E S T I O N V M.

XIII.

Mandatum Papæ de reseruanda pensione super fructibus beneficii primo vacantis in aliqua diocesi, an comprehendat Ecclesiam ædificatam de nouo in dicta diocesi, fol. 20.

XIIII.

Minor cui fuit prouisum de beneficio simplici, vel curato cum dispensatione, super cuius fructibus est reseruata certa pensio soluenda alteri Clerico, an ob non solutionem dictæ pensionis incidat in penas contentas in literis reseruationis dictæ annuæ pensionis, fol. 22.

XV.

Tres impetrarunt beneficium vacans quorum vnus assequutus est illius possessionem, secundus, sua iura cedit possidenti, tertius, cum possessore diu litigauit, & obtinuit ad sui fauorem sententiam, qua declaratum fuit illud beneficium ad se spectare, & possessori in eo aliquod ius non competere, sed relaxare debere possessionem victori, & ad restitutionem fructuum, Quæritur an in restitutione fructuum computabitur pensio soluta per possessorem, alteri debita super fructibus dicti beneficii, fol. 23.

XVI.

Cõpositio facta inter rectorem beneficii, super cuius fructibus est reseruata annua pensio, de percipiendo dictam pensionem in minori quantitate, quam esset ipsa pensio, an transeat ad successorem, fol. 24.

XVII.

Pensio an transferri possit per papam de vna persona ad aliam, sine consensu rectoris beneficii, super cuius fructibus est reseruata, fol. 26.

XVIII.

Pensio assignata Clerico super fructibus beneficii, de consensu rectoris illius, quæ transeat ad successores, an is qui dictum benefi-

tium est affectus vigore gratiæ sibi concessæ, quòd dictum beneficium cedente, vel decedente Rectore dicti beneficii habere debeat, quæ gratia erat illi facta ante assignationem dictæ pensionis, teneatur ad illius solutionem. fol. 27.

XIX.

Pensio assignata resignanti partim super beneficio a se resignato, & partim super alio beneficio, quod resignatarius possidebat, si resignatarius in lite quam habuit super beneficio resignato succubabat, an pro ea parte, quæ est super alio beneficio subsistat. fol. 30.

XX.

Pensio super fructibus beneficii, an assignari possit buffoni, & histrioni. fol. 32.

XXI.

Sequestrari an possint fructus beneficii, super quibus est assignata annua pensio alicui Clerico. fol. 34.

XXII.

Pensio assignata clerico super fructibus beneficii in euentu, quòd illius Rector cedat, vel decedat, an debeat si Rector dicti beneficii propter delictum illo priuetur. fol. 35.

XXIII.

Is cui reservata fuit annua pensio super fructibus alicuius beneficii, si & postquam cessauerit reservatio omnium fructuum dicti beneficii alteri facta uxorem accepit quæ tandem mortua est, & post illius obitum cessavit reservatio fructuum prædictorum, an pensionem consequi possit. fol. 36.

XXIII.

Pensionarius cui pensiones non fuerunt solutæ a Rectore beneficii quo vivente non egit ad priuationem beneficii vigore regressus, an sibi super eo competat actio contra successorem. fol. 38.

Si alicui fuit referuata tertia pars fructuū alicuius bñficii loco annuatim pensionis integre p̄soluēda, an intelligatur deductis expēsis. fol. 40.

Referuatio tertiæ p̄tis fructuū bñficii alicui facta, ex eo q̄d bñficiū resignauit, p̄pria autē p̄cipiēdorū, an intelligi debeat iuxta exp̄sionē valoris illiciter factā, vel scđm verā fructuū q̄titatē. fol. 44.

Pensionarius an pro rata pensionis teneatur ad solutionem procurationis, quæ ordinario visitanti debetur. fol. 46.

Pensionario agenti super spolio pensionis, an sufficiat confessio aduersarii ad probandum eius titulum. fol. 47.

Pensionem impositā super fructibus beneficii, an teneatur soluere intrusus in eo, vel habens iustū titulū, nō autē possessionē. fol. 48.

Regula cancellariæ de publicandis resignationibus, an locū habeat in translatione pensionis. fol. 49.

Rector beneficii super cuius fructibus referuata erant duæ pensiones, quarum altera de altera mentionē non faciebat, soluit semper per ambas pensiones, & eo viuente cessauit vna ex eis per obitū pensionarii, An successor in dicto beneficio agere possit, de nullitate alterius pensionis, ex causā prædicta. fol. 50.

Pensionarius qui obtinuit super spolio pensionis contra Rectorem beneficii, si postmodum referuatio dictæ pensionis fuerit declarata, nulla an restituere teneatur exactas pensiones. fol. 53.

XXXIII.

Infordescens per annum in excommunicatione, quando excommunicatus fuit ob aliam causam, quam ob non solutionem pensionis, an priuatur ipsa pensione. fol. 54.

XXXIII.

Pensio super fructibus beneficii, an dicatur in esse deducta, statim si gnata per pontificem supplicatione, antequam Rector beneficii præstiterit suum consensum. fol. 56.

XXXV.

Pensio an imponi possit super distributionibus quottidianis. fo. 58

XXXVI.

Pensiones decursæ non exactæ pensionario condemnato de crimine læsæ maiestatis, an veniant in confiscatione bonorum. fol. 63.

XXXVII.

Literæ expeditæ super reservatione annuæ pensionis, in quibus narratur, q̄ talis Rector illius beneficii, illud resignauit, an probent titulum eius, cuius beneficium renunciatum fuit. fol. 65.

XXXVIII.

Pensio si fuit alicui reservata cum clausula, q̄ non possit ad minorem summam reduci, an clausula prædicta non obstante reduci possit ad minorem summam. fol. 66.

XXXIX.

Regula cancellariæ de triennali possessore non molestando, an defendat Clericum qui per triennium stetit in pacifica possessione non soluendi pensionem. fol. 67.

XL.

Regula cancellariæ de annali possessore, an obstat pensionario quādo duo litigant super beneficio, a tertio nullum ius habente per annum

Q V A E S T I O N V M.

annum detento, Et vnus ex dictis duobus litigantibus, cui ius in dicto beneficio competebat, alteri iura sua celsit obtinendo sibi super illius fructibus reseruam annuam pensionem. fol. 68.

XLI.

Pensio decursa non soluta, an & quando sit debita hæredibus pensionarii defuncti per Rectorem, qui successit in dicto beneficio. fol. 69.

XLII.

Intimatio literarum reservationis annuæ pensionis, an fieri debeat Rectori beneficii illius onere grauati, antequam contra eum procedatur ad pœnas, & censuras, de quibus in dictis literis. fol. 72.

XLIII.

Spoliatus perceptione annuæ pœsioni, si lite pœdente iuxta facultatē sibi cōcessam, transtulit pensionem in alium, an ille in quē trāslata est dicta pensio, possit prosequi iudicium spolii. fol. 74.

XLIIII.

Capitulum sede vacante, an consentire possit pensioni in transactione adiecte inter duos Clericos litigantes. fol. 75.

XLV.

Procurator an cōstitui possit ad consentiendum pensioni, si & quatenus beneficium sibi conferratur. fol. 76.

XLVI.

Pensiones in Francia, in quibus casibus admittantur, & an omnia obseruentur in dicto Regno, in materia prædictarum pensionū quæ seruantur in partibus nostris. fol. 77.

XLVII.

Obligatus ad soluendum omnia, & singula debita onera, ac liuella alicuius monasterii, an teneatur ad onus insolitum nunquā per antea impositum. fol. 78.

Penſio an ſolui poſſit procuratori conſtituto ad liſem, vel pro-
curatori generali habenti generale mandatum. fol. 80.

Valor ducati, an ſit conſiderandus in ſolutione penſionis, vt currit
Romæ, ubi facta fuit reſervatio penſionis, vel vt currit in loco ubi
ſitum eſt beneficium, ſuper cuius fructibus fuit reſervata ipſa pen-
ſio. fol. 81.

Penſio alicui debita, & in alium tranſlata, poſtquā is in quem tran-
ſlata fuit ad Clericatū fuerit promotus, an interim vacet in per-
ſona illius, cui primo erat reſervata, & de cuius conſenſu tranſ-
lata fuit. fol. 82.

RESPONSA FAMILIARIA

In materia Pensionum Ecclesiasticarum
Clarissimi Iuris Vtriusque Docto-
ris Hieronymi Gigantis Fo-
rosempronienſis.

S V M M A R I V M.

- 1 *Pensio est onerosa Ecclesie cui dicitur esse quadam seruitus.*
- 2 *Seruitus non augetur aucto fundo cui debetur.*
- 3 *Consensus reſtoris beneficij requiritur regulariter in constituenda pensione super illius fructibus.*
- 4 *In onerosis non veniunt addita post.*
- 5 *Decimarum concessio est odiosa & non comprehendit futuras decimas.*
- 6 *Promittens manutennere pontem non tenetur de augmento.*
- 7 *Limitata causa limitatum parit effectum.*
- 8 *Dispositionis ips attenditur etiã in contractibus & vltimis voluntatibus. Extensio ad futura non fit quantuncunque verba sint generalia.*
- 9 *Verba intelliguntur rebus sic stantibus.*
- 10 *Ad incogitata non refertur dispositio.*

A Qui

R E S P O N S V M

- 11 *Qui promisit dare decem omnibus canonicis aucto numero canonicorum, auctis decem dare debeat.*
- 12 *Legatum factū omnibus Ecclesiis, an debeat Ecclesiis postea edificatis.*
- 13 *Vsfructus regulariter non augetur aucta re ex qua debetur.*
- 14 *Aucto fundo non augetur seruitus & vide nu. 15. & nu. 16.*

R E S P O N S V M P R I M V M.

I O A N N I B A P T I S T A E E G N A T I O
Veneto viro literatissimo.

V M A B in eunte etate alectus cumulo virtutum tuarum tibi deditus semper ex animo fuerim opus non erat, q̄ tanto studio a me requireres, quod utiq; solo nutu consequi posse non ignorare debuisses. Cupis igitur edoceri, an si Pōtifex reseruauit alicui medietatem omnium fructuum loco annuæ pensionis alicuius beneficii, quod utique fieri potest: Quia pensio non solum in quantitate, sed etiam in quota fructuum constitui consuevit à Pontifice, vt latè scripsi in tract. pensi. quæst. viii. Et fructus ipsius beneficii post talem concessio nem augeantur, An huiusmodi augmentum pro medietate cedat lucro, habentis reseruatiōem prædictam, vel totum obueniat Rectori ipsius beneficii.

- 1 Dicendum arbitror, † quod cum pensio sit onerosa Ecclesiæ, super cuius fructibus imponitur; quia est quædam seruitus, vt scribit Gomes. in regula Cancellariæ, de non iudican. iuxta formam supplic. in compendi. vtriusque signaturæ, fol. vlt. Et dixi in tract. pensi. q. vii. in princ. Augmentum non spectare ad ipsum pensionarium: † Nam aucto fundo non augetur seruitus illi debita. l. non modus. C. de seruit. Et ideo auctus aquæ pecori debitus non debetur, vltra numerum pecudum existentium tempore promissionis dicti auctus, text. est in l. i. §. Trebatius. ff. de aqua quotidi. & esti. & rationem adducit Bald. in d. l. non modus. quia ista constitutio seruitutis limitationē inducit eo, quia certis fundis est constituta, facit tex. in l. i. ff. de iurine. acti. quæque priuat. & est tex. in l. ergo. §. Neratius. ff. de seruit. rustic. prædior.
- 3 Cōprobatur prædicta conclusio, † quia cum per regulas Cancellariæ,

cellariæ, in reſeruatiōe huiusmodi pēſionis, interuenire debeat conſenſus rectoris beneficii, ſuper cuius fructibus imponitur ipſa penſio ſeu fit reſeruatio partis illorum non eſt præſumendum eum voluiſſe, in plus grauari quàm expreſſum fuerit. l. Rutilia Polla. ff. de contrahen. emptio. l. qui bona, cum ibi notatis. ff. de dam infect. l. qui vina, in fine. ff. de pericul. & commod. rei vendi.

- 4 Ad idem facit, † quia cum penſio ſit oneroſa beneficio, vt ſupra dixi in oneroſis augumētum, quod ex poſt creuit non venit. l. Iulianus, in fi. cum l. ſequenti. ff. de legatis. iii. vbi fundo legato cum inſtrumentis non veniunt in legato ea inſtrumenta, quæ à tempore legati citra addita fuere: † ad idem tex. in. c. tua de decim. vbi decimarum conceſſio alicui facta, tanquam odioſa futuras decimas non comprehendit.

- 6 Accedit ad prædicta, quod ſcribunt Bal. & Salicet. in d. l. non modus. C. de ſeruitut. vbi poſt alios dicunt, quod is qui ſua impenſa pontem alicuius fluminis manutenere promiſſit. Si flumē latius euagetur ex corroſione aquæ, quod non teneatur: Facit

- 7 † quia limitata cauſa limitatum producit effectum. l. ne in agris. ff. de acquir. rer. domi. Et prædicta maximè procedunt quando in reſignatione beneficii, cuius fructuū pars eſt alteri reſeruata eſſet expreſſa (vt fieri neceſſe eſt) quantitas fructuum illius in valore. Si verò non fuiſſet facta, dicta expreſſio adhuc dico idem eſſe, † quia quæ ſit quātitas debita penſionario, ſeu reſeruatorio dic

- 8 tæ dimidia fructuum inſpicitur tempus diſpoſitionis, etiam ſi ſumus in contractibus & vltimis voluntatibus. l. ſi ita, & l. medico in prin. ff. de aur. & argen. lega. & l. in lege. ff. de contrahen. empti. vbi non fit extenſio ad futura, quantuncunque verba contractus

- 9 ſint generalia, vt etiā notatur in locis prædictis: † Facit quia verba intelliguntur rebus ſic ſtantibus prout ſe habent. l. quod ſeruus. ff. de condi. ob cau. c. cum inter, de renuntiatio. c. quemadmodum, de iur. iuran. † Accedat quod ad incogitata non reſertur diſpoſitio. l. cum Aquiliana. ff. de tranſactio.

- 11 † Corroborātur prædicta per ea quæ ſcribunt Cynus, Petrus, Alberi. Bal. & Salice. in d. l. non modus. C. de ſeruitut. & Ang. in d. l. ſi ſeruitus, in prin. ff. de ſeruitut. vrbano. prædior. circa finem, & Imol. in Clemen. literas, col. xi. de reſcrip. in quibus locis dicunt, q̄ ſi ruſticus promiſit quolibet anno, cuiſlibet Canonico. S. Laurentii dare decem pro anniuersario, qui canonici tempo

- re promissionis non erant nisi decem, & postea aucti sunt vsque ad viginti, q̄ non teneatur rusticus omnibus decem prestare, sed tantum teneatur iuxta numerum Canonicorum existentium
- 12 tempore promissionis: † Et dixit Bal. in l. qui filiabus, in prin. per illum tex. ff. de legatis. i. quod in legato facto omnibus Ecclesiis alicuius diocesis non includuntur Ecclesie postmodum edificatę.
- 13 Ad idem facit, † quia aucta re in qua debetur usufructus, tunc regulariter usufructus vel onus non augetur, aut debitum. Ad quod facit in sui generalitate tex. in d. l. non modus, iuncto text. in l. is qui duo. ff. de seruitu. rasti. prædior. facit etiam tex. in l. St. licidium, & l. cuius. ff. de seruit. vrb. prædior. ex quibus iuribus habetur, q̄ nil agi potest, q̄ grauior seruitus reddatur, quam esset tempore impositionis: † pro quo etiam facit optimè tex. in l. ii. §. si. ff. de aqu. plu. arcē. & in l. i. §. item quęritur. ff. de aqua quoti. & esti. per quę iura constat, q̄ nec aquę vsus fundo debitus, nec alia seruitus augeri potest aucto fundo, facit text. in l. is cui.
- 15 ff. quemadmo. serui. amit. † Et q̄ nō augeatur usufructus, licet augeatur res, super qua est constitutus, constat in d. l. item si fundi, §. huic. ff. de usufruct. vbi tex. dicit hoc verum esse in augmento patente, prout est insula secus in augmento latente, prout est Alluio, quia ex augmento Alluionis augetur usufructus.
- Quo ad præsentem difficultatem distinguendum, puto, quod aut augmentum factum est cum impensa Rectoris beneficii, & eo casu cedere non potest, lucro eius, cui facta est reservatio de dimidia vel tertia parte fructuum alicuius beneficii Ecclesiastici per ea quę scribit Alber. in d. l. Rutilia Polla. ff. de cōtrahen. emp. vbi dixit, q̄, si in fundo, in quo alicui debetur aquę auctus fuerit, per Dominum fundi, cum eius impensa facta noua aqua, q̄ ex ista noua aqua auctus aquę non debeatur, per tex. in d. l. i. §. item quęritur. ff. de aqua quotidi. & esti. Faciunt adducta per Albert. Brun. in tracta. suo de augmen. q. x. principali, in versiculo vnde-
- 16 cima sit conclusio, versi. istud autem. † Aut augmentum fuit latens, vtpote factum per alluionem, ex qua fundus ecclesie est auctus sine aliqua impensa. Et tunc tale augmentum, cederet etiam ad commodum habentis reservationem dimidię fructuum loco annuę pensionis, vt probatur in d. l. item si fundi. §. huic. ff. de usufruct.

Aut augmentum naturaliter insurgit exempli gratia, ex aqua
ex qua

ex qua irrigantur fundi ecclesiæ, quæ naturaliter insurrexit, & sine hominis facto aut impensa creuit, ex qua fundi ecclesiæ, super cuius fructibus constituta est pensio vberius irrigantur, & sic maiorem quantitatem fructuum, quam antea afferuntur, & tali casu huiusmodi fructuum, augmentum etiam ad prædicti pensionarii commodum cederet, vt probatur ex d.l. hoc iure. §. aqua. ff. de aqua quoti. & esti. vbi habetur, qd si habeam aqueductum ex riuulo currente per fundum tuum, & contingat in ipso riuulo scaturire nouam aquam, qd dicta aqua de nouo scaturiens, cedit etiam ad commodum meum, qui habeo seruitutem prædictam, vt maiorem aquam pro irrigandis prædiis meis, quibus dicta seruitus debetur recipere valeam.

Ex istis decisa remanet, ni fallor, vir vnde quaque doctissime quæstio mihi abs te proposita. Reliquum est, vt me pro vt iam pluribus annis fecisti ex corde ames. Vale & valitudinem cura.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 ~~¶~~ Clericus regulariter vltra quam facere possit non tenetur.
- 2 Beneficio cesionis bonorum quis etiam cum iuramento renuntiare non pōt.
- 3 Debitor pensionis decurse quando non datur commissio sine retardatione nō admittitur ad beneficium. c. Odoardus.
- 4 Iuramentum impleri debet in forma specifica.
- 5 Debitori pensionis indistincte non competit beneficium. c. Odoardus.
- 6 Malitiis hominum obuiandum est nec illis uia aperienda.
- 7 Ditari cum alterius factum nemo debet.
- 8 Beneficium. cap. Odoardus non datur condemnato per tres sententias conformes.
- 9 Clericus nil habens in Bonis admittitur ad cedendum fructus suorum beneficiorum suis creditoribus.
- 10 Secus de fructibus obligatis solutioni pensionis.
- 11 Debitor pensionis referuata sine consensu motu proprio per Papam admittitur ad beneficium c. Odoardus.
- 12 Opinio Caroli Molinei deuia a stilo curiæ Romanæ.
- 13 Stilus Curie ius facit.
- 14 Pœna apposta non soluenti ratione alicuius rei incurritur non soluendo.

R E S P.

R E S P O N S V M
R E S P O N S V M S E C V N D V M.

IOANNI AVGVSTINO LANÆ NOBILI
Brixienſis, Iuris vtriuſque Doctōri & Equiti.

- V M A me ſcire cupias, quid ſentiam circa illud, An debitori penſionis competat beneficium. cap. Odoardus, de ſolutio. vt tibi pro antiqua inter nos amicitia in Bononiēſi Gymnaſio, vſque de anno 1513. contracta morem geram, quæ mea ſit ſententia, circa hoc exprimam: Videtur prima facie dicendum remedium. d. c. Odoardus, competere clerico debitori penſionis: † quia clericus non tenetur regulariter, vltra quā facere poſſit. l. miles. vbi glo. Barto. & alii, ff. de re iudi. & Abb. in d. c. Odoardus.
- † Ad idem facit, quia quis non poteſt renuntiare ceſſioni bonorum, Rota in Antiq. deciſi. 177. Nota q̄ ſecundum aliquos, & hoc procedit etiam ſi renuntia beneficii ceſſionis bonorum eſſet facta cum iuramento, vt in præallegata deciſi. ad idem Rota deciſi. 567. Vtrum poſſit in antiq. vbi ad partes arguit. Secus tamen eſſet dicendum, vbi vigeret conſuetudo, q̄ talis renuntia- tio teneret, vt voluit Capella Tholoſana dec. 61. & ibidē in addi.
- 3 † Attamen Lodou. Gomeſ. in regula cancellariæ, de non iudicau iuxta for. ſuppli. q. vlti. ſcribit q̄ in caſibus, in quibus non da- tur commiſſio cauſæ penſionis, ſine retardatione ſolutionis il- lius, debitor penſionis non admitteretur ad beneficium. d. ca. & ita, atteſtatur eſſe de ſtilo curiæ. Subiungit tamen aduertendum eſſe, quia ipſe arbitratur huiuſmodi ſtilum procedere, quando debitor penſionis illius reſeruatiōi perſonaliter conſenſiſſet, nam tali caſu, ex quo in eius conſenſu ineſt iuramentum, & obli- gatur in forma Cameræ honeſtum non eſſet, poſtquam benefi- tium habet, ad cuius reſreſſum ob non ſolutionem penſionis ſe obligauit, q̄ iuuaretur exceptione. c. prædicti, vel alia ſimili. cum deberet potius dimittere beneficium quod accepit, non enim conueniens eſſet, q̄ beneficium retineret & penſionem non ſol- ueret, aliter daretur ei materia peierandi. † Et cum iuramentū a ſe præſtitum ſit perſonale, per ipſum iuramentum impleri de- bet, in forma ſpecifica. c. debitores, & c. ad noſtram, de iureiurā,

Ita

Ita scribit prædictus Gomes loco supra allegato, in compêdio
vtriusque signatu. nu. 88. & in regula de anali. posses. quæst. 54.

- 5 † Ego autem indistinctè teneo, q̄ quando is contra quem agitur ad solutionem decursæ pensionis illius reservationi consensit personaliter, vel per suum procuratorem habentem ad hoc speciale mandatum: Et ipsi pensionario esset reservatus, regressus ad beneficium ob non solutionem pensionis, q̄ debitori illius non competat beneficium prædicti. c. Odoardus. Et erit ratio, quia ex quo ob non solutionem pensionis, quis incurrit pœnam amissionis beneficii, cum tunc sit locus regressui ad illud ipsi pensionario reservati, utique esset aperta via ipsi debitori pensionis fraudandi pensionarium suo regressu, si admitteretur ad beneficium. d. c. Odoardus, quod utique non est dicendum: † cum malitiis hominum non sit aperienda via. l. conuenire. ff. de pact. dotali. c. quemadmodum. §. illud, de iur. iuran. Clem. i. de testamen. quin immo illis est obuiadum, ut habetur in extrauagan. Ioannis xxii. quæ incipit malitiis, de auto. & usu pal. l. in fundo. ff. de rei vendi. c. sedes, de rescrip. Impediret enim debitor pensionis tali modo. ne regressui locus foret, & per consequens ne literæ Apostolicæ reservationis pensionis exequi possent, quod absurdissimum esset, & maximè hoc procederet, quando debitor pensionis consequutus fuisset beneficium, ex resignatione, seu cessione
- 7 iurium ipsius pensionarii: † nam si admitteretur ad beneficium, d. c. Odoardus, utique ditaretur cum pensionarii iactura, contra tex. in c. locupletari, de regul. iur. in vi. l. naturaliter, in fin. cum l. sequenti. ff. de condit. indebi. l. ult. C. de vsuca. pro empto. c. bone rei. xii. q. ii. c. si quis vero. xi. q. iiii.
- 8 † Accedit, q̄ beneficium. c. prædicti non datur condemnato per tres sententias conformes, ut voluit Rota in quadam causa, de anno 1519. per nota. per Bal. in l. i. C. qui bon. ceder. pos. Are. & Iason in §. fin. Instit. de actio. quos refert Gomes, loco præal-
- 9 legato. nu. 88. † Facit quia licet Clericus nil habens in bonis, admittatur ad cedendum fructus beneficiorum suorum suis creditoribus, deducto eo, q̄ ei sufficiat pro victu, & administratione
- 10 diuinorum, ut per Calder. cons. iiii. in tit. de solut. † attamen cedere suis creditoribus non posset fructus beneficii, super quibus deberet soluere ipsam pensionem; quia illi sunt obligati pro solutione ipsius pensionis, ut scripsi in tract. pensio. q. 39. nu. 4. Ad-

de Riminal. confi. 91. visis literis. col. vlt. nu. 34. i. vol.

- 11 † Prædicta conclusio fortè non procederet, quando pensio fuisset imposita per Papam sine consensu rectoris beneficii grauati illius onere & motu proprio, quod fieri potest, vt scribit Roma. confi. 369. Circa primum, & dixi in præallegato tracta. pensio. q. x. nu. 3. tali etenim casu non videtur iniuria fieri pensionario, qui pensionem extraordinarie, & contra regulas Cancellariæ, ac non ex causa onerosa consequutus fuit.
- 12 † Scias tamen q. moderni Parisienses super regul. Cancell. de publican. resigna. q. xiii. tenuerunt indistincte debitori pensionis denegari non posse beneficium. d. c. Odoardus, dicentes, q. clausula regressus apposita in literis reservationis pensionis, ob non solutionem illius est nulla & abusua, quod tamen nulla. l. nulliusque auctoritate comprobant. † Immo contrariatur stilo curiæ obseruatissimo, quod pro l. seruat, & ius facit, Spec. in ti. de testib. §. publicatis, vers. deinde, & idem in tit. de rescrip. præsent. in §. ratione forme, in prin. Rota decisio. 710. in antiq. incipit Nota q. stilus, facit tex. in c. ex literis, vbi notat Abb. & ibidè Deci. col. iij. in vers. vii. nota de constitutio. dicta tamen per præfatos modernos Parisienses secundum stilum illarum partium forte procedunt.

Et tenendo hanc opinionem, quod debitori pensionis non competat beneficium. d. c. Odoardus, ad allegata in contrarium patet responsum. Et primo non obstat, quod clericus non teneatur, vltra quàm facere possit, iuxta nota. per glo. Bart. & alios in 14 d. l. miles. ff. de re iudi quia hoc regulariter procedit: † secus quàm do ob non solutionem est apposita pœna ammissionis rei, cuius contemplatione aliquis tenetur soluere: quia tunc non soluendo in pœnam, incidit exemplum in c. potuit, de locat. in emphyteo. ta, qui per biennium cessauit in solutione Cannonis, nam eo casu priuatur re emphyteotica, vt etiam habetur in l. ii. C. de iure emphyteo.

Nec obstat q. cessione bonorum renunciari non possit, vt supra dictum fuit etiam cum iuramento, nam ratio talis decisionis est, quia per talem renuntiationem astringit se renuntians ad pœnam carceris, per nota. in l. fi. C. qui bonis cede. poss. ex quo sequitur inhumanitas & crudelitas sine cōmodo creditoris, quia forte debitor in carceribus detrusus inhumaniter vexaretur, & fame

fame forsan periret ob eius inopiam. Argumento tex. in l. reo criminis, ff. de solut. & plures alias rationes adducit Rota in præ allegata decisi. clxvii. verum possit renuntiari in antiq. quæ rationes non militant in casu nostro: In quo Clericus non solvens pensionem debito tempore incurrit pœnam excommunicatio nis, in quasi steterit ultra sex menses beneficio priuatur, & est locus regressui ipsi pensionario ad illud, & pœna non solutionis nõ est detrusio in carcerem. Hæc sunt Augustine vir doctissime, quæ sentio in materia proposita, quæ qualia sint tuo accuratissimo ac integerrimo iudicio suppono. Vale & amantem redama.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S Y M M A R I V M.

- 1 ~~Regula~~ Regula Cancellariæ de annali possessore introducta est Iodiū impetrātis.
- 2 Consentiēti & volenti non fit iniuria.
- 3 Impugnatio rationis Gomeſij circa prædictam regulam de annali.
- 4 Contractus ex conuentione legem accipiunt.
- 5 Pensio assimilatur contractibus profanis.
- 6 Beneficia equiparantur vltimis voluntatibus.
- 7 Pensio sola voluntate pensionarij cassari potest.
- 8 Regressus habet causam inris de præterito.
- 9 Habens regressum ad beneficium ob non solutionem pensionis ius dicitur habere ad ipsum beneficium.
- 10 Beneficium transit ad successorem cum suo onere.
- 11 Literæ reservationis pensionis sunt lex ipsius pensionis.
- 12 Cessantibus verbis & ratione regula cessat ipsa regula.

RESPONSVM TERTIVM.

FRANCISCO LAVREDANO ABBATI

Vangadiæ et Prothonotario Apostolico.

INTERROGASTI me nudius tertius, An regula Cancellariæ de annali possessore, non molestando locum sibi vendicet in clerico beneficio priuato ob non solutionem pensionis. Promisi tibi rem enucleare, Vt igitur desiderio tuo (vt teneor) obsequium præstem quid circa hoc sentiam accipe:

Hieronym. Gigas. B Lodou

Lodouicus Gomeſ. Rotæ auditor, in commento Regulæ prædictæ. q. 54. Hanc excitat quæſtionē, & refert Rotā de anno 1529, mense Octobris, coram Reuerendo Staphileo, tunc Rotæ auditore terminasse talem possessorem non iuari, † ex d. Regula licet in odium impetrantis fuerit introducta, attamen ex quo is qui reservationi pensionis consensit, videtur a principio se obligasse, & consensisse priuationi beneficii ob non solutionem pensionis per dictam regulam iuari non debet. † nam volenti & consentienti non fit iniuria. c. scienti, de reg. iur. in vi.

- 3 † Conclusionem prædictam veram esse sentio, sed non placet ratio assignata per Gomeſ. de consensu præſtito ab eo qui pensioni consensit, quia non est ratio generalis cum non militet in eo ad quem transiit ipsum beneficium per antea onere pensionis grauatum, nec militet in eo cui per Papam motu proprio, & ex certa scientia assignata fuit pensio super fructibus alicuius beneficii sine consensu Rectoris illius, quod utique fieri potest, ut scribit Roma. consi. cccelxix. circa primum propositæ cōsultationis, & dixi q. x. in tracta. pensionum. nu. 3. vera autem ratio dictæ conclusionis erit, quia dicta regula loquitur de impetrante beneficium possessum per annum ab alio: nam in casu quæſtionis nostræ nulla facta fuit impetratio beneficii, sed ex conuentione partium a principio accedente pontificis auctoritate, inducitur
- 4 pœna priuationis beneficii ob non solutionem pensionis. † Contractus enim ex partium conuentione legem accipiunt, c. cōtractus, de reg. iur. in vi. l. i. §. si conuenerit. ff. de posit. l. contractus, ff. de regul. iur. xlii. quæſt. ii. c. Eleuterius. † Assimilatur namque pensio contractibus profanis, ut per Roma. consi. cccxxxix. col. 4. quem sequitur idem Gomeſ. in regula de infir. resignan. nu. 4.
- 6 † beneficia vero ultimis comparantur voluntatibus quæ piz sunt, ut est glo. finalis. in cap. i. de concess. præben. in vi. † Hinc est quod pensio sola voluntate pensionarii etiam sine auctoritate superioris cassari potest, ut voluit Propositi. in c. A gato. 64. distin. de quo scripsi in tracta. pensi. quæſtio. lviij. num. 5. & quæſt. xcix. num. 8. Accedat, quod qui obtinet annalem beneficii possessorem, illo priuari ob non solutionem pensionis, ipsum beneficium de nouo impetrasse non dicitur, sed ius in eius persona radicum ad illud tempore reservationis pensionis exequitur, ex quo ei reseruatus fuit regressus ad dictum beneficium ob nō solutionem pensionis.

Nam

- 8 † Nam regressus habet causam iuris de præterito non simpliciter de futuro, vt scribit Cassadori. decis. vnica. nume. 1. in titu. de pact. vbi dicit, quodd regressus ex quo habet causam iuris de præterito non continetur sub concordatis, nec sub indulto Cardinalium, subdens ibidem nume. 3. quodd regressus præsupponit ius pristinum dependens a præterito sicuti priuatio habitum l. decem. ff. de verbo. obligat. §. sotius. Institu. de capit. diminut. 8
- 9 † Cum igitur habens regressum ad beneficium ob non solutionem pensionis dicatur habere ius ad ipsum beneficium, vt per Aeneam de Falco. in tracta. de reseruat. benefi. in 4. quæst. principali effectu. 47. nu. 10. ideo actum non facit contra dictam regulam Cancellariæ, sed suo vtens iure nemini iniuriam facit. c. nemini, de reg. iur. in vi.
- 10 † Beneficium enim transiit in debentem soluere pensionem cum suo onere & qualitatibus de quibus in literis reseruacionis
- 11 ipsius pensionis. Quæ literæ sunt lex specialis ipsius pensionis, sicuti inuestitura est lex pheudi. c. i. & ibi Bal. de duob. fratri. a caput. inuesti. & idem Bal. in prælud. feud. in 4. diuis. in versi. porro, & idem Bal. in l. si quis. C. de lat. liber. tolen. Præterea si ponderetur omnia verba. d. regulæ manifeste patebit illius dispositionem adaptari non posse ad casum nostrum, cum enim verba sonent de impetrante in priuatione locum sibi non vendicabunt. c. dum, de elect. c. qui plures. xx. q. i. † cessantibus ergo verbis & ratione regulæ prædictæ in casu nostro cessare debet eius dispositio. cap. suggestum de decim. facit text. in c. cum cessante, de appella. Ex istis arbitror satisfecisse requisitioni tuæ Antistes colendissimæ. Reliquum est, vt si quid aliud, tua gratia possum iubeas & factum putes, meque amplitudini tuæ plurimum commendando.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 ~~X~~ Argumentum de toto ad partem vailidum est.
- 2 Pensio non venit proprie appellatione beneficij Ecclesiastici.
- 3 Pensio in titulum non habetur.
- 4 Pensio est quid mere temporale nil habens spiritualitatis.

B ii Pensio

Pensio in laicum cadere potest.

- 5 *Regressus non reservatur filio ad beneficium, quod fuit patris ob non solutionem pensionis.*
- 6 *Verbum eo ipso inducit priuationem ipso iure.*
- 7 *Declaratoria requiritur in pœnis ipso iure incurfis.*
Citatio partis requiritur in huiusmodi declaratoria.
- 8 *Argumentum de toto ad partem nō procedit, quādo nō militat eadē ratio.*
- 9 *Pensio & beneficium sunt diuersa.*

R E S P O N S V M Q V A R T V M.

N I C O L A O M O R A V I O P L E B A N O

*Sancti Pantaleonis Venetiarum decretorum Doctōri
Vicario sancti Marci Venetiarum.*

I X I S T I mihi nudius tertius te valde dubitare, An decretum Clementis vii. quo cauetur, quod beneficia quæ patris fuere, nunquam filius illius assequi possit: locum sibi vendicat in pensione cōstituenda vel constituta ipsi filio super fructibus Ecclesiastici beneficii, quod ipsius patris fuit.

Exempli gratia, Pater nō valens beneficium quod obtinet renuntiare filio obstante decreto prædicto, illud resignauit in manibus Papæ ad fauorem alterius reservata tamen pensione eius filio ducatorum quadraginta, super illius fructibus. Cupis igitur a me scire an id fieri possit?

- Prima facie dicendum videtur, q̄ non, quia pensio est certa portio, quæ ex beneficio extrahitur, a quo pendet sicuti vñfructus a proprietate, vt scripsi in tracta. de pensi. q. i. Si igitur filius consequi prohibetur beneficium, quod fuit patris in totum consequi posse: ergo nec pensionem super illius fructibus consequi poterit, quæ est pars ipsius beneficii. † Cum de toto ad partem vālidum sit argumentum. l. quæ de tota. ff. de rei vñd. l. si seruus eius, in fin. ff. de acquir. hære. l. iiii ff. pro dereli. Maria. Sozi. iunior in consi. xxvi. nu. 10. in i. vol.

Et licet prædicta videantur ob stare, nihilominus contrarium de iure sentio, videlicet, q̄ filio reservari possit annua pensio super fructibus Ecclesiastici beneficii, quod patris fuit prædicto decreto

- creto Clementis vii. non obstante ex eo, q̄ prædictum decretum cuius tenorem ad literam inserui in tractu. meo de pensio. quæst. lxxxvi. loquitur per verba clara & aperta de beneficiis, quæ pater in titulum vel commendam, aut administrationem, seu vt aliis perpetuo vnita quandoque obtinuit: sub quibus verbis pensio nõ
- 2 comprehenditur, ¶ cum proprie non veniat appellatione beneficii Ecclesiastici, vt habetur in c. quamuis, de præb. in vi. vbi not. Domini. & late scripsi in præallegat. tract. pensio. q. xxviii.
- 3 ¶ Præterea pensio in titulum non habetur, vt scribit Archid. in d. c. quamuis, el. i. in vers. prouideri, col. ii. & ibi Ioann. Andre. col. vlt. vers. in gloss. Papa noster, vbi etiam Franchus in ii. notab. Ad idem tex. in c. ad audientiam, el. ii. de rescri. vbi Abb. in i. notab.
- 4 ¶ Est enim pensio quid mere temporale nil habens spiritualitatis: Ideo cadere potest etiam in merum laicum, vt per Archid. in d. c. quamuis, vbi Franchus in ii. notab. et scribit Petrus Rebu. solemnis Doctor, in concordata Franciæ, in tracta. de pacifi. possessor. nu. 132. & dixi ad saturitatem in d. tracta. de pensio. q. xxi. Item pensio non vacat sicuti faciunt beneficia Ecclesiastica, ideo morte pensionarii non impetratur sed extinguitur, sicuti usufructus morte usufructuarii, vt scripsi in præallegat. tracta. quæstio. prima. numero 5.
- 5 ¶ Vnum tamen scias, q̄ quando reservatur pensio filio super fructibus beneficii, quod fuit patris non conceditur ei regressus ad dictum beneficium ob non solutionem pensionis, quia illud consequi non potest aliquo modo ex quo patris fuit: sed apponitur in literis clausula, quod si non soluerit pensionem ipsam infra tempus in literis contentum eo ipso sit beneficium priuatus, & ita
- 6 seruat stilus curiæ. ¶ Quod verbum, eo ipso, inducit priuationem ipso iure, vt scribit Fely. in c. Rodolphus, sub nu. 53. de rescri. vbi dixit, q̄ verbum, eo ipso, importat absque alia sententia, allegat
- 7 Zenzeli. in clement. prima, per illum text. de electio. ¶ Requiritur tamē in pœnis ipso iure incurtis, declaratoria sententia per tex. in c. cum secundum, de hæreti. in vi. de quo per Felyn. in d. c. Rodolphus, in vers. declaratoria. nu. 63. ad quam declaratoriam est etiam pars citanda glo. nota, in Clemen. præsentī in verbo, constiterit, de censib. vbi Abb. post alios, & gloss. in Clement. ii. in eodem verbo, de pœnis, & per Felynum in d. c. Rodolphus, in vers. citatur etiam pars.

- 8 † Nec obstant allegata in contrarium de argumento, de toto ad partem, quia illa locum non habent, quando in parte non subest eadem ratio, quæ est in toto, vt scribit Maria. Sozi. iunior in consilio clxvii. præsens consultatio. numero 22. in ii. volumine. & idem consil. lxxiii. nume. 24. in iii. volum. facit tex. in l. si aliam. ff. de solut. & ibi Bartol. & per eundem in l. vñ fructus, ff. de vñfruct. Et per insignem Doctorem Præceptorem meum Dominum Carolum Ruin. in consilio cxvi. visa & bene intellecta, numero 11. in quarto volumi. † Pensio autem & beneficium sunt quid diuersum, vt est expressum in dict. capit. quamuis. Ergo de vno ad aliud non est bona illatio. l. Papinianus exuli. ff. de minori. quinimmo pensio non est pars beneficii, sed fructuum illius. Ratio autem prædictæ constitutionis Clementis vii. fuit ne detur successio in beneficiis de patre ad filium etiam per indirectum, quæ ratio cessat in pensione, quæ non est perpetua, vt est beneficium: sed temporalis, vt patet ex eius definitione, quam posui in tracta. meo, de pensioni. quæstione i. extinguatur enim pensio morte pensionarii, vt supra dixi. Remanet igitur vera & inconcussa prædicta opinio, quæ etiam seruatur de stilo Romanæ curiæ. Ex his satisfactum puto requisitioni tuæ. Vale & amantem redama.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 Pensionarius vsufructuario comparatur.
- 2 Pensio dicitur seruitus beneficij.
- 3 Res de facili reddit ad pristinam naturam.
- 4 Eius est commodum cuius est incommodum.
- 5 Rector beneficii cuius fructus alteri sunt reservati pensionem soluere non tenetur.
- 6 Qui non sentit onus sentire non debet commodum.
Qui onus sentit commodum sentire debet.
- 7 Prouisio hominis facit cessare prouisionem legis.
- 8 Pensio est seruitus beneficij.

RESPONSVM QVINTVM.

B E N E D I C T O B A R I S E E L L O

Patauino vtriusque iuris Doctori.

VAB annues requisitioni, dum quæ mea sit sentētia scire desideras, pro commodo amici tui, quē tantopere ais diligere. Circa infra scriptam quæstionem, vt tibi morem gerā rē aggrediar, Antonius Rector Parrochialis Ecclesiæ super cuius fructibus redditibus & prouentibus seruata

erat, cuiusdam Curiali pensio viginti ducatorum auri, de Camera Parrochiale prædictam resignauit ad fauorem Fabii eius nepotis seruatis sibi ad vitā omnibus & singulis fructibus eiusdem: Accidit q̄ Curialis ille, ex hoc seculo migravit, & sic pensio ipsa extincta remansit. Contingit dubitari an pensionis prædictæ extinctio cedat lucro Fabii Rectoris ipsius Ecclesiæ, vel lucro eius patrum cui seruati sunt fructus omnes eiusdem Ecclesiæ. † Dubium facere videtur, quia pensionarius vsufructuario comparatur, vt scripsi in tract. pensi q. l. ii. nume. 4. & q. l. vii. nu. 1. & q. i. nu. 5. Morte autē vsufructuarii extinguitur vsufructus, & consolidatur cum proprietate. §. finitur, Institu. de vsufruct.

- 2 † Secundo facit, quia ipsa pensio dicitur esse quædam seruitus beneficij, vt per Gomesi. in regula de infr. resignan. q. xvi. Ideo extinctio seruitutis cedere debet ad commodum ipsius beneficii
- 3 † quia res de facili reuertitur ad suam pristinā naturam. l. si vnus, §. pactus, in vers. quod in spetie. ff. de pact. & in c. statutum, vbi glo. in ver. numerandum, de præben. in vi.

- Prædictis tamen non obstantibus contrarium sentio, videlicet, q̄ extinctio dictæ pensionis cedat lucro habentis seruatio nem omnium fructuum Ecclesiæ prædictæ. Et est ratio, quia ipse seruatuarius omnium fructuum illam soluere tenebatur cum su per illis pensio ipsa imposita foret merito lucrum obueniens ex
- 4 cessatione illius ad eum pertinebit vulgata iuris regula. † eius est commodum cuius est incommodum. c. eius, de regul. iur. in vi. xii. q. ii. ca. charitatem, & c. quicunque, & cap. Ecclesiasticis, eadē causa & quæstio.

Secundo facit in argumentum tex. in l. idem Neratius. §. nō solum

solum. ff. de vſufu. accreſcen. vbi ſi duobus vſufructibus fundi legetur, altero ex eis decedente pars vſufructus quæ ei ſpectabat, non domino proprietatis, ſed altero vſufructuario debetur.

- 5 † Tertio facit, quia rector beneficii cum nullos fructus percipiat ex ipſo beneficio, ad ſolutionem penſionis prædictæ aſtringi non poterat, ſiquidem ſoluenda erat ſuper fructibus, qui omnes alteri reſeruati erant. Cum igitur onus non agnoſceret lucrum
6 ex ceſſatione dicti oneris haud cōſequi debebit, † quia qui onus non ſentit commodum ſentire nō debet. xxxiii. diſt. c. præter hæc & c. generali. §. illos, de elect. in vi. facit tex. in ca. qui ſentit onus, de regu. iur. in vi.

- Nec obſtant adducta in contrarium. Et primo, q̃ vſufructus
7 extinctus conſolidatur cum ſua proprietate, † quia prouiſio hominis tollit prouiſionem legis. l. fin. ff. de indic. viduit. toll. l. cum ex filio. §. i. ff. de vulga. & pupil. Et not. in l. vinca. C. quando non peten. partes in caſu autem noſtro ad eſt hominis prouiſio, videlicet reſeruatio omnium fructuum facta reſeruatorio, ergo eius erit lucrum penſionis ceſſantis, quia penſio ceſſans reunitur cū cæteris fructibus ſibi reſeruatis, a quibus erat ſeparata viuente penſionario tantum.

- 8 † Nec etiam obſtat, q̃ penſio ſit quædam ſeruitus beneficii, quia illud procedit quādo a Rectore beneficii ſoluēda venit qui fructus percipit. At in caſu noſtro reſeruarius omniū fructuū ipſius beneficii illam ſoluere tenetur, cum ſuper illis ſit reſeruata. Ideo quando ceſſat, vt dixi reunitur cum cæteris fructibus, a quibus extracta erat. Et ſic hoc caſu iure merito dicere poteſt, q̃ res de facili redit ad ſuam propriam naturam. d. l. ſi vnus. §. pactus. ff. de pac. cum aliis ſupra allegatis. Ex iſtis puto ſatiſfactum requiſitioni tuæ vir doctiſſimè, tibi que ad maiora me offerens ex corde commendo. Vale.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 Ex inuálido contractu pœna non committitur.
2 Nec minus ex arbitri ſententia nulla.
3 Pœna eſt quid acceſſorium ad contractum.

Penſionis

- 4 Pensionis solutio regulariter non retardatur ex litis pendencia.
- 5 Fallit quando præcessor illam diu non soluisse.
- 6 Commissio causæ pensionis quando detur sine solita clausula.
- 7 Causa quælibet etiam iniusta excusat a dolo & pœna.
- 8 Dispensatio inualida excusat execrabilem.

R E S P O N S V M S E X T V M.

A N G E L O L I P P A M A N O

Archipresbytero Ecclesiæ Paduanæ.

ETVS quæ inter nos fuit amicitia, sub Pontificatu Leonis x. in Romana Curia contracta: Dum illius a secretis cubicularius existeres, me utique compellit mandatis tuis obsequium præstare. Cû igitur scire cupias, utrum non soluens pensionem in terminis in literis reservationis eiusdem contentis, incidat in censuras & pœnas, in dictis literis contentas & descriptas, & per consequens in pœnam priuationis ipsius beneficii, quando reservatio dictæ pensionis fuit nulla?

- † Circa hoc videtur dicendum, q̄ non, quia ex inualido contractu pœna non committitur, argumento tex. in l. ea quidem. C. si mancipia ita fuer. alienat. Bart. in l. seruo legato. §. i. ff. de legat. i. Guido. Papæ, consi. lxiii. circa contractum. nu. 3. & est gloss. in c. significantibus, in glo. ult. de offi. deleg. & plures quoras congerit ad hoc Andre. Tiraquell. Elegans Doctor in tracta. de iur. constit. in iii. parte. in vii. limita. nu. 27. & nu. 28. Ad idem facit qđ scribit Bar. in l. seruo legato. §. i. ubi dixit, q̄ quando contractus non tenet, nec pœna illi adiecta debetur, glo. est ad hoc notabilis in l. quod de bonis. §. i. ff. ad legem Falcid. † Ad idem facit, quia ex sententia Arbitri nulla similiter pœna non debetur. gloss. in l. apud Celsum. §. item queritur. ff. de except. dol. Et ita in simili dixit Guido. Papæ in d. consi. 63. † Cum enim pœna sit accessorium, destructo principali corrui, vulgato. c. accessorium, de reg. iur. in vi. Quod autem pœna sit accessorium ad contractum, tex. est in l. si pœnam. ff. de verbor. obliga. & not. Bart. in l. ita stipulatus. ff. eodem tit. confert tex. in l. si pacto quo pœnam. C. de pact. & habetur per Guido. Papæ consi. xxxi. viso ad plenum cir-

Hierony. Gigas.

C ca

ca prin Faciunt ea quæ de actu nullo scripsi in tracta. pensf. q. 29. Riminal. conf. ccccxxvii. nu. 13. in iii. vol.

- 4 † Pro resolutione huius quæstionis sic distinguendum puto, q̄ aut quærimus, an pendente iudicio super inualiditate literarum reservationis annuæ pensionis, quis pensionem soluere teneatur, & dicendum erit, q̄ regulariter sic, quia per talem litis pendentiam solutio pensionis retardari non debet, vt late scripsi in tracta. pensf. q. xxxv. & habetur per Staphile. in tract. de lite. iustitie, fol. 154. vers. quando vero vtraque secundum impressionem
- 5 Venetam, & Casiodor. decif. x. nu. 8. in tit. de rescrip. † Hoc tamen fallit, quando præcessor in beneficio grauato onere pensionis illam diu non solussit. Et successor in ipso beneficio, a quo
- 6 pensio ipsa peteretur ageret super nullitate illius, † eo enim casu daretur commissio causæ sine illa clausula solita de non retardanda solutione pensionis, vt scripsi in d. tracta. pensio. q. lxxxv. Vbi descripsi omnes casus in quibus in causa pensionis per signaturam datur commissio iustitiæ sine clausula prædicta. Ad idem Gomez. in reg. de surrogau. colliti. q. 17. in compend. vtri. signat. sub nu. 86. in vers. præterea est aduertendum.

Aut quærimus an pendente litigio super nullitate & inualiditate reservationis pensionis, quis non soluendo incurrat pœnas & censura, de quibus in literis. Et isto casu dicere q̄ aut sumus in casu in quo datur commissio simpliciter sine clausula supradicta de non retardando solutionem pensionis, & tunc non soluens non incideret in dictas pœnas cum lite pendente nō sit aliquid innouandum, Clemens. i. & per totum titulum, extra vt lite pendente, & c. i. cum sequenti, vt lite pendente, in vi. Aut sumus in casu, in quo non datur commissio sine dicta clausula, & tunc proculdubio non soluens incideret in censuras, de quibus in literis nec in causa esset procedendum, nisi prius facta solutione.

- 7 † Quo vero ad pœnam priuationis beneficii lite pendente arbitror dicendum, q̄ illi locus non sit, quia quælibet causa etiam iniusta excusat a pœna & dolo, vt not. per glo. in l. Plagii, la ii. C. ad leg. iuli de plag. & in l. i. in fin. ff. de abige. probatur etiam in ligitur. ff. de liber. causa Bal. in l. i. in fi. C. vbi causat. Deci. conf. cecclii. col. i. in 3. volu. Ad idem facit, quia quælibet etiam iniusta causa excusat execrabilem reum possessorem, vt not. Domi.
- 8 in c. non potest, de præben. in vi. † Hinc est q̄ dispensatio etiam inualida

inualida execrabilem excusat, vt scribit Specul. in tit. de dispensa. §. videndum, vers. porro, quem sequitur Gomez. in reg. de trienal. posses. q. x sub nu. 16.

Ex istis iam habes mi Angele, quæ mea sit opinio in quaestione a te mihi proposita, & quia fortasse etiam Mariani Sozini iunioris in isto Parauino Gymnasio ius Ciuile legentis, super inde opinionem habere voluisti. Si id fecisses quid ipse in hoc sentiat per literas tuas certior fieri desidero, nam illius opinioni tanq̃ viri doctissimi plurimum semper detuli. Vale & amantē redama.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 **M**ente captus quis dicatur.
- 2 Insanus, furiosus, demens, & lunaticus quis dicatur.
Et quis dicatur stultus.
- 3 Mente capto beneficium Ecclesiasticum conferri non potest,
- 4 Pensio assignata Clerico praesertim pauperi cedit in causam alimentorum.
- 5 Episcopus ex suo mero officio indigentibus providere debet.
- 6 Bona Ecclesiarum principaliter indigentibus deputata sunt.
- 7 Clericis mendicare non est licitum.
- 8 Clerici viuere debent de patrimonio Christi.
- 9 Pensio non est beneficium Ecclesiasticum, sed quid profanum.
- 10 Pensiones contractibus profanis equiparantur.
- 11 Bona Ecclesiarum dicuntur pauperum quo ad eorum sustentationem.

RESPONSVM SEPTIMVM.

I O A N N I R O S A E
Episcopo Veglensi.

1

INTERIS tuis quibus significasti q̃ scire cupis, An Clerico mente capto reternari possit, annua pensio super fructibus Ecclesiastici beneficii hucusque variis praepeditis negotiis distuli respondere, nunc vero aliquantulum otii nactus requisitioni tuae satisfacere decreui. † Et pro dissuadatione

C ii huius

- huius quaestionis operepretium esse arbitror, scire quis dicatur mentecaptus, circa quod Bal. in l. si furiosi. C. de nupt. scribit, quod mente captus dicitur is cui deficit mens, & animi consilium non habet, nullum tamen ostendit furorem, & extrinsecus est habitu quiete mentis: Idem voluit Fabia. de Monte in tracta. de empti.
- 2 & venditio. in 4. quaest. principa. versi. nono quaro. nu. 23. † ubi etiam ponit quis dicatur insanus, quis furiosus, quis demens, & quis lunaticus, Quis autem dicatur stultus, & qualiter probeatur stultitia, ponit Imola post glo. in l. nec codicillos. C. de codicill. & idem Imol. in l. si cum dotem, in § si maritus, in ff. solu. mat.
- 3 † His sic praemis, Prima facie videtur dicendum mentecapto pensionem reservari non posse, quia eidem nec beneficium conferri potest, facit text. in cap. indecorum, in princip. de etat. & qualitat. ubi Alexander iii. Pontifex Maximus dixit, indecorum esse, ut hi debeant Ecclesias regere, qui seipsos gubernare non norunt. Ad idem tex. in c. ii. §. eidem Episcopo, eo. titu.
- Contrarium tamen tenendum arbitror, quod immo & Clerico niente capto, pensio super fructibus Ecclesiastici beneficii
- 4 reservari possit: † Quia non est dubium huiusmodi pensionem cedere in causa alimentorum. Praesertim si Clericus cui reservatur sit pauper, ut scribit Fely. in c. ad audientiam, el. ii. de rescrip. & Cacialu. in tracta suo pen. ion. quaest. ix. ubi dixit, quod pensio assignata Clerico pauperi simpliciter ad eius vitam, licet in ea non dicatur pro sustentatione & alimentis, coniecturari potest. quod pro alimentis sit assignata, iuxta not. per Doct. in l. illud, & in l. cum hi. §. si vni. ff. de transac. de quo scripsi in tracta. meo pensio. quaest. li. nu. 2. & nu. 12.
- 5 † Facit quia Episcopus ex mero suo officio indigentibus providere tenetur, maxime Clericis. c. possessiones, & c. final. xvi. q. i. & x. quaest. i. per totam. not. Abb. in c. cum secundum, col. 3. versi. nam Episcopus. nume. 10. de praeben. ubi dixit, quod obrobrium
- 6 est ipsi Deo, ut assumpti in eius patrimonium mendicent. † Bona enim Ecclesiarum indigentibus deputata sunt non solum Clericis sed etiam Laicis. r. 2. quaest. i. c. videntes, & not. Abb. in c. qui res, in ii. nota. nu. 3. de rebus Eccle. non alienan. † facit quia non est licitum Clericis mendicare, cum id tendat in vituperium ordinis Ecclesiastici, ut scribit Anto. de Butr. in c. ad supplicationem nume. 3. de renunti. Papae enim conveniunt verba Pauli ad Romanos

- manos cap.i.dicentis, sapientibus & insipientibus debitor sum,
 8 † præsertim cum Clerici viuere debeant de patrimonio Christi
 e. cum secundum Apostolum, de præben. c. Cleros. xxi. distin. c.
 duo sunt genera. xii. q. i.
 9 † Nec obstant adducta in contrarium, q̃ Clerico mēte capto
 beneficium Ecclesiasticum conferri non possit, quia pensio non
 est Ecclesiasticum beneficium, immo est quid profanum, & po-
 test assignari etiam mero Laico, vt late scripti in tracta. meo pen-
 sio quæst. xxi. Cum igitur pensio sit, quid diuersum a beneficio Ec-
 clesiastico, de beneficio ad pensionem non erit validum, argu-
 mentum, siquidem ex diuersis non infertur. l. Papinianus exuli. ff.
 de minor. c. ii. de transla. Episcopo. l. final. ff. de calumniat. Quod
 autem pensio sit, quid diuersum a beneficio Ecclesiastico, tex. est
 in c. quamuis, de præben. in vi. & late scripti in d. tracta. de pensio.
 10 q. 28. † Equiperantur nanque pensiones contractibus profanis,
 vt per Roma. in cons. cccxxxix. col. 4. & per Gomes. in regula de
 infir. resignant. q. 16. nu. 4.
 11 † Et quod supradicta conclusio, q̃ Clerico mente capto refer-
 uari possit annua pensio super fructibus Ecclesiastici beneficii
 procedat, facit etiam quia bona Ecclesiarum dicuntur paupe-
 rum, quo ad sustentationem Abb. in ca. cum super, de causa pos-
 ses. & propriet. col. v. Ideo dicebat Ambrosius, cuius verba regi-
 strata sunt in c. sicut hi 47. distin. c. neque enim minus est criminis
 habenti tollere, quam cum possis & abundans sis indigentibus
 denegare: Exuriendum panis est quem tu detines, Nudorum in-
 dumentum est quem tu recludis, & miserorum redemptio est &
 absolutio quam tu terra fodis.

Hæc breuiter scripsisse volui circa ea quæ cupiebas a me scire
 Plura alia scripsissem, si tam breue otii spatium quod se nobis
 obtulit id exigisset. Vale Reuerendissime Antistes Gigantis tui
 memor.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 *Refflor Ecclesia tenetur contribuere reparationi illius.*
- 2 *Ad idem tenentur Minores Clerici in Ecclesia beneficiati.*

Pensionem

- 3 Pensionem recipiens non dicitur beneficiatus.
- 4 Pensio non est Ecclesiasticum beneficium nec illius appellatione venit.
- 5 Pensionarius tenetur ad decimas Papales.
- 6 Pensionarius tenetur ad solutionem caritatiui sublii.
- 7 Pensionarius tenetur ad necessariam reparationem murorum ciuitatis.

R E S P O N S V M O C T A V V M.

I O A N N I L V T I O S T A P H I L E O

Episcopo Sibiricensi.

- R**EQV I S I T I O N I tuæ non possum non annuere pro mea erga te obseruantia & mutua beneuolentia quæ iam longo tempore inter nos extat. Dum igitur scire cupis, An pensionarius teneatur pro rata pensionis contribuere ad reparationem Ecclesiæ super, cuius fructibus est ei reservata annua pensio: Quid de iure in hoc sentiam breuibus
- 1 accipe. † Nosti clarum esse in iure, quod Rector Ecclesiæ teneatur ad illius reparationem. c. quicumque, extra de Eccle. edificā.
  - 2 & c. de his, eodem tit. & xvi. q. i. c. si monachus. † Quinimmo nō solum Rector Ecclesiæ ad id tenetur, sed etiam Minores Clerici qui in ea sunt beneficiati, ut probatur in d. c. de his, ubi Abb. in i. no. & in c. si. de his quæ fiunt a maiori parte capituli, & habetur per Stepha. Beltran. consi. xlix. visis quibusdam, col. ult. nu. 9. in ii. vol. Prædicta tamē contributio fieri debet de eo q̄ superest deductis necessariis pro Rectore & Clericis beneficiatis, ut in d. ca.
  - 3 de hiis, & not. Abb. in c. i. in i. notab. eodem titu. † Sed recipiēs pensionem non dicitur beneficiatus ergo non tenebitur ad Ecclesiæ reparationem, q̄ autem recipiens pensionem beneficiatus non dicatur, sed bene illam soluens, sentit Oldrad. consi. clxviii. Ad primam quæstionem, & habetur per Ioan Staphile. Patrum tuum olim Rotæ auditorem in tracta. suo de literis Grat & Iusti. fol. 22. in versicu. ex prædictis etiam colligitur secundum impressionem Venetam. † Et quod pēso non sit beneficium Ecclesiasticum neque illius appellatione veniat, habetur per Decium in rub. de rescrip. col. ult. versu. Et appellatione beneficii, de quo scripsi in tracta. pensu. q. 28.
  - 4

His

His tamen non obstantibus teneo q̄ idem sit dicendum in p̄sionario q̄ & ipse sit obligatus cōtribuere dictā reparationi pro concurrenti quantitate pensionis non obstante q̄ iura prædicta Videantur ad huiusmodi onus obligare solum Rectorem Ecclesiæ, & Clericos in ea beneficiatos, & ad hoc tenendum moueor ex infra scriptis.

- 5 † Primo, quia pensionarius pro rata pensionis decimas Papales soluere tenetur, vt voluit Bellenzi. in tracta. de subsidio carit. q. 37. & q. 75. Deci. consi. 157. statutam cathedralis Ecclesiæ in i. vol. Imo. in Clem. si beneficiorū, col. i. vers. quarto quærit, glo. de deci. & scripsi late in d. trac. pensi. q. 59. † Secūdo facit, quia p̄sionarius tenetur etiam ad soluendum charitativum subsidium impositum, per Episcopum pro rata sue pensionis, vt scribit idem Belenzi in præallegato tract. q. 37. & scripsi in d. tract. meo de p̄s. si. q. 39. † Tertio facit, quia pensionarius pro rata pensionis tenetur contribuere cum Laicis ad necessariam reparationem murorum ciuitatis & illorum necessariam fortificationem, quādo Ecclesia grauata pensionis onere ad id tenetur, & est ratio, quia tale onus imponitur respectu fructuū; prout dixi in prædicto tracta. meo pensio q. 80.

Cum igitur pensionarius respectu p̄sionis participet de fructibus ipsius Ecclesiæ, super quibus ipsa pensio est imposita, utique contribuere debet pro eius rata ad ipsius Ecclesiæ reparationem. Cum non sit ferendus, is qui lucrum quidē amplectitur, onus autem illi innoxum renuit. l. vnica. §. pro secundo. ff. de cad. tollen. glo. in verbo, repelli. in c. cum secundum Apostolum, de præben. & l. secundum naturam. ff. de reg. iur. Et ita de iure sentio nisi pensio esset referuata libera & exenta, a quibuscunque oneribus, tam ordinariis quam extra ordinariis, & cum aliis clausulis quæ in similibus literis apponi consueuerunt.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 ✕ Pensio secundo loco assignata de prima mentionem non faciens non valet.
- 2 Concessio noui p̄uilegialis non facta mentione de primo non valet.

Referuatio

R E S P O N S V M

- 3 *Reservatio pensionis habens horam præsumitur primo facta.*
- 4 *Gratia Apostolica literis probari debet.*
- 5 *Tempus gratiæ qualitas & circumstantiæ testibus probantur.*
- 6 *Collatio facta ab ordinario & resignatio testibus probari possunt.*
- 7 *Reservatio Papæ testibus probari potest.*
- 8 *Expressio horæ facit præsumi actum prius factum.*
- 9 *Testamenti appellatione venit validum & non inualidum.*
- 10 *Contractus inualidus non dicitur contractus.*
- 11 *Statutum de soluenda gabella de contractu, comprehendit contractum validum non inualidum.*
- 12 *Notarius scribens inualidam scripturam falsam, lege Cornelia, de falsis non tenetur.*
- 13 *Pœna legis vel statuti non causatur ex actu nullo.*
- 14 *Statutum loquens de laudo intelligitur de valido.*

R E S P O N S V M N O N V M.

A N T O N I O G I G A N T I

Nepoti dilectissimo.

- I** N T E R R O G A S T I me nudiùs tertius quid dicendum esset si vno & eodem die duæ pensiones reperiantur reservatæ duabus personis, quarum altera de altera mentionem non facit, & tamen ambæ reservatæ sunt super fructibus eiusdem Ecclesiastici beneficii: An scilicet utraq; valida sit vel inualida? & aliis tunc occupatus negotiis me tibi alia die responsum datum promisi. Nunc vero quid sentiam accipe.
- 1 **†** Dicendum videtur neutram dictarum pensionum valere, quia pensio secundo loco assignata, de prima mentione in non faciens non valet. ut post alios voluit Nicola. Boeri. in 1. parte suarum decis. decis. 162. & late de hoc scripsi in tracta. pensio. q. 29.
  - 2 **&** ultra ibi adducta, **†** facit quod voluit Marti. de Laud. in tract. de fisco. q. 55. ubi dixit, qd si Imperator concedit alicui nobili novum vectigal non facta mentione de aliis vectigalibus inhiberi existentibus, qd talis concessio est nulla allegat tex. in l. Titia. §. qui in vita. ff. de leg. ii. & in c. mandatum, de rescrip. Idem dixit Berta chi, in tracta. de gabel. seu vectigal. in 1. parte, col. v. vers. sed quero inci-

ro incidenter. nu. 24. Accedat q. in casu quæstionis huiusmodi cum non appareat, quæ dictarum duarum pensionum fuerit primo assignata, & quæ secundo, & utraq. stare nō possit per ea quæ scripsi in præalleg. q. 29. dicendum videtur ratione talis incertitudinis neutram valere. Argumento tex. in l. duo sunt Titii. ff. de testamen. tutel. & l. si fuerit. ff. de reb. dub.

- 3 † Puto tamen sic distinguendum esse, quod aut altera ex dictis duabus pensionibus horam habet, aut neutra ipsarum, aut ambæ horam habent; Primo casu illa quæ horam habet, censetur primo assignata, & sic illa valebit, & altera non. per nota. per gloss. & Docto. in c. si a sede, de præben. in vi. vbi habetur, q. illa collatio beneficii quæ horam continet primo facta censetur, Cassador. de cisi. 4. in fi. nu. 7. in deci. super regu. cancel. & idem deci. xx. in tit. de præben. vbi dicit idem esse, quādo per testes de hora cōstaret,
- 4 † quia licet gratia Apostolica per literas probari debeat, vt per Archi. lo. And. Domi. & Franch. in prohe. sexti, in fi. per Bal. in l. humanum. C. de legib. per Abba. in c. in nostra, de rescrip.
- 5 † Attamen tempus gratiæ, qualitas, & circumstantiæ per testes probari possunt, Rota deci. 27. in nou. de rescrip. glo. in verbo, si non appareat, in c. duobus, de rescrip. in vi. & per Cassador. in d. deci. xx.
- 6 † Idem dicimus in collatione beneficii ab ordinario facta, & in resignatione, quæ testibus probari possunt, c. sollicite, & ibi Bald. in fin. de restit. spolia. Et Rota deci. 39. in titu. de probatio. in Antiq. Cassador. decisio. viii. numc. 4. Ripa in rubric. de constitutio. numero 52. vbi dixit, q. collatio beneficii facta benemerito absque dispensatione testibus probari potest, allegat Bald. in cap. 2. de restitut. spolia. & Rotam decisio. de clxxx. Dic
- 7 quod collatio, in antiq. † Et reseruatō Papæ etiam testibus probari potest, Rota decisio. xcvi. Nota quod reseruatōne, in antiq. Ad idem Aeneas de Falconibus in tractatu de reseruat. benefic. quæstione 4. principali, Effec. 28. † Et de collatione habente horam, quod præferatur collationi illam non habenti facta eodem die, habetur per Decium in capit. pastoralis, numero 5. de rescript. de quo etiam ad plenum per Insignem Doctorem Præceptorem meum colendissimam Dominum Guilielmum Pontanum Perusinum in l. dotis causa, colum. 6. num. 14. ff. solut. matrimo. vbi dixit, q. expressio hore facit præsummi actum prius factum.

Secundo casu si neutra ipsarum reservationum pensionis horam habet, sed tantummodo constat, quod vno & eodem die assignatae fuerunt, & in tali casu, si una fuit assignata per ordinarium in casibus, in quibus ordinarius illam reservare potest, de quo scriptum in d. tracta. pensio. quaest. vi. Altera vero per Papam, Et isto casu dicerem pensionem assignatam per Papam praevalere, argumento tex. in d. c. si a sede.

Tertio vero casu, quando utraque reservatio pensionis horam continet, subdistinguerem, quod aut est eadem hora in utraque, & sic cum non appareat quae primo, & quae secundo loco assignata fuerit, ratione incertitudinis dicendum videtur, quod utraque sit nulla, argumento tex. in praesallegata l. duo sunt Titii. Attamen dici posset etiam tali casu pensionem per Papam assignatam praevalere, Argumento tex. in d. c. si a sede. Aut hora in ambabus reservationibus est diuersa, & tunc illa quae continet priorem horam praeualebit, per supradicta.

Quid autem dicendum si reservatio unius ex praedictis pensionibus fuisset valida, altera vero inualida? Dicas quod si super inualiditate huiusmodi fuisset pronuntiatum, eo casu altera valida esset, quia non praestat impedimentum quod de iure non sortitur effectum. c. non praestat, de regu. iur. in vi. Videri tamen possunt plura quae circa hoc scripsi in praesalleg. tract. pensio. q. xxix. nu. 6. † & pro ibi dictis facit etiam quia testamenti appellatione, venit testamentum validum non inualidum. l. ii. § porro, ff. quemadmo. testa. aperi. † Et inualidus contractus non dicitur contractus. l. i. & ibi Docto. C. de Eunuch. Bal. in auth. ex causa, col. vlt. C. de lib. praeter. † Accedit quod statutum dicens, quod de quo libet contractu solvatur gabella locum sibi non vendicat in contractu nullo, Bal. in l. i. C. de patrib. qui fil. distraxerunt. Cyn. in l. i. vnica. § sed quia. C. communia, de legat. † Ad idem facit, quod Notarius, qui inualidam scripturam talem fecit lege Cornelia, de falsis non tenetur, ut est tex. in l. si quis legatum, ff. de fals. & Cyn. † in l. si quis decurio. C. eo. tit. † Facit etiam quia ex actu nullo, & frustratorio non causatur poena legis, vel statuti, Bart. in l. vbi pactum. C. de transac. Bal. in l. ea quidem, per illum tex. C. si mancip. ita fuer. alienat. Et Ripa in suis Respons. cap. 2. nu. lib. i. in rub. de legib. & longa consuet. † Et statutum loquens de laudo non verificatur in laudo nullo, quia laudum nullum non est laudum, Clem.

Cle.pastoralis, de re iud. l. 4. §. condemnatum. ff. eo. ti. per quæ iurata dixit Corn. confi. cxxv. viso puncto, & copia. nu. 3. in i. vol.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 ~~Decima~~ Decima est de iure diuino, & non ab hoīe, sed a Deo instituta. & nu. 2.
- 3 Decimam non soluētes sunt fures, & latrones.
- 4 Decimæ solui debent sine detractiōe expensarum.
Decimæ dicuntur tributa animarum egentium nunc. 4. restituas & nu. sub
seq. ad amustum vsque 17.
- 5 Decimæ per Papam impositæ solui debent secundum taxationem decimæ.
- 6 Res vna & eadem non debet diuerso iure censi.
- 7 Pensio est pars fructuum beneficii.
- 8 Argumentum de toto ad partem validum est.
- 9 Equitas præsertim in rebus Ecclesiasticis est seruanda.
- 10 In taxatione beneficii fienda pensionarius est uocandus, & omnes quorum
interest, & nu. 12.
- 11 Decima soluenda sacerdotibus est de iure diuino, ideo cum integritate
solui debet.
- 12 Secus in decima per Papam imposita, quæ proprie non est decima.
- 13 Decima quæ per Papam imponitur distat a decima, quæ est de iure diuino.
- 14 Decimæ dicuntur tributa animarum egentium.
- 15 Decima, quæ sacerdotibus soluitur, solui debet non deductis expensis.
- 16 Secus in decima quæ per Papam imponitur.

RESPONSVM DECIMVM.

IOANNI PIZZARDO

Legum & Canonum Perito.

V M essem Patauī proximis elapsis diebus inter
rogasti me, pro qua portione pensionarius non
habens pensionem exemptam a decimis, vel etiā
si eius pensio sit a decimis exempta, & in imposi-
tione decimæ Papalis dictum sit, q̄ etiam de pē-
sionibus quantuncunq; exemplius decima solui

D ii debeat,

debeat, prout expressum extitit in concessionibus decimarum concessis per Clementem vii. Paulum iii. & Iuliu iii. Romanos Pontifices, Illustris. Dominio Veneto, decimam soluere debeat, de quo etiam ab aliis pluries interrogatus fui, ut igitur tibi, quæ ut filium diligo, ac aliis satisfaciam, cum præsertim ista quaestio sæpius acciderit in hoc Venetorum Dominio, quid sentiam in ea scribere non recusavi. † Prima facie videtur dicendum pensionarium teneri pro rata pensionis ad soluendam integram decimam. c. cum aliquibus. c. ex parte, de decim. c. si. de Parroch. In quibus iuribus habetur decimam solui debere cum integritate, & tanto magis, quia decima est de iure diuino, ut habetur in Deut. c. xii. & Leuit. c. xxxvii circa fi. Ad idem est tex. in c. Parrochianos, de deci. Vbi dicitur quod decimæ non ab homine, sed ab ipso Deo institutæ sunt. Ad idem est tex. in c. i. aliquibus. §. ille quippe, de deci.

† Quinimmo decimam non soluentes sunt fures, & latrones, & manifesti depredatores Dei, & sanctorum, & totius Ecclesiæ, vii. q. i. c. quanquam, & xvi. q. i. c. decimæ, & dicuntur decimæ tributa animarum egentium, text. est in c. tua nobis fraternitas. §. verum, de decim. cum integritate autem solui dicuntur decimæ cum soluitur de omni summa decem vnum, videlicet, † decem pro centenario, text. est in c. cum homines, in princ. de deci. & huiusmodi decimæ solui debent sine detractioe expensarum, ut in d. cap. cum homines, & ibi glo. in ver. non decimatis. Ad idem tex. in c. non est in potestate, eo. tit.

Præmissis tamen non obstantibus dicendum censeo, quod pensionarius tenetur ad solutionem decimæ pro rata pensionis secundum taxationem beneficii, super cuius fructibus est sibi reservata pensio, non autem ad rationem decem pro centenario, ut aliquos Doctores modernos consulti audio. † Nam decimæ per Papam impositæ solui debent secundum taxam beneficii, text. est in Clenien. si beneficiorum, de decim. & per Bellenz. in trac. de subsid. carit. q. lxxx. Et facit quia si diceremus quod Rector beneficii pro fructibus sibi restantibus, detracta pensione, teneret soluere decimam iuxta taxam ipsius beneficii, ut in d. cle. si beneficiorum, Et pensionarius pro sua pensione teneretur soluere decimam prout illa soluitur sacerdotibus ad rationem decem pro centenario, iuxta terminos præalle. c. cum homines, de deci. Vtiq; absurdum lequeretur, quod res eadem posset, † & deberet diuerso

uerso iare censeris, cōtra iuris dispositionē. l. eum qui ades, & ibi
 8 Bar. not. in li. not. ff. de vsuca. † Est enim pensio pars fructuū benefi-
 tii super quibus imponitur, ergo iustum est q̄ is cui soluitur ipsa
 pensio oneris partē subeat in solutione decimæ impositæ super
 eisdē fructibus, vt dicit Bellenz. in trac. de subsid. carit. q. xlvii.

Præterea cum taxa facta fuerit a principio super omnibus fru-
 ctibus beneficii, si non adesset pensio vtiq; Rector beneficii solu-
 ueret decimā scdm taxā super eo factā integraliter, iuxta text. in
 d. cle. si beneficiorū, modo pars dictorū fructuū iā taxatorū deser-
 uit solutioni pensionis, ergo pensionarius tenebitur soluere pro
 sua pensione decimā ad ratam taxationis factā super oībus fructi-
 9 bus ipsius beneficii, † quia idē iuris, quod est de toto quo ad totū
 debet esse de parte quo ad partē. l. quæ de tota. ff. de rei vend. l. si
 seruus eius, in fi. ff. de acqui. hær. Accedunt ea, quæ scribit Belléz.
 in præalleg. trac. de subfi. cari. q. 37. vbi dixit, q̄ ratione oneris in-
 cūbentis Rectori beneficii pro solutione annuæ pensionis pro il-
 lius fructibus dici pōt q̄ Rector beneficii ex fructibus illius tan-
 tum duntaxat habeat in redditibus quantum est id, quod ei su-
 perest soluta pensione, per tex. optimum in l. nō amplius, in priu.
 ff. de leg. i. & in l. sed si hoc. §. i. ff. de cōd. & demon. & ibi no p Bar.
 10 Bal. & Imo. † Subdēs q̄ ad hoc multū dictat æquitas, q̄ p̄sertim in
 istis ecclesiasticis est seruāda. c. dilecti, de iudi. c. i. de dol. & cōtu.
 11 † Pro dicta cōclusionē facit, quia si beneficiū de nouo esset ta-
 xādū vtiq; pensionarius vocari deberet, quia oēs quorū interest
 vocādi sūt, qñ fieri debet taxa beneficii pro solōne decimæ, vt vo-
 luit Guil. de Monte Laud. in d. cle. si benefi. de deci. quē sequitur
 Belléz q. 81. in præd. trac. de subfi. cari. facit. c. quod oēs tangit,
 de reg. iur. in vi. & idē tenet Card. in præalleg. cle. si beneficio. q. x
 vbi dixit, q̄ si sunt duo Prælati in vna Ecclesia Parrochiali, vt pa-
 tronus clericus, & vicarius, qui ex antiqua ordinatione ecclesiæ
 colligāt oēs fructus, de quibus annuatim soluūtur patrono cētū
 residuū remanet vic. ipse vero patronus habeat soluere decimā p
 tota ecclesia, cū quo istorū fiet taxatio? Et dicit q̄ fiet cū illo,
 12 qui fructus colligit, vocato qui habet soluere, † & sic vocantur
 omnes, quos hæc taxatio tangit, argu. text. in c. ad hæc de offit.
 Archid. de præscript. c. accedentes, & c. fi. de his, quæ fiunt a Præl.
 Et ad p̄dicta allegat. Bellenz. loco sup alle. not. per Io. And. in
 addi. Spec. in rub. de cōces. præb. q. vlt. & Old. conf. 168. ad primā
 quæst.

quæstionem vlt. dubio, facit etiam pro prædicta opinione, quia annata quæ venit soluenda pro pensione quando beneficium est taxatum, solui debet secundum taxam, vt scribit Cassad. in suis decisionibus super regulas Cancellæ. decis. xix. & ego dixi in tracta. pensio. quæst. xxvi.

13. † Nec obstant adducta in contrarium, q̄ decima solui debeat integraliter ad rationem decem pro centenarij, iuxta textum in præalleg. c. cum homines, de decim. quia procedunt in decima, quæ debita est de iure diuino, & solui debet sacerdotibus, 14. † secus autem est in decima, quæ per Papam imponitur, quæ propriæ non est decima, secundum Cardina. in d. Clemen. si beneficiorum, in 2. & 3. quæst. † Nec regulatur ista decima per Papam imposita, vt regulantur aliæ decimæ spirituales, secundum gloss. in Clemen. dispendiosam, in ver. decimis, de iudi. Et q̄ ista decima, quæ per Papam imponitur longe distet a decima, quæ debita est de iure diuino, & sacerdotibus soluitur, quæ solui debet cū integritate, vt supra dictum fuit, constat, † quia decima, quæ sacerdotibus soluitur, de qua loquitur totus titulus, extra de decim. solui debet non deductis expensis, vt in d. ca. cum homines, & in 17. cap. non est, & in cap. tua nobis, eo. titu. de decim. † Secus autem in decima per Papam imposita, quia in ea deduci debent ante omnia expensæ factæ pro fructibus colligendis, & sine quibus fructus colligi non potuissent, secundum glo. in d. Clemē. si beneficiorum, in verbo, taxationem, de decim. Et idem ibidem tenet Card. q. v. vbi etiam Ioan. de Imol. & Anto. de Butr. post alios in d. cap. cum homines, & Bartho. Bellenz. in tracta. de subsid. carit. quæstio. lxxix. vbi ad hoc allegat text. in l. i. C. de fruct. & lit. expē. & in l. domum. C. de rei vendic. & l. fructus. ff. sol. mat.

Ad idem Domini. in consi. 85. super primo dubio, nu. 4. vbi dixit, q̄ ex istis decimis Papalibus deducuntur expensæ, quæ sunt gratia fructuum colligendorum, vtpote, quæ sunt in arando seminando, in vineis fodiendis, & potandis, & quæ sunt gratia percipiendorum, & colligendorum fructuum, vtpote, in metendo & triturando, ac vindemiando, Item & quæ sunt gratia conseruandorum fructuum, vtpote, in horreis parandis. l. 3. §. nos igitur ff. de impen. in reb. dotal. fact. de quo Specula. in tit. de expen. §. i. in prin. Ex præmissis mi Ioannes iam habes, quæ mea sit sententia, a qua arbitror nō dissentiendū esse a viris in hac nostra legali scientia

scientia eruditis, quorum iudicio prædicta committo, saluo semper iudicio sedis Apostolicæ. Vale, & Iacobū Portiū Imolen. Virū de nostra legali scientia optime meritum, in almo isto Patauino Gymnasio ius canonicum legētē meo nomine saluere iubeas.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 **T**ituli beneficiorum sunt de iure positiuo.
- 2 Tituli beneficiorum quorumcunque sunt quid spirituale.
- 3 Idem in Canonica.
- 4 Resignans nudum titulum beneficii pro consequenda pensione super fructibus alterius beneficii simoniam committit.
- 5 Pensio est quid temporale.
Pensio cadere potest in merum laicum.
- 6 Simonia est dare temporale pro consequendo spirituale.
- 7 Pensio permutari non potest cum beneficio.
- 8 Res temporales beneficium dici non possunt, sed res beneficii.
- 10 Fraus nemini patrocinari debet, & nu. 11.
- 12 Simoniacus est excommunicatus ipso iure.
- 13 Simoniacus agens super spolio audiri non debet.
- 14 Simoniacus non gaudet beneficio regulæ de trienniali.
- 15 In simonia reali quis est priuatus ipso iure.

RESPONSVM XI.

IACOBO NACHLANTO.

Episcopo Clugiensi.

VAM timorata sis conscientia, licet iamdiu nouerim, id maximè mihi comprobatum est ex eo quod tuis humanissimis literis à me scire desideras: Vtrum ex dispositione sacrorum canonum pro habendo nudo titulo beneficii in aliqua ecclesia, ut puta Canonica, Capellania, seu Mansionaria, licitum sit soluere renuntianti ipsum nudum titulum pensionem aliquam super fructibus alterius beneficii, quod resignatarius

tarius obtinet circa vitium simoniz, Præmitto antequam veniam ad decisionem huius dubii q̄ auaritiæ cæcitas, & damandæ ambitionis improbitas aliquorum animos occupantes eos in illam temeritatem impellunt, vt quæ sibi a iure interdicta nouerint, exquisitis fraudibus occupare conantur: Verba sunt Gregorii x. in generali concilio Lugdunense, quæ habentur in c. auaritiæ, de elect. in vi.

- 1 † Pro decisione igitur huius dubii, Præmittendum etiam censui, quod tituli benefitiales quoruncunque benefitiorum ecclesiasticorum, licet sint de iure positiuo, vt per Abba. in c. constitutus, de relig. Domi. & per eundem in disputatione incip. Episcopus, col. 2. versi. ad propositum, & habetur xxii. distin. c. i. & ii. & lxxx. distin. c. in illis, & per Archid. in c. omnes, 22. distin. & Innoc. in c. nisi cum pridem, de renunciat. & latissime per Ioannē Seluam in tracta. de benefit. in i. parte. q. 4. nou. xix. † Attamen dicti tituli benefitiorum sunt quid spirituale, vt per Docto. maximē Abb. in c. quanto, de iud. vbi Imol. & alii, & Dec. post alios ibidem, & per Archid. in summa i. q. i. & late per D. Augustinū Beroum præceptorem, & Promotorem meum, in rub. de reb. Eccl. non alienan. nu. 15. † Idem est de Canonica, iuxta text. & ibi not. in c. 2. de institut. & in c. saluator. i. q. 3. & idem Berous in d. rub. nu. 7. versi. secundo modo, & ibidem nu. 16.
- 4 † Resignans igitur nudum titulum, super quo nulla pensio constitui potest, vt pensionem consequatur super fructibus alterius benefitii, proculdubio simoniam committit, quia cedere re spiritualem, vt est titulus benefitii pro consequenda pensione, quæ in mera temporalitate consistit, vt per Bal. & Felyn. in c. ad audientiam, el. 2. de rescrip. & late scripsi in tracta. pensi. q. vii. non licet. † Nam pensio vt quid temporale, nil habens spiritualitatis, cadere potest etiam in merum laicum, vt scribit Archid. in cap. quamuis, ver. prouideri, de præben. in vi. & Fely. in d. c. ad audientiam, col. 4. in fi. in versic. quarta conclusio, & scripsi in prædicto tractatu pensi. quæstio. xxi. † Dare autem temporale pro consequendo spirituale simonia est. c. cum essent. c. querelam, & c. ex diligenti, de simo.
- 7 † Hinc est q̄ pensio ex quo est quid mere temporale permittari nō potest cum beneficio ecclesiastico, cuius titulus spiritualis est, vt tenent Ioan. de Imol. & Cardinal. in clement. vnica. §. eadem

- eadem, de supplen. neglig. prælat. vbi Card. q. 9. & Feder. de Senis in trac. de permut. benef. q. 9. Pet. Rebus. in concordata Franciæ in trac. de pacifi. posses. nu. 124. & scripsi ad plenum in trac. pens. q. 33. & rationem assignant Docto. in locis prædictis, quare permutatio huiusmodi fieri nõ possit, ex eo, qd esset simoniaca cum beneficium, vt supradictum fuit, sit quoddam ius spirituale, quod obtineri nõ potest sine canonica institutione. c. i. de reg. iu. in vi.
- 8 & per Gard. in Clem. causam. §. i. de elect. † Res vero temporalis beneficium dici nõ potest, sed res beneficii, & idem dixit Berous
- 9 dominus meus, in c. i. nu. 1 ro. de vsur. † Erat ergo putrida simonia cedere nudum titulum beneficii, pro consequenda pensione super fructibus alterius beneficii, quod vtinam non sæpe fieret.
- 10 † Accedat, qd super beneficio quod nullo habet fructus non cadit pensio, quæ de stilo curiæ semper imponitur super fructibus beneficii, Bellenz. in trac. de subfi. cari. q. 37. nu. 2. & si dicatur, qd pensio imponitur super fructibus alterius beneficii, dicas qd ista est fraus, quæ patrocinari non debet, resignanti nudum titulum. † cum fraus, & dolus nemini patrocinari debeat, c. sedes Apostolica, de rescript. c. si vir, de cognat. spirit. & not. in l. si ab hoste. §. i. ff. solut. matr.
- 12 † Et si talis, cui assignata est pensio, huiusmodi ageret contra Rectorem beneficii, super cuius fructibus est assignata, pro illa consequenda repellendus esset, quia vti simoniacus est excommunicatus ipso iure, per extrauagantem Pauli secundi, quæ incipit cum detestabile, in tit. de simoni. Ideo agere non potest. c. intelleximus, de iudit. cap. cum inter, cap. exceptionem, de excepti.
- 13 † quinimmo si tales simoniaci agerent super spolio audiri non deberent, vt scribit Cassador, decisio. prima, in titulo de simon.
- 14 † Et vnum non omitam, quod is, qui adeptus esset nudum titulum beneficii tali simoniaco modo non gauderet beneficio regulæ de triennali possessore, quæ in specie simoniacum repellit, & licet aliàs simoniaci per sententiam priuari debeant, non autem eo ipso sint priuati. cap. 2. de confess. cap. iuramentum, de simon. vbi Docto. ca. per inquisitionem, cum glo. de elect. Abb.
- 15 in cap. inter dilectos. colum. ult. de excess. prælat. † Attamen per dictam extrauagantem Pauli secundi, cum detestabile in simonia reali, quis est priuatus ipso iure, vt scribit idem Cassador, decis. v. in tit. de constitu. Possent plura alia adduci, quæ

R E S P O N S V M

breuirati studendo, vt in familiaribus Responsis consueui omit-
tenda duxi, maxime quia ex supradictis satisfactū esse petitioni
tuæ arbitror. Vale Gigantis tui memor, & Hieronymum Cagno-
lum Iurisconsultum celeberrimum in isto almo Patauino Gym-
nasio Ius Ciuile legentem meo nomine saluere iubeas quæso.
Venetiis.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 ~~Beneficium~~ Beneficium concessum à Principe manere debet.
- 2 Qualitas semel apposita dispositionē implet, licet postea cesset.
- 3 Tempus datæ literarum attendi debet.
- 4 Cessante causa consensus cessat consensus,
- 5 Dispositio legis non conuenit, vbi legis verba non conueniunt.
- 6 Actus agentium non operantur vltra eorum voluntatem.
- 7 Contractus ex conventionione legem accipiunt.
- 8 Pensionis translatio est odiosa.
- 9 Verba sunt stricte interpretanda, in materia odiosa.
- 10 Mens verbis declaratur.
- 11 Papa non consuevit imponere pensionem sine consensu Rectoris beneficii.
- 12 Casus omissus remanet in dispositione iuris communis.
- 13 Qualitas verbo adiuncta adesse debet tempore verbi.
- 14 Tempus datæ literarum, quando attendi debeat.
- 15 Habilitas an requiratur tempore datæ, vel tempore consumptionis.

RESPONSVM XII.

OLIVERIO GIGANTI

Nepoti dilectissimo.

PVLCHRA est quæstio, super qua consilium meū
familiarē exposulas nepos carissime, & in qua
quid sentiant Pratici Curiales, cum Romanam
iam pluribus annis sequaris curiam, fortasse in-
telligere periculum fecisti, Præsertim cum fami-
liaris Reuerendissimi Cardinalis Mignanelli Iu-
risconsulti

niseonsulti admodum celebris, illiusque curiæ stilum optime cal-
lentis existas, quorum opinionem si modo eam habuisti literis
tuis mihi significare non curasti, Accipe igitur quæ mea sit sententia.

- Clericus cui reservata fuit auctoritate apostolica, annua pen-
sio super fructibus, redditibus & prouentibus duorum beneficio-
rum, quæ Sempronius possidet in diocesi Forosempronien-
si: cum facultate illam transferendi pro dimidia, quæ pensio erat
ducatorum quinquaginta auri de cam. videlicet ducatorum xxv. †
pro quolibet dictorum beneficiorum, assecutus fuit vnū ex præ-
dictis beneficiis, quo casu pars illa dictæ pensionis, quæ erat super
illius fructibus extincta remansit, quæritur an vigore facultatis
prædictæ possit transferre dimidiam d. pensionis ducat. 50. exi-
stentem super fructibus alterius beneficii? Videtur prima facie
1 dicendum quod sic. † Primo, quia indultum est sibi à Pontifice, quod dimi-
diam dictæ pensionis ducatorum quinquaginta transferre pos-
sit, quod manere debet. c. decet, de regul. iur. in vi. Secundo, quia
ex quo Rector dicti beneficii consensit assignationi dictæ pensio-
nis cum facultate prædicta transferendi, ex ipsa translatione non
fit sibi aliqua iniuria, c. scienti, de reg. iur. in vi. l. cum donationis
C. de transact. l. venditor, ff. de rescinden. vendit. l. quamuis, C. de
2 in ius voc. † Tertio facit, quia qualitas semel appositae dispositio-
nem implet, licet postea cesset, de quo est glo. not. in ver. canoni
3 cis, in c. statutum, de rescrip. in vi. † Quarto facit: Nam tempus
datæ literarum reservationis dictæ annuæ pensionis ducatorum
quinquaginta, & concessionis translationis illius videtur atten-
dendum, c. si super, de offi. deleg. in vi. c. tibi qui, & c. duobus, eo. ti.
& loco. c. eā te, extra de rescrip. c. si eo tempore, de rescrip. in vi.
& dixi in tract. pensi. q. 22. nu. 16. & per Fely. late in d. ca. eam te,
col. pen. & fi. Sed tempore datæ dictarum literarum, & concessio-
nis potestatis transferendi pensio ipsa erat ducatorum quinquaginta,
ideo hoc sufficere videtur, ad translationis validitatem di-
ctæ dimidiæ pensionis restantis super alio beneficio.

Istis tamen non obstantibus contrariam partem vti de iure
veriore amplector, & moueor, quia extincta iam altera dimi-
dia dictæ pensionis, ex eo, quod pensionarius assecutus fuit alterum
ex dictis beneficiis res deuenit ad casum, in quo cessat intentio
concedentis, ac consensus Rectoris ipsius beneficii. Superior. n.
concessit, quod pensionarius posset dimidiam pensionis ducatorum

E ii quinquaginta

- quinquaginta transferre, & ad hoc in eum casum accessit consensus Rectoris ipsorum beneficiorum, extincta autem iam dimidia dictæ pensionis non erit amplius pensio ducatorum quinquaginta, sed solum vigintiquinque. Ideo in hoc casu deficit consensus Rectoris beneficii, & intentio concedentis facultatem transferendi, super quibus erat fundata dicta concessio, merito concessio ipsa transferendi cessat. l. adigere. §. quamuis, ff. de iure patro. c. cum cessante, de appella. † Causa enim huiusmodi concessionis, cum fuerit consensus Rectoris ipsius beneficii, illo cessante cessat ipsa concessio. c. relinqui, & ibi Abb. in 3. not. extra de custod. Eucharist. Matth. de Afflict. in c. i. in §. moribus, col. i. nu. 3. in tit. si de feud. fuer. controuer. inter domi. & agna. in vñsibus feud. In quibus locis habetur, q̃ cessante causa concessionis cessat ipsa concessio.
- 7 † Secundo facit, q̃ ex quo cessauit dimidia dictæ pensionis ducatorum quinquaginta, verba facultatis prædictæ non possunt adaptari ad istum casum, cum illi non conueniant. l. quod constitutum, ff. de testamilit. l. 4. §. quoties, ff. de dam. infect. Ex quibus iuribus habetur, q̃ ubi verba legis non conueniunt, nec legis dispositio conuenire debet, ad idem Ripa in suis Resp. c. 9. nu. 4. loco i. facit tex. in c. suggestum, de decim.
- 6 † Tertio facit, quia actus agentium non operantur ultra eorum voluntatem. l. non omnis, ff. si cer. pet. l. obligationum substantia, ff. de act. & obligat. Actum enim erat inter ipsas partes, q̃ de tota pensione ducatorum quinquaginta dimidia transferri posset, modo extincta dimidia dictæ pensionis non adest amplius dicta pensio ducatorum quinquaginta, ergo ad hunc casum non porrigitur voluntas earum, & consensus, & si secus diceremus actus eorum voluntarii extenderentur, ultra eorum voluntatem, quod non est dicendum. l. si. C. ne vxor pro mari. † Facit, quia contractus ex conventionione legem accipiunt. l. i. §. si conueniat. ff. de pos. sit. l. quod si nolit. §. si quis ita, ff. de edilit. edict. l. 2. C. de pact. inter emptor. & vendit.
- 8 † Quarto facit: Nam translatio pensionis est odiosa: continet enim prorogationem seruitutis ipsi beneficio, cui pensio est quædam seruitus, ut scribit Gomez. in reg. de infir. resignant. q. xvi. & dixi in 4. Responso, in prin. † Cum igitur ista materia sit odiosa stricte intelligi debet. c. odia, de reg. iur. in vi. l. cum quidam. ff. de

- de lib. & posth. Et sic in terminis in quibus loquitur ipsa concessio, & non ultra, Præsertim quia limitata causa limitatum producit effectum. l. in agris, ff. de acquir. rer. domi. † Mens etenim verbis declaratur. l. Labeo. §. idem Tuberio, ff. de suppellect. legat. Et in dubio mens regulata censetur à sono verborum. l. in ambiguo ff. de reb. dub. c. intelligentia, de verbor. signifi. c. ex literis, de sponsal. quæ iura ad hoc allegat Anto. de Butr. in consi. 33. vt supra, nu. 1. constat autem ex verbis expressis concessionis prædictæ, cum qua concurrit partium consensus, q̄ mens concedentis, & ipsarum partium fuit, q̄ de tota p̄sione ducatorum quinquaginta dimidia transferri posset, ergo d. verba trahi non possunt ad casum nostrum, qui requirit nouum cōsensum partium, & non
- 11 nam concessionem superioris. † Nam licet Papa sit dominus beneficiorum, & possit ad eius libitum pensiones super illorum fructibus imponere, vt scripsi in trac. pens. q. i. nu. 4. Attamē de stilo curiæ non consuevit id facere sine cōsensu Rectoris beneficii, super cuius fructibus pensio ipsa reseruatur.
- 12 † Quinto facit, quia cum iste casus non sit comprehensus in dī dispositione dictæ facultatis transferendi dimidiam d. pensionis ducatorū 50. tanquā casus omissus remanet in dispositione iuris communis. l. commodissimē, ff. de lib. & posth. Sed de iure cōmuni sine concessione Papæ, & consensu Rectoris beneficii pensionem transferre non licet de persona in personam, ergo trāslatio prædicta fieri non poterit in isto casu.
- 13 † Sexto facit, quia qualitas verbo adiuncta debet adesse tempore verbi. l. ex facto, ff. de vulg. & pupil. substit. l. in delictis. §. si extraneus, ff. de noxal. l. si Titius, ff. de testam. milit. sed tēpore trāslationis non adest qualitas, q̄ sit pensio ducatorum quinquaginta, ergo fieri non poterit trāslatio, faciunt quæ de intruso scribit Gomez. in reg. de surrogan. collitigā. q. 18. vbi decidit, q̄ is, qui a principio litis fuit intrusus in beneficio si lite pendente desinat intrusus esse, surrogari poterit, tanquā collitigans in iuribus collitigantis defuncti.

Nec obstant adducta in contrarium. Nam ad primum & secundum patet euidentis responsio ex supradictis.

Ad tertiū, q̄ qualitas semel appositā dispositionē impleat, licet postea cesset, Dicas q̄ p̄cedit q̄n agitur de inducēdo fauore, & cōmodo, & ita procedit, & loquitur d. gl. in d. c. statutu, in ver. Canonis,

nicis, de rescript. in vi. secus ubi agitur de damno, & odio, ut in casu isto. l. in delictis. ff. de noxal.

14 † Ad illud quod quarto loco dicebatur, q̄ attendi debet tempus datæ literarum. Dicis, q̄ quando consumptio gratiæ habet tractum de futuro, inspicitur tunc habilitas eo tēpore, quo quis utitur gratia, exempli gratia, concessa fuit gratia cuidam Clerico de beneficio vacaturo ante illius vacationē, Clericus ille matrimonium contraxit, vacante postmodum illo beneficio, illud assequi nō poterit, quia tunc inhabilis reperitur: habilitas enim attenditur tempore vacationis beneficii. c. ei cui, de præbē. in vi. c. is cui, eo. tit. & loco, ubi ille dicitur esse idoneus, qui tempore collationis beneficii non tempore datæ literarum idoneus est. Ad idem glo. in Clemen. 2. in ver. constitutus, de atat. & qualit.

15 † per quam dixit ibi, Imo. in versicu. ex glo. not. q̄ ubi personalis habilitas requiritur ad certum actum sufficit, q̄ ad sit tempore exercitii dicti actus, & in attendenda natura, & qualitate beneficii non inspicitur tempus datæ literarum, sed tempus vacationis illius, Vnde si Papa scribit pro aliquo beneficio certi valoris, quod tempore datæ excedebat, sed hodie non excedit, attenditur præsens tempus, quia tunc acquiritur plenum ius in ipso beneficio. c. si. de concess. præben. in vi. de quo per Oldr. confi. 58. quidam impetrauit, cuius dicta reassumit, Fely. in d. c. eam te, in vi. fallen. nu. 58. de rescript. facit etiam pro supradicta conclusione, quia res devenit ad casum, à quo incipere non poterat, quo casu effectu non consumato vitiatur, ut per Oldr. in præallega. confi. 58. nume. 4.

– Ex præmissis iam habes nepos dilectissime, quæ mea sit sententia, cui an assentiant doctissimi, ac pratici Curiales, & præsertim Reuerendissimus Dominus Fabius Mignanellus Cardinalis, vir literatissimus, deq; legali nostra scientia, quàm optime meritus, ad cuius obsequia existis itelligere, p̄ quā gratū mihi erit. Vale.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 Obligans bona sua videtur obligasse tam præsentia, quàm futura.
- 2 Societas omnium bonorum, etiam bona futura comprehendit.

Legatum

- 3 Legatum factum cognatis debetur etiam hijs, qui erant cognati tempore mortis testatoris.
- 4 Institutio facta de posthumis comprehendit etiam posthumos natos ex alia uxore accepta post obitum primæ.
- 5 Mandatum generale ad omnes & singulas causas comprehendit etiam causas futuras.
- 6 Beneficium nouiter creatum vacare dicitur.
- 7 Transactio non operatur circa res de nouo repertas.
Legans bona sua futura legasse non intelligitur.
- 8 Priuilegia, vel rescripta ad eadē statum de quibus est cogitatu extēduntur.
- 9 Exemptio alicui facta a collectis nō intelligitur de prædijs postea quasitis.
- 10 Immunitas concessa Castro cum suis Villis, ad Villam postea adificatam non extenditur.
- 11 Priuilegium concessum Monasterio cum suis capellis non extenditur ad capellas postea quasitas.
- 12 Legatum factū famulis illis tantū, qui erant famuli tempore testī debetur.
- 13 Legatum factum filiabus, illis quæ erant tempore testamenti debetur.
- 14 Legatum factum omnibus ecclesijs intelligitur de ecclesijs, quæ erant tempore testamenti, non de postea quasitis.
- 15 Legans suas possessiones intelligitur de illis, quæ habebat tempore testī.
- 16 Concessio decimarum non comprehendit futuras decimas.
- 17 Arbitrium ad futura non extenditur.
- 18 Verbum vacare, priuationem denotat.
- 19 Reservatio Papæ de duobus canonicatibus in aliqua ecclesia vacantibus non comprehendit Canonicatum ibi ex post creatum.

RESPONSVM XIII.

HIPPOLITO NOVARIENSI

Generali ordinis Camaldulensis.

V M M A Religio, vitæ integritas, probatissimi mores, ac literarum scientia, quibus te conspicium reddidisti, me tibi adeo deuinctum esse cogunt, ut religiosæ petitioni tuæ annuēs laborem, ut tibi rem gratam faciam non recusem. Dum igitur scire cupis si Papa mandet alicui reservari annuam pensionem super fructibus Ecclesiæ, primo vocantis in diocesi

- diocesi Nouariensi, & post datam dictarum literarum de nouo
in diocesi prædicta ædificetur aliqua ecclesia: An super illius fru-
ctibus assignari possit dicta pensio. Quid sentiam accipe. Vide-
tur dicendum † prima facie, q̄ sic, per tex. in l. fi. C. quæ res pign.
oblig. poss. ubi quis obligando sua bona obligasse videtur, tã præ-
sentia, quàm futura, vt not. Bal. in l. ubi adhuc. q. ult. C. de iur. dot.
† & ibi Cyn. & idem Cyn. in l. hæredem. C. de hæredit. act. † Secūdo
facit, quia quando contrahitur societas omnium bonorum
inter aliquos intelligitur contracta, tam bonorum præsentium,
quàm futurorum, tex est in l. societate. ff. pro soc. † Tertio facit,
quia legatum factum cognatis, intelligitur etiam factum cognatis,
qui erunt tempore mortis testatoris, licet cognati non es-
sent tempore conditi testamenti. l. si cognatis. ff. de reb. dub.
† Quarto facit, tex. in l. placet, ff. de liber. & posth. ubi institutio
facta de posthumis nascituris, intelligitur tam de illis, qui nascē-
tur ex vxore, quam tunc testator habebat, quàm de alia, quam
haberet illa mortua.
† Quinto facit, quia mandatum generale ad omnes, & singulas
causas, etiam causas futuras comprehendit, Rot. deci. xix. in ult.
addit. in no. Curt. iunior consi. lxiii. præsupponitur in facto, col.
4. n. me. 8.
† Sexto facit, glo. in Clem. si. de rescript. quæ expresse dicit, q̄
benefitium nouiter creatum vacare dicitur, esto q̄ nullus fue-
rit ibi per antea institutus. Pro contraria verò parte faciunt
infra dicenda.

Primo, quia Papa mandando assignari, puta, Titio pensionem
annuam super fructibus Ecclesiæ primo vacantis in diocesi No-
uariensi, videtur cogitasse de Ecclesiis, quæ tunc erant tempore
data, literarum, non de ædificandis, argu. text. in l. si ita, ff. de aur.
& argen. leg. l. vxori. §. i. ff. de legat. 3. l. nomen debitoris. §. si. & l.
vxorem. §. ex testamento, ff. de alimen. & cibariis. leg. l. Mella. §. i. ff.
de aqua quotid. & estiu. l. hoc iure. §. i. l. damni. §. qui vicinas. ff.
de damn. infect.

- † Secundo facit, quia transactio non operatur circa res de no-
uo repertas, quia de illis verisimiliter non fuit cogitatum. l. cum
Aquiliana, ff. de transact. not. Bal. in l. fi. in §. idem quæsiuit, ff. de
condit. & demonst. l. sub prætextu. C. de transact.

Tertio facit, quia legans bona sua, futura legasse non intelli-
gitur

gitor. l. si ita. ff. de aur. & argen. leg.

8 † Quarto facit, quia priuilegia, & rescripta ad ea duntaxat extenduntur, de quibus est cogitatum, ut voluit gl. in c. super eo, ff. de offi. deleg. quæ ad hoc allegat tex. in l. tres fratres. ff. de pact.

9 † Quinto facit, quia factus exemptus a collectis, & decimis non intelligitur exemptus pro prædiis postea quasitis, ut scribit Bar. in l. damni §. si is qui vicinas, ff. de dam. infec. Ad idem Bal. in l. si. col. ult. C. de execu. rei iud. Bar. in l. ab omnibus. ff. de leg. i. Spec. in tit. de censib. §. i. vers. quid si aliqua.

10 † Sexto facit, quod voluit Alber. in l. si. C. quæ res pign. oblig. poss. & idem in l. placet. C. de sacrosanct. eccle. vbi dixit, quod si fuit concessa immunitas alicui Castro cum suis villis, talis immunitas non extenditur ad villam postea ædificatam, & mouetur per text. in dicta l. uxori, ff. de legat. 3. Alexan. & Bald. in l. si ex toto, ff. de legat. i. Ioann. Andre. in cap. 2. de decim. in vi. Facit etiam quod scribit idem Alber. in prima parte statuti. quæst. 141. incip.

11 Mutina: † vbi dixit, quod si est concessum priuilegium monasterio cum suis capellis, tale priuilegium non extenditur ad capellas postea quasitas.

Septimo facit, quia priuilegium alicui concessum, ut de suis rebus collectas soluere non teneatur, non extenditur ad bona postea quasita, nisi talia essent, quæ ex radice priorum bonorum dependere, ut voluit Arch. in c. de redditibus, 12. q. 2. & latius 16. q. 1. in cap. frater noster, circa fi. Et pulchram decisionem facit Cy. in l. si. C. quæ res pign. oblig. poss.

12 † Octauo facit, quia legatum factum famulis debetur illis tantum, qui erant famuli tempore testamenti conditi. dicta l. si ita, & ibi Barto. ff. de auro & argen. leg. Quinimmo si aliqui tempore testamenti erant famuli, & tempore mortis testatoris non etiam illis legatum debetur. l. Titia, & ibi Ange. ff. de manumiss. testamen. not. in l. cognatis. ff. de reb. dub.

13 † Et legatum factum filiabus debetur illis, quæ erant tempore testamenti, & non posthumæ, de qua nil fuit dictum m. l. qui filiabus, ff. de leg. i.

14 † Nono facit, quia legatum factum omnibus ecclesiis debetur illis ecclesiis, quæ erant tempore testamenti conditi, & non ecclesiis postea ædificatis, ut voluit Bald. in d. l. qui filiabus, & ex his consului in hac alma Ciuitate Vepetiarum, quod legatum factum co-

Hierony. Gigas.

F gregario

gregationibus Cleri ipsius ciuitatis, quo tempore non aderant, sex congregationes non debeat alius congregationibus postmodum creatis.

- 15 † Decimo facit, quod si quis legauerit suas possessiones huiusmodi legatū intelligitur de illis possessionibus, quas testator habebat tempore testamenti, vt dixit Pet. de Ancha. in c. iudicāte, col. 3. in princ. de testamē. Quod tamen dicit non procedere, quando est factum legatum de rebus, quæ usu consumuntur, vt puta. si testator reliquit alicui pannos suos, vel frumentum, oleū, siue vinum, & quod testator habebat tempore testamenti est cōsumptum: Eo namque casu dicit huiusmodi legatum intelligi de bere de vestibus, frumento, oleo, & vino, quod testator habere reperitur tempore mortis, ita voluit Barto. in l. si ita. ff. de aur. & argen. leg. quod dicit etiam procedere in legato nummorum, si inter tempus testamenti, & mortis esset variata moneta.

- 16 † Vndecimo facit, text in ca. tua, el i. de decim. vbi concessio decimarum facta loco, tanquam odiosa futuras non comprehendit: & similiter rescriptum ad lites futuras, lites non cōprehēdit. c. si. de rescrip. Nec in iuditio moto ius, quod post litem contestatam contingit, includitur. l. non potest videri, ff. de iuditiis.

- 17 † Nec arbitrium ad futura extenditur. l. de his, ff. de arbitr. Et similiter pactū ad futura non extenditur. l. tres fratres. C. de pact. ne stipulatio ad futura porrigitur. l. si ita. §. Grifogonus. ff. de verb. oblig. similiter iuramentum ad futura non trahitur. c. Clericus, de iureiuran.

¶ Duodecimo comprobatur dicta conclusio ex decisione Rotæ nu. 17. quidam patronus, in tit. de præben. in re collect. Bissignetti, quæ voluit q. si patronus fundauit Capellam in aliqua ecclesia, eidem Capellæ dotem assignando ordinans, q. in ea vnus sacerdos perpetuo pro eius anima missam celebret, si antequam Episcopus, vel alius superior, ad quem pertinet dictæ capellæ provisionis foundationem, & dotationem huiusmodi approbaret, & capellam prædictam esse perpetuum simplex beneficium ecclesiasticum decerneret, aliquis impetrasset beneficium spectans ad collationem dicti Episcopi, & post eius gratiam Episcopus eandem capellam in perpetuum ecclesiasticum beneficium instituerit, habens gratiam prædictam illius vigore consequi non poterit eandem capellam, quia tempore datæ suæ gratiæ, non erat ecclesiasticum.

liticum beneficium, & facit optime tex. in Cle. literas, de rescript.
 18 Vbi si mandatur alicui conferri beneficium vacaturum, talis gra-
 tia non extenditur ad beneficium postea creatum. † Accedat
 quia proprie, verbum vacare videtur præsupponere priuationē
 sponsi. c. ne pro defectu, de elect. c. inter corporalia, de præbend.
 c. dilecto, de concess. præben. Verbum enim vacare quandam pri-
 uationem denotare videtur: priuatio autem habitum præsuppo-
 nit. cap. cum accessissent, de constitut. cap. ad dissoluendum, de
 desponsat. in pub. videtur enim præsupponere ibi aliquem spon-
 19 sum fuisse. † Corroboratur etiam conclusio prædicta ex hiis,
 quæ scribit Geminianus consilio lxxix. circa primum, vbi dixit,
 quod si Papa volens disponere ad eius libitum de duobus ca-
 nonicatus, & duabus præbendis in Ecclesia Bononiensi, in
 qua est certus numerus canonicorum specialiter reseruauit sue
 collationi duos canonicatus, & duas præbendas in ipsa Bono-
 niensi Ecclesia, tunc proxime vacaturos. Si post hoc capitu-
 lum dictæ Ecclesiæ, vt inibi augmentaret numerum canonico-
 rum, de nouo creauit duos canonicatus, & duas præbendas,
 quod reseruatō prædicta ad illos non se extendet. Et ex istis
 erit firma conclusio, quod in casu præsentis questionis pensio
 constitui non poterit super fructibus Ecclesiæ de nouo ædifica-
 tæ, post datam literarum pensionis, non obstantibus superius in-
 contrarium adductis.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 Minor recognoscens emphyteosim ab Ecclesia non soluens canonem,
an illa priuetur.
- 2 Fragile & infirmum est Minoris consilium.
- 3 Maior annis xiiii. in beneficalibus pro maiore habetur.
- 4 Pensio a beneficio pendet.
- 5 Clericus quicquid acquirit causa beneficij a beneficio dicitur dependens.
- 6 Causa pensionis cognosci non potest nisi a indice ecclesiastico.
- 7 Clerici maiores annis xiiij. minores autem xxv. ratione lationis petere pos-
sunt in integrum restitui.

- I minori prouisum fuerit de beneficio simplici, vel curato cum dispensatione circa defectu etatis, super cuius fructibus est reseruata annua pensio ducatorum, puta, xx. soluenda cuidam alteri Clerico, cupis certior fieri, vt tuis literis mihi significasti: An talis minor ob non solutionem predictę pensionis incidat in penas in literis reseruationis ipsius pensionis contentas? † Speculat. in tit. de loca. in §. nunc aliqua, versic. 14. mouet similem quæstionem in minore recognoscẽte emphyteosim ab Ecclesia, qui per biennium cessauit in solutione canonis, quærens, an propterea illi currat tempus, vt res incidat in commissum, iuxta dispositionem, tex. in c. potuit, de locat. & l. 2. C. de iure emphyt. & refert, q. Vbertus dicebat, q. sic, arg. tex. in l. si tutoris. C. de administrat. tutor. Dicens tamen, q. eo casu Minor restitueretur, præsertim ubi tutor, vel administrator soluendo non esset. l. si ex causa, §. pen. ff. de minor. c. constitutus, de in integr. restit. & hoc procederet si sine dolo soluere cessauit, si vero dolo, & fraude, q. eo casu cesset restitutio in integrum. At Mart. de Fano dixit tale tempus minori non currere, & sic q. propter canonem non solum rem non prodat. l. i. C. de fund. patrimon. libro xii. & l. fin. C. in quib. caus. in integ. restituit. non est neces. In casu autem nostro distinguendum esse arbitror, q. aut loquimur de minore annorum quatuordecim, aut de maiore annorum quatuordecim, minore tamen annis xxv. † Primo casu dicere minorem annis quatuordecim ob non solutionem pensionis beneficio non esse priuatum, quia eius imperfecte etati indulgendum est, nam, vt inquit Vulpianus Iurisconsultus in l. i. ff. de minor. omnibus constat fragile esse, & infirmum huiusmodi etatis consilium, & multis captionibus suppositum, multorumq. insidiis expositum, & loquitur de minore annis vigintiquinque a fortiori, ergo id dicendum in minore annorum 14. qui imperfectioris iudicii est. † Aut loquimur de minore annis xxv. maiore autem annis 14. & eo casu dicendū videtur, q. talis minor cessans pensionem

pensionem soluere incidat in pœnas in literis contentas, quia in
beneficialibus causis Clericus, qui annum decimum quartum pe
regit in iudicio stare potest sine tutore, vel curatore, nec non ex
se ipso procuratorem constituere potest, nō solum in causis be
neficialibus, & spiritualibus quibuscunque, sed etiam in depen
dentibus ab eisdem, ac si maior esset annorum viginti quinque,
4 tex. est in cap. si annum, de iudit. in vi. † Nec est dubitandum, q
pensio sit quid dependens a beneficio ecclesiastico, cum secun
dum Imol. in Clem. i. in §. i. in vers. circa secundam partem, de
supplen. negli. prælat. Pensio sit certa portio ex mensa, vel benefi
tio, ex causa ad tempus, non perpetuo, separata, & pendet a bene
fitio, a quo extrahitur, sicuti usufructus a proprietate, de quo scri
psi in tract. pensio. q. i. † Quinimmo dependens a beneficio dici
5 potest, quicquid Clericus acquirit beneficii causa, & illa vendica
re potest sine patris consensu, vr per Speculat. in titul. de actore,
§. i. in ver. sed cum Clericorum, vbi etiam idem dicit esse de ac
quisitis post Clericatum, licet non causa beneficii, quod refert,
& sequitur Franch. in d. c. si annum, col. 2. vers. in glo. in ver. spiri
tualibus, & ibidem Domi.

Intellige sane prædicta procedere quando talia dependentia
possunt per iudicem Ecclesiasticum cognosci, vt declarat Fräch,
ibidem in glo. in ver. dependentibus.

6 † Causa autem pensionis cognosci nō potest, nisi a Iudice Ec
clesiastico, vt scripsi in tract. pensio. q. 99. nu. 3. & nu. 13. Vnum ta
men non omitto, qd licet Clerici maiores annis quatuordecim,
& minores annis viginti quinque sint habiles ad tractandum cau
sas benefitiales, & spirituales, ac dependentes ab eisdem, ac si ef
7 sent maiores. † Nihilominus ratione læsionis poterunt restitu
tionem petere pro vt alii minores, secundum gl. in l. i. C. si de mo
nient. poss. & in c. ex parte, de restit. in integ. vt voluit, etiam Pet.
de Anch. in præalleg. c. si annum, quem ibidem Franch. sequitur.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficium oneratum antiqua pensione transit ad successorem cum onere suo.

Pensio

- 2 *Pensio, collecta, decima, & census sunt onerosa realia.*
- 3 *Fructus beneficii sunt deputati pro oneribus illi incumbenibus toto anno.*
- 4 *Pensio est quaedam seruitus beneficij.*
- 5 *Seruitus cui emphyteota consensit resoluitur finita emphyteosi.*
- 6 *Iure datoris resolutio resoluitur ius accipientis.*
- 7 *Damni quod quis sua culpa sentit, ratio non habetur.*

R E S P O N S V M X V.

P O M P E O T A C I I V R E-
consulto Pifaurensi.

- H** E M A ad me transmissum, super quo familiare consilium meum requiris tale est: Vacavit beneficium, quod tres impetrauerunt, quorum vnus assecutus fuit illius actualem possessionem, secundum iura sua celsit possidenti: Tertius cum possessore diu litigauit, & tandem obtinuit ad sui fauorem sententiam, per quam declaratum fuit, illud beneficium, ad se spectare, & possessori in illo aliquod ius non competere, sed teneri illius possessionem victori relaxare, & ad restitutionem fructuum. Verum, quia super dicti beneficii fructibus aderat annua pensio referuata, cuidam Clerico, quæ lite pendente soluta fuit per possessorem beneficii. Queritur an in restitutione fructuum detrahi debeat quantitas pensionis solutæ, de qua questione etiam ab alijs pluries interrogatus fui? Ideo quid circa eam sentiam, ut tibi morem geram breuiter perstringam. Distingue dum puto, quod aut talis pensio erat antiqua, aut noua, ut puta, referuata, secundo impetranti ob cessionem iurium per eum factam ad fauorem ipsius possidentis accedente consensu ipsius possessoris.
1. † Primo casu, quando pensio erat antiqua, non est dubium, quod pensio soluta computabitur in restitutione fructuum, beneficium enim oneratum antiqua pensione transiit cum suo onere ad
  2. successorem, facit tex. in c. i. de pign. c. eum, §. i. de dona. † Pensio .n. collecta, decima, & census sunt onera realia, & obligant possessorem c. si quis laicus, l. 6. q. i. facit tex. in c. i. de solu. & in l. Imperator, ff. de public. † Accedat, quod fructus beneficii sunt deputati pro oneribus incumbenibus beneficio toto anno vsq; ad nouos fructus

Etus, vt scribit Domini. in c. fi §. porro, de offit. ordin. in vi.

- Secundo vero casu, quando videlicet pensio erat nouiter constituta, cum consensu ipsius possessoris beneficii ob cessionem iurium ei factam a secundo impetrante, & arbitror tunc solutionem pensionis non computandam in restitutione fructuum, quia petitis euentum apparuit illum, qui pensioni consensit, vt Rector beneficii, super cuius fructibus erat reseruata. ius non habuisse in ipso beneficio, † cui pensio est quædam seruitus, vt scribit Gomeſ. in reg. de infirm. resignant. q. 16. & dixi in tract. pens. q. 7. in prin. Ideo illius reservationi consentire non potuit, non habens ius in beneficio, quia ad inducendam seruitutem necesse est quod ille qui ei consentit, sit dominus illius rei cui imponitur seruitus, ad hoc, vt seruitus, transeat etiam ad alium possessorem illius rei. † Ideo si emphyteota seruituti consentiat super fundo emphyteoticario, illa seruitus durabit tantum, donec durabit concessio ipsius emphyteosis, illa autem finita resoluta erit seruitus, vt probatur in c. i. §. quid ergo, de inuestit. de reb. alie. fact. vbi not. Bal. & Aluarot. & idem Bal. in l. i. §. si. ff. de superfic. & probatur in l. si cui §. i. ff. quemadmod. seruit. amit. Et idem est in feudatario, qui non potest rei feudali imponere aliquam seruitutem, quæ post eius vitam duret, vt scribunt Bald. Aluarot. & alii in d. c. i. §. quid ergo, Et idem consulendo tenuit Maria. Sozin. iunior, in consi. lx. nu. 8. in causa cursus Rheni, in 3. vol. ad idem Ias. in l. 3. q. 8. C. de iur. emphyt. † Facit etiam ad prædicta, quia resolutio iure datoris, seu concedentis resoluitur ius accipientis. l. lex vetit. gali, ff. de pignor. l. si quis domum. §. si ff. locat. l. Statius Florus. §. Cornelio, ff. de iur. fisco. Tradit Bal. in l. 2. in 13. q. C. de rescind. vendit. Nemo enim plus iuris in alium transfert, quam ad eum pertineat. l. nemo, ff. de reg. iur. Vnde si ius fuit resolubile in persona consentientis pensioni, eodem modo erit in persona eius, in cuius fauorem talis consensus præstitus fuit iuribus supra allegatis.
- † Facit etiam, quia ex quo cognitum fuit eum, qui consensit reservationi prædictæ pensionis ius non habuisse in beneficio non erit habenda ratio eius damni, quod patitur ex eo quod dicta pensionem soluit, cum id sua culpa sentiat. c. damnum, de regul. iur. in vi. l. cohæredes §. qui ex facto, ff. famil. hercisc. Pensio enim prædicta nouiter assignata non transiit cum beneficio in eum, cui per sententiam beneficium illud fuit adjudicatum.

Hiero.

R E S P O N S V M
HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 Doctori consulti sine reuolutione cartarum salarium non debetur.
- 2 Hominis memoria labilis est.
- 3 Pensionarius si composuit cum rectore beneficii de soluenda sibi minori quantitate, quam sit expressum in literis ualet talis compositio.
- 4 Compositio super solutione decimarum ualida est.
- 5 Compositio facta super quantitate solutionis tributi ualet.
- 6 Pensio nudo pacto remitti potest per pensionarium.
- 7 Priuilegium concessum patri, patrono, & militi, ut non conueniatur nisi quatenus facere possunt personale est.
- 8 Donatio facta personae personalis est, facta loco est realis.

R E S P O N S V M XVI.

P E T R O D E B E N E D I C T I S
Venero Iurium Doctori.

- CISCITASTI a me nudius tertius, dum essem in Platea Sancti Marci. Vtrum compositio facta inter Rectorem beneficii, super cuius fructibus est reseruata annua pensio, puta, Sempronio Clerico, & ipsum pensionarium de soluenda minori quantitate pro pensione, quam in literis esset expressum valeret, & ad successorem in beneficio transiret: Respondi
- 1 tunc velle cogitare, & libros reuoluere: † Quia doctori consulti sine reuolutione cartarum salarium non debetur, ut ait glo. illa notabilis in c. non licet, 11. q. 3. & Specul. in tit. de salar. Aduocat. in prin. † Praesertim, quia hominum memoria labilis est. l. peregre profectus, ff. de acquir. posses. Nunc autem petitioni tuae satisfaciens: † Dico compositionem ipsam valere, quia quilibet in re sua est moderator, & arbiter. l. in re mandata, ff. mandat.
  - 2 † Videmus enim validam esse compositionem super solutione decimarum, ut in c. ex multiplici, de decim. Ad idem facit tex. in c. statuimus, de transact. & tex. in l. illud, vbi Bar. C. de annon. &
  - 3 tribut. libro x. † vbi habetur, qd valet compositio facta inter praesidem

fidem provincie, & eius subditos super quantitate solutionis tributi, facit etiam text. cum glo. super ver. legitima, in Clem. i. de censib. vbi Card. q. 12. & text. cum glo. in ver. nec compositiones, 6 in Clem. ad nostram. de censib. † Comprobatur ista conclusio etiam ex eo, q̄ pensio nudo pacto remitti potest perpetuo, vel ad tempus, per ipsum pensionarium, etiam sine superioris licentia, vt per Gomez. in reg. de infirm. resignant. q. 18. & idem in cōpend. vtr. signat. nu. 87. de quo scripsi in tracta. meo pensio. q. 45. per totam.

Modo videndum est an compositio prædicta mortuo Rectore beneficii grauati onere huiusmodi pensionis, cū quo facta fuit sit extincta, vel ad successorem in ipso beneficio transeat, si in ipsa compositione actum non fuerit, q̄ compositio ipsa transeat in successores componentis in ipso beneficio. Et breuiter dicendum arbitror, q̄ si ipsa compositio facta fuit intuitu persone ipsius Rectoris beneficii, vt puta, quia pauper erat, & alia bona non habebat, quàm redditus ipsius beneficii, qui detracta pensione sibi ad vitam non sufficiebant, cuius paupertati compatiens pensionarius contentus fuit ab eo recipere minorem pensionem, & isto casu compositio ipsa cessaret mortuo ipso cum quo facta fuit, quia personalis est, & cum persona extinguitur, facit text. in l. priuilegia, & l. in omnibus, ff. de regu. iur. & l. 3. §. ult. de censib. 7 † Exemplum in priuilegio quod datur patri, patrono, & militi, vt condemnentur in quantum facere possunt. l. sunt qui, & l. patronus, & l. item miles, ff. de re iud. quorum priuilegiū extinguitur cum eorum personis, vt per Dyn. in c. priuilegiū personale, in prin. de regu. iur. in vi. Ad idem facit, q̄ maritus priuilegiū habet a iure, vt condemnatur in quantum facere potest, deducto ne egeat, nam personam mariti sequitur, & cū illo extinguitur, quia est ei concessum solum intuitu persone suæ, hinc est, q̄ extraneus hæres mariti in solidum condemnatur, nulla habita ratione ne egeat. l. maritum, cum l. seq. ff. solut. matrim. l. & si fideiusor. §. si maritus, & in l. sciendum, ff. de re iudicat. † Facit, quia remissio facta tali casu illius pluri quod erat ipsa pensio, de qua in literis, fuit mera donatio facta persone illius Rectoris beneficii, & sic non transit in successorem in eo, secundum Abba. antiquum in c. cum venisset, de instit. Accedat quod pactum factum cum vna persona non extenditur ad aliam, si vnus. §. ante om-

nia, ff. de pact. Accedat q̄ renuntiatio facta ob causam cessat cessante causa Pari. consil. 12. viso themate, colum. final. nu. 91. in i. vol. & renuntiatio facta contemplatione vnius personæ non extenditur ad aliam, vt scribit Ioan. Crot. dominus meus in repet. §. duo fratres, l. qui boues, colum. final. numero 70. ff. de verbo. obligat.

Aut talis compositio facta fuit cum Rectore beneficii, & eius persona non est immediate causa ipsius compositionis, sed læsio quædam, vtp̄ta, quia ipsa pensio erat nimis onerosa beneficio, & sic Rector ipsius agere poterat contra pensionarium super illius reductione, de quo late scripsi in tracta. pensio. quæstio. xxxv. Et isto casu, quia beneficium est nimis grauatum, & istud grauamen transit cum ipso beneficio in successorem, & per consequens causa compositionis durat, ideo durabit etiam ipsa compositio, nec extinguetur morte eius, cum quo facta fuit. Sed transibit in successorem, exempli gratia, de persona minoris, qui petit in integrum restitui, nam licet probet se minorem non propterea restituitur, nisi probet se læsum, & sic cum læsio sit causa proxima restitutionis, cum persona minoris, vt probatur in l. nam postea, §. si minor, & l. quid si minor. §. non semper, & l. non omnia, ff. de minor. Hinc est, quod extincta persona minoris non cessat restitutio, quia non cessante causa effectus durat. l. ii. §. vlt. & l. generaliter, ff. de dol. & habetur per Dyn. in c. priuilegium personale de reg. iur. in vi.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 *Ius quesitum alteri ex nro beneficio Papa potest per Papam tolli sine causa.*
- 2 *Ius quesitum ex iure positum per supremum Principem tolli potest etiam sine causa.*
- 3 *Ius quesitum iure naturali quando per Papam tolli possit.*
- 4 *Rescriptum Papæ in beneficialibus quando valeat in alterius præiudicium.*
- 5 *Pontifex non astringitur regulis cancellariae.*
- 6 *Clausula de plenitudine potestatis, quam nūc habeat.*
- 7 *Papæ auctoritas in beneficijs, & eorum fructibus quanta sit.*

Respon-

RESPONSVM XVII.

FELICITIRANNO

Episcopo Urbini.

- L**IVERIVS Gigas communis nepos Venetias veniens me tuo nomine saluere iussit, exposuitq; te valde cupere a me scire. An per Papam pensio transferri possit de vna persona ad aliam sine consensu Rectoris beneficii, super cuius fructibus assignata existit, ut igitur quod cupis a me assequaris praeferat religiosius, quid sentiam paucis accipe. Prima facie dicendum videtur, Papam id facere non posse sine consensu Rectoris beneficii, stante regula Cancellariae, qua cauetur, quod literarum reservatio nis pensionis, et motu proprio, super alicuius beneficii fructibus expediri non possint, nisi de consensu illius qui pensionem soluere tunc habebit. Contrarium tamen tenendum censeo, et moueor, quia Papa transferendo pensionem vni debitam in alium non inducit novum grauiorem, in personam Rectoris beneficii debentem illam soluere, sed est quaedam delegatio alteri soluenda, ut in casu simili scribit Paris. in cons. v. nu. 86. in 4. vol.
1. **¶** Quinimmo si Papa reueruasset alicui pensionem super fructibus beneficii sine consensu Rectoris illius, posset similiter illam in aliam personam transferre sine consensu illius, cui primo fuerat assignata. Ex quo primus pensionem illam habebat, ex mera gratia Papae, qui etiam sine causa ex sua mera voluntate, tale ius reuocare posset, et ius quaesitum tollere primo, cui ipsa pensio assignata fuerat, ut per Ang. in l. Antiochensium, ff. de prinil. credit. & Bal. in l. fi. col. pe. versic. sed immediate oppono. C. sententia rescind. non posse. Ad idem Bal. in l. qui se patris, col. 11. versic. & scias. C. unde lib. & late per Felyn in c. quae in ecclesiarum, nu. 68. & nu. 72. col. 2. in fi. & col. 3. de constit. & per Paris. in praedilegato cons. v. nu. 87. in 4. vol. **¶** Ius namque iure positiuo, quaesitum tolli potest per supremum Principem, etiam sine causa, de quo late scribit Paul. de Cast. & Alex. in l. cum haeres, in prin. ff. de acquir. posses. Abb. in cons. 85. illud in summa, & perscriben. post Fely. in d. c. quae in Ecclesiarum, nu. 36.
3. **¶** Et potest etiam Papa sine causa tollere alicui ius quaesitum iure naturali, quando illud venit tanquam accessorium ad ius ecclesiasticum in quo iure Ecclesiastico supremam habet potestatem, per ea quae scribit

Innocen. in c. 2. de vot. & per Felyn. in d. cap. quæ in Ecclesiarum, nu. 66. de constituto.

- 4 † Facit, quia Papæ rescriptum in beneficialibus, valet in præiudicium alterius, etiam sine illa clausula non obstantibus, & hoc quando constat de ipsius Papæ voluntate, ut voluit Bal. in d. c. quæ in Ecclesiarum, col. pe. & ibidem Fely. nu. 6. in fine, & latius in c. nonnulli, nu. 50. & nu. 68. de rescrip. ubi plura ad hoc congerit.
- 5 † Nec obstat regula cancellariæ, de iure quæsito non tollendo, quia Pontifex per illam minime astringitur. c. dudum. §. nos igitur, de præben. in vi. sibi nanque, & successoribus suis legem imponere non potest, sed aliis sic. c. innotuit, de elec. Abb. in c. bonæ memoriæ, nume. 12. de postulat. prælat. facit text. in cap. pro illorum, de præben.

- 6 † Prædicta tamen intellige procedere, quando Papa id facit de plenitudine potestatis, nam ipsa clausula vim habet clausulæ derogatoriæ ad omnem legem contrarium, continentem etiam clausulam derogatoriam, iuxta magis communem Docto. opinionem vsu receptam, ut attestatur Paris. in præalleg. consi. v. nu. 93. & Bal. in prohem. decretal. col. 4. vers. Gregorius, & Felyn. in d. c. nulli, nu. 30. de rescrip. Et licet d. regula de iure quæsito non tollendo, locum habeat etiam quando Papa motu proprio, & ex certa scientia facit concessionem, ut est expressum in ipsa regula, in ea tamen nil dicitur de concessionibus per Papam factis de plenitudine potestatis, debet igitur clausula prædicta in concessione appositæ aliquid operari. c. si Papa, de priuileg. in vi. l. si quando, ff. de leg. i. & habetur per Bald. in rub. C. de contrahend. empr. quæstio. decima.

Quinimmo Papa procedens ex certa scientia, & de plenitudine potestatis præsumitur velle præiudicare, etiam illi, cui fuit ius quæsitum, Secundum Paul. de Castr. in consil. 105. donatio, col. 2. ad quod plura adducit Dec. consi. 271. in casu, num. 8. in 2.

- 7 vol. † Et Pontifici in istis beneficialibus, & fructibus beneficiorum est concessa facultas etiam sine causa, & nullo seruato iuris ordine tollere etiam ius vere in re quæsitum, ut scribit Paris. in d. consi. v. nu. 139. in 4. vol.

Ex præmissis etgo præful Reuerendissime, iam habes mea quidem sententia, veram esse conclusionem supra firmatam, quæ Papa potest etiam sine consensu Rectoris beneficii super cuius fructibus

bus est imposita annua pensio transferre pensionem ipsam in aliam personam. Vale & si quid aliud tua gratia possum iube, & factum puta.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S Y M M A R I V M.

- 1 *Decretum irritans afficit etiam ipsum concedentem.*
- 2 *Clausula ex nunc prout ex tunc est retrahenda.*
- 3 *Clausula prædicta operatur, ut conditio retrahatur.*
- 4 *Incerta dies mortis, vel cessionis pro conditione habetur.*
- 5 *Gratia conditionalis ante purificationem conditionis imperfecta dicitur.*
- 6 *Gratia conditionalis ante purificationem conditionem beneficium non afficit. Secunda promissio pura præfertur primæ conditionali.*
- 7 *Litteræ Apostolica ante purificationem conditionem manus Papæ, nec ordinarij non efficiunt.*
- 8 *De iure ad rem quando non est opus facere mentionem.*
- 9 *Decretum irritans appositum in gratia conditionali ante conditionis eventum non afficit conditionem, nec inferiores.*
- 10 *Decretum irritans non retrahitur in gratia conditionali.*
- 11 *Omnia beneficia à voluntate Papæ dependent.*
- 12 *Clausula ex nunc, pro ut ex tunc semper ad conditionem refertur.*
- 13 *Regula de iure quæsito non tollendo procedit in iure quæsito pure non autem conditionaliter.*

RESPONSVM XVIII.

ALEXANDRO FVSCHERIO
Vrbinati Iurium Doctori.

QVÆSTIO super qua consilium meum requiris satis pulchra est, & diligentem inquiris indagine ideo ut tibi rem gratam facerem, cui plurimum debeo, onus hoc libenti animo suscepi. Constituta fuit, ut scribis, annua pensio, puta, ducatorum xx. auri de camera, Alexandro Clerico super fructibus, redditibus, & proventibus cuiusdam præposituræ, accedē-

re consensu Benedicti, tunc præpositi præposituræ prædictæ cau-
 sa iusta subiecte, vtpote, seruitorum dicto Benedicto præposito,
 per ipsum Alexandrum prælatorum quod fieri potest, per not.
 in c. fraternitatem, de donat. & per Oldra consi. 221. quidam epi-
 scopus, & per Roma. consi. 269. & Petr. de Anch. consi. 226. quæ-
 stio præponitur, quam pensionem papa voluit transire in succes-
 sorem, in d. præpositura, iuxta not. in c. nisi essent, vbi glo. de præ-
 ben. & habetur per Doct. in c. ad audientiam, el. 2. de rescript. de-
 functo dicto Benedicto præposito, successit in d. præpositura Ioā-
 nes, qui ante reservationem prædictæ pensionis gratiam obti-
 nuerat ad eandem præposituram, videlicet. q̄ cum prædicta præ-
 positura vacare contingeret per cessum, vel decessum dicti Bene-
 dicti præpositi, ex nunc, pro vt ex tunc, ipsi Ioanni collata esse cē-
 feretur. Cum igitur mortuo ipso Benedicto, gratia d. Ioannis lo-
 cum habuisset, Alexander sibi intimari fecit literas sūe pensionis
 recusat Ioannes præpositus illam soluere dicens, huiusmodi re-
 seruationem pensionis nullam esse, ex quo in illius reservatione
 non fuit facta mentio de sua gratia anteriori, nec ipse cōsensum
 suum præstitit assignationi pensionis prædictæ, quæris quid de
 iure sentiam, dicendum esse.

Videtur dici posse Ioannem modernum præpositum ius foue-
 re, & reservationem dictæ pensionis Alexandro factam viribus
 non subsistere.

Primo, quia cum constitutio dictæ pensionis facta fuerit post
 gratiam ipsius Ioannis, videtur esse subreptitia, & nulla, cum de
 gratia ipsius Ioannis anteriori mentionem non faciat. c. si motu
 proprio, de præben. c. 1. & 2. de fil. præby. in vi.

† Secundo facit, quia in gratia dicti Ioānis est appositū decre-
 tum irritans, quod afficit etiam ipsum concedentē, per not. in c.
 si eo tēpore, de elect. in vi. & in Cle. i. de concess. præben. in prin.

Tertio facit, quia conditio gratiæ Ioannis est casualis, ergo ea
 existente debet retrahi ad tempus datæ, non ad tempus existē-
 tis conditionis, per not. in d. c. si pro te, de rescrip. in vi. vbi glos.
 & alii, & Rot. deci. 12. in tit. de præben.

† Quarto facit, quia in gratia Ioannis dicitur, q̄ cedere, vel de
 cedente Benedicto ex nunc, pro vt ex tūc d. præpositura ipsi Ioā-
 ni collata censeatur, quæ clausula est retractiua ad tēpus datæ
 quinimmo importat, vt ex quolibet tempore dici possit actū su-

mere

mere initiū, scđm Ang. Imo. & alios in l. hñi, ff. de verb. obl. vbi
plura adducit Alex. & Pari. consi. 26. ex tenore, nu. 128. in 4. volu.

- 3 † Quinimo dicta clausula ex nunc, pro vt ex tunc operatur ef-
fectū, vt conditio retrahatur, & vt actus videatur a principio
pure factus, Bar. in l. si ita stipulatus fuero, in prin. ff. de verb. obl.
Ang. & Doc. in l. i. C. de codicil. Alex. consi. 225. visa facti. col. 3. in
2. vol. Paris. consi. 62. nu. 23. in 2. vol.

Quinto, obstat regula Cācellariæ, de iure quæsito nō tollēdo,
Ius. n. quæsītū erat Ioāni, q̄ haberet dictā prępositurā in eo statū,
in quo reperiebatur tempore, quo de ea sibi facta fuit gratia, sed
eo tempore nulla aderat super illius fructibus, pensio ergo assi-
gnatio pensionis prædictæ post dictam gratiam facta erit nulla,
aliās ius quæsītum tolleretur contra dispositionē regulæ prædictæ;

Sexto facit, quia prima prouisio facta Ioanni, nō secunda Ale-
xandro facta præualere debet. c. inter dilectos, de exces. prælati-
susceptum, de rescript. in vi.

Præmissis tamen non obstantibus, contrariam partem verio-
rem de iure esse arbitror, videlicet, q̄ non obstante gratia ipsius
Ioannis moderni præpositi anterior reseruatō pensionis prædi-
ctæ Alexandro facta valeat ex infrascriptis.

- 4 † Primo, quia gratia d. Ioannis est conditionalis: Nā Papa vo-
luit dictā prępositurā, cū vacaret per cessum, vel decessum supra
dicti Benedicti tūc eā obtinētis esse dicti Ioā. Nec est dubium, q̄
incerta dies mortis, vel cessionis pro conditione habetur. l. dies
incertus, & l. quibus diebus. §. quidā Titio, ff. de cond. & demon.
5 & not. in l. i. ff. si cer. pet. † Ex quo igitur gratia prædicti Ioā. con-
ditionalis est, ante cōditionis purificationē est imperfecta, & illius
effectus stat in suspensio, vt habetur in Cle. i. in prin. de cōces. p̄bē.
6 & in c. si pro te, vbi gl. & Doc. de rescri. in vi. † Gratia aut condi-
tionalis ante purificationē cōditionis beneficiū non afficit. Rot.
deci. 9. in tit. de p̄bē. & deci. 4. de offi. deleg. Pendente aut cōdi-
tione si alius obtineat scđm gratiā purā, ista scđa pura primę cō-
ditionali præfertur, esto quod postmodū eneniat cōditio, p̄tex.
in d. c. si pro te, & in d. Cle. i. in prin. & ibidē Imo. & Card. i. 2. col.
Nec implementū primæ gratiæ secutū post scđam gratiā opera-
tur in præiudiciū Alexandri, cui p̄dētē cōditione primæ gratiæ,
ius quæsītū fuit, vt retrahatur, vt habetur in præleg. iur. & p̄
Card. in d. Cle. i. col. 2. in 9. not. & col. 3. in 2. opp. & aptius col. si.

Secundo

7 † Secundo facit, quia literæ Apostolicæ conditionales ante conditionis purificationem non afficiunt manus papæ, nec ordinarii, ut in d. Cle. i. in prin. in x. not. & Rot. deci. 2. in titu. de concess. præben. in nou.

8 † Nec obstant adducta supra in contrarium. Et primo dum dicitur gratiam secundo loco factam Alexandro reservationis pensionis fuisse subreptitiam, quia de prima Ioannis mentionem non facit, per tex. in d. c. si motu proprio, de præben. & in d. c. 1. & 2. de fil. præbyt. in vi. Nam respondeo, quod Ioannes vigore suæ gratiæ habebat tantum ius ad rem, de quo non erat opus facere mentionem, cum non simus in electiuis, neque in iure patronatus, per no. in c. is qui, de præben. in vi. iuncto tex. in c. relatum, extra eo. tit. & Rot. deci. 16. incip. de more, in tit. de præben.

Secundo respondeo, quod si Papæ fuisset notificata gratia Ioannis, utique similiter concessisset gratiam pensionis Alexandro uti concessit, ex tam honesta causa seruitii impensi, merito illius omisio vitare non habet, cum si expressum fuisset illius expressio Papam ab illius concessione non retraxisset, per not. in casu per literis, & in c. postulasti, de rescrip. Eo maxime, quia Papa voluit dictam pensionem transire ad successores, cogitauit igitur de quocunque successore, & ista cogitatio videtur sufficere. l. iure militari, ff. de testamen. militar. & nota in l. sub prætextu. C. de transact.

9 † Nec obstat secundo, dum dicebatur de decreto irritante appposito in gratia dicti Ioannis, quod afficit etiam ipsum concedentem, quia respondeo, quod quando decretum irritans est appositum in gratia conditionali ante euentum conditionis non solum non afficit concedentem, sed nec alios inferiores. Hinc est, quod factum ab ipso concedente, vel alio, tenet per tex. in d. Clem. i. ubi Card. in vii. not. & in i. oppositione. Decretum enim irritans regulatur, secundum naturam gratiæ, ut in d. Clem. i. dixit Imo. in i. col. † Nec dictum decretum retrahitur in gratia conditionali, ut not. in iuribus prædictis.

Quod tertio loco dicitur, conditionem gratiæ dicti Ioannis esse casualem, & illius existentiam retrahi debere ad tempus datæ ipsius gratiæ, per not. in d. c. si pro te, hoc procedit quando in gratia, quæ continet conditionem casualem esset appositum Decretum, cum aliqua clausula retrotractiua. Tunc enim virtute dictæ

- te d. clausulæ eueniente postmodum conditione fieret retrotractio. Quando vero gratia est conditionalis cum decreto irritante, sine aliqua clausula retrotractiua, tunc consideratur a tempore existentis conditionis, & non a tempore datæ, vt voluit Cardina. in præallega. clemen. i. in prin. & in fin. colum. & etiam no. in d. c. si pro te, faciunt no. per Arch. in d. c. si pro te, vbi habetur q̄ ea, quæ geruntur pendente conditione, dependente tantum a potestate concedentis operantur, q̄ existente cōditiones gratia non retrotrahitur, faciunt not. in l. quoties. ff. de rei vend. & habetur per glo. in regula qui prior, de reg. iur. in vi. † Papa vero est dominus beneficiorū, & ad libitum disponere potest, cū ab eius voluntate omnia benefitialia dependant, vt not. in c. si gratiose, de rescrip. in vi. & late per Doct. in c. quæ in Ecclesiast. de constie.
- 12 † Ad quartum, de clausula ex nunc, pro ut ex tunc. Dico, quod illa clausula semper refertur ad conditionem, & ea existēte operatur effectum, & antequam conditio existat, nil operatur, vt per Imol. in d. cle. i. facit quod scribit Cassador. deci. 3. nu. 13. in ti. de præbend. Vbi dixit, q̄ dicta clausula ex nunc, pro ut ex tunc, non operatur ex tempore datæ, sed a tempore conditionis impletæ, & sic terminus impletæ conditionis, non sermōnis prolatus attenditur, allegat glo. in d. clem. i. in ver. ex nunc, quā ibidem sequitur Card. Petr. de Anchar. Imo. & Bonifat.
- 13 † Quod quinto loco dicitur, obstare reseruatiōi dictæ pensionis factæ ad fauorem ipsius Alexandri Regulam cācellariæ de iure quæsito non tollendo. Respondeo non militare in isto casu quia illa regula intelligitur de iure quæsito pure, non autē conditionali, vt scribit Ro. conf. 256. Approbo snias, in fi. vbi ē cōcludit, q̄ impetrans in forma cōi, non tenetur mētionē facere de iure alterius conditionali, per not. in d. c. si motu proprio, cū glo. de præben. in vi. opinionē Rom. sequitur Fely. in c. super literis, col. 9. de rescri. pro qua facit deci. Rot. xxā in ti. de præben. in no. uis. Incipit item supposito, quæ alias secundum numerum antiquum est deci. 321. quæ voluit, q̄ clausula apponi solita in rescriptis cum alterius præiudicio, intelligitur de præiudicio, quod est de præsentī, secus de præiudicio futuro, quia futurū non dicitur proprie præiudiciū. † Ad idē facit quod scribunt Raph. & Ale. in l. si patet, col. 5. ff. de instit. & subtit. vbi dicūt, q̄ iura loquētia de filio instituto, locū nō habēt in filio cōditionaliter instituto,

& eodē modo iura loquentia de soluēda gabella de cōtractibus, nō habēt locū in cōtractibus cōditionatis, v̄t habetur per Sōz. in l.i.col. 3. ff. de vulg. & pup. Et pro ista opi. plura adducit Gome. in reg. prædicta. q. 4. vbi ad partes arguit, & tādē ibidē nu. 11. dicit q̄ opinio Rom. est magis cōis, & approbata, & ad obiecta rīdet.

Et pro dicta opinione, q̄ valeat gratia reseruatiōis pensio-
nis Alexandro facta, faciunt quæ consulendo scribit Paris. consi.
82. pensio octo ducatorum, per totum, in 4. vol. Vbi in contingē
15 tia facti, tenet prædictam opinionem: † prædictis addo, q̄ dicta
regula de iure quæsitō non tollendo, præseruat ius in re non ad
rem, & ita intelligitur clausula, quæ apponitur in literis benefi-
cialibus, videlicet, dummodo tempore datæ literarum, vel præ-
sentium, non sit alteri ius quæsitum, vt per Io. And. & alios in ca.
causamque, de rescript. & ita consuluit Calder. consi. 8. ad fi. in ti-
tu. de rescript. & Ro. cōs. 256. & Staphi. in trac. de literis gratiæ &
iustitiæ, fol. 31. uers. ex quo inferitur.

Hæc sunt, quæ pro decisione propositæ, mihi abs te quæstio-
nis sentio. An autem doctissimi, & pratici Curiales vestri, & præ-
sertim Antonius ille Galleſius diligens, & admodū eruditus cau-
ſarum patronus, in hanc meam decisionem consentiant, & quid
ipse de ea sentias, cuius iudicium, quā graue sit iādudum noui,
literis tuis cum occasio dabitur, vt mihi significes, & oro, & ob-
ſecro. Vale. Ex Venetiis MD L. Cal. April.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 ~~20~~ Resignans beneficium de euicſione non tenetur.
- 2 Collatio beneficij est quædam donatio.
- 3 Resignatio beneficij ius non tribuit, nisi a superiore fuerit admissa.
- 4 Causa pensionis cessante cessare debet pensio.
- 5 Causa promissionis cessante cessare debet promissio.
- 6 Obligatio cessat illius causa cessante.
- 7 Datum ob causam causa secuta & inualida repeti potest.
- 8 Iuris effectum non sortitur quod nullum est.
- 9 Permutans beneficium in quo nullum ius habebat non consequitur ius in be-
neficiū compermutato.

Permutatio

- 10 *Permutatio potest fieri quando vterque permutantium ius habet in re.*
 11 *Equitas spectanda est.*
 12 *Sententie quibus non competat in beneficio ex causa prouisi de eo pensionem non annullant.*
 13 *Venditor de euictione non tenetur si res euincatur culpa emptoris.*
 14 *Pensio an corruat quando non apparet sententias latas esse culpa prouisi de beneficio.*
 15 *Pensio equiparatur contractibus profanis.*
 16 *Quid dicendum, quando sententie late sunt per imprudentiam, ignorantiam, uel malitiam Iudicis.*

RESPONSVM XIX.

HIERONYMO TORCIO MEDIO-

*lanensi Decretorum Doctori, ac Generali
 ordinis Humiliatorum.*

ON vt Mineruam instruam, sed vt tibi paream, cui plurimum debeo, vir doctissime, libenti animo calamum sumpsi, & quid sentiã in questione, de qua meam sententiam scire desideras, quã breuius potero explicabo, licet consultius fecisses, si tuam mihi opinionem significasses: Id tamen argute factum arbitror, vt meam scruteris opinionem, nunquid quæ sentis, & ipse sentiam, veritus fortasse, ne si quæ tua sit opinio mihi significasses, vt tibi aplauderem, in tuam venissem sententiam, quod profecto a naturali instituto meo penitus alienum semper fuit. Nam vt aiunt, amicus Socrates, amicus Plato, sed magis amica veritas. Præmissis igitur quæstionis themate breuibus explicabo. quid sentiam. Sempronius Rector cuiusdam parochialis Ecclesiæ Mediolanensis dicitur dictam parochialem resignasse in manibus papæ, ad fauorem Titii, referuarique sibi obtinuit annuam pensionem, ducatorum xx. auri de camera, super fructibus, redditibus, & prouentibus partim Ecclesiæ prædictæ, & partim super fructibus, redditibus, & prouentibus canoniciatus, & præbendæ, quos dictus Titius in cathedrali Ecclesia Mediolanensi obtinebat. Postmodum mota fuit lis dicto Titio, super antedicta parochiali sibi resignata: Et tandem in contradi-

torio iudicio reportauit contra se tres sententias conformes, per quas declaratum fuit nullum sibi ius competere in dicta parrochiali, de qua sibi prouisum fuerat, ex resignatione dicti Sempronii, & illius colliganti adiudicata fuit. Quæritur an portio pensionis prædictæ assignata dicto Sempronio, super fructibus dictorum canonicatus, & præbendæ, quos Titius obtinet corruat sicuti corruit illa, quæ assignata fuit super fructibus dictæ parrochialis resignatæ?

Dicendum videtur prima facie, dictam pensionis portionem non corruere, quia licet venditor de enictione teneatur. c. si venditori, extra de empt. & vendit. & habetur per totum titulum, ff. & C. de euict. † Attamen renuntians beneficium ad alterius fauorem, nullo iure cautum reperitur, quod de enictione teneatur. † est enim collatio beneficii quædam donatio, vt scribit Abb. in c. postulasti, nu. 3. de concess. præben. idem in c. relatum, nu. 4. & in c. inter cetera, nu. 3. & nu. 8. de præben. facit tex. in c. si. de offi. vicar. in vi. quod ideo est, quia prælatus beneficium conferens, vtitur quadam liberalitate in conferendo, vt in c. relatum, de præben. nam cum possit conferre cui vult, hoc respectu donatio appellatur ipsa collatio. † Præterea resignatio beneficii, licet fiat ad fauorem certæ personæ, tamen nullum ius tribuit, nisi fuerit per superiorem admissa, & secuta collatio, itaque ius prouisi, pendet totum ab auctoritate conferentis.

Pro resolutione istius quæstionis distinguendum puto, quod aut declaratio non iuris Titii, ad cuius fauorem dicta parrochialis resignata fuit, & contra quem late fuere tres sententiæ conformes superinde, processit ex non iure resignantis, aut processit ex alia causa proueniente ex persona illius, cui facta fuit resignatio. Aut processit propositis exceptionibus tam contra resignantem, quam Titium resignatarium, & non apparet, ex quibus exceptionibus sententiæ tres conformes latæ sint: Aut processit ex iudicis imprudentia, ignorantia, vel errore.

Primo casu dicerem, quod illa pars pensionis prædictæ, quæ assignata fuit super fructibus canonicatus, & præbendæ dicti Titii non debeatur ipsi Sempronio, sed corruat, quia per euentum litis constitit, Sempronio resignanti, nullum ius competiisse in dicta parrochiali Ecclesia resignata: Verum cum pensio reseruetur ipsi resignanti, ne nimium dispendium ex ipsa resignatione patiatur,

- tiatur, confitit de resignantis non iure, resignatio ei nullum parit dispendium, cum non inducatur priuatio, ubi non est habitus
- 4 l. decem, ff. de verb. oblig. † Cessat ergo causa assignationis pensionis, ergo pensio ipsa cessare debet, c. cum cessante, de appella. c. cum infirmitas, de poenit. & remis. c. & si Christus, circa finem, de iureiur. c. post translationem, versu ceterum, extra de renunt.
- 5 † facit, quia promissionis causa cessante, promissio ipsa cessare debet, Roma. consi. 417. in proposito casu, col. i. post prin. & col. 2. versu quarto considerandum, & Tiraquel. elegans Doctor in tracta. cessante causa, in versu promissionis causa, ubi plura allegat ad hoc facientia. † Facit etiam, quia cessat obligatio, obligationis causa cessante, ut per Soz. consi. 31. prosequendo ordinem, colu. 1. pe. in versu quarto etiam probatur, in i. vol. & idem Tiraquell. in præalleg. tract. in versu obligationis causa.

Item facit, quia Sempronius, qui resignauit beneficium in quo nullum ius fouebat, si staret dicta pensio, contra iuris regulam locupletaretur cum aliena iactura, quod esse non debet. c. locupletari, de reg. iur. in vi. l. ult. C. de vsucap. pro empt. ad idem facit tex. in l. hoc iure utimur, ff. de euict. ubi si contra emptorem opponitur exceptiones respicientes personam venditoris, tunc venditor de euictione tenetur.

- 7 † Accedat quod datum ob causam, causa sequuta, & inualida repeti potest, tex. est in l. i. C. de cond. ob causam dat. ubi dos data ob matrimonium, quod iure impediens stare non potest, restitui debet, ideo cum in casu nostro dicta pensio fuerit assignata, ex causa resignationis dictæ Ecclesiæ, si dicta resignatio transulit in resignatarium ius inualidum, & hoc fuit cognitum, & iudicatum, utique pensio corruet, tanquam assignata ex causa, quæ
- 8 inualida fuit, † siquidem quod nullum est, iuris effectum non sortitur. c. non præstat, de reg. iur. in vi.
- 9 † Confirmatur etiam prædicta conclusio, quia si quis permutet beneficium, in quo ius non habebat cum alio beneficio, in quo permutans validum ius fouebat, eo casu ius non consequitur in beneficio permutato, cum permutatio ex inualiditate sui iuris in beneficio, quod permutationis causa cessit compermutati, inualida sit, ita decidit Petr. de Vbald. in trac. de permuta. benefico. col. i. in prin. in versu tertius casus. Permutatio enim contrahitur a Domino rei permutatæ, vel ab eo, qui est loco Domini. ca. venerabili,

- nerabili, de except. Sed qui iniuste beneficium tenet, non est il-
 lius verus Rector. Item Episcopus confert illi beneficium, loco
 eius, quod dimittit, sed cum ipse nullū ius habeat in dimisso nil
 dimissile dicitur. Vnde licet alias Episcopus potuisset illi simpli-
 citer beneficium conferre, quia tamen non simpliciter contulit,
 sed ex causa permutationis, ille nil consequitur, nec salua cōsciē-
 tia, posset sibi ex causa permutationis, collatū beneficium retine-
 re, & est ratio, quia collatio est sibi facta, vt beneficium vacās ex
 causa permutationis, & ex ista causa vacare non potest, ex quo p-
 mutatio nulla est, simile, de rescript. cap. susceptum, lib. vi. ita scri-
 bit Petr. de Vbald. in præalleg. tract. suo de permutat. benef. col.
 10 i. in ver. tertius casus, nu. 3. † Permutatio enim fieri potest, quan-
 do vterque permutantium ius habet in re, vt ibidem per eū, ver.
 quo ad primum. Idem tenuit Feder. de Senis in suo tracta. de per-
 mutat. benef. col. 4. q. x. vbi dixit, q. si aliquis ius non habens in
 beneficio, illud permutat cum alio, si permutatio teneret, q. quis
 per fas, & nefas beneficium acquireret, subdens q. non habēs ius
 in re non contrahit permutationem. c. cū venerabilis, de excep.
 ad idem Ripa in suis Respons. c. 17. nu. 8. lib. i. Idem ergo dicen-
 dum in casu nostro, quia pensio prædicta assignata fuit ex cau-
 sa resignationis, si igitur ipsa resignatio ex defectu non iuris ip-
 sius resignantis nullum tribuit ius Titio, qui pensioni ex causa
 prædicta consensit, absurdum esset dicere pensionem ipsam subli-
 stere per prædicta.
- 11 † Et huic conclusioni multum fauet æquitas, quæ spectanda
 est. l. in omnibus ff. de reg. iu. & præfertur iuris rigori. l. placuit. C.
 de iudi. c. si. de transact. l. si tibi, ff. si cer. pet. & quid liceat secundū
 equitatem spectatur. ca. magne. de vot. & per æquitatis semitam
 procedendum esse, nos admonet, tex. in c. quærenti, de offic. leg.
 quæ æquitas in istis Ecclesiasticis maxime est spectanda.
- 12 † Secundo verò casu, quādo sententiæ latæ fuere ex causa pro-
 ueniente ab eo, cui facta fuit resignatio, & tunc dixerim, nil im-
 putandum esse ipsi resignanti, qui suum bonum ius Titio cesstit;
 Ideo pensionem ipsam assignatam super fructibus canonicatus,
 & præbendæ ipsius Titii firmam manere, arg. text. in l. Lutius Ti-
 tius, ibi. Paulus respondit, ff. de euec. † Vbi habetur, q. si emptor
 fundum sibi venditum, non ex culpa venditoris, sed sua conseq. ui
 non potuit, venditor de euiçione non tenetur, Ad idem est tex.

& ibi Bar. not. in l. fundum meum, ff. eo. tit. dicens, q. quando res euincitur, facto emptoris, etiam intercedente venditione, venditor non tenetur. Ad idem est tex. optimus in l. hoc iure utimur, ff. de euict. vbi est expressum, q. exceptiones obiectæ ex persona emptoris, si ipsi emptori obstant venditor non tenetur.

Tertio casu, quando propositæ fuere exceptiones, tã ex persona Sempronii resignantis, quàm ex persona Titii resignatarii, tunc videndum erit, ex qua exceptione Iudex iudicauerit, nam si ex exceptione Sempronii resignantis, tunc pensio corruat per supradicta, si vero iudicauerit ex exceptione competente cõtra Titium resignatarium, tunc secus erit. argu. tex. in l. sed & si, ff. de euict. ¶ Si vero non apparet, ex quibus exceptionibus lata sit sententiã, propositis exceptionibus, tam contra resignantem, quàm contra resignatarium, eo casu pensio corrueret, nisi resignans probaret sententias latas ex oppositis ex persona resignatarii, argu. notatorum per glo. in d. l. sed & si, vbi glo. voluit, q. si res vendita fuerit euicta, propositis coram Iudice exceptionibus, tam contra venditorem, quàm contra emptorem, nec appareat, ex quibus exceptionibus lata sit sententia contra emptorem; eo casu, nisi venditor doceat sententiam latam contra emptorem processisse vigore exceptionum propositarum contra emptorem, ¶ 14 de euictione teneri: ¶ Nec est inconueniens uti arg. dictorum iurium, & glo. prædictæ in casu nostro, quia pensio æquiperatur contractibus profanis, ut per Rom. conf. 339. col. 4. & Gomes. in reg. de. infir. resignant. q. 16. nume. 4. & dixi in tracta. pensionum questio. 58. nume. 5.

¶ 16 Quarto vero casu, quando sententia processit ex Iudicis imprudentia, ignorantia, vel malicia, eo casu non debet præiudicare ipsi resignanti, argu. tex. in l. si per imprudentiam, ff. de euict. vbi Bar. dicit, quod quando res euincitur per ignorantiam, culpam, vel dolum Iudicis, respectu venditoris, res videtur deperdita casu fortuito, ideo periculum emptoris est, de quo vide ad plenum per Bar. in l. exceptionem, ff. de fideiuss. Ad idem facit tex. in l. pecuniam. C. de condit. ob causam dat. vbi tex. dicit, q. data pecunia licet causa pro qua data est non culpa accipientis, sed fortuito casu secuta non est, minime repeti potest.

Habes iam, quod à me mi Hieronymo cupiebas. Reliquum est vt & ipse abs te quod debes recipiam, debes etenim mihi significare

R E S P O N S V M

care, vtrum quę pro decisione huius quęstionis scripsi approbes,
Responsum expecto. Vale Gigantis tui memor. Ex Venetijs
octauo Cal. April. M D XLVIII.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S Y M M A R I V M.

- 1 Pensio etiam laico reservari potest.
- 2 Buffones, & histriones publici, sunt infames.
- 3 Nec possunt ad clericatum promoueri, etiam pœnitentia peracta.
- 4 Et eis non pœnitentibus corpus Christi exhiberi non debet.
- 5 Redditi ecclesiastici principaliter clericis assignantur, vt honeste viuant.
- 6 Bona ecclesiarum sunt de patrimonio Iesu Christi.
- 7 Publicus buffonus aut publicus histrio quando quis dicatur.
- 8 Frequentatio ex actibus duobus inducitur.
- 9 Statutu faciens mentionem de frequentatione verificatur in duabus vicibus.
- 10 Consuetudo ad malefictum ex duabus vicibus inducitur.
- 11 Dictio frequenter in duabus vicibus verificatur.
- 12 Mulier quando palam quæstum fecisse dicatur.
- 13 Histrio unde sic dictus.

R E S P O N S V M XX.

C A M I L L O R O D V L P H O

Iurisconsulto Veronensi.

- Q**UOD scire cupias, An buffoni, & histrioni super fructibus beneficii ecclesiastici reservari possit annua pensio, laudo ingenium tuum semper ad aliquid discendum cupidum, † Scies igitur, q̄ prima facie dicendum videtur q̄ sic, quia pensio reservari potest etiam laico, vt scribit Archid. in c. quauis, in ver. prouideri, de præben. in vi. & Franch. ibidem in secundo not. & ibi etiam Petr. de Anchar. & dixi copiose in tracta. pensio. quæst. xxi.
- † Contrariam tamen partem amplector, quod immo publico buffoni, & histrioni pensio super fructibus beneficii reservari nō possit

- possit regulariter, & est ratio, quia huiusmodi persone sunt infames, vt est text. in capitu. 1. 51. distinct. & in cap. præterea, eadem distinct. & quarta quæst. prima. cap. i. & l. secunda. §. ait prætor, ff. de his qui not. infam. † Hinc est, quod tales non. possunt promoueri ad clericatum, etiam post peractam pœnitentiam, vt voluit Innocen. in cap. cum decorem, de vit. & honestat. cleric. 1
- 3 & ibidem Abb. in versic. sed hic quæritur. † Immo eis non pœnitentibus Christi corpus exhiberi non debet, de consecrat. distinctio. 2. cap. penultimo. Indecorum etenim nimis esset istos sic infames de fructibus ecclesiarum ali. † Cum fructus ecclesiarum principaliter clericis assignentur, vt honeste viuant, text. est ad hoc not. in cap. cum non ab omni, & ibi Abb. in 2. not. de vit. & honest. cle. † Sunt namq; bona ecclesiarum de patrimonio Christi cum secundum, & ibi not. Abb. in 4. not.
- 7 † Prædicta sane intellige in publico buffone, & histrione, de his enim loquitur Inno. in d. c. cum decorem, dicens, qd ad hoc vt repellatur a promotione requiritur, qd habeant hoc officium in curia, vel quod assuefecerint se in arte illa, secus autē dicit, esse vbi in occulto talia fecissent, maxime ad complacentiā infirmi. Dauid enim licet iustus esset, sæpe citharam pulsauit, & chorizauit, & idē dicit esse, si in publico semel, vel pluries hoc fecerint, dum modo non assuefecerint se, cum infamia ea sit, quæ tales a promotione prohibeat. Abb. tamen in d. c. cum decorem, tenet, qd hoc vltimum dictum Inno. non sit verum, dicens, qd si saltim bis in publico exercuerint, huiusmodi artem causa quæstus efficiantur in fames, arg. tex. in l. palam, ff. de rit. nupt. qui tex. innuit mulierem dici quæstum fecisse, si duos causa quæstus admisit, inferens idē dicendum in istis histrionibus, vt histriones, & buffones si causa quæstus bis illam artem exercuerint, allegat 2 5. q. 2. c. ita nos, & tex. in l. 3. C. de episcop. aud. & not. per Archi. in c. illud. 12. distinct.
- 8 Opinionem Abb. comprobo: † ex eo, quia frequentatio inducitur ex duabus vicibus, vt voluit gloss. in cap. monasteria, in gloss. 1
- 9 secunda, in fine de vit. & honesta. cleric. † quæ dicit, quod statutum faciens mentionem de frequentatione, verificatur in duabus vicibus: † Ad idem facit, quod scribit Archid. in c. illud. 12. distinct. vbi voluit, quod ex duabus vicibus inducatur consuetudo ad maleficium. Ad idem gl. in §. si. in auth. de defens. ciuitat.
- 11 † quæ dixit, qd dictio frequenter verificatur in duabus vicibus.

Nec excusaretur aliquis ab infamia artem histronicam exercendo, si diceret se id facere paupertate opressus, ut sibi lucrum paret ad victum, per text. in præallegata l. palam §. non est, ff. de rit. nupt. vbi dixit Vulpianus Iurisconsultus, non esse ignoscendum ei, qui paupertatis intuitu turpissimam vitam elegit.

- 12 † Vnum non omitto, q̄ dum Abb. dicit, q̄ qui bis in publico artem histronis, quæstus gratia exercuit, infamis efficiatur. argumento tex. in d. l. palam. in §. item quæ cum vno, dicens, q̄ ibi tex. innuit mulierem dici quæstum fecisse, si duos causa quæstus admisit, q̄ propterea ille text. non probat, quòd illa mulier, quæ cum duobus causa quæstus se commiscuit palam quæstum fecisse dicatur, immo totum contrarium ibi dicitur, quòd ea, quæ cum vno, & altero pecunia accepta se commiscuit, non videtur palam quæstum facere, nam palam quæstum facere dicitur, quæ passim sine delectu, vel in lupanari, vel in taberna, vel in aliqua domo pudori suo non parcat, ut dicit ibi Iurisconsultus in princ. dictæ l. palam.

- 13 † Histrones autem dicti sunt ab Histria regione ex qua primū venisse dicuntur, ut Festus asserit, Liuius autem nomē huiusmodi illis indictum testatur, quia Histria Tusco vocabulo ludio vocabatur, cuius opinioni assentit Polydorus Vergilius Vrbinas in tract. suo de inuentoribus rerum.

Ex præmissis habes, quod regulariter annua pensio super fructibus ecclesiastici beneficii assignari non poterit histroni publico, licet tempore Pontificatus Leonis x. etiam buffoni eam reservari viderim.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 ✕ Pensio reservata Clerico pauperi cedit in causam alimentorum.
- 2 Sequestrium fructuum non fit pauperi.
- 3 Deposita sequestrari non potest.
- 4 Alimentorum exactio retardari non debet.
- 5 Alimenta debentur integra etiam si sint relicta ex certo fundo, ex quo tantum non fuerit perceptum.
- 6 Alimentorum sententia appellationem non patitur.

- 7 *An sequestrari possint fructus aliorum beneficiorum, quæ obinet debitor pensionis pro illius solutione.*

RESPONSVM XXI.

CORNELIO PISAVRO ARCHIEPISCOPO Iadrensi.

- DOCERI cupis Amplissime Præful, An sequestrum factum de pensione reservata super fructibus ecclesiastici beneficii gravati ad soluendam pensionem teneat? Circa quod cum multiplicitus implicitus sim occupationibus, brevis ero.
- † Puto igitur dicendum, huiusmodi sequestrum non tenere, præsertim quando pensio est reservata alicui pauperi clerico, quia talis pensio cedit in causam alimentorum, ut scribit Roman. in consil. 388. in casu propositi thematis, & Felyn. in cap. ad audientiam, el. 2. de rescript. & Caccialup. in tractatu suo pensio. quæst. 9. & scripsi in tracta. meo pensio. quæst. 51. Alimenta autem non sequestrantur, facit quod scribit Ange. in l. si fideiussor, §. fin. ff. qui satisfd. cog. † ubi dixit, qd sequestrum fructuum non sit pauperi ne fame pereat. † Idem est in deposito, quod sequestrari non potest, ut in authen. Sed iam cautum. C. deposit.
- † Facit, quia propter periculū vitæ hominis, in cuius subsidium datur alimentorum exactio retardari non debet, ut not. in l. de alimentis. C. de transactio. & habetur in l. filia, ubi Bal. C. de parr. potesta. Ad idem facit quod scribit Bart. in l. Lucius, versic. quæro pone testator, ff. de aliment. & cibariis. leg. ubi dixit, † quod alimenta debentur integra etiam si sint relicta ex certo fundo, ex quo quantum sufficit ad illorum solutionem non sit perceptum. Accedat, quod denegans alimenta præstare, dicitur hominem ne care, l. necare, & ibi Bar. ff. de liber. agnos. † Hinc est quod snia alimentorum appellationem non recipit, ut per Alexand. in l. final. ff. de appellat. recip. & in l. Mella, & l. solent. ff. de aliment. & cibariis. leg.

Et hanc opinionem, quod pensio sequestrari non possit, inveni tenuisse Petrum Rebutum in concordata Franciæ, in tracta. de pacific. possess. nume. 125. allegat Alberic. in authent. sed iam

I ii cautum.

cautum. C. de pos. dicit tamen in Regno Franciæ, in practica cō-
trarium seruari, Sed quæro si debitor annuæ pensionis illam non
soluat, an sequestrari possint fructus aliorum beneficiorū ipsius
pensionarii, super quibus pensio ipsa non est imposita? distinguē-
dum puto, q̃ aut extant fructus beneficii, super quibus pensio ip-
sa est imposita, & tunc fructus aliorum beneficiorum sequestrari
non poterunt, quia beneficium super cuius fructibus est imposi-
ta ipsa pensio est nominatum causa taxationis, vt scribit Felyn.
in cap. ad audientiam, col 2. vers. sexta conclusio, de rescri. Rot.
deci. 869. lego pro anniuersario, in antiq. ad idem Salycet. in l. si
quis argentum. §. primo. C. de donat. & ibidem Bald. aut ex be-
nefitio grauato onere pensionis nulli fructus sunt percepti, &
tunc quia obligatus ad pensionem illam soluere non tenetur, vt
per Felyn in d. cap. ad audientiam. & Caccialup. in tracta. pensio.
quæstio. 16. fructus aliorum beneficiorum sequestrari non pote-
runt, cum sequestrum non cadat vbi non est debitum, aut is, qui
tenebatur soluere pensionem fructus ex beneficio grauato ad
illius pensionem percepit, sed illos consumpsit, & tunc pro so-
lutione pensionis fructus aliorum beneficiorum suorum seque-
strari poterunt.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 *Exceptio regulam firmat in non exceptuatis.*
- 2 *Pensio beneficij est onerosa, cui est quædam seruitus.*
Pensio dum in esse deducitur est odiosa.
- 3 *Extensio non fit ad casum omissum in materia stricti iuris.*
- 4 *Mors ciuilis quando non equiparetur naturali.*
- 5 *Mortis appellatione non venit ciuilis quando ab homine profertur.*
- 6 *Casus expressus tacitum cessare facit.*
- 7 *Reservatio beneficij per cessum, vel decessum non comprehendit beneficiū
vacans per priuationem.*
- 8 *Stilus curiæ Romanæ pro lege habetur.*
- 9 *Stilus sacri palatij est quoddam ius licet ex facto oriatur.*
- 10 *Verba literarum debent aliquid operari.*

Respon-

RESPONSVM XXII.

ANDREAE LIPPAMANO
Abbati.

NGRATVS profecto iudicari deberem, ni votis tuis annuerem pro mea erga te, nobilissimamq; familiam tuam veteri, & antiqua obseruantia, cuius vigore praesul optime, tibi dicere possum illud Virgilianum, Tuum est explorare labor, mihi iussa capescere fas est. Dum igitur (vt mihi retulit

Ioannes filius meus tui amantiſſimus) a me scire desideras: Vtrum pensio alicui reſeruata ſuper fructibus certi beneficii, in euentum, quod illius Rector cedat, vel decedat, debeat etiam ſi Rector ipſe propter delictum beneficio priuetur? in hac quaestione de qua etiam pluries interrogatus fui, Dicendum arbitror, qd tali caſu vacante beneficio per priuationem, ſuper cuius fructibus eſt aſſignata, vel aſſignari maadatur, pensio ipſa non debeat.

1 † Et moueor primo, quia per expreſſionem illorum duorum caſuum, videlicet, cedente, vel decedente, omnes alii caſus excluſi cenſentur, l. cum praetor, in principio, ff. de iudic. capitu. nonne, de praesumpt.

2 † Secundo facit, quia pensio eſt beneficio oneroſa, cum ſit quaedam ſeruitus, & ſic ſumus in materia odioſa, & ſtricti iuris, quia pensio dum ineſſe deducitur odioſa eſt, vt ſcripſi in tract. penſ. q. 96. odia autem reſtringi debent. c. odia, de reg. iu. in vi. † Quinimo in materia ſtricti iuris, ad caſum omiſſum, non ſit extenſio. l. quicquid aſtringendae, ff. de verb. obligat.

4 † Tertio facit, quia mors ciuiliſ non equiperatur naturali, quãdo in omnibus non operatur eundem effectum, quem mors naturalis produceret, quando ſumus in diſpoſitione hominiſ, ſecũdum Cyn. & Bal. ac alios in l. Deo nobis. C. de Episcop. & Cler. & Bar. & alii in l. ex ea parte. §. inſulam, ff. de verb. obl. Imo. & Alex. in l. ex facto. §. ſi quis rogatus, ff. ad Trebell. & Doct. in c. cum ſit, de conuerſ. coniug. † Et quando profertur ab hoie, appellatione mortis non venit mors ciuiliſ, quando ſpecialiter prouiſio facta eſt de morte, per tex. in c. ſuſceptum, praealleg. † Et quia caſus expreſſus tacitũ ceſſare, facit. l. cum ex filio. §. pe. ff. de vulg. & pup.

Mors

Mors enim ciuilis tacite venit ex mente disponentis, Bartol. in l. hoc iure, ff. de solut. Repetentes in l. Gallus. §. & quid si tantum, ff. de liberis & posthum. & quod expresso casu vacationis per obitum non veniat vacatio per priuationem, text. est in extrauagā. Ioannis 22. incipien. ex debito, cap. nos ex causis, de elect. ibi ecclesias, & alia præfata beneficia ecclesiastica per inortem, vel de positionem, ac priuationem eorum, qui ea obtinerent.

- 7 † Quarto facit, quia si fiat reseruatio alicuius beneficii per Papam cum vacauerit per cessum, vel decessum, Talis reseruatio non afficit beneficium vacans per priuationem, & idem erit in reseruatione regressus simili modo facta, deci. est Rot. in dubiis thome Fastoli causa 24. in dubio 47. & ita tenet Aeneas de Falcon. in tract. suo de reseruati. benef. in i. q. princ. nu. 4.
- 8 † Quinto comprobatur supradicta conclusio ex pratica, & stilo curiæ, qui stilus pro lege habetur, & ius facit, & in decisionibus causarum allegari potest, quando ius in contrarium non reperitur. c. ex literis, vbi Abb. in versi. not. q. stilus, nu. 6. de rescri. Ad idem tex. in c. literas, de iuram. calumn. Hippo. Marsil. Dominus meus in sing. suo. 18 l. inci. stilus curiæ, & facit etiam ius quoad alios Abb. in c. bonæ memoriæ, nu. 12. de postul. præl. t. & dixit Rot. dec. 710. nota q. stilus in antiq. q. stilus sacri palatii est quoddam ius licet ex facto oriatur, de stilo autem curiæ Romanæ, ut practici curiæ bene norunt, est q. quando reseruatur alicui regressus ad beneficium, ad hoc ut comprehendat etiam casum priuationis exprimitur in supplicatione, & in literis desuper confectis, in euentum, in quem per cessum, vel decessum, vel quancunque aliam dimissionem, vel amissionem. Ex quibus verbis liquido constat q. de stilo curiæ, illa verba per decessum, non comprehendunt casum priuationis, & sic mortis ciuilis, sed naturalis tantum. † Nam si secus diceremus, illa verba, vel quancunque aliam dimissionem essent appositæ in literis sine effectu aliquid operandi, quod non est dicendum. c. si Papa. de priuileg. in vi. cum similibus, & ideo dixit Bal. in rub. C. de contrah. emp. q. 9. quod vnumquodq. verbum in instrumento appositum censeri debet appositum cum effectu aliquid operandi ad idem Alex. consi. 9. col. i. in 7. vol. Nic. Boer. in deci. 24. in i. p. suarum deci. And. Tiraq. in trac. de vtroq. retra. pag. 816. nu. 22. & rursus pag. 822. nu. 43. secundum impressionem Lugduni, Butr. consi. 19. quia hic agitur, col. i. nu. 3. l. quoties. ff. de

de leg. i. Marc. Mant. consi. 42. viso instrumento, locietatis, nu. 1.
Maynerius in l. semper in stipulationibus, nu. 3. ff. de regul. iur. &
istam conclusionem consulendo tenuit Paris. consi. v. nu. 145. cū
sequentibus, in 4. vol.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 ~~C~~essante causa cessat effectus.
- 2 Cessante causa ademptionis cessat ipsa ademptio.
- 3 Impetrans rescriptum ad præbendam si post nubat, & post uxoris obitum
præbenda vacet an illam consequatur.
- 4 Facilius tollitur ius ad rem, quàm ius in re.
- 5 Pensio cessat clerico matrimonium contrahente.
- 6 Dies incerta conditionem importat.
- 7 Clericus an recuperet beneficium amission per contractum matrimonii, si
matrimonium non tenuit.
- 8 Actio semel extincta nunquàm reuiuiscit.
- 9 Cessante causa, non cessat effectus iam consumatus.
- 10 Tiraquellus elegans Doctor.
- 11 Gratia conditionalis nil ponit in esse.
- 12 Filii nati ex concubina si eorum pater matrimonium cum alia contrahat,
& uxore mortua demùm matrimonium cū concubina cōtrahat legitimatur.
- 13 Dicitio ex nunc pro ut ex tunc, apposita in gratia condicionali trahitur ad
finem conditionis.

RESPONSVM XXIII.

C A R O L O S E M P R O N I O I V R I S.
consulto Foro sempronienfi, Affini dilectissimo.

E questione contenta in themate, ad me tuo
nomine transmissa, non potui quid sentirem tã
cito, vt forte cupiebas ad te scribere, aduersa va-
litudine aliquandiu detentus, nunc autem vali-
tudine recuperata te voti compotē reddere sta-
tui. Thema igitur super quo familiare consilium
meum

meum, ex iis tale est. Quidam clericus resignauit Parróchialem ecclesiam quam possidebat, ad fauorem alterius in manibus Papæ, & obtinuit sibi referuari ecclesiæ prædictæ omnes fructus redditus & proventus eius vita durante, & postquam cessauerit dicta fructuum referuatio, ex nunc, pro vt ex tunc referuauit, utputa, Nicolao Gigati canonico Forosemproniensi, pensionem annuam ducatorum xx. auri de camera, super fructibus redditibus, & prouentibus eiusdem ecclesiæ, Nicolaus uxorem duxit iuuenulam, quæ demum mortua est, & post illius obitum cessauit referuatio fructuum prædicta, morte referuatarii. Queritur an Nicolaus dictam pensionem consequi possit? pulchra profecto quaestio est, in qua dicendum videtur, quod ex quo matrimonium cessauit, quod erat causa impediens illius consecutionem, & cessante dicta causa casus euenit, in quem referuata erat ipsa pensio, quod

- 1 pensio debeat: † quia cessante causa impediēte, cessat effectus,
- 2 c. cum cessante, de appel. l. adigere. §. quemuis, ff. de iur. patr. † Videmus enim, quod cessante ademptionis causa, cessat ademptio, ut scribit Bar. in l. cum seruus, ff. de adimend. legat. & absolutionis causa cessante, cessat absolutio. l. si a te, vbi Soz. in i. not. ff. de excep. rei iud. & plura ad hoc congerit And. Tiraquel. Regius Consiliarius, in suo tract. causa cessante.

- 3 In contrarium autem faciunt infra dicenda. † Et primo, quia si quis impetrauit rescriptum ad vacaturam præbendam, & ante quam vacaret præbenda matrimonium cum aliqua contrahat, quæ postea moriatur, & post illius obitum vacet dicta præbenda clericus prædictus eandem acceptare non potuit, ut tenuit Bartholom. Brix. in suis quest. Dominical. q. 9. incipiente quidam impetrauit rescriptum, & sequitur Tiraquell. in tract. de utroque tract. pag. 619. nu. 9. secundum impressionem Lugduni.

- 4 Secundo facit, quia prædictus clericus per rescriptum videbatur habere ius ad dictam pensionem conditionale, videlicet postquam cessaret dicta fructuum referuatio, & ad rem. † Facilius autem tollitur ius ad rem, quam ius in re, ut not. Calder. in consi. 8. in fi. in tit. de rescript. Card. consi. 61. ad primum, in fine. Rot. de cisi. 16. licet de more, in titu. de præben. in nou. In quibus locis habetur, quod facilius derogatur iuri ad rem quam iuri in re, & quod facilius tollatur ius querendum, quam ius quaesitum, probatur in l. quæ autem, in prin. ff. de his quæ in fraud. cred. l. seruus. C. de pact.

pat. l. i. §. confert. ff. de collat. bon. l. ff. C. de acquiren. posses. Dec.
confi. 147. & pro tenui facultate, col. 2. num. 4. in i. vol. Accedant
quæ scribit Gomeſ. in regu. de iure quæſito non toll. quæſt. 4. vbi
dixit, quòd illa regula locum non habet in iure ad rem cõditio-

- 5 nale. † Sed per contractum matrimonii tollitur, clerico ius quæ
ſitum, quia per eum extinguitur pensio, vt supra dictum fuit, er-
go a fortiori extinctum erit ius quod habebat, ad consequen-
dam pensionem conditionale, videlicet, postquam cessauerit re-
6 ſeruatio fructuum, quæ verba conditionem continet, † quia in-
certa dies conditionem importat. l. dies incertus, & l. quibus die
bus. §. quidam Titio, ff. de condit. & demonstrat. & not. in l. pri-
ma, ff. si cer. pe. & habetur per Cassad. decif. 3. in titul. de præben.
7 † Facit tertio, quia si clericus beneficiatus matrimonium cõ-
trahat, licet ex post declaretur illud matrimonium non tenuisse
non tamen recuperat beneficium iam amissum per contractum
matrimonii, vt per Docto. in c. i. de cler. coniugat. vbi Abb. in 2.
col. vers. sed dubitatur, & in c. i. eod. titu. in vi. & scripsi in tracta.
pensio, quæſtio. 54. nu. 7. 8. 9. & 11. & est ratio, quia statim, quòd
clericus matrimonium contrahit apparet ipsum voluisse muta-
re vitam suam, nam fecit quantum in se fuit vt contraheret, ita
voluit Ioan. Andr. quem refert, & sequitur Barbar. confi. 11. col.
vlt. in i. volum. in princ. Cum igitur pensio extinguitur per con-
tractum matrimonii, sicut per huiusmodi contractum vacat be-
neficium, videtur dicendum in casu huius quæſtionis, qd clericus
qui matrimonium contraxit statim eo contracto effectus sit in-
habilis ad consequendam ipsam pensionem, cuius referuatio præ-
cedebat contractum matrimonii: Nam verum erat dicere, illum
habere referuatam pensionem super fructibus illius beneficii, li-
cet eius exactionem non haberet nisi demum cessante referua-
8 tione dictorum fructuum, † Et sic dicendum arbitror, quia actio
semel extincta non reuiuiscit, licet extinctionis causa cesset. cap.
quam periculosum. 7. q. 1. c. quæris, de consecrat. dist. 4.
9 † Et tenedo istam partem, non obstant quæ dicebantur de re-
gula cessante causa, quia d. regula limitatur non procedere, quā-
do effectus causæ esset iam consummatus, per tex. in l. vlt. in prin.
ff. vnde lib. & in l. i. i. i. stipulantem. §. sacram. ff. de verb. obi. & in
c. quæris vbi bona, glo. in ver. contrahatur, de consecrat. dist. 4.
c. iane, de renuntiat. c. vlt. de offi. deleg. per quem text. not. ibi

Imol. in secundo notat. quod causa cessante non perit iuris effectus iam consumatus, secus si esset in fieri, ad idem Bart. in l. pluribus, ff. de verb. obligat. & in l. Titia, §. Imperator, colum. vltima, ff. de legat. 2. Anton. de Butr. in cap. sane, colum. 1. de renuntiat. 10 & in cap. 2. de bigam. non ordinan. † & circa hoc copiose scribit elegans Doctor Andr. Tiraquell. in prazallegato tracta. suo causa cessante, in 12. limitat.

Puto tamen pro vera resolutione propositæ consultationis, considerandos esse duos casus, Primo, an pensio reservatur fuerit a principio, sed eius exactio collata in tempus cessationis reservationis fructuum, ut puta, si dictum fuisset in literis reservamus pensionem annuam, Nicolao Giganti clerico Forosempromiensi super fructibus talis Ecclesiæ soluendam, postquam cessaverit reservatio fructuum ratio, Et isto casu cum dicta reservatio pensionis pura sit per contractum matrimonii extincta erit, quia tempus reservationis non solutionis attendi debet. argum. text. in l. defuncta, ff. de usufruct. Pensio enim alicui reservata super fructibus ecclesiastici beneficii, per contractum matrimonii extinguatur, ut supra dixi, & ad plenum scripsi in tract. pensio. q. 54. & pro hoc facit, quod supra dixi, de eo, cui facta est gratia de vacatura præbenda, demum matrimonium contraxit, & post uxoris obitum præbenda vacavit, quod eam consequi non possit, per decisionem Bartholom. Brixien. questio. nona. Nam illud ideo est, quia illa gratia erat pura non conditionalis, sicuti in hoc casu licet illius gratiæ executio collata esset in tempus vacationis præbendæ.

Secundus erit casus, quando pensio non erat reservata de præsentī, sed ex nunc pro ut ex tunc, cessante reservatione fructuum, isto enim casu reservatio istius pensionis est conditionalis, collata in casu cessationis reservationis fructuum, nec vllas vires habet, nisi a tempore cessationis dictæ reservationis, & sic est imperfecta, & eius effectus suspensus donec dicta conditio extiterit, ut in dicta Clemen. prima, in princ. de concess. præben. & in cap. si pro te, vbi gloss. & Docto. de rescript. in vi. cum enim 11 † gratia conditionalis nil ponat inesse, ut in dicta Clemen. prima, quomodo dicere possumus, quod matrimonium tollat reservationem ipsam pensionis, cum privatio de necessitate habitum præsupponat, de decem. ff. de verbo. obligat. confirmatur hoc argumento

RESPONSVM XXIIII.

ROBERTO MAGIO PRO

thonotario Apostolico.

Tantiq̃ue amicitia nostra satisfaciam, cuius fundamenta vsq; de anno 1512 Bononiz iacta fuere, ubi a secretis Altobelli Aueroldi Ep̃scopi Polensis, tunc ciuitatis predictae, pro sancta Romana ecclesia gubernatoris, existerbas, Ego autem legali scientia operari dabam, de eo, quod tuis ad meliteris hignificasti cupere edoceri: Responsum accipe, Dum alias esses Rector parochialis ecclesiae, de Sacro Aquilegensis diocesis illam ad fauorem cuiusdam N. Saraceni resignasti, reseruataq; tibi annua pensio ducatorum viginti auri de camera, super fructibus, redditibus, & prouentibus ecclesiae predictae extitit, cum regressu ob non solutionem pensionis, Deceffit dictus N. non soluta pensione, adeo q̃ erat locus regressu, si voluisses, & de ecclesia predicta fuit alteri prouisum, Queris an uti possis tuo regressu contra nouum Rectorem Ecclesiae antedictae? Circa quod dicendum videtur q̃ sic, stantibus literis dicti regressu, utendo enim tuo iure nouo Rectori dictae Ecclesiae iniuriam non feceris. l. ne mini, ff. de reg. iur. Transiuit enim beneficium ad nouum Rectorem cum suo onere.

Secundo facit, quia pensionarius licet primo Rectore uiuente, litem super ipso regressu non mouerit, nō propterea uidetur renuntiasse iuri regrediendi sibi competenti. l. cum de indebito ff. de probat.

Predictis tamen non obstantibus contrarium dicendum arbitror, quia uiuente dictae ecclesiae Rectore pensionarius non declarauit metem suam, q̃ intendebat illum esse priuatum ipso beneficio ob non solutionem pensionis, per ea, quae scribit Bart. in l. 2. per illum tex. ibi, si non uoluerit. C. de iur. emphy. † ubi dixit, q̃ ad hoc, ut dominus emphyteosis, ad quem bona emphyteotica reuertuntur, ob non solutionem canonis possit ea consequi, requiritur, quod declararet uoluntatem suam uelle illum emphyteotam, qui in solutione canonis cessauit esse priuatum, alias priuatus non intelligitur, & Barto. sequuntur Ange. Bald. & Salyc.

7 *cril. l. f. maiest. q. 1. † morte enim delinquentis pœna extinguitur nec reuiuiscit contra successorem, qui nō deliquit, arg. l. qui res, §. aream. ff. de solut.*

Ex istis iam habes Ruberte Compatere honorandis. decusum dubium, quod in mente gerebas, & super quo familiare consiliū meū expostulasti, Vale antiquæ amicitie nostræ memor, Et quia forte etiam super hoc Mariani Sozini Iunioris, in almo isto Bononiensi Gymnasio ius ciuile legentis, & viri in hac nostra legali sciētia admodum celebris, opinionem scrutari voluisti, an idē & ipse sentiat, pro ut certe credo, tuis literis me certiore reddere non desinas.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S Y M M A R I V M.

- 1 *Fructus regulariter intelliguntur deductis expensis.*
- 2 *Idem quando fructus nominantur in contractu lucratiuo.*
- 3 *Pensio equiperatur contractibus profanis*
- 4 *Fructus beneficiorum intelliguntur deductis expensis.*
- 5 *Fructus fornacis dicuntur deductis expensis.*
- 6 *Idem in fructu dotis.*
- 7 *Idem in statuto, quod de fructibus soluatur gabella.*
- 8 *Verba gratiæ, vel instrumenti aliquid operari debent.*
- 9 *Fructus quando a lege proferuntur intelliguntur deductis expensis.*
Lex faciens mentionē de fructibus integris excludit deductionē expensarū.
- 10 *Statutum q. condemnatus restituat integros fructus intelligitur deductis expensis.*
- 11 *Fructus in materia odiosa a lege prolati, etiam si dictum sit integre deductis expensis intelliguntur.*
- 12 *Secus in materia fauorabili.*
- 13 *Decima sacerdoti non deductis expensis solui debent.*
- 14 *Decima prædicta a Deo instituta sunt.*
- 15 *Pensio reservata clerico, pro sua sustentatione est fauorabilis.*
- 16 *Fructus integri ex dispositione hominis soluendi intelliguntur non deductis expensis.*
- 17 *Hæres, qui integra legata soluere promisit, tenetur ea soluere non deducta Falcidia.*

Verbum

- 18 Verbum fructus prolatum ab homine circa fructus pendentes intelligitur non deductis expensis.
 19 Fructus a colono partiario debiti intelliguntur non deductis expensis.

RESPONSVM XXV.

ALOYSIO ARDINGHELLO

Episcopo Forosempronienfi.

- NUMERABILES virtutes tuæ, vitæ integritas, ac summa religio me adeo tibi deuinctum fecere, vt te nondum visum, non modo vehementer diligam, sed enixe colam, mandatisq; tuis parere festinem. Cupis a me scire, vt nemine tuo mihi exposuit Oliuerius Gigas nepos meus, qui Venetiis elapsis diebus fuit? An si a Pontifice reservata fuerit alicui annua pensio tertiæ partis fructuum, reddituum, & proventuum, Parrochialis ecclesiæ, vtpote, Montis alti tuæ Forosempronienfis diocesis integre persoluenda, talis solutio dictæ tertiæ partis fructuum fieri debeat deductis expensis, vel non deductis expensis, quæ fiant in colligendis ipsis fructibus. † Videtur prima facie dicendum expensas detrahendas esse, Nam fructus regulariter intelliguntur deductis expensis, vt dicunt glo. Bar. & Docto. vbi Ang. in l. in fundo. ff. de rei vendi. glo. in §. ex diuerso, in ver. certe illud, & ibi Docto. instit. de rer. diuis. Bar. in l. cum quaeritur. §. ult. ff. de legat. 3. Specul. in tit. de expen. §. i. versic. expensæ igitur & probatur in l. fructus, in prin. & in l. diuortio, ff. solut. matrim. vbi per Docto. & ibi insignis Doctor D. Guili. Ponta. præceptor meus colendissimus, qui Deo fauente adhuc est in humanis, nu. 8. & Anto. Negusant. in tracta. de pignor. in vi. membro secundæ partis, numero 12. facit text. in l. prima, C. de fruct. & lit. expen. & plura ad hoc accumulât Tiraquel. in tract. suo de vtroq; retractu. fol. 545.
- 2 Ad idem facit, † quia in contractu lucratiuo fructus intelliguntur deductis expensis, per glo. reputatam ad hoc singularem in l. si quis argentum. §. i. ff. de donat. & in l. non amplius, in prin. & ibi
- 3 Bar. ff. de leg. i. † Pensio autem contractibus profanis equiperatur, vt scripsi in tract. pens. q. 3. nu. 5. & in hoc casu habetur titulus lucratiuo

- lo lucratiuo, quia referuata fuit, Tertio non ex aliqua causa onerosa, vtpote, ex eo qd ipse resignauerit dictam parrochiale ecclesiam, vel cesserit iuri, quod in ea prætenderet, ergo intelligi
- 4 debet expensis deductis, † præsertim, quia fructus beneficii intelliguntur deductis expensis, Bal. in l. i. col. 2. versic. Pone impetrari. C. de fruct. & lit. expen. quem sequitur Bertach. in tract. de gabel. in 2. membro 8. par. prin. versic. 6. quarto, ad idem Pau. de Castro. in l. non amplius, in prin. ff. de leg. 1. Fely. in c. ad nostram, col. 1. versic. ex his inferitur, de rescrip. vbi allegat idem tenere Bart. in d. l. i. C. de fruct. & lit. expen. vbi Bar. nil scribit de hoc, sed voluit allegare Bal. ibi in versic. pone impetrari, idem tenet Alex. Soz. &
- 5 Ias. in d. l. fructus, ff. solut. matrim. † Et idem dicendum esse in fructu fornacis, quod intelligi debeat deductis expensis, tenet Bald. in d. l. i. col. 2. C. de fruct. & lit. expen. quem sequitur Bertach. loco supra allegato, col. 2. nu. 9, † Et idem est in dote: Nam si mulier dedit marito in dotem fundum pendentibus fructibus, eo casu fructus intelliguntur expensis deductis, per tex. in præalleg. l. fructus, & habetur per Bald. Nouell. in tractatu de dot. par. 7. priuileg. 35. numero 1.
- 7 Quinimmo, † si extaret statutum, qd de fructibus solueretur gabella, eo casu etiam fructus intelliguntur deductis expensis, vt per Bar. & Ang. in d. l. fructus, quos sequitur Bertach. in præalleg. tract. de gabel. in 2. membro, 8. par. principalis, in ver. sexto quarto, nu. 8. quod tenent in d. l. fructus, Imol. Alex. Ro. & Soz. ac Bal. in d. l. i. col. 2. versic. modo accidit. C. de fruct. & lit. expen. & licet Bal. & Paul. de Cast. in d. l. fructus, videantur contrarium tenere. Attamen communis opinio est contra eos, quorum motiuis respondet Alex. in d. l. fructus, col. i. nu. 4. & ibidem Soz. in prin. vbi etiam Ias. col. v. versic. Adde qd licet in decimis, qui omnes tenent, cum opinione Bar. Ang. & sequacium, & hanc esse communem opinionem, attestatur Soz. loco supra allegato.
- Pro contraria vero parte, qd in casu propositæ questionis, pèssio prædicta Tertie partis fructuum dictæ parrochialis ecclesiæ referuata Tertio, intelligatur & solui debeat expensis non deductis, facit, quia in literis reservationis eiusdem est dictum, quod integre persoluatur. Verbum enim integre sumitur sine aliqua diminutione, c. maioribus, & c. cum causam, de præben. l. 2. C. de bon. matern. c. cui de non Sacerdotali, de præben. in vi. † Si enim
- dice.

diceremus expensas esse detrahendas, utiq; illud verbum integre, esset in literis appositum frustratorie, quod non est dicendū, quia nullum verbum censetur appositum in instrumento, privilegio, vel gratia sine effectu aliquid operandi. c. si Papa, de privilegio, in vi. Bald. in rub. C. de contrahen. empt. quæst. 9. Alex. consil. 9. col. 1. in 7. vol. Paris. consil. v. nu. 143. cum sequentibus, in 4. vol. Marc. Mant. consil. 47. viso instrumento, nu. 1. si enim in reservatione pensionis prædictæ, non fuisset appositum illud verbū integre, utiq; dicere possemus expensas detrahendas esse, sed eius appositio ne illud verbum de vento feriat prolatum a Papa cedente pensionem ipsam accedente cōsensu tunc Rectoris dictæ ecclesiæ cogimur dicere, q̄ prohibeat expensarum deductio nem, & istud videtur esse de mente Bar. in d. l. fructus, in vers. si vero refertur ad fructus futuros, vbi dixit, q̄ quando verbum fructus prolatum ab homine refertur ad fructus futuros intelligitur deductis expensis, vt in l. fundi Trebatiani, ff. de usufruct. leg. & glo. in l. si quis argentum §. primo. de donat. & hoc nisi aliud sit tacite, vel expresse actum. In calu ergo nostro est actum expresse, vt integre persoluator pensio, ergo expensæ non deducuntur.

¶ Comprobantur prædicta, quia secundum Bart. & alios in d. l. fructus, ff. solui. matr. quando fructus a lege proferuntur, regulariter intelliguntur deductis expensis. Attamen quando lex mentionem facit de integris fructibus, tunc fructus intelliguntur ex pensis non deductis, secundum Roma. in d. l. fructus, qui allegat glo. in l. decem, ff. de fideicommiss. libert. & cum Romano tenet Aret. in d. l. fructus, & ibidem Barthol. Sozin. col. 2. in vers. secunda conclusio.

Contrarium autem dicunt Bal. & Saly. in d. l. i. C. de fruc. & lit. expen. vbi Bal. col. 2. in versic. pone dicit. Dicunt enim si statutum dicat, q̄ condemnatus teneatur restituere integros fructus. Attamen expensæ deducuntur, & pro eorum opinione allegant tex. in l. i. C. de his, quib. vt indign. Iason autem in dicta l. fructus videtur prima facie sentire contra Romanum, in versicu. Adde quod etiam Colonius, postmodum cogitandum dixit, & sic ambiguus remanet. Sed Alex. ore rotundo, tenet contra Roma. q̄ etiā fuit dictum de integris fructibus, fiat expensarum deductio. Et pro opi. Bal. & Sal. duo potissimū iura adducuntur, videlicet, tex.

CHIT

Hierony. Gigas.

L in d.

in d.l.i. C. de his quib. vt indign. in versic. fructus integros, quem
 tex. Alex. in d.l. fructus, col. 2. versic. idem dicit, Roma. sic inducit,
 nam ibi dicitur, q. hæres, qui non vendicauit mortem defuncti,
 tenetur restituere integros fructus, ad instar malæ fidei possesso-
 ris, sed malæ fidei possessor in restitutione fructuum deducit ex-
 pensas. l. si a patre. §. si. ff. de hære. insti. & l. domum. C. de rei ven-
 dicat. ergo &c.

Secundo adducit Alex. pro opinione Bal. contra Roma. text.
 in l. diuortio, in versic. integros, ff. solu. matr. Volens q. illud ver-
 bum integros, intelligatur, id est, totius temporis, non autem si-
 ne deductione expensarum. Ego autem ad text. in d.l.i. C. de his
 quib. vt indign. dico q. non probat, q. ibi fructus restitui debeat
 detractis expensis, quia de eis nulla ibidem fit mentio, & esset di-
 uinare, sic illum text. intelligere, nec obstant inductio prædicta
 Alex. quod ibi ad instar malæ fidei possessoris, nō vëdicans mor-
 tem defuncti, teneatur integros fructus restituere, detractis ta-
 men expensis, vt fit in malæ fidei possessore. d.l. domum, quia lex
 prædicta, non vtitur istis verbis, integros fructus, sed dicit cum
 pensionibus, quas percipit: ergo dicere non possumus, quod idē
 sit in casu illius text. d.l. fin. in quo expressum non est deductione
 expensarum, vt fit in d.l. domum, ideo nō est bona illatio, de vno
 casu ad alium, cum sint diuersi. l. Papinianus exuli. ff. de minor.
 Nec minus facit pro opinione Bald. tex. in d.l. diuortio. ff. sol. ma-
 trim. quia ibi tractatur pro quota parte, vir lucretur fructus do-
 tis, facto diuortio inter virum, & vxorem, & dicitur ibi, quod vir
 lucratur fructus pro ea parte temporis, qua durauit matrimo-
 nium, & si matrimonium per annum durauit, tūc maritus lucra-
 tur fructus integros, hoc est totius anni, vt declarat ibidem præ-
 dictus Alex. in i. col. versic. tertio nota, vbi dixit, quod fructus in-
 tegri, dicuntur etiam deductis expensis, quia illud verbum inte-
 gri exponitur, id est, totius anni, vel totius temporis, quia etiam
 quando fructus marito debentur pro parte temporis, quo ma-
 trimonium durauit, detrahuntur expensæ, vel secundum Aret. in
 d.l. fructus dicendum est, quod quando fructus veniunt diuiden-
 di inter maritum, & vxorem, tunc expensæ deducuntur, sed quan-
 do matrimonium durauit integro anno, quo casu maritus lucra-
 tur omnes fructus illius anni, tunc non agitur de deductione ex-
 pensarum, vt per Soz. in eadem l. fructus, sub nu. 6.

Tertio

Tertio, pro opinione Bald. facit tex. in l. fundus, in primo responso, in f. ff. fami. hercisc. vbi tex. dicit, quod nullus casus interuenire potest, qui hoc genus deductionis impediatur, ad quē text. patet responsum, quod illud procedit, quādo fructus simpliciter ab homine, vel a lege proferuntur, secus quando adiuncto verbo integri, vel cū integritate, vel sine diminutione, per infradicēda.

Quarto pro opinio. Bal. videtur etiam facere tex. in c. gravis, ibi cum integritate restituere, iuncta glo. ibi in verbo fructus, de restitu. spoliat. quā glo. voluit, quod in omnem casum fructuum restituendorum, tam a bonæ fidei, quā a malæ fidei possessore, etiam a prædone, fructus intelligantur deductis expensis. Dicis tamen tex. prædictum non ob stare, quia verba illa ibi posita cū integritate, referuntur ad bona ablata, per illum Archidiaconū Monasterio, quā mandantur cum integritate restitui ipsi Monasterio, non autem ad verbum fructus, & quod dixit illa glo., non militat in casu nostro, per infra dicēda.

11. † Possumus etiam dicere, quod supposita etiam opinione Bal. & Salic. pro vera, illa procedit quādo a lege, vel statuto in materia odiosa, & pœnali, verbum fructus, iungitur cum verbo integri, vt loquitur text. in d. l. prima. C. de his quibus vt indign. vel quādo sumus in materia indifferēti, vt loquitur text. in d. l. diuortip. † Sed quādo lex, vel statutum faceret mētionem de fructibus integris in materia fauorabili, verbi gratia, vt in materia decimarum soluendarum sacerdotibus, quā materia est fauorabilis, l. sancimus. C. de sacrosanct. eccl. & scribit las in d. l. fructus, col. pen. in ver. quod etiam comprobatur, tunc secus dicendum est, quod comprobo, per tex. in c. cum aliquibus, ibi decimas cū integritate persoluant, & tex. in c. ex parte tua, ibi cum integritate percipias. c. non est in potestate, in fi. & c. peruenit, extra de decim. Idem quādo dicitur sine diminutione. c. transmissa, ibi sine diminutione aliqua. c. ex parte canonicorum, in fine. ibi decimas, absque diminutione persoluant, & c. commissum in fi. vbi tex. vtitur vtroque verbo, eo. tit. de deci.

13. † Quod autem in prædictis casibus decima solui debeat sacerdotibus sine aliqua diminutione, vel sine detractōe expensarū, tex. est in d. c. non est in potestate, circa finem, & in d. c. cum homines, in c. tua nobis fraternitas, in c. cum pastoralis. §. expensas
14. tamen, eod. titu. de decim. † Prædictæ namq; decimæ fauorabiles

sunt, vt supra dixi, quia a Deo sunt instituta, non ab homine. capit. parrochianos, & c. tua nobis fraternitas. §. verum, de decimis. vbi tex. dixit decimas esse egentium animarum tributum, ad idē tex. in c. decimæ. 16. q. 1.

- 15 ¶ Pensio vero assignata illi clerico, de quo quæritur, qui vt audio pauper est, vt commodius sustentari valeat, cedit in causam alimentorum, per ea, quæ late scripsi in tract. pensi. q. 5. 1. nu. 10. & nu. 12. cum sequenti, quàm autem sit fauorabilis alimentorum causa, multa eorum fauore in iure scripta testantur, quæ a communibus iuris regulis exorbitant, & alias non concederentur, vt not. in l. Mella, & in l. solent, ff. de alim. & ciba. legat. & in l. i. C. de fideicommissis.

Facit etiam, quia licet pensio dum in esse deducitur, videatur odiosa, cum per eam dicatur induci quædam seruitutis beneficium, attamen postquam est in esse deducta pro sustentatione præsertim pauperis clerici fauorabilis censetur, de quo scripsi in tractatu prædicto pensionum, quæstio. 96. vbi videri possunt per me scripta.

- 16 ¶ Vltimo comprobari potest prædicta conclusio, quod pensio prædicta, tertiæ partis fructuum assignata dicto pauperi clerico sibi integrè persoluenda, solui debeat, sine detractioe expensarum, quia debetur ex dispositione hominis, non legis, vbi-
cunq; autem verbum fructus est iunctum cum illis verbis cum in integritate, vel sit dictum fructus integros deberi in dispositione hominis, tunc expensæ non deducuntur, vt est glo. in l. decem relata, ad illum text. ff. de fideicommissis. libert. quam sic intellexit Alexan. in præallegata l. fructus, colum. 2. circa finem, versic. non obstat, ff. solut. matrimo. vbi respondendo ad illam gloss. dum tenuit opinionem Bal. supra relatam, dixit ipsam procedere in dispositione hominis, ¶ facit ad hoc etiam text. in l. finali. C. ad legem Falcid. vbi hæres, qui promisit soluere integra legata, illa soluere tenetur sine detractioe Falcidiz, non enim ea integre solueret si Falcidiam detraheret, ad idem Carol. Ruinus præceptor meus recolendæ memoriæ, consi. 56. in causa & lite, in prima colum. nu. 1. in 5. vol.

Non obstant adducta in contrarium, Et primo, quod fructus intelligantur deductis expensis, quia id regulariter procedit, sal-
lit quando dictum est integros fructus, vel fructus cum integri-
tate

tate, vel sine diminutione, & sumus in materia fauorabili, Nam tunc non detrahuntur expensæ, vt in dictis capitulis cum aliquibus cap. ex parte tua, & similibus supra allegatis, iunctis capitulis tua nobis fraternitas, & capitulum pastoralis, in §. expensæ, supra additis, de decimis.

Et simili modo tollitur id, quod dictum est de contractu lucratiuo, quod in eo fructus intelliguntur detractis expensis, per glossam in dicta l. si quis argentum, §. primo. ff. de donat. quia similiter illud procedit, quando simpliciter in eo fit mentio de fructibus, nec sunt apposita illa verba cum integritate, vel sine diminutione, vel integri, & pari modo tolluntur, alia superius in contrarium adducta.

18 † Fallit etiam prædicta regula, quod fructus intelligantur deductis expensis etiam in aliis casibus, in quibus non est expressum quod fructus integri debeantur. Et primo, quando verbum fructus prolatum est ab homine circa fructus extantes in fundo, seu pendentes, nam eo casu de fructibus integris, intelligitur dicta deductione non facta, vt in l. si pendentes, in princip. ff. de usu fructus, & l. quoties, §. si Colono, eodem tit. cum aliis iuribus allegatis per Bart. in supra alleg. l. fructus. in versi. pro declaratione, ff. solut. matrimo.

19 † Secundo fallit in colono, qui tenetur ad dimidiam fructuum Domino fundi, nam expensas non detrahit secundum Iacobum de Aren. quem refert, & sequitur Barto. in dicta l. fructus, in versi. tertio quæro, numero 5. vbi Alexand. Sozin. Iason, & alii.

Tertio fallit, quando fructus determinate proferuntur, vt puta, decem corbes frumenti, ex tali fundo, ideo si statutum diceret, quod de corbe frumenti soluatur tantum pro gabella, tunc impensæ non deducuntur, vt scribit Barto. in d. l. fructus, sub numero 7. & ibidem per alios, maxime Sozin. col. penultima. nume. 9. & licet Roma. ibidem limitet hoc nisi quando dispositio legis, vel hominis esset ex causa lucratiua, per text. cum glossa. in supra allegata. l. si quis argentum. C. de donatio. Tamen eius opinio ab aliis reprobat, præsertim a Sozino ibidem nume. 9. & quamuis cum Barto. circa istam limitationem transcant, alii Doct. in d. l. fructus, attamen contra eam insurgit Iasin d. l. fructus, col. pe. in versi. octauo principaliter.

Quarto

Quarto, dicta conclusio non procedit quando essemus in casu, in quo si expensæ deducerentur legatum fructuum esset sine utilitate, quando expensæ factæ essent circa legatum fructuum, Tali enim casu legatum fructuum intelligitur absq; deductione expensarum, ut est tex. in l. qui concubinam. §. qui hortos, iuncta glo. notabili, quæ sic declarat, ff. de leg. 3. & ita dicit Bart. in l. his verbis. §. si. ff. eo. & la. in d. l. fructus, colum. pe. in versi. limita istam conclusionem.

Ex istis satisfacisse puto requisitioni tuæ Antistes integerrime, Religionis speculum, Reliquum est, ut opera mea utaris, si quid in his partibus tua gratia possim, me etenim ad tua vota semper paratissimum inuenies. Vale.

81

HIERO. GIGASb DOCTOR.

S V M M A R I V M.

1 Veri iudicis proprium est lites minuere.

2 Valor beneficii in impetratione exprimi debet.

3 Urbanus quartus auctor regula de valore exprimendo.

4 Estimatio monetæ expresse quomodo intelligatur.

5 Collector decime illam exigit in pecunia, non in rebus.

6 Papa particularem noticiam rerum, & locorum habere non praesumi-

tur.

7 Iniuria non fit consentienti.

8 In restitutione fructuum habetur respectus ad valorem loci ubi sunt.

9 Verba sequentia precedentia declarant.

10 Verba non debent esse absq; effectu aliquid operandi.

11 Resignans reservata sibi parte fructuum agit de damno evitando.

12 Resignatarius agit de lucro captando.

13 Actus agentium non intelligi debent secundum eorum intentionem.

A sono verborum non est recedendum.

14 De stilo curie exprimitur valor pro validitate gratiæ.

15 De iure communi non est necessaria talis expressio.

16 Decima solvi debet secundum taxationem beneficii consuetam.

17 Verba dicuntur esse signa earum, quæ sunt in anima passionum.

RESPONSVM XXVI.

PAVLO MARIO A SECRETIS

Illustrissimi Ducis Urbini.

QVAM tibi ex animo deditus sim iam diu noster
 Paule mihi plurimum obseruande, & quāto me
 amore prosequaris, pluries expertus sum: Ideo
 nihil mihi gratius, iocundiusue esse potest, quā
 desiderio tuo in his, quā valeo satisfacere, scripsi
 si ad me controuersiam esse inter duos clericos
 tibi pari amicitia coniunctos, quorum vterq; eam ex mea sen-
 tentia decidi cupit, ideo rogasti vt onus huiusmodi pro euitan-
 dis inter eos litigiis, tuo intuitu libenter suscipere, quod ex cor-
 de facio admonitus verbis Innocentii quarti, in cōcilio Lugdu-
 nensi prolatis, de quibus in cā. de appel. in vi. dicentis. cordi no-
 bis est lites minuere, & a laboribus releuare subiectos. † Propriū
 etenim veri iudicis est lites minuere, vt not. Doc. in d. c. cordi, &
 est tex. in l. quidam extimauerūt, in fi. ff. si cer. pe. & in l. 2. in prin.
 ff. de aqu. plu. arcen. l. fratris. C. de transact. l. litibus, in prin. C. de
 agricol. & censit. lib. xi. Videndum est igitur quis eorum in con-
 trouersia inter eos vertēte iustius iduat arma. Quā talis est vnus
 ipsorum dum esset Rector cuiusdam parrochialis ecclesie, illam
 resignauit in manibus papæ ad fauorem alterius, & ipsi resignan-
 ti Papa ne nimium dispendium pateretur ex huiusmodi resigna-
 tione seruauit tertiam partem fructuum, reddituum, & prouē-
 tuum, ecclesie prædictæ, loco annuæ pensionis per ipsum resi-
 gnantem propria auctoritate percipiendorum eius vita dura-
 te, ac prouidit de ipsa ecclesia ei in cuius fauorem resignata fue-
 rat, in qua prouisione expressus fuit valor fructuum ecclesie præ-
 dictæ ad valorem ducatorum lx. auri de camera, accessitq; con-
 sensus, tam resignantis, quā resignatarii, iuxta stilum curiæ, or-
 ta inter eos est controuersia, nam resignatarius prætendit ipsi re-
 signanti solum dare tertiam partem valoris expressi, in dicta re-
 signatione, videlicet, ducatos viginti auri de camera, Resignans
 vero consequi prætendit, Tertiam partem fructuum, reddituum
 & prouentuum dictæ ecclesie, pro ut fructus percipiuntur in ip-
 so loco beneficii, Pro opinione resignatarii faciunt infra scripta.

Primo,

1. † Primo, quia ad validitatem collationis, & prouisionis, quæ fit per Papam de beneficio, requiritur expressio valoris eiusdem alioquin prouisio vitiatur, vt legitur in regula cancellariæ de valore exprimendo, † Cuius primus auctor fuit Urbanus quartus, & habetur per Abbatem, & alios in capitu. ad aures, vbi late per Felyn. in 3. & 4. col. de rescrip. † Et valor, ac extimatio monetæ expressæ in impetratione, intelligi debet secundum extimationem loci concedentis, vt scribit Abb. in c. quanto, col. ult. versicu. quid autem in mandato, de iureiuran. vbi dixit hoc tenere Guiliel. de Monte Laud. in Clem. 2. de deci. pro quo facit tex. in d. Cle. 2. iuncta gl. ibi in ver. consuetam, & ibi omnes, ergo dimidia valoris expressi, erit debita resignanti. o. 3. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.
5. † Secundo facit, quia collector decimæ papalis deputatus ad illius exactionem, si beneficium est taxatum in centum habere debet decem pro decima in pecunia, non autem consequi poterit decimam partem fructuum beneficii, facit tex. iuncta gl. sibi in verbo monetam, in d. cle. 2. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
6. † Tertio facit, quia Papa reseruando resignanti tertiam partem fructuum beneficii resignanti, verisimiliter non potuit cogitare de dicta medietate fructuum, nisi pro ea quantitate, in qua fructus fuerunt expressi in supplicatione, & literis, cum particularem notitiam habere non præsumatur, particularium locorum & rerum, c. i. de constit. in vi. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
7. Quarto facit, quia cum valor fructuum dictæ ecclesiæ, sit in supplicatione expressus ad ducatos sexaginta auri de camera, & reseruata tertia pars dictorum fructuum resignanti, super qua supplicatione, tam per ipsum resignantem, quam per dictum resignarium præstitus est consensus, iuxta stilum curiæ, & dispositionem regularum cancellariæ, † Resignatarius resignanti non facit iniuriam volens ei dare tertiam partem valoris expressi, in ipsa supplicatione, & literis. c. sciētī, de reg. iur. in vi. facit text. in l. ff. de act. empr. & vend. & c. nemo, de regul. iur. in vi. vbi text. dicit, q. nemo videtur eos fraudare qui sciunt, & consentiunt, & ex istis dicendum videtur resignarium ius fouere. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
8. Pro parte vero resignantis, videlicet, q. tertia pars fructuum ecclesiæ prædictæ sibi reseruata non in pecunia, videlicet, in ducatis xx. auri de camera, sed in quantitate fructuum, qui colliguntur ex ipso beneficio debeatur, † facit, quia sumus in reseruatio

ne partis fructuum, in qua non habetur respectus ad valorem secundum quod fit expressio in literis, sed secundum quod fructus in partibus, & loco beneficii valent, & ita iudicatum fuisse in contingencia facti, per Rotam testatur Gomes. in reg. de exprimen. val. q. 8. sub nu. 4.

Comprobatur ista opinio ex eo, quod in literis reservationis dictæ dimidiæ partis fructuum, dicitur medietatem fructuum, reddituum, & proventuum omnium & singulorum dictæ ecclesiæ propria auctoritate percipiendorum, leuandorum, & colligendorum, quæ verba non possunt adaptari ad ipsos fructus nisi si pro ut in partibus, & loco beneficii colliguntur, nec conueniunt dimidiæ valoris expressi in literis, quia dimidia valoris expressi non potest propria auctoritate capi, & haberi, sed esset capienda de manu Rectoris ipsius ecclesiæ iuxta cōsuetum stilum, quādo certa quantitas pecuniæ debetur pro annua pensione, ut nos edocet experientia rerum magistra. c. quā sit, de elect. in vi.

9 † Verba enim dictarum literarum, quæ sequuntur, videlicet, propria auctoritate, &c. præcedentia declarant, l. si seruus plurium §. si. ff. de leg. i. ibi item earū, quæ præcedunt, & quæ sequuntur. Ad idem glo. in c. causam quæ, in ver. præcedat, de rescip. Nam si seculus diceremus, videlicet, quod dimidia fructuum reservata, censetur dimidia valoris in literis expressi, utiq; illa verba propria auctoritate tunc essent in literis superflua, quod non est dicendū.

10 † quia verba gratiæ non debent censi appposita sine ministerio aliquid operandi, ut scribit Bal. in rub. C. de contrah. empt. q. 9. Alex. cons. 9. col. i. in 7. volu. & est tex. in c. si papa, de priuileg. in vi. ad idem tex. in l. quotiens, ff. de solu. Butr. cons. 55. videtur primo aspectu, in prin. c. Abbate, de verb. sign. Et hanc opinionem tenuisse omnes Dominos de Rota attestatur Gomes. Roræ auditor in præalleg. q. 8. nu. 4. in reg. de valore exprimen. consp. 311

11 † Pro ista opinione Gomes. loco præalleg. dicebat verba reservationis prædictæ intelligi debere secundum mentem resignantis, qui agit de damno euitando. † Resignatarius autem de lucro captando, arg. l. si. §. in computatione. C. de iu. delib. † quia actus agentium secundum eorum intentionem intelligi debent. l. obligationum substantia, ff. de act. & oblig. At ego dico, quod modo non sumus simpliciter in contractu qui solo partium consensu perficitur, quia in casu nostro solus partium consensus nil operatur.

sed totum negotium pendet ab auctoritate Pontificis concedē-
tis, vt scribit Cassid. decisi. 4. nu. 5. in rub. de locat. Et propterea
non resignantis, & resignatarii mens simpliciter est attenden-
da, sed ipsius Papæ concedentis, qui in istis benefitialibus potest
quicquid vult Clem. i. vt lit. pendent. c. 2. de præb. in vi. facit tex.
in l. si seruus plurium. §. si. ff. de leg. i. vbi mens testatoris in legato
spectanda est, papæ autem mens in isto casu manifeste colligitur,
in illis verbis, literarum propria auctoritate, &c. vt supra dixi, &
ista est vera ratio, non ea quam Gomes adducit, Videmus ete-
nim, q̄ etiam sine resignatarii consensu, Papa potuisset resignan-
ti reservare dictam tertiam partem fructuum ecclesiæ resigna-
tæ, per ea quæ scribit Fely. in c. ad audientiam, el. 2. col. 2. nu. 5. &
sequentibus, de rescrip. & Caccialup. in suo tract. pen. q. 5.

- Nec obstat, q̄ fructus prædictæ ecclesiæ in literis sint expressi
14 ad ducatos lx. auri de camera, ¶ quia dicta expressio facta est nō
propter validitatem reservationis fructuū, quia illa nō indiget ta-
li expressione, sed facta est pro validitate prouisionis ipsius resi-
gnatarii, quæ sine ea fuisset inualida, per dictam regulam cancel-
lariz, de exprimen. val. vt late scribit Fely. in d. c. ad aures, de re-
15 scrip. ¶ quæ tamen expressio de iure communi non fuit intro-
ducta, nec est de eo iure necessaria, vt voluit glo. in Cle. i. de præ-
ben. & per Abb. in d. c. ad aures, vbi Fely. col. 3. in vers. prima cō-
clusio, nu. 11. & per Card. & Imo. in d. Cle. i. de præben.
16 ¶ Ad illud, q̄ collector decimarum papalium nō in fructibus,
sed in pecunia decimam exigat. Dicendum est, q̄ ex eo proce-
dit, quia decima exigi debet secundum taxam beneficii consue-
tam, non secundum quantitatem fructuum beneficii, Clem. si be-
nefitorum, de decim. & per Bellenz. in trac. de subsid. carit. q. 80.
& q. 82. & taxæ beneficii facta pro solutione decimæ semper du-
rat, quando facta est ab habente auctoritatē, vt est deci. Rot. nu-
66. in antiq. Nota q̄ vbi beneficium, quomodo autem fiat dicta
taxa pro solutione decimæ, declarat Bellenz. in præalleg. trac. q.
80. Et quæ dicatur taxa consuetæ per eundem q. 82.
Nec obstat, quod tertio loco dicebatur, quod papa videtur
cogitasse de medietate fructuum habito respectu ad valorem ex-
pressum in supplicatione, & literis, quia dico, q̄ quotiens mens
Papæ aperte constat ex verbis, vt in isto casu, ex supradictis tunc
non est eunum per coniecturas, quia illis in incertis non certis
locus

17 locus est l. continuus. §. cum ita, ff. de verb. obl. † Intentio enim & mens hominis a sono verborum deprehenditur, cum verba signa esse dicantur earum quæ sunt in animo passionum notæ, vt in l. Labeo. §. idem Tubero, ff. de suppl. legic. l. de testi. & in cap. super literis, de rescrip. & vtrobiq; Bal. Papa nanq; in hoc casu expressè declarauit velle resignantē reservare tertiam partem fructuum, pro ut fructus ex beneficio colliguntur, vt constat ex illis verbis propria auctoritate percipiendorum, leuandorum, & colligendorum. Et ex his patet etiam responsum ad alia, quæ supra pro alia parte adducta fuere.

Ex prædictis igitur concludo resignantem ius fouere, nec audiendum esse resignatariū dicentem velle resignanti dare dimidiam fructuum dictæ ecclesiæ, iuxta expressionem valoris fructuum, de qua in literis prouisionis sibi factæ de ecclesia prædicta, sed ipsi resignanti debitam esse vigorem ante dictæ reservationis iustam tertiam partem omnium, & singulorum fructuum reddituum, & prouentuum ipsius ecclesiæ, pro vt colliguntur.

HIERO. GIGAS DOCTOR

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

- 1 **Procuratio ordinario visitanti debetur.** Quæ etiam est annexa visitationi.
- 2 **Nemo suis stipendiis militare cogitur.**
- 3 **Pensionarius tenetur ad solutionem Papalis decime.**
Item tenetur ad solutionem caritativi subsidij.
- 4 **Decima, & caritativum subsidium soluitur super fructibus beneficij.**
- 5 **Procuratio datur episcopo, vel eius Vicario visitanti.**
Ad quam non tenetur pensionarius.
- 6 **Pensio imponitur super fructibus beneficiorum.**
- 7 **Rektor beneficij, & qui visitantur procuracionem ordinario visitanti soluere debent.**
- 8 **Visitatio ecclesiarum fit magis intuitu personarum, quam rerum, ideo fit ex pensis subditorum.**
- 9 **Visitatio pertinet ad curam animarum.**
- 10 **Cura animarum est ars artium.**
- 11 **Procuratio debita Prælato visitanti præscribi non potest.**

12 *Prelatus potest compellere subditos ad solutionem procurationis.*

13 *Prelatus loca pauperum visitare tenetur suis expensis.*

R E S P O N S V M X X V I I .

T H E O D O R O P E R R E G R I N O

Iurisconsulto Veronensi.

V M sicut literis tuis mihi significasti valde cupias, certior fieri, an habens pensionem sibi reservatā super fructibus, redditibus, & proventibus alicuius parrochialis ecclesiæ, teneatur pro rata suæ pensionis, cum ea sibi non exempta ab oneribus reservata extiterit, † Ad solutionem procurationis, quæ ordinario visitanti debetur? cum procuratio sit annexa visitationi. ca. cum venerabilis, de cens. † & nemo suis stipendiis militare cogatur. c. cum ex officio, de præscrip. ca. cum secundum de præb. Ideo ut tibi satisfaciam, cui plurimum debeo, ob egregias animi tui dotes. Accipe quæ mea sit sententia. Videtur
3 prima facie dicendum quòd sic, † quia videmus, quòd pensionarius tenetur pro rata pensionis ad solutionem caritatiui subsidii episcopo, & etiam decimæ Papalis, ut voluit Bellenz. in tracta. de subsid. caritat. q. 37. & q. 75. Dec. consi. 157. statutum cathedralis ecclesiæ, in i. vol. Imo. in Clem. si beneficiorum, col. i. versi. quarto querit, glo. de decim. & dixi in tracta. pensi. q. 59. † Huiusmodi enim onera decimæ, & subsidii caritatiui imponuntur respectu fructuum, ut in locis prædictis, facit tex. in c. conquerente, de offit. ordin. iunct. c. cum apostolus. §. prohibemus, de cens. † Constat autem, quòd similiter procuratio datur episcopo, vel eius vicario visitanti. c. decernimus. c. episcopum, & c. relata, 10. q. 1. c. cum venerabilis, extra de cens. de qua visitatione scripsi in tracta. meo de resident. episcop. c. 12.

Breuitur prædictis non obstantibus, Dico pensionarium non teneri ad onus huiusmodi procurationis pro rata suæ pensionis, Nam clarum est, quòd pensio imponitur super fructibus beneficiorum, ut stilus curiæ, & experientia rerum magistra nos edocet,
6 † Et hinc est, quòd pensionarius tenetur ad solutionem decimæ papalis, & caritatiui subsidii, quia sunt onera realia, & imponun-

tur

- tur respectu fructuum beneficii, vt dixi in locis supra allegatis in tracta. pensio. & facit tex. in d. c. conquerente, iuncto præallegato c. cum apostolus. §. prohibemus. † Procuratio autem, quæ ordinario visitanti soluitur, debet solui per Rectorem beneficii, & eos, qui visitantur, vt in c. cum ex officii, de præscript. Abb. in ca. vt præterit, nu. 4. de elect. † Vbi dixit, quod expensis subditorum Prælatus visitat, hinc est, quod pensionarius ad illius solutionem non tenetur, vt voluit Bellenz. in d. tract. de subsid. caritat. q. 37. & ratio est, vt ipse dixit, quia visitatio propter quā debetur procuratio sic magis intuitu personarum quàm rerum, idem sentit Gomef. in regu. de annal. posses. q. 21. num. 20. † Visitare enim est curam animarum exercere, † quæ est ars artium. c. cum sit ars, de æta. & qualit. Ideo visitatio pertinet ad curam animarum, vt not. glo. in c. mandamus, de offi. Archi. & probatur in c. dudum, el 2. de elect. & in c. cum satis, & c. si eo. tit. † Hinc est, quod procuratio, quæ debetur prælato visitanti, præscribi non potest. c. cū ex officii, de præscrip. Si enim procuratio non daretur, visitatio negligeretur, vt scribit Pauinus in tracta. visitat. q. 4. nu. 22, 23, & 24.
- † Immo prælatus visitans potest subditos compellere ad solvendam procuracionem. c. cum nuper, de censib. † Tenetur tamen loca pauperum visitare suis expensis, vt per Pauinum in d. trac. visitat. q. 6. nu. 8.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 Pensionarius agens super spolio quando de titulo docere teneatur.
- 2 Confessio spoliatoris an sufficiat ad probandum titulum pensionarij spoliati.
- 3 Titulus per electionem, & canonicam institutionem probatur.
- 4 Pensio non nisi ex Pontificis, vel alterius superioris auctoritate obtineri potest.
- 5 Titulus spoliati quando probetur per confessionem spoliatoris in beneficio, uel pensione.
- 6 Confessio spoliatoris de titulo spoliati non probat titulum quando agitur de illius canonizatione.
- 7 Probatio tituli lenior requiritur quando agitur de spolio.
- 8 In confessum nullæ sunt partes iudicis nisi in condemnando.

Respon-

R E S P O N S V M
RESPONSVM XXVIII.

OTTO NELLO PASINO IV-
riscansulto Patavino.

VM aduersa tenearis yalitudine, quod mihi ad-
modum permolestum est, nec propterea libros
reuoluere in presentiarum valeas. Rogasti me vt
pro commodo amici tui, quem diligere plurimū
asseris quid sentiam circa infra scriptam quæstio-
nem tibi aperiam, cum autem pro longa, & inue-
terata, quæ inter nos intercedit amicitia nil mihi gratius, iocun-
diusue esse possit, quàm tibi rem gratam facere prouintiam hâc
libenti animo suscepi. † Edoceri cupit, Amicus ille tuus, quod
cum spoliatus perceptione annuæ pensionis, quando in illius exi-
gendi possessione longo tempore non fuit, teneatur docere de
suo titulo ad finem obrinendi restitutionem, per eam quæ voluit
Rot. deci. 4. in nouis, & late scripsi in tract. pensi. q. 46. nu. 3. & 4.
† An ad probandum titulum ipsius pensionarii sufficiat confes-
sio spoliatoris? vtputa si in iudicio spoliator dicat, quod pensio-
narius potuit licite spoliari, quia licet sibi fuerit reseruata pen-
sio super fructibus illius ecclesiæ, Tamen talis reseruatio fuit per
iudicem declarata inualida, & tamen nil probauit de hoc?

In ista quæstione videtur dicendum per confessionem spolia-
toris non probari titulum pensionarii actoris spoliati, per nota.
per Doctores in capitu. eum qui de eo qui mitt. in posses. & cap.
3 primo, de confes. in vi. † Titulus enim per canonicam electio-
nem, & institutionem, sue collationem probatur in beneficio;
2. quæst. prima cap. legum, de instit. c. ex frequentibus. c. primo,
de reg. iur. in vi.

4 In contrarium tamen est veritas, quod immo super spolio pē-
sionis ex confessione spoliatoris titulus spoliati probetur, cum
tali casu probatur ex confessione spoliatoris titulus beneficii,
quando de spolio agitur, vt tenuerunt Domini de Rota deci. 408.
Fuit dubitatum in nouis, alias est decisio. 411. fuit dubita-
tum vtrum confessio, in nouis, & hoc est in odium spoliatoris,
propter quod multa spetialia contra iura statuuntur, vt in Cle-
men. vnica, de caus. posses. & proprietat. & in capitu. pastoralis,
codem

- eodem titulo. & in cap. in literis, de restitutio. spoliat. cap. finali, de ord. cognit. Ad idem est decisio. Rot. nume. 421. fuit dubitatum utrum, in nou. Et licet decisiones prædictæ loquantur in titulo beneficii, procedunt etiam in titulo pensionis, † quia sicuti beneficium ecclesiasticum, non potest sine canonica institutione obtineri, cap. primo, de regul. iur. in vi. Ita pensio sine Papæ, aut alterius ad id potestatem habentis auctoritate obtineri non potest, de quo plene scripsi in Tractatu pensionum, questio. vi. Præterea si in spolio beneficii sufficit confessio spoliatoris pro titulo, ut supra dixi, & beneficium ecclesiasticum est, quid longe maius pensione, a fortiori in pensione id dicendum erit, authent. multo magis. C. de Episcop. & Cleric. Et quod pro titulo colorato sufficiat confessio spoliatoris, tenuit etiam in spolio beneficii, Cassador. Decisio. 8. numero 6. in titulo de restitut. spoliat.
- 6 † Ad allegata in contrarium dicas, quod procedunt, quando tractatur de adiuicatione beneficii, vel canonizatione tituli eiusdem, illo enim casu titulus non probatur per confessionem aduersarii, ut voluit Rot. in præallegata decisio. 408. in princip. & decisio. 421. in princip. in nou. & Nicol. Boer. decisio. 89. numero 2. in prima parte, & decisio. 293. numero 2. in secunda parte, & Felyn. late in capitul. olim, colum. quinta, post principium. in versu. dicit, etiam Dominic. post Ioannem Andr. in capitul.
- 7 primo. colum. i. de eo, qui mitt. in possess. in vi. † Secus vero quando agitur possessorio recuperandæ, in quo iudicio sufficit leuior tituli probatio, quæ est coloratio possessionis, argumento text. in cap. cum in nostris, de concess. præbend. & in cap. in literis, de restitut. spoliat. & capitul. ex parte, eodem titu. ubi Innocen. scribit, quod ad effectum restitutionis obtinendæ, sufficit probare, quod spoliatus fuit in possessionem inductus per eum, qui ad id auctoritatem habuit de iure, vel de consuetudine. † Sed in præsententi casu, sufficit ad condemnandum spoliatorem eius confessio, cum in confessum nullæ sint partes Iudicis nisi in condemnando. capitulo per inquisitionem, de electio. & in istis terminis procedit decisio Capellæ Tholosanæ, numero 473. & decisio Rotæ 421. Nam ut inquit Ouidius, Non est confessi causa tuenda rei. Vale amicorum optime, & valitudinem cura,

R E S P O N S V M
HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 *Verba simpliciter prolata casum uerum non fictum comprehendunt.*
- 2 *Pensio est onus reale, & sequitur possessorem fructuum beneficii.*
- 3 *Delegatio facta prapósito alicuius ecclesie pertinet ad eum, qui eam possidet licet canonicum non habeat titulum.*
- 4 *Pensio inhaeret fructibus beneficii.*
- 5 *Intrusus, & iniustus possessor melioris conditionis esse non debet, quam iustus possessor.*
- 6 *Pensio antiqua an solui debeat per intrusum, & quid sit in pensione noua.*

R E S P O N S V M X X I X.

I O A N N I D E L A C A S A A R
chiepiscopo Beneuentano.

ERASMVS Gemini de Cesis clericus Spoletanæ diocesis familiaris tuus, me nomine tuo enixe rogauit, vt ad te scriberem quid sentiam de infrascripta quæstione, quo mihi profecto gratius quicquam accidere non poterat, si quidem ob innumerabiles virtutes tuas, ac præclaras animi dotes, præcipuamq; in viros literatos liberalitatem, munificentiamq; te semper vnice colui. Voto igitur tuo satisfaciens, rem aggrediar subiiciens imprimis quæstionem, super qua quid de iure sentiam, scire desideras, quæ talis est, Referuata fuit per Sanctissimum D. N. Iulium Tertium annua pensio, cuidam clerico super fructibus, redditibus, & prouentibus, cuiusdam præposituræ in cuius possessione intrusus adest, excluso vero illius præposito, & iustum & canonicum titulum habente. Dubitatur quis istorum pensionem prædictam soluere teneatur, videlicet, an intrusus, vel verus dominus prædictæ præposituræ? Dicendum prima facie videtur, quod verus dominus dictæ præposituræ illum soluere teneatur, quia in literis referuationis prædictæ pensionis dicitur per talen dictæ præposituræ præpositum, & eius in eadē successores persoluendam, Verbum enim successor intelligi debet

bet, de vero, & legitimo non de eo, qui titulum nullum habet: Intelligenda enim verba sunt ad ius, iurisq; intelligentiam, non ad factum, ut per Cassador. decisio. 4. in titul. de privileg. † facit, quia verba simpliciter prolata casum verum non fictum comprehendunt, ut est text. ad hoc not. in l. i. §. hoc interdictum, ubi notat Bartol. ff. de font. & facit text. in l. finali. C. de his qui venat. impetr.

- Cōtrarium autem verius esse sentio, videlicet, quòd licet quis verum, & legitimum titulum habeat, quando possessio dictę prępositurę ab alio per Tirannidem, vel intrusionem detinetur, verus prępositus ex quo non possidet, astringi non potest ad soluendam ipsam pensionem, quia cum sit reservata super fructibus dictę prępositurę, † & pensio sit onus reale, & per consequens sequatur possessorem fructuum ipsius prępositurę, sicut dicimus de collecta soluenda. l. 2. & 3. C. si. cens. vel reliq. & facit text. in c. consultationibus, de iur. patr. c. cum olim, de caus. posses. & propriet. c. quærelam, de elec. facit, quod not. Vincent. & Io. Andr. ac Ant. de Butr. in c. venerabilem, qui fil. sint legit. & Archid. in c. si quisquam, r. i. quæst. r. † Vbi dicunt, quòd delegatione facta alicui pręposito, intelligitur delegatio ipsa facta illi, qui est in possessione ipsius prępositurę, licet nullum verum, & iustum titulū haberet, & intrusus existeret, licet alijs esset canonicē electus, quod etiam tenet Alber. in l. more, in fine, ff. de iur. iurand. & Fe lyn. in capitu. in nostra, in secundo corell. in versicu. ex hoc consuluit, de rescript. Hoc tamen procedit nisi olim alius possedisset, & nunc alius notorie occuparet, & de titulo primi dubiū non esset, ut dicit Cardina. in Clemen. prima, quæstio. xv. de for. competen. † cum igitur pensionis onus reale sit, fructibus inhærens, ab eo qui fructus percipit, ut prępositus solui debet, licet in ualidum, vel nullum titulum habeat. l. quæro, ff. de usufruct. lega. l. neq; stipendium, ff. de impens. l. hætenus, ff. de usufruct. † Facit quod not. Innoc. in c. cum ana, de elec. quia non est conueniens q̄ intrusus, & iniustus possessor melioris sit conditionis, quàm iustus possessor, & canonicum habens titulum, qui ad solutionem pensionis, si possideret cogeretur. r. q. r. c. legi, & c. cum qui, de præben. in vi. c. contingit, de dol. & contum. & ita in subsidio caritativo soluendo, Decidit Bellenz. in tract. de carit. subsid. q. 34.
- † Intelligo sane conclusionem prædictam in pensione antiqua, Hierony. Gigas. N cui

cui neuter prædictorum consensit, videlicet, nec verus, nec intrusus præpositus, secus autem dicendum esset in pensione nouiter referuata, super fructibus dictæ præposituræ, quia si intrusus illi consensisset, utiq; illam soluere tenebitur, si autem non ipse intrusus, sed is qui verum, & legitimum titulū præposituræ prædictæ habet pensioni consenserit, eo casu intrusus pensionem non soluet, quia illi non consensit: Nec canonicum habens titulū, cum nō possideat illam soluere tenebitur, donec possessionem ipsius præposituræ nactus fuisset, per eum etenim non stat quominus soluat, imputandum enim illi non est, per quem non stat si nō faciat quod per eum fuerat faciendum, c. imputari, de reg. iur. in vi. si vero pensio ipsa fuisset de nouo assignata per Papam proprio motu, & ex certa scientia, sine consensu alicuius prædictorum, quod utiq; fieri potest, cum Papa sit Dominus, cum omnimoda potestate in benefitialibus, Cle. i. vt lit. pend. c. 2. de præben. in vi. & scripsi in trac. pens. q. 29. nu. 3. intrusus illam soluet, donec steterit in possessione ipsius præposituræ.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 ~~Pen~~ Pensio non est ecclesiasticum beneficium.
- 2 Pensio est quid mere temporale, nil habens spiritualitatis.
- 3 Pensio non vacat per obitum pensionarij, sed extinguitur.
- 4 Regula de publicandis resignationibus, quare introducta.
- 5 Christiana Reip. interest, vt occupatores iniusti beneficiorum detegantur.
- 6 Regula cancellaria de publicandis resignationibus, locum nō habet in translatione pensionis.

R E S P O N S V M X X X.

T H E O D O R O P A G A N O I V.

reconsulto Bellunenſi.

VANTVM mihi latitiae attulerint, literæ tuæ Theodora amantissime, vix dici, & credi poterit, veterem, & antiquam illam inter nos contractam amicitiam, in Gymnasio Perusino primum, vsq; de anno 1510. cōtinua-

tinuatamq; in Alma Bostoniensi Vniuersitate inſimul vnanimis
 focii cohabitantes mihi repræſentâtes, quo circa in omni re, qua
 poſſum tibi rem grâtiâ facere, & debeo, & cogor: Dum igitur
 ſcire a me cupis, An regula cancellariæ Apoſtolicæ de publican-
 diſignationibus, locum habeat in translatione penſionis, vt
 is in quem tranſlata eſt penſio, publicare debeat ipſam tranſla-
 tionem intra tẽpus in ipſa regula contentum? Breuiter dico, Re-
 gulam ipſam caſum hunc non comprehendere, ſed ſolum bene-
 1 fitia eccleſiaſtica reſignata in Romana curia, vel extra eam. ¶ Cõ-
 ſtat autem penſionem non eſſe eccleſiaſticum beneficium, neq; il-
 lius appellatione comprehendendi, cap. quamuis, el. i. de præbend. in
 vi. & ibi notat Dominicus. & Petr. de Anchar. in tertio notabili, &
 dixi ad ſaturitatem in tractatu penſionum, quaſtione xxviii.
 2 ¶ Quinimmo penſio eſt quid mere temporale nil habens ſpiri-
 tualitatis, vt per Baldum, & Felynum in capitulo. ad audien-
 tiam, el. ſecundo, de reſcriptis. Ideo cadere etiam poteſt in
 merum Laicum, de quo in præallegato tractatu, quaſtione vige-
 ſima prima.
 3 ¶ Præterea penſio non vacat per obitum penſionarij, ſed ex-
 tinguitur, & finitur, ſicuti vſufructus morte vſufructuarij. §. fini-
 tur, Inſtitu. de vſufu. cap. ſi. de pecul. cleric. cap. fin. de pign. cap.
 conſultationibus, de donat. Ideo non impetratur ſicuti benefi-
 tium, de quo dixi in præallega. tracta. penſi. quaſt. i. nu. 5. & q. 12.
 Textus autem Regulæ prædictæ loquitur de beneficiis, quæ va-
 4 cant morte beneficiati, & impetrantur. ¶ Vltorius regula prædi-
 cta facta fuit ad obuiandum fraudibus, quæ fiunt quotidie per
 clandestinas reſignationes ad præiudicium expectantium, & or-
 dinariorum, ac etiam obuiandum periculis animarum iniuſte be-
 5 neficia renuntiata occupantium. ¶ Inter eſt enim Chriſtianæ Rei
 pub. vt qui iniuſte eccleſias occupant detegantur, iuxta tex. in l.
 6 eum qui innocentem, & ibi not. Barto. ff. de iniur. ¶ & hanc con-
 cluſionem, quòd dicta regula cancellariæ locum non habeat in
 tranſlatione penſionis, etiam tenuit Ludou. Gomeſ. in commen-
 to regulæ prædictæ, quaſtio. x. In translatione enim penſionis
 neque ordinarius, neque aliquis expectans aliquod intereſſe
 prætereſt. Hanc etiam concluſionem tenuit Caſſa-
 dor. Rotæ Auditor, vt reſert ipſe Gomeſ. in principio prædictæ,
 decimæ quaſt.

R E S P O N S V M
I E R O . G I G A S D O C T O R .

S V M M A R I V M .

- 1 **R**eservatio secunda pensionis mentione non facta de prima nulla est.
- 2 Prohibitionis causa cessante, cessat ipsa prohibitio.
- 3 Non solvens pensionem priuatur beneficio creditore volente.
- 4 In translatione pensionis extinguitur prima, & nona creatur.
- 5 De actu nullo non est opus mentionem facere.
- 6 Cessante causa non cessat effectus iam consumatus.
- 7 Reservatio secunda pensionis non facta mentione de prima statim est nulla.
- 8 Actio semel extincta non reuiuiscit.
- 9 Tempus date literarum attenditur.
- 9 Rector ecclesie sibi, non ecclesie præiudicare potest. & 14.
- 10 Pensio principaliter dependet a voluntate concedentis.
- 11 Quilibet renuntiare potest his, quæ in eius fauorem introducta sunt.
- 12 Nullitas pensionis introducta est fauore ecclesie.
- 13 Pensio est seruitus ecclesie.
- 15 Papa licet possit, non tamen consuevit reservare pensionem sine consensu beneficiati.
- 16 Subrogatum sapit naturam eius, cuius loco subrogatur.
- 17 Mala arbor malos fructus facit.

R E S P O N S V M . X X X I .

L I V I O P O D O C A T T A R O A R -
chiepiscopo Nicosia Venetijs residenti.

FORTVNIVS ille tuus a secretis vir sane doctissimus, eloquentissimusq; me tuo nomine saluere iussit, rogauitq; insuper, vt quid sentire de questione infra scripta tibi sedulo significarem. Ego autem qui tui amantissimus semper fui; quin immo regios tuos mores, & colui, & obseruaui plurimum, leto animo calamum sumpsi, & supposito themate ab eodem Fortunio tuo nomine mihi exhibito, vt infra respondendū duxi. Thema igitur tale est, Titius affectus fuit quandā parochialem, super cuius fructibus, redditibus, & prouentibus reservata

reſeruata fuit annua penſio ducatorum viginti auri de camera, Hieronymo clerico, cum poteſtate illam transferendi in aliam perſonā, nulla tñ facta mentione, quòd ſuper fructibus eccleſiæ prædictæ, per antea aſſet alia penſio, cuidam Franciſco clerico Nicofienſi reſeruata, Titius viuens nullam vnquam oppoſuit de nullitate ſecundæ penſionis exceptionem, cui ipſe conſenſerat, quinimmo vtrinq; ſoluit, & viuente ipſo Titio obiit Franciſcus, cui reſeruata erat prima penſio, & ſic illa extincta remanſit, quo facto Hieronymus, cui ſecunda penſio ducatorum viginti reſeruata erat, illam vigore facultatis ſibi conceſſæ tranſtulit in perſonam Sempronii, Titius vero reſignauit ipſam eccleſiam ad fauorem Antonii clerici Paphenſis, demum obiit, intimatis literis prædictæ penſionis Antonio Rectori moderno eccleſiæ prædictæ, excepit ipſe Antonius coram iudice de nullitate dictæ penſionis, ex quo tempore, quo fuit Hieronymo reſeruata, ade-
 rat ſuper fructibus eiufdem eccleſiæ, prima penſio ducatorum decem auri de camera, ꝛ de qua nulla fuerat facta mentio in aſſignatione ſecundæ penſionis, ideo ſecunda penſio, de prima mentionem non faciens, erat nulla, per ea quæ ſcribit Caſſad. deciſi. 3. in rub. de penſi. in ſuis deciſ. ſuper regu. cancell. & dixi in tract. penſi. q. 37. quæritur quid dicendum?

Pro parte negatiua; quòd Antonio nouiter de dicta parrochiali prouiſo, non competat prædicta exceptio, faciunt infra dicenda. Primo, quia quando beneficium collatum fuit ipſi Antonio, ceſſauerat iam prima penſio, quæ erat cauſa nullitatis ſecundæ, ex quo igitur ceſſauit cauſa exceptionis, ceſſare debet ipſa exceptio. l. adigere. §. quamuis. ff. de iur. patro. c. cum ceſſante de appellat. ꝛ Videmus enim, q. ceſſante cauſa prohibitionis, ceſſat ipſa prohibitio. l. i. & ibi Bal. col. 2. verſi. nota q. ceſſat. C. ſi Rector Prouin. c. & ſi Chriſtus, vbi Ant. de Butr. in i. not. de iure iur. c. nō debet, verſi. cum ergo prohibitiones, de conſang. & affi. & ad hoc plura accumulatur Tiraquel. elegans Doc. in tract. ſuo ceſſante cauſa, in verſi. prohibitionis cauſa.

Secundo facit, quia Titius primus Rector prædictæ eccleſiæ, qui penſionis prædictæ ducatorum viginti, ſuper fructibus eiufdem conſenſit, a nunquam reclamauit, neq; excepit de nullitate dictæ penſionis, cuius intererat ne grauaretur in ſolutione duarum penſionum ſuper fructibus eiufdem eccleſiæ, quo viuente ceſſauit

nit dicta prima pensio, adeo q̄ quando ipsa ecclesia deuenit in dictum Antonium vnica tantum pensione erat grauata, ideo in eius persona cessat grauamen, quod erat in persona Titii, ex cuius persona non potest huiusmodi remedium competere, quia ipse Titius consensit, & non est vsus remedio sibi competenti, facit tex. in l. si. C. de pact. c. veniens, & ibi not. de transact. † Videmus enim quod non soluens pensionem tempore debito, licet incidat in pœnam priuationis beneficii, Tamē id intelligitur creditore volente, qui si demum decursas recipiat pensiones sine aliqua protestatione, sibi prziudicat, quia ad regressum ei reseruatum ob non solutionem pensionis, de quo late scripsi in tract. meo pens. q. 73. & idem est in Domino feudi recipiente seruitiū a vasallo, quia culpam in quam vasallus inciderat remisisse videtur, & idem in emphyteota, qui ob non solutionem canonis ceciderat a iure suo, vt per Cassador. decis. 4. in tit. locat. & rursus idem deci. 2. & deci. 3. eo titu. & scripsi in prædicto tractatu pensio. quæst. 73.

Tertio facit, quia ex quo extincta est prima pensio, & post illius extinctionem translata secunda in personam Sempronii, in cuius persona dici potest noua pensio, † Cum in translatione pensionis de stilo curiæ extinguatur pensio in persona illius, cui prius soluebatur, & noua pensio creatur in persona illius in quem fit translatio, pro vt patet in forma translationis huiusmodi, quam scripsi in tract. meo pens. in fi. ad hoc vt modus translationis innotesceret existentibus extra Romanam curiam, quibus stilius dictæ curiæ est incognitus. † Ista autem noua pensio argui non potest de subreptione, quia de prima iā extincta in eius assignatione non est facta mentio, cum de actu nullo fieri non debeat mentio, vt ad saturitatem scribit Fel. in c. ex tenore, de rescri. de quo etiam posui in d. Tract. pens. q. 29. uu. 6. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Et primo dum dicebatur, q̄ ex quo cessauit prima pensio, quæ

erat causa nullitatis secundæ, cessauit ipsa nullitas. c. cum cessante, de appellat. l. adigere. §. quamuis, ff. de iur. patr. † Respondeo, q̄ quando effectus causæ est iam consumatus, Licet cesset causa non cessat effectus, facit tex. in l. ult. in prin. ff. vnde lib. l. inter stipulantem. §. sacram, ibi nec reuocatur in obligatione, vbi Iasi in 4. not. ff. de verb. obl. Bar. in l. pluribus, in fi. ff. eo. tit. Butr. in c. sane, col. i. de renunt. Bart. in l. Titia. §. imperator, col. ult. ff. de leg. 2. & ad hoc plura adducit Tiraquell. in suo tract. cessante causa, in 12. limitat. & Io. Franc. Ripa. in l. si vnquam, C. de reuoc. dona.

7 † Statim enim q̄ fuit seruata secunda pensio de prima non facta mentione, causata est illius nullitas, vt per Cassad. dec. 3. nu. 5. in rub. de pens. in deci. super reg. cancel. vbi dixit, quod seruatio secundæ pensionis non facta mentione de prima, statim est ipso iure nulla, & sic est consumatus effectus causæ, vt per Cassad. in d. dec. 4. nu. 5. & ad plenum scripsi in tracta. pens. q. 73. Non potest igitur dici, q̄ extincta prima pensione conualuerit secunda, quia actio semel extincta nunquā reuiuiscit. l. qui res §. areâ, ff. solut. matrim.

Facit iuris regula, quod a principio non subsistit tractu temporis non conualefcit. c. non firmatur, de reg. iur. in vi. & de priuatione ad habitum non datur regressus, l. liber homo, ff. de stat. hom. l. in tantum, ff. de rer. diuisi. Hinc est, q̄ si aliquis impetrauit beneficium cum cura, tempore quo non erat legitimæ ætatis, licet postea venerit ad ætatem legitimam non propterea confirmatur dicta impetratio. † Nam attenditur solum tempus datæ literarum, c. si eo tempore, de rescript. in vi. & plura ad hoc adducit Dyn. in d. c. non firmatur.

9 † Nec obstat quod secundo loco dicebatur, q̄ Titius primus Rector dictæ ecclesiæ, qui consensit reservationi dictæ secundæ pensionis, non reclamauerit, immo eius vita durâre, vsq; quo prima pensio non fuit extincta vtranq; soluit, potuit namq; sibi ipse non successorî præiudicare, ac ecclesiæ grauata. ca. veniens, de transact. c. cum venissem, de institut. cum ibi not. Nec illius consensus sufficiebat, vt conualesceret dicta pensio subreptitia obtenta, facit tex. in c. cum olim, iuncta glo. ibi, vbi per Abb. col. ante.

10 op. de re iudic. † Et est ratio, quia pensio principaliter depêdet a voluntate concedentis, consensus vero partium requiritur ad effectum expeditionis literarum.

Ad

Ad illud, quòd quis non incidit in pœnam priuationis beneficii ob non solutionem pensionis, nisi pensionario volente, & quòd dictum est de feudatario, & emphyteota, quòd ob non solutionem canonis, vel census, non incidunt in pœnam amissionis emphyteosis, vel feudi, si Dominus feudi, vel emphyteosis recipiat ab eis solutum canonem, vel censum sine aliqua protestatione. † Dicendum est, quòd in prædictis casibus pœna priuationis, & caducitatis inducta est in eorum fauorem, cui ipsi tacite, vel expresse renuntiare possunt. I. si quis in conscribendo. C. de pact. Sed in casu nostro negotium pendet a voluntate superioris reseruantis

12 pensionem, † & nullitas secundæ pensionis non facientis mentionem de prima, est introducta ad fauorem ipsius ecclesiæ gratia

13 uatæ onere pensionis, † cui ipsa pensio est quædam seruitus, vt per Gomesi in reg. de infirm. resignant. q. 16. sub nu. 2. vbi dixit, quòd cum impositio pensionis sit odiosa, merito eius translatio est

14 prohibita ne inconuenientia multiplicentur. † Ideo ipsi ecclesiæ facto Rectoris eiusdem præiudicari non potest in iure ei quæsito vt per glo. & Docto. in l. iubemus nullum. C. de sacrosan. eccle. & per las. in l. seruus. C. de pact. Sed statim quòd est assignata secundæ pensio super fructibus dictæ ecclesiæ non facta mentione de prima, est causata nullitas ipsius secundæ pensionis, & sic est ius quæsitum ipsi ecclesiæ grauata, quòd dicta secunda pensio nõ valeat, ergo tollerantia Rectoris ipsius ecclesiæ ei non potest nocere, quin semper futurus Rector eiusdem pro beneficio suo, & ipsius ecclesiæ, de nullitate dictæ secundæ pensionis excipere non possit, per supra dicta.

Quod autem tertio loco dicitur, quòd ex quo prima pensio erat extincta post cuius extinctionem, secunda pensio translata de persona Hieronymi, cui prima assignata fuerat in personam Sempronii, in cuius persona videtur noua pensio attēta forma, quæ in huiusmodi translatione fienda seruatur de stilo curiæ, dico hoc non ob stare, quia præsupposita inualiditate ipsius secundæ pensionis, quæ transfertur, non possumus dicere, quòd in persona Sempronii vere sit noua pensio, nisi accedat nouus consensus Antonii Moderni Rectoris ipsius ecclesiæ, iuxta dispositionem regulæ cancellariæ, sine quo literæ reseruacionis annuæ pensionis expediri non possunt, † Et papa licet possit, non tamē regulariter, consuevit reseruare pensionem super fructibus benefici

tiorum sine consensu Rectoris eiusdem, de quo scripsi in tracta. pensio. quæst. x. & habetur per Cassador. in d. decisio. 4. in titulo de pensionib.

Et si dicatur, quod translatio pensionis facta fuit stante consensu Titii primi Rectoris dicti beneficii: Dicendum est hoc non nocere ipsi ecclesie, nec successori in eadem, ut supra dixi, quin immo cum translatio fuerit facta de pensione nulla dicere non possumus, quod similis pensio in persona eius, in quem facta fuit translatio sit valida, cum pensio translata sine nouo consensu Rectoris ipsius ecclesie sit subrogata illius loco, & subrogatum naturam eius, in cuius locum subrogatur sapiat. l. si eum, §. qui iniuriarum, ff. si quis caut. Bart. in l. i. C. de præposit. agen. in reb. libr. 12. & Bald. in l. parabolani. C. de episcop. & cleric. ¶ ex mala enim arbore fructus boni non nascuntur, ut habetur Matth. cap. vi. & per cessationem primæ pensionis cessauit causa impediens quæ tamen iam suum effectum cōsumauerat, nec superuenit causa confirmans, id est, noua reservatio papæ cum consensu moderni Rectoris dictæ ecclesie, quo casu pensio esset valida, nec tunc haberet locum, tex. in dicto cap. non firmatur, de regu. iur. in vi, ut copiose ibi scribit Dyn. & Dec. in l. quod in initio viciosum, colum. secunda, numero 10. ff. de regu. iur. vbi etiam per Guiliel. Mayner. nume. 14. & 15. Erit ergo ex prædictis firma conclusio, quod translatio dictæ pensionis facta in personam Sempronii nulla sit, & ad illius solutionem non teneatur Antonius modernus Rector prædictæ ecclesie, Vale dignissime Præful Gigantis tui, qui te tantopere colit, & veneratur non immemor.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudicium, quod plurimorum sententijs comprobatur integerrimum est.
- 2 Veritas perfectissima per ampliores homines reuelatur.
- 3 Spoliatus perceptione annuæ pensionis de spolio agere potest.
- 4 Male fidei possessor non facit fructus suos.
- 5 Male fidei possessor dicitur qui contra iurā mercatur.
- 6 Obtinens in possessorio, & postea succumbens in petitorio, an teneatur restituere omnes fructus.

Hierony. Gigas.

O Per

- 7 *Per litis contestationem quis in mala fide constituitur.*
 8 *Lis mota non constituit aliquem in mala fide.*

R E S P O N S V M   X X X I I .

F R A N C I S C O   M A C H A S O L A E
Vtriusq; Iuris Doctori, Prothonotario Apostol.

- 1 N T E G E R R I M V M est iudicium, quod plurimorum sententiis comprobatur, sicuti scriptum est per Celestinum Tertium in c. prudentiam tuā, §. in hoc casu, de offi. Iud. deleg. & alibi scriptum est in ca. de quibus, xx. distinc. quod id quod a pluribus sapientibus quæritur, facilius inuenitur.
- 2 † & per ampliores homines perfectissima veritas reuelatur. l. ult. ad fi. C. de fideicom. libert. & 64. dist. c. extra conscientiam, glo. in d. c. prudentiam, in §. in casu, in ver. plurimorum: Ideo licet legum canonumq; scientiam apprime caleas commendandus es summopere, si ad clariorem mentis tuæ, dilucidationem aliorū opinionem quæris, cum sicuti Aristoteles ait, de singulis dubitare non sit inutile. Thema igitur, super quo familiare consilium meum requiris, † Tale est, Pensionarius solitus exigere pensionem a Pontifice sibi reservatam, super fructibus cuiusdam parochialis ecclesiæ, fuit spoliatus illius pceptione a Rectore eiusdem ecclesiæ, cui competit ratione dicti spoliū actio contra dictum Rectorem, per not. in c. quærelam, de elect. vbi Abb. in 3. no. tab. Dec. consi. 136. in causa Reuerendi, col. i. in i. vol. & scripsi ad plenum in tracta. pensio. q. 47. modo egit contra dictum spoliatorem, & obtinuit sententiam ad sui favorem super spolio, qui condemnatus fuit ad soluendum sibi decursas pensiones, illasq; in executione dictæ rei iudicatæ soluit, quibus solutis Rector ecclesiæ prædictæ, egit contra dictum pensionarium super nullitate reservationis dictæ pensionis, & obtinuit dictæ pensionis annullationem, modo quæritur an dictus pensionarius teneatur restituere ipsi actori omnes pensiones per eum perceptas a die assignationis dictæ pensionis, citra, vsq; ad sententiam super petitorio contra se latam?

In hac quæstione videtur prima facie dicendum qd sic, quia ex quo

quo eius titulus, cuius vigore exegit ratas pensionum decursarū
 4 erat inualidus, † apparet ipsum fuisse malę fidei possessorem, qui
 fructus perceptos non facit suos, iuxta ea, quę scribit Innoc. in
 c. in literis, de restitut. spoliat. & in c. consultationibus, de iur. pa-
 5 tron. facit tex. in c. i. §. qui vero, de cleric. non resid. † Malę fidei
 enim possessor est, qui contra iura mercatur. ca. qui contra iura,
 de regu. iur. in vi.

In contrarium tamen facit, quia obtinenti in causa spoli resti-
 tuitur res, de qua quis est spoliatus, cum fructibus. c. gravis, de re-
 stitut. spol. l. i. §. qui vi deiectus. ff. de vi & vi arm. cum autem resti-
 tutus super spolio fructus auctoritate Iudicis habeat, malę fidei
 possessor dici non potest, iuste enim possidet, qui auctore pręto-
 6 re possidet. l. iuste possidet, ff. de acquir. posses. † Licet enim is qui
 obtinuit in possessorio, succumbat postmodum in petitorio, Ta-
 men non tenebitur ad restitutionem pensionum decursarū per
 se exactarum, nisi a die litis contestationis super petitorio, citra,
 ut voluit glo. notabilis, in c. significauerunt, in ver. recursam, ex-
 tra, de testi. facit tex. in l. certum est, C. de rei vendica. l. sed & si le-
 ge. §. si autem ante. ff. de petit. hęred. hoc idem tenet Nico. Boer.
 deci. 340. nu. 5. in i. parte. glo. in c. cum super, in verbo restituē-
 dum, vbi Abb. col. 2. vers. opponit, & ver. si vero queritur, de cau.
 posse. & propriet. & Rot. deci. 405. si quis in causa, in tit. de resti.
 spol. in nouis, mouet similem quęstionem in beneficio dicens, q̃
 si ab initio Rector beneficii sciuit se ius in illo non fouere, licet
 obtinuerit in iudicio spoli, ex quo postea succubuit i petitorio
 q̃ tali casu tanquam malę fidei possessor, tenetur ad restitutionē
 7 omnium fructuum indistincte, si vero ante litis ingressum igno-
 rauit titulum suum esse vitiosum, immo probabiliter credebat
 se bonum ius fouere in ipso beneficio, quamuis postea cōtrariū
 declaretur, q̃ eo casu tenetur tantum restituere fructus extantes
 ante litis contestationē, & post non cōsumptos, post litē verō cō-
 testatā, super petitorio, oēs vt C. de rei vēd. l. certū, gl. in c. gravis
 de resti. spol. & Spec. in tit. de fruc. & interef. §. i. ver. vt autem prę-
 scripta, & prædictam decisionem Rotę, sequitur Felyn. in d. c. si-
 gnificauerunt, colū. 3. nu. 9. & ibidem Ant. de Butr. Abb. & Imol.

tuitur in mala fide, quo ad fructus, Bar. plene in l. litigator. C. de fruct. & lit. expen. Bal. in litem si verberatum. §. si seruus, ff. de rei
 8 vindicat. † Secus tamen est in lite mota simpliciter ante litis cō-
 testationem, quia ex ea quis in mala fide non cōstituitur. l. illud
 & l. sed si lege. §. scire, ff. de pet. hære. & Pau. de Cal. consi. 48. Hęc
 pauca in prædicta quæstione scribenda duxi, quæ puto de iure
 procedere. Vale & amantē redama, Venetiis 4. Cal. Octo. 1555.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 Infordecens per annum in excommunicatione beneficijs ecclesiasticis,
 quæ obtinet priuatur.
- 2 Excommunicatus propter crimen perseuerans per annum in excommunica-
 tione habetur pro conuicto de illo crimine.
- 3 Excommunicatus si per annum perseuerat in excommunicatione contra eū
 insurgit præsumptio de hæresi.
- 4 Pensio non nisi ex concessione Papæ, vel alterius superioris obtineri potest.
- 5 Pensio excommunicato reservari non potest.
- 6 Pensio extinguitur per contractum matrimonij.
- 7 Pensio extinguitur per ingressum Religionis.
- 8 Pensio largo modo dici potest ecclesiasticum beneficium.
- 9 Sententia priuatoria quoruncunq; beneficiorū comprehendit pēssiones, quæ
 in titulum dantur.
- 10 Pensio alicui reservata pro seruitio impenso, vel impendendo est premium
 laborum.
- 11 Causa quælibet etiam bestialis excusat a dolo, & pœna.

R E S P O N S V M X X X I I I.

ROBERTO DE MONTIBVS
 Decretorum Doctori Vicario Episcopi Vincentini.

ET SI Legum, Canonumq; admodum sis peritus, Ro-
 berte obseruandissime, aliorum perscrutari opi-
 nionem, viro etiam docto, ac præclaro qualis es tu,
 non indignum apud sapientes semper est habitum:

Idco

Ideo scriptum est in capitul. ne innitaris, de constitut. & fuerunt verba Hieronymi in suis parabolis : Ne innitaris prudentiæ tuæ.

- 1 Cum igitur a me scire cupias quid sentiam, † circa hoc, videlicet, an sicuti inforlescens per annum in excommunicatione priuatur beneficiis ecclesiasticis, quæ obtinet. c. rursus. 11. quæst. 3. vbi Archid. & per Innoc. Abb. & alios in cap. bonæ, de ætat. & qualitat. & Felyn. in cap. i. colum. 4. versic. glo. in verbo episcopatum, vbi Abb. col. 11. & post alios ibidem Dec. & Ioan. de Anan. in capit. excommunicamus. §. qui autem, circa finem, de hæret.
- 2 † Quinimmo excommunicatus propter crimen perseuerans in excommunicatione post annum habetur pro conuicto de crimine, pro quo excommunicatus fuit, vt in dicto capitu. rursus,
- 3 & licet perseuerans in excommunicatione post annum, non sit hæreticus, insurgit tamen contra eum talis præsumptio, & suspitio de hæresi, q̄ ei canonica purgatio indici poterit, & si illam præstare neglexerit, per annum stando in excommunicatione poterit, vt hæreticus damnari, vt voluit Florian. in d. cap. excommunicamus, in §. qui autem, quem ibi refert Io. de Anan. Quod sane procedit quando nil allegat pro se, videtur enim tunc stare in excommunicatione in contemptum clauium, argu. tex. in c. grauem, de pœn. & hoc notandum dixit Flori. loco præallegato. An idem sit in pensione, quando pensionarius fuit excommunicatus, & stetit per annum in excommunicatione, intelligendo sane, quando excommunicatus fuit, ob aliam causam, quàm ob noui solutionem pensionis, q̄ propterea sit pensione priuandus,
- 4 videtur dicendum q̄ sic, † quia licet pensio non sit ecclesiasticum beneficium, prouenit tamē ab ecclesia, super cuius fructibus est reservata, nec obtineri potest nisi ex concessione Pontificis, vel alterius ad id auctoritatem habentis, vt scripsi in tract. pens. q. 6. Cum autem excommunicatus in excommunicatione perseuerans ecclesiam, a qua pensionem percipit contemnat, merito illius beneficium, & gratia se indignum reddidit, argum. text. in ca. ex eo, de reg. iur. in vi. sicuti alias dicimus, quod frustra legis implorat auxilium qui in legem commisit. l. auxilium, ff. de minor.
- 5 & habetur per gloss. & Docto. in l. viro, ff. solu. matr. † facit, quia videmus quod pensio excommunicato reservari non potest, vt
- 6 scripsi quæst. 14. in tracta. pensio. † & sicuti beneficia vacant per contractum

- 7 contractum matrimonii, ita ex tali contractu extinguitur pensio, de quo scripsi in præallegato tractat. pensio. quæst. 54. † Item sicuti per ingressum religionis, facta professione vacant, beneficia ingressi, ita & extinguitur pensio, ut in præallegato tractat. quæst. 57. Et prædicta conclusio maxime procedere posset, quando ei, qui ultra annum iterit in excommunicatione indicta fuit purgatio canonica, quam præstare neglexit, quo casu ut hæreticus condemnari posset, ut supra dictum fuit, & esset inhabilis ad obtinendam pensionem, facit textus, iuncta glossa ibi, in verbo beneficium, in capitulo quicumque. §. hæretici autem, de hæret. in vi. † Large enim sumendo pensio dici potest ecclesiasticum beneficium, ut dixi in dicto tractatu pensionum, quæstione xxviii.

In contrarium autem, quod is qui inordinat in censuris non sit priuatus pensione, facit in argumen. tex. in Clem. 2. §. ceteri vero sacerdotes, de vit. & honestat. cleric. ubi est text. quod sacerdotes non beneficiati virgata veste utentes, redduntur inhabiles ad quodcunque ecclesiasticum beneficium obtinendum, & ibi gl. in ver. quodcunque, dixit, quod comprehenditur pensio, quæ in titulum datur, ergo secus sentit in simplici pensione, quæ nil spiritualitatis habet.

- 9 † Secundo pro ista parte facit, quia sententia priuatoria quorumcunque beneficiorum solum eas pensiones comprehendit, quæ in titulum dantur, & sic per Rotam decisum fuisse, attestatur Gomez. Rotæ Auditor super Regulam cancellariæ, de annal. possess. quæstione vigesima prima. & pro hac parte faciunt, quæ scripsi in supra allegato tractatu pensionum, quæstione 39. ubi examinaui illam quæstionem, an appellatione Clerici beneficiati veniat clericus, qui nullum aliud beneficium habet nisi pensionem annuam sibi reservatam super fructibus alicuius ecclesiastici beneficii.

Præmissis stantibus distinguendum arbitror, quod aut loquimur de pensione assignata in titulum beneficii, & isto casu, quia pensio prædicta est proprie beneficium ecclesiasticum, ut per Cardinalem in Clement. prima, §. primo, de supplen. neglig. Prælat. & per Doctores, ubi Abbas in primo notab. & in capitu. conquirente, de cleric. non residen. & scripsi in tracta. pensionum, quæstio. 3. numero 1. & quæstione 28. numero 20. in quarta limitat. ideo

ideo de ea dicendum, vt dictum fuit de beneficio ecclesiastico, supra, Aut sumus in simplici pensione assignata clerico, vt commodius sustentari valeat, & isto casu arbitror dicendum, quod ea propter infordeſcentiam in cenſuris priuari non debeat, † Et idem puto eſſe dicendum in pensione assignata pro ſeruitio impēſo, vel impendendo, quia tunc penſio eſt quodammodo præmiū laborum, & ſeruitiū, & recte contractibus profanis aſſimilatur, vt per Roma. conſi. 339. col. 4. & Gomeſ. in reg. de infirm. reſignant. quaſt. 16. nume. 4.

Aut ſumus in pensione assignata loco beneficii, vt eſt quando collitigans cedit iuri, liti, & cauſæ ad commodum ſui aduerſarii collitigantis, reſerueturq; ſibi ne nimium diſpendium patiatur, ex dicta ceſſatione, annua penſio ſuper fructibus beneficii litigio ſi, ſiue quando quis beneficium per ſe poſſeſſum reſignauit in manibus Papæ, & obtinuit ſuper illius fructibus ſibi reſeruari annuam penſionem, & iſtis duobus caſibus, quia penſio assignata, videtur ſubrogata loco beneficii ceſſi, & per conſequens videretur dicendum de ea, vt dictum eſt de eccleſiaſtico beneficio, argumento text. in l. eum qui, §. qui iniuriarum. ff. ſi quis cautio.

Prædicta tamen intellīgenda ſunt de eo, qui ex cordis durtiæ in cenſuris inſorduit, in contemptum clauium, vt vileſcat eccleſiæ neruus, qui conſeruari debet. capit. cum inter, de conſuet. capit. final. de exceſſ. prælat. ſecus autem in eo dicendum eſſet, qui ex neceſſaria cauſa, vtputa, quia excommunicatus fuerat ex eo, quod debitum non ſoluit, quod ſoluere ex impotentia non poteſt, vel ſimili de cauſa, quia talis ſicut non priuatur beneficiis, vt voluit Card. in d. cap. excommunicamus. §. qui autem, in ſi. de hæret. ita pari modo non priuabitur penſione, † cum quælibet cauſa etiam (vt aiunt) beſtialis excuſet a dolo, & a pœnal. igitur, §. poteſt. ff. de liber. cauſa, cap. cum venerabilis, iuncta glo. & ibi not. per Docto. de conſuet. Caſſador. deciſio. 6. de cauſ. poſſeſſ. & propriet. nu. 8. Ad idem eſt glo. communiter approbata in l. plagii, C. ad legem ſau. de plag. & eſt tex. in l. prima, in fine. ff. de abig. ibi ſiue iuſtis, ſiue iniuſtis rationibus, & Nicolaus Boer. deciſione 168. numero 11. in prima parte, & Stephanus Beltrandus conſilio 16. pro pleniori diſcuſſione, columna ſina. numero 15. in primo volumine.

R E S P O N S V M H I E R O . G I G A S D O C T O R .

S V M M A R I V M .

- 1 **P**apa est dominus beneficiorum.
- 2 Gratia Papæ solo ipsius verbo perficitur.
- 3 Papa de beneficijs, eorumq; fructibus ad arbitrium disponere potest.
- 4 Papa potest imponere, & extinguere pensiones sine consensu Rectoris beneficij.
- 5 Papa non astringitur regulis cancellarię.
- 6 Regula de expeditione literarum est odiosa.
- 7 Regulę cancellarię sunt strictissime intelligendę.
- 8 Literarum expeditio confert ad probationem gratię, non ad illius essentiã.
- 9 Regula de non iudicando iuxta formam signaturę, locum non habet in partibus.

R E S P O N S V M   X X X I I I .

N I C O L A O P I G N O L A T O I V .
risconsulto Veronensi.

VL I A N V S Iuriscōsultus, ut scriptum est in lapud Iulianum, ff. de fideicōm. liber. dicere solitus erat, & si alterum pedem in sepulchro haberem, adhuc discere quidem vellem, propterea non inconsulte agis, dum quæris quid sentiam circa hoc. An pensio super fructibus beneficii censeatur in esse deducta statim signata per Pōtificem supplicatione, super illius reservatione, antequam Rector beneficii, super cuius fructibus imponitur suum præstiterit consensum assignationi prædictæ, Requisitioni tuæ cum te ex corde plurimum diligam, libenter annuēs, Dico quòd prima facie videtur dicendum, pensionem ipsam nō esse in esse deductam, nisi demum præstito consensu Rectoris beneficii, super cuius fructibus reservatur, & hoc per regulam cancellarię, qua cautum est, quòd literę reservationis pensionis non expendantur, nisi de consensu Rectoris beneficii gravati illius onere. † Contrarium tamen de iure verius est, q̃ immo statim signata per Pontificem supplicatione, super assignatione pensionis

- nis gratia valida est, cum ipse Dominus sit beneficiorum, Clem. i. vt lit. pend. cap. 2. de præben. in vi. ca. in præsentia, de renuntiat.
- 2 † Solo enim verbo Papæ gratia perficitur, vt in Clem. i. de sepult. Bal. in l. humanum. C. de leg. Oldr. consi. 326. quod articuli dati, col. 2. Rot. deci. 27. in rub. de rescrip. in nouiss. Io. Franc. Rip. in rub. de constitut. nu. 48. idem in suis respons. c. 1. r. nu. 1. in titu. de
- 3 rescrip. lib. 2. † nimis enim libera est Pontificis potestas in beneficiis, eorūq; fructibus, de quibus arbitrio suo disponere potest. d. c. 2. de præben. in vi. Fely. in c. quæ in ecclesiarum, nu. 60. cū seq. de constit. Alex. consi. 92. nu. 35. in vi. vol. Corn. consi. 90. col. 3. &
- 4 4. in 4. volu. † & præcipue in imponendis, & transferendis pensionibus super fructibus beneficiorum, libera est Papæ potestas, cum illas imponere possit, & extinguere, absq; causa cum consensu obtinentis beneficium, immo etiam illo inuito, & non cito ex sua mera voluntate, vt per Fely. in c. ad audientiā, el. 2. col. 2. nu. 5. & seq. de rescript. & Caccialup. in tra& suo pensi. quæst. 5. 19. & 24. conferunt ad prædicta adducta per Dec. consil. 141. ad plura, colum. fin.
- 5 Nec supra dicta Regula Cancellariæ obstat, quia Pontifex illa non astringitur, licet ab eo sit constituta, vt in c. dudum, vers. Nos igitur de præben. in vi. c. innotuit, de elect. c. proposuit, de concess. præben. & scribunt Doct. in c. quæ in ecclesiarum, de constitut. Præterea dicta regula non refragatur, quod pensio antea præstitum consensum, & literarum expeditionem, non sit inesse deducta, cum eius verba non resistent creationi, & ortui pensionis, sed tantummodo expeditioni literarum, † & tanquam odio
- 6 sa dicta regula, terminos suos egredi non debet, per not. per omnes in aut. quas actiones. C. de sacrosanc. eccles. & in l. si constante, in prin. ff. solu. matr. Bellemer. decisi. 746. Paris. consi. v. nu. 59.
- 7 in 4. vol. † Accedit quod scribit Rip. in rub. de constitut. sub nu. 50. vbi dixit, quod Regula Cancellariæ tanquam exorbitantes sunt strictissime interpretandæ, & Rot. decisi. 333. licet Roma
- 8 na in nouis. † Literarum etenim expeditio confert ad probationem gratiæ, non ad illius validitatem, vt scribit Bald. in l. humanum, C. de legib. & Ioan. Andre. in proœm. vi. & ibidem Philipp. Franc. in versicu. vniuersitati, Ripa in dicta rubr. de constit. numero 50. & dixi latius in tra& pensi. quæst. 34. Conclusionem supra dictam, ex pluribus tenuit etiam Paris. in præalleg. consi. v.

- nu.84 & nu.85 & conferunt ea, quæ scribit Gomes. in reg. de nõ
 9 iudican. iuxta formam supplicat. quæst. i. per totam, ¶ vbi etiam
 tenuit illam regulam de non iudicando, &c. locum non habere
 extra curiam.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 ~~¶~~ Ecclesia Dei maxime indiget viris literatis.
- 2 Viri docti in ecclesia velut splendor fulgent firmamenti.
- 3 Distributiones quotidiana proprie quæ dicantur.
 Consensus Regloris beneficij, & Papæ auctoritas requiritur in constituen-
 da pensione.
- 4 Percipiens quotidianas distributiones facit illas suas.
- 5 Percipiens quotidianas distributiones de illis testari potest.
- 6 Distributiones quotidiana sunt potius quadam salaria, quæ dantur pro la-
 bore diurno.
- 7 Clericus de distributionibus quotidianis, potest etiam inter viuos dispo-
 ne. ad eius libitum.
- 8 Latissima est Papæ potestas in beneficijs, & eorum fructibus.
- 9 Pensio imponitur super fructibus beneficiorum, qui certi sunt.
- 10 Distributiones quotidiana non sunt fructus beneficij, neq; illorum appel-
 latione veniunt.
- 11 Distributiones quotidiana sunt redditus casuales, & ad corpus præbendæ
 nil attinet, & in valore præbendarum non computantur.
- 12 Distributiones quotidiana introductæ sunt de iure communi in fauorem di-
 uini cultus.
- 13 Distributiones quotidiana dantur pro mero officio personali.
- 14 Obligare quis non potest spem premij reportandi ex victoria ludi.
- 15 Stipendia militum non dantur in solutum, nisi in subsidium.
- 16 Distributiones quotidiana non dantur residentibus non interessentibus in
 diuinis officijs.
- 17 Distributiones quotidiana appellatione beneficiorum non cõprehenduntur.
 Clericus non dicitur beneficiatus ex eo quod percepit distributiones quoti-
 tidianas.
- 18 Statutum priuans clericum fructibus beneficij, quotidianas distributiones
 non comprehendit.

Clericus

- 19 Clericus de quesitis, non de querendis distributionibus quotidianis disponere potest.
- 20 Distributiones quotidianæ non sunt fructus canonicatus, & præbende, sed purum stipendium.
- 21 Distributiones quotidianæ lucratur, transeunt ad heredes clerici, exclusa ecclesia.
Antonius Gigas Canonicus Lateranensis.
- 22 Impeditus iusto impedimento, residere, percipit quotidianas distributiones.
- 23 Indultum de percipiendis fructibus beneficiorum in absentia non comprehendit distributiones quotidianas.
- 24 Habens indultum de percipiendis fructibus, qui residentibus dantur, nõ cõsequetur ex eo quotidianas distributiones.
- 25 Condemnatio restitutionis fructuum non comprehendit quotidianas distributiones.
- 26 Habens in eadem ecclesia canonicatum, & capellaniam, ea hora qua ut capellanus celebrat, distributionibus quotidianis priuatur.
- 27 Canonicus celebrans in die solenni in ecclesia, maiorem missam, ad quam non tenebatur, ea hora non habebit quotidianas distributiones.
Distributiones quotidianæ quandoq; victualia, quandoq; manualia beneficia appellantur.
- 28 Habens in eadem ecclesia Archidiaconatum, & Canonicatum, an consequatur duplices distributiones quotidianas.
- 29 Canonici interessentes diuinis officijs, non ut Deo seruiant, sed pro consequendis quotidianis distributionibus, an simoniam committant.
- 30 Distributiones quotidiana quæ supersunt, in alios canonicos deferuentes distribuuntur.
- 31 Decima an solui debeat de quotidianis distributionibus.
- 32 Nicolaus Gigas Prothonotarius Apostolicus de participantibus.
- 33 Canonici Paduæ, Aquilegiæ, Vrini, & Ciuitatis Austriæ, decimam soluere non tenentur.
Distributiones quotidianæ applicandæ sunt ecclesiæ, quãdo in ea non essent personæ, quibus dari deberent.
- 34 Canonicus si donet fratri omnia sua credita, quæ habet, cum quibuscunque personis, an cõseatur donasse creditum, quod habet pro distributionibus quotidianis iam lucrat.
- 35 Donare facilius permittitur Prelatis, quam testari
- 36 Argumentum de ultimis voluntatibus ad contrahens ualet.

FABIO AVEROLDO PRÆPO-
sito Ecclesiæ Sanctorum Nazarij, & Celsi,
& Archipræsbytero Maioris
Ecclesiæ Brixig.

1 **L**AVDO profecto ingenium tuum, q̄ quotidie in
uigiles aliquid discere, cōuenit enim hoc, & digni-
tati tuæ, & amplitudini ordinis, in quo existis, cui
literarum scientia non modo ornamento, verum
2 necessaria reputatur, † viris nanq; literatis Dei ec-
clesia, maxime indiget, vt colligitur in c. nisi cum
pridem. §. alia vero causa, de renunt. c. vilissimus, i. q. i. ca. cum in
cunctis, de elect. † Et propterea viri docti in ecclesia Dei, velut
3 splendor fulgent firmamēti. c. super specula. §. statuentes, de ma-
gistr. Hinc dixit Dominus Osee cap. 4. Tu scientiam repulisti, &
ego te repellam, cuius verba transumptiue habentur in c. omnes
psallentes, 38. dist. Cum igitur dum Venetiis esses mense Februa-
rii proxime decursi, mihi dixeris te valde dubitare, An super di-
tributionibus quotidianis imponi possit valide annua pensio,
diuq; in librorum reuolutione laborasse, nec aliquem Doctore
hanc quæstionē decidentem inuenisse. Et propterea rogasti me
vt cum primum paulisper otii nactus fuisset, meam tibi senten-
tiam in hoc aperirem: Cupiens igitur tibi gratum facere, cum
mihi per negotiorū intercapedinem se oportunitas obtulerit,
Quid sentiam accipe.

3 Præmitto imprimis, † q̄ quotidianæ distributiones propriæ,
& strictæ illæ dicuntur, quæ actu interessentibus diuinis officiis di-
tribuuntur, vt per Dec. consil. 280. nu. 1. in 2. vol. Dom. in c. i. §.
qui vero, in fi. de cler. non resid. in vi. Modo dico, q̄ in proposita
quæstione videtur prima facie dicendum, pensionem reseruari
posse super quotidianis distributionibus, Nam ad hoc vt pensio
assignari possit, duō requiruntur principaliter, videlicet consen-
sus debentis soluere pensionem, nam ita disponitur ex regula cā
4 cellariæ, & voluntas Papæ, quæ principalis est, † quod percipiens
distributiones quotidianas consentire possit assignationi pen-
sionis super eisdem, patet, quia illas percipiens facit suas, & illa-
rum

- rum Dominium acquirit, tex. est in c. i. in §. quia vero, de clericis, non resid. in vi. vbi Franch. in 2. no. allegat Oldr. conf. 97. & Ror. deci. 52. idem voluit Dec. præalleg. conf. 280. in casu proposito,
- 5 in 1. volu. † Quinimmo canonicus percipiens quotidianas distributiones, potest de illis testari, quia sibi dantur pro stipendio personali, & labore diuino, vt per Io. de Anan. conf. 87. Circa dubium, in addit. nu. 5. idem dicit Dom. in d. ca. i. in §. quia vero, in prin. vbi dixit, q̄ etiam Guil. in extrauag. Io. 22. quæ incipit susce-
pti. Tenuit clericū de quotidianis distributionibus testari posse quia illarum Dominium acquirit, per text. ibi, aliorū autem fructuum ecclesiæ non est Dominus, sed Procurator. ca. 2. de donat.
- 6 † facit, quod scribit Gemin. in cōf. 85. super primo, col. i. nu. 20. vbi dixit, q̄ quotidianæ distributiones sunt potius quædam salaria, quæ dantur seruientibus pro labore diurno sicut stipendia militum, & denarii diurni operariorum: Cum ergo clericus illas percipiens sit illarū Dominus, videtur consentire posse, q̄ super illis imponatur annua pensio, cum rei suæ quælibet sit moderator, & arbiter. l. in re mandata. C. mand. † Accedit, q̄ de illis potest clericus etiam inter viuos disponere, vt scribit vltra alios Pa-
7 ris. conf. 33. in ecclesia, nu. 12. in 4. vol. † Quo vero ad Papam nō videtur dubitandum, q̄ super illis imponere possit pensionem consentiente illo, qui eas percipit, cum nimis lata sit eius potestas in beneficiis, & eorū fructibus, de quibus suo arbitrio dispo-
8 nere potest, Clem. i. in fi. vt lit. pend. c. 2. de præben. in vi. Fel. late in c. quæ in ecclesiis, nu. 60. de constit. Alex. conf. 92. nu. 33. in 6. vol. Corne. conf. 90. col. 3. & 4. in 4. vol. quod præcipue militat in imponēdis pētionibus super fructibus beneficiorū, vt p. Fel. in c. ad audientiā, el. 2. col. 2. n. 5. & seq. de rescr. Ex istis ergo dicēdū
videtur iponi posse pensionē sup. quotidianis distributionibus.
- 9 Præmissis tñ nō obstantibus contrariam partē vti de iure v-
riorem amplector ex infra dicendis. Primo, quia pētio super fru-
ctibus beneficiorū, qui certi sunt iponitur, vt est notoriū, & nos
edocet stilus curiæ, & experiētia rerū magistra. c. quā sit de elec.
in vi. Est. n. pensio onus reale inhærens fructibus beneficii, de quo
10 dixi in tracta. pens. q. 39. † quotidianæ vero distributiones non
sunt fructus beneficii, neq; illorū appellatione veniūt. c. licet. de
11 preben. Rip. in c. cum M. Ferrariensis, nu. 16. de constitut. † Sunt
enim redditus censuales, & ad corpus præbendæ nil attinent cū
incertæ

incertæ sint, & ideo in præbendarum valore non computantur, vt late scribit Oldr. consi. 118. ex virtute gratiæ, idem dixit Ioan. Andr. in rub. de concess. præben. Bellenz. in tract. de carit. subsid. q. 76. Rot. decisi. 407. non suffragatur, in antiq. & deci. 134. quando impetratur, in nou. & deci. 766. quæritur an quotidianæ, in antiq. Nicol. Boer. deci. 19. nu. 4. in i. parte. & decisi. 226. in 2. parte, Fely. in c. ad aures, q. 13. de rescrip. Rot. decisi. 130. Item quando, in nou. Staphil. in tract. de grat. expectati. in versic. nona forma. Cum enim pensio super fructibus beneficii, vel præbendæ imponi debeat, ergo super quotidianis distributionibus imponi non poterit, cum non percipiatur de corpore præbendæ, sed ratione personalis seruitiij, vt etiam dixit post alios Petr. Rebus. in concord. Franciæ, in tract. nominat. q. 9. ver. tertio quæro.

- 12 † Secundo facit, quia distributiones quotidianæ introducuntur de iure communi in fauorem diuini cultus, vt facilius canonici, & capellani conueniant ad diuina, vt not. Abb. in ca. licet, in 2. not. de præben. facit tex. in Clem. vnica, in fin. de reliq. & venerat. sanct. & per Dec. consi. 280. nu. 4. in casu proposito, in 2. vol. Parisi. consi. 33. in ecclesia, nu. 1. in 4. vol. & debentur propter operam personarum, argu. l. i. in 2. responso, & l. cum duobus, §. si inchoanda, ibi pretium enim operæ est, ff. pro soc. Hinc est, quod nullam communionem habent, cum præbenda, sed personam tantum respiciunt, vt scribit Oldr. in præallegato consil. 118. nu. 1.
- 13 † Cum igitur datur pro mero officio personali, videlicet, pro interuentu in diuinis officiis, & dicantur præmium laborum, argu. tex. in d. ca. i. de cleric. non residen. obligati non poterunt ad pensionem soluendam, arg. tex. in l. spem eorum. C. quæ res pign.
- 14 oblig. poss. † vbi habetur, quod quis priuata passione spem præmij ex victoria per eum reportanda ex ludis obligare non potest.
- 15 † Ad idem facit text. in l. stipendia. C. de execut. rei iud. vbi stipendia publica, quæ militibus dantur, non venduntur, nec insolutum dantur, nisi in subsidium, & ibi glo. in ver. prouintia, & altera glo. in ver. stipendia, quæ idem etiam dicit in præbendis clericorum, quam gl. ego intelligo in quotidianis distributionibus,
- 16 † quæ (vt dixi in stipendiis) dantur actu ecclesiæ in diuinis seruientibus, per supradicta, vt habetur per Pauinum in tract. de visita. q. 8. nu. 3. residetibus autem non interuentibus diuinis officiis non debentur, vt etiam not. Abb. in c. olim. nu. 6. de verb. sign.

Tertio

- 17 Tercio facit, † quia distributiones quotidianæ non comprehenduntur appellatione beneficiorum ecclesiasticorum, vt per Gemin. consi. 85. nu. 20. Hinc est, quod non faciūt clericum, qui eas percipit dici beneficiatum, cum non sint simpliciter beneficia, sed manualia beneficia, vt not. Franch. in præallega. c. i. §. statui-
 18 tuimus, in i. notab. de cleric. non resid. in vi. † Quinimmo statutum priuans beneficiatos habentes lites super beneficiis, quibuscunq; fructibus, & obuentionibus, non priuat canonicos residentes, & deseruiētes ecclesiæ quotidianis distributionibus, tum quia appellatione fructuum, & oblationum non veniunt, tū quia maximum sequeretur inconueniens, nam si contingeret omnes canonicatus alicuius ecclesiæ esse litigiosos desereretur ibi diuinus cultus, quia canonici scientes percipere nō posse quotidianas distributiones ecclesiæ in diuinis nollent deseruire, vt scribit Rip. Respon. v. nu. 2. lib. i. †
- 19 Nec obstant in contrarium adducta, † Et primo, q̄ percipiēs quotidianas distributiones illas facit suas, per tex. in d. c. i. in §. quia vero, de cleric. non resid. in vi. & q̄ de illis clericus possit testari, quia hoc procedit in distributionibus iam quæstis, secus in quærendis, & ita loquitur tex. in d. c. i. Pensio autem imponitur super quærendis, & hoc licitum esse non debet, per supra dicta.
- 20 † Minus obstat, q̄ Papa sit dominus beneficiorum, & fructuum eorum, maxime in imponēdis pensionibus super illorum fructibus, nam respondeo, q̄ quotidianæ distributiones non sunt fructus canonicatus, & præbendæ, vt supra dixi, sed purum & merū stipendium, quod datur pro seruitio, & labore personali canonico, vel clerico deseruiēti ecclesiæ in diuinis, de quo regulariter Papa disponere non potest, sed canonicus, qui eas lucratus est de illis libere disponere potest, vt per Franch. in dict. §. qui vero,
- 21 † Et quia clericus eas recipit intuitu personalis seruitiū, ad eius hæredes transeunt, exclusa ecclesia, vt scribit Io. de Anan. in consi. 87. nu. 2. & Pau. de Liaz. in sua quæstione, incipiente lata sententia, & ego de anno 1516. Defuncto Christophoro Pierio Gigante canonico Forosēpronienſi Patruo meo recolendæ memorię, viro literatissimo, mihi dari quotidianas distributiones sibi debitas obtinui, etiam similiter in Romana curia defuncto ibidem Antonio Gigante canonico ecclesiæ Lateranēſis germano meo, q̄ distributiones quotidianæ per eum quæsitæ nondū ex-

At eius hæredibus deberentur, licet Nic. de Vbal. in tract. de success. ab intest. in §. finita tandem, success. nu. 18. contrarium tenuerit, quod immo consanguinei, & hæredes excludantur ab ipsis quotidianis distributionibus iam quæsitis. Tamen fatetur contrariam opinionem, de qua supra in iuditiis teneri, videlicet, quod clericus de illis testari possit, & hoc tenet etiam Soz. consil. 91. casus super quo, col. 3. nu. 3. & Paris. consil. 33. col. 2. nu. 11. in 4. vol. & Petr. de Ancha. in d. c. i. in 6. not. de cleric. non resid. in. vi.

Et ex istis teneo, quod super distributionibus quotidianis, quæ deferuientibus ecclesiæ, & interessentibus in diuinis dantur pro præmio sui laboris imponi non possit annua pensio regulariter, salua semper apostolicæ sedis auctoritate.

Hinc sumpta occasione, decreui pauca quædam hic annexare in ista materia distributionum quotidianarum, quæ tibi non ingrata, & non inutilia erunt. † Et primo, quod impeditus iusto impedimento residentiam facere non solū potest fructus sui beneficii, sed etiam ratam distributionum quotidianarum percipere, ut tenent communiter Doct. per illum tex. in præalleg. c. i. de cleric. non resid. in vi, per quem text. dicunt Io. And. Gemin. & Franch. ibi, quod non audens commorari in loco beneficii, propter partialitates, quibus tamen non se immiscuit, consequitur licite fructus sui canonicatus, & præbendæ, & etiam quotidianas distributiones ex eo, quia necessitas defendendi corpus suū, ipsum abesse cogit, istud autem quo ad quotidianas distributiones, intellige sane stante consuetudine, quod absentes ex iusta causa etiam illas percipiant, ut per Doct. in præalleg. c. i. & Rip. in trac. suo de priuileg. contr. caus. pest. nu. 144.

23 † Secundo, si clericus indultum habet super fructibus beneficiorum suorum in absentiam percipiendis, tale indultum distributiones quotidianas non comprehendit, glo. in c. 2. in ver. integre, de priuileg. iu vi. Dicitur enim in d. c. in fi. quod studentes Romę in iure diuino, & humano integre proventus suos ecclesiasticos percipiant, at glo. prædicta exponit integre, id est, distributionibus quotidianis exceptis. Ad idem est bona gl. in c. fi. de magis. in ver. integre, & est tex. expressus in c. licet, de præben. ubi si Papa mandat studentem in sacra pagina, de suis prouentibus ecclesiasticis integre responderi, quotidianæ distributiones, quæ tantū interessentibus horis canonicis exhibentur in tali mandato non veniunt.

- 24 veniunt. † Accedat quod voluit Cassad. dec. vnica, in rub. de cler. non resid. vbi dixit, in Rota iudicatum fuisse, q̄ habens indultum a sede Apostolica, de percipiendis fructibus, qui residentibus dātur, percipere non possit quottidianas distributiones, ad idem Abb. in d. c. licet, de præben.
- 25 † Tertio sciendum est, q̄ si canonicus, qui litem patiebatur super canonicatu, & præbenda, quos possidebat in lite succumbat, & condemnatus fuerit ad illos relaxandos suo collitiganti, cum fructibus perceptis a die mortæ litis: non tamen tenebitur restituere distributiones quottidianas, quas percepit pro eo, q̄ diuinis officiis interfuit in ecclesia vti canonicus, vt scribit Nic. Boer. deci. 340. nu. 4. in 2. par. suarum deci.
- 26 † Quarto, si quis ex apostolica dispensatione haberet in vna ecclesia canonicatum, & capellaniam, ea hora qua vt Capellanus celebraret, habere non debet distributiones quottidianas, quas habere deberet vti canonicus, arg. tex. in c. cum secūdum, de præben. quod Abb. in d. c. cum olim, nu. 3. dicit esse notandum, & ita scribit Fede. de Senis, consi. 115. alias, consi. ex.
- 27 † Quinto, si habens dignitatem in ecclesia celebret in die festo solemni missam maiorem, quo die non solet aliquis canonicus celebrare, sed solum habens dignitatem illa hora non participabit de quottidianis distributionibus, vt notanter dicit Fel. in c. cum olim, col. i. sub nu. 4. de re iud.
- 28 † Sexto, si quis habet duo beneficia in vna, & eadem ecclesia, vt puta, Archidiaconatum, & Canonicatum quæritur, an habere debeat duplices distributiones quottidianas, sicuti si duo ecclesiarum deferuerent, & vnusquisq; eorum vnum ex dictis duobus beneficiis haberet, dicendum secundum Milum in suo repertorio, in vers. distributiones quottidianæ non debentur, q̄ talis non habebit duplices distributiones, sed vnius tantum, vt tenuit Butr. in d. c. cum olim, de re iud pro quo Mil. allegat tex. in c. felicis, in §. adiicientes, de censu, in vi. cuius contrarium voluit ibidem Ioan. And. & Abb. in d. c. cum olim, nu. 3. refert Bal. & Card. cōsuluisse secundum opinionem Io. And. & est consi. Bal. nu. 470. in 4. vol. & pro ista opinione, vbi scribit, q̄ contrariam opinionem tenent Petr. de Bellaper. & Cyn. Abb. tamen in d. c. cum olim distinguit, in vers. attamen pro aliquali, nu. 6, quem videre poteris, & etiam ibidem Fel. Franc. de Aretio, legendo illam decretalem, in d. ca.

Hierony.

Gigas,

Q

olim,

olim, in voce dicebat, q̄ in practica seruaretur opinio Io. And. sed in puncto iuris credebatur opinionem Anto. de Butr. esse veriorē, vt habetur in apostilla ibi ad lecturam Abbatis, quā adducit etiam rationem, qua Aret. dicebat, opinionem Butr. etiā de iure veriorē, vide ibidem ac etiam per Fely.

29 † Septimo Bellemera in cap. sacerdos, nume. 3. 1. quæst. 2. scribit, quod cum distributiones quotidianæ dentur tantum singulis diebus, & singulis horis, illis tantum, qui personaliter diuinis interfunt, vt in pluribus locis fit, vt melius ecclesiæ deferuiatur. An hi, qui interfunt diuinis pro dicto denario consequendo, non autem vt Deo inferuiant, simoniam committunt, vt faciunt etiam, qui ad mortuaria interfunt, & inquit, quod uideatur dicendum quod sic, cap. tua nobis, & capit. si quis pro certo, extra de simon. Hostiensis autem dicit quod non, quia nulla interuenit pactio, neque aliqua expressa conditio, subdit tamen, quod tales grauiter peccant, & simoniam committunt mentaliter, de qua sufficit sine aliqua dispensatione suo satisfacere creatori. cap. ultimo, de simon. ita scribit Hostiensis in dicto capiti. olim, facit, quia labor sine fructu esse non debet. capiti. ult. 6. quæst. prima, & Hostiensis sequitur Bellemer. in dicto cap. sacerdos, idem tenuit Ioan. Andr. in cap. vnico, de cler. non residē. in vi. quos etiam sequitur Ang. de Clauasio in sua summa, quam Anglicam vocant, in §. simonia circa beneficia, vers. vtrum canonicus vadens.

30 † Octauo distributiones quotidianæ, quas perciperent canonici, si interessent horis canonicis eorum, qui non interfunt, distribuuntur inter alios canonicos diuinis interessentes. vt in Clement. vt hi qui, in ver. pars dimidia, de atat. & qualitat. de quo scribit post alios Petr. Rebuffi. in concordata Franciæ, in sua glo. in verbo distributionum, in rub. de collat. §. primo, si autem non essent in ecclesia personæ, quibus distribuerebantur, eo casu applicandæ sunt ecclesiæ, per nota. in cap. fina. de rescript. in vi. vt tenuit Dominicus in d. cap. primo, & ibidem Franch. de cleri. non resident. in vi.

31 † Nono quæritur, an de distributionibus quotidianis solui debeat decima, quam papa imponit ecclesiæ soluendam super fructibus beneficiorum, Gemin. in consi. 85. super primo dubio, col. 2. nu. 18. tangit hanc quæstionem, & per plures rationes concludit

cludit, quòd de iure videtur dicendum quòd non, & potissimū
 ea ratione, quia decimæ papales imponuntur super beneficiis ec-
 clesiasticis, vt not. glo. in Clem. 2. in principi. & in fine, de decim. &
 patet in c. fi. de vot. Sed appellatione beneficiorum ecclesiasti-
 corum distributiones quotidianæ non comprehenduntur, cū
 potius sint quædam salaria, quæ seruientibus in ecclesia dantur
 pro labore diurno, sicuti stipendia militum, & denarii diurni
 operariorum, vt not. Guiliel. de Monte Laud. in extrauagā. xxii.
 quæ incipit, suscepti, in versicu. in totum, circa finem, & ibidem
 in versicu. soluere consuevit, & idem Guiliel. vt refert Gemin. in
 dicto consi. nume. 21. sub dubio forte tenuit istam opinionem,
 pro qua hanc adducit rationem, quòd omnes illi fructus sunt li-
 beri ab istis decimis, qui in nomen beneficii non cadunt, sed
 quotidianæ distributiones non cadunt in tale nomen, vt in ca-
 pitulo finali, in fine, de magistr. ergo dicit ipse distributiones
 quotidianas non subesse dictis decimis, allegat tamen Gemin.
 in dicto consilio, gloss. in Clemen. secunda, de decim. quæ dicit,
 quòd papa declarauit, quòd de distributionibus quotidianis
 solui deberet decima, dicens vidisse bullam Bonifatii viii. ad hoc
 subdens idem Gemin. ibi numero 18. quòd certe hæc declaratio
 32 non reperitur. † Sed ego admodum Iuuenis eam vidi penes R.
 Dominum Nicolaum Gigantem Prothonotarium apostolicum
 de participatibus patrum meum, antiquum curialem, qui ge-
 neralis Collectoris decimarum in tota fere Italia sub Alexan-
 vi. officio fungebatur, Demum bulla predicta impressa fuit, & re-
 peritur inter extrauagantes communes in titu. de Decim. quæ
 bulla incipit, declarationes, & in ea, in versicu. & quia non occur-
 rit dicit Bonifatius. Et quia non occurrit nobis, quin distributio-
 nes quotidianæ prouentus ecclesiastici sine de distributionibus,
 quæ dantur in horis canonicis presentibus debere solui decimā.
 declaramus, & scribit collectori Decimarum, semota ista decla-
 ratione Bellenz. in tract. de subsid. caritat. quæstio. 77. tenet &
 ipse quòd de distributionibus quotidianis decima solui non
 debeat, ea ratione, quia distributiones quotidianæ non com-
 putantur in redditibus beneficii, nec in eius valore, allegat de-
 cisi. Rot. 130. item quando impetratur, & tex. in c. licet, de preb.
 & c. ult. §. in illis de concess. præben. in vi.

33 † In ista materia vidi ego plures literas apostolicas mādātes,

1591

Q ii q de

q̄ de distributionibus quotidianis decima per Papam imposita non soluatur, & præsertim vidi literas in forma Breuis Pauli ii. directas Bartholomeo Parute Abbati Sancti Gregorii Venetiarum collectori decimarum in Dominio Veneto, q̄ clerus nō vexetur ad soluendum decimas pro dictis quotidianis distributionibus, & erāt sub datæ dici 13. Iulii 1469. Item alias Sixti iiii. sub Dat. 12. Septembris 1476. directas Patriarchæ Venetiarum; ne permitteret Capitulum Paduanum similiter vexari circa solutionem decimarum pro quotidianis distributionibus, Itē alias similiter Sixti iiii. sub Dat. 27. Aprilis 1479. directas Ioanni Mozenigo Sereniss. Duci Venetiarum, ne permitteret clerus Aquilegiensem in prædictis vexari. Item alias Clemētis vii. sub Dat. 26. Septembris 1525. directas Episcopis Paphensi, & Concordiensi collectoribus decimarum, ad idem tam pro capitulo ecclesiæ Paduanæ, quàm aliarum Cathedralium, & Metropolitinarum, & Collegiatarum totius Illustrissimi Domini Veneti. Itē ad idem literas Pauli iii. Hieronymo Aleandro Legato Venetiis Archiepiscopo tunc Brundusino, sub Dat. 21. Iunii 1535. & ita cōsuluit Marc. Mant. consi. i. Et ego ita practicaui, & obtinui sapius in hoc felicissimo, & iustissimo Veneto Dominio.

- 34 † Decimo quarto, si canonicus, qui erat lucratus quotidianas distributiones donationē faciat, puta, fratri de omnibus, & quibuscunq; suis creditis debitis sibi a quibuscunq; personis, An in tali donatione veniat creditum, quod habebat de quotidianis distributionibus iam ab eo lucratis non tamen exactis, dicendū q̄ sic, quia cum illæ sibi debeantur ratione personalis seruiti, pro interessentia in diuinis fecit illas suas, vt in c. i. de cleric. non resident. & ibi Doct. & potest de illis testari, vt per Gemin. in d. c. i. §. qui vero, in prin. & idem Gemin. consi. 85. super primo, col. pen. 20. & Franc. in d. c. i. in vlt. not. & idem Franc. in c. præsent. in vers. sed bene poterit testari, de offi. ord. in vi. ergo a fortiori illas donare poterit, † quia facilius prælatis permittitur q̄ donare possint quàm testari, vt voluit Soz. in cōsi. 91. casus super quo, col. 4. ver. præterea potest, in 3. vol. allegat ad hoc not. per Doct.
- 36 in c. ad hæc, de testa. † Ad idem facit, quia de vltimis voluntatibus ad contractus valet argumentum, & è cōtra, quādo in vtroq; militat par ratio, vt in isto casu, in quo non potest assignari ratio diuersitatis, tex. est, & ibi not. Docto. in l. quæ de legatis, ff. de leg.

leg. i. & pro donatione facit text. in auth. presbyteros, la i. C. de
episcop. & cler. & pro ista opinione consuluit Paris. consil. 33 in
ecclesia Cathedral. in 4. volu.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S. I. M. M. A. R. I. V. M.

- 1 **Pensio pendet a beneficio, a quo extrahitur.**
- 2 **Emphyteosis ecclesiastica non venit in confiscatione bonorum.**
- 3 **Idem est in iure patronatus.**
- 4 **Pensio est, quid mere temporale, & in laicum cadit.**
- 5 **Pensio contractibus profanis assimilatur.**
- 6 **Pensio remitti potest, ut debitum profanum.**
- 7 **Pensiones decursæ, non exactæ, transeunt in heredem pensionarij.**
- 8 **Fiscus in bonis confiscatis succedit, ut hæres extraneus.**
- 9 **Emphyteosis ecclesiastica non transit in heredem extraneum.**
- 10 **Fiscus viuentem condemnato, qui erat patronus ecclesiæ, præsentabit loco ipsius, donec ille vinat.**
- 11 **Ius patronatus habet in se annexam spiritualitatem.**
- 12 **Pensiones condemnato debita, cui fisco debeantur.**

R E S P O N S V M X X X V I.

B R V N O R I O F A V N A R I O I V.

risconsulto Foro semproniesi.

CLERICVS quidam (ut scribis) condemnatus fuit
de crimine læsæ maiestatis a Principe, cōtra quē
huiusmodi crimen commisit, habente auctorita-
tem a sede apostolica in huiusmodi atrocissimo
delicto procedendi, etiam contra clericos, & ob
id omnia eius bona in fiscum delata fuere, iuxta
tex. in l. quisquis. C. ad leg. Iul. maiest. Dubitare te dicis, An i hac
confiscatione veniant pensiones decursæ, vsq; ad tempus condē-
nationis, prædicto clerico debita, ex pensione sibi auctoritate
apostolica reseruata super fructibus, redditibus, & prouentibus,
cuiusdam parrochialis ecclesiæ, quæ non sunt exactæ, Et ad hoc
proba-

- 1 probabilius dubitandum, faciunt infra scripta. † Primo, quia pensio pendet à beneficio, à quo extrahitur, vt dixi in tracta. pensio. quæstione prima. & per consequens recognoscitur ab ecclesia ex
- 2 Pontificis concessione, † bona autem quæ ab ecclesia recognoscuntur in fiscum non transeunt, vt sunt bona quæ quis iure emphyteotico ab ecclesia tenet, de quo per Bartol. & alios in l. si finita. §. de vectigalibus, ff. de damnoset. Martin. de Laud. in tract. de fisco. quæst. 3. Alexan. consi. lxxxviii. oportune consideratis, in 2. & 3. colum. in 3. volu. & in cons. 88. vtum emphyteosis, in princip. in 4. volu. Insignis Doctor Dominus meus Carol. Ruin. consi. 155. quantum ad casum, col. 2. in fin. & col. 3. num. 10. & nu. 11. in primo. volu. In quibus locis habetur, quod emphyteosis ecclesiastica, regulariter non transit in fiscum vigore confiscationis bonorum, de quo late scripsi in tract. meo de crim. læsæ maiest. sub
- 3 rubr. de pen. commit. crimen læsæ maiest. quæst. vi. † Secundo facit, quia ius patronatus, quod similiter ab ecclesia recognoscitur, quod obtineri non potest, nisi ex Pontificis, vel alterius ecclesiastici superioris licentia, in fiscum regulariter non transit, secundum communem Doctorum opinionem, etiam confiscatis omnibus bonis ipsius patroni, propter eius delictum, glo. in cap. satis peruersum. 30. distinct. glof. in Clem. pastoralis in ver. subiecte de sent. & re iud. Imol. in l. insulam. ff. solat. matrim. Ang. in tracta. malefic. in ver. & eius bona publicamus, in versic. & nota quod facta, nume. 15. Præposit. in cap. primo. col. penul. x. distinct. & de hoc latius scripsi in præ allega. tracta. de crim. læsæ maiest. sub præ alleg. rub. q. 4.
- 4 Prædictis Tamen non obstantibus contrarium verius esse arbitror, & pro hoc primo adduco, quod licet pensio ab ecclesia recognoscatur mediante concessione Pontificis, vel alterius ad id auctoritatem habentis, Tamen est quid mere temporale, & cadere potest in mere laicum vt per Bal. & Felyn. in c. ad audientiam, el 2. de rescript. & scripsi in tract. pensio. quæst. xxi. reservatur enim super temporale, videlicet, super fructibus beneficii, vt in capir. constitutus, de relig. dom. ubi Anto. de Burr. & Cardinal. & scripsi in præ allegato tractatu, quæst. 7. in princip. † Secundo facit, quia pensio contractibus profanis assimilatur, vt per Gomez. in regu. de infirm. resignant. quæst. 16. nume. 4. allegat Roma. consilio 339. colum. quarta. † Tercio facit, quia pensio vti debitum
- pecunia.

- pecuniarium remitti potest per pensionarium, sine superioris auctoritatem, tam in perpetuum, quàm ad tempus, vt scribit Hieronymus Paulus in libello suo, qui inscribitur Prouintiale omnium Prouintiarum, alias practica cancellariæ, fol. 48. vers. quid pensiones Alexandri. in c. Agatho. 64. distin. in fi. & dixi in trac. 1.
- 7 pensi. q. 45. nn. 6. † Quarto facit, quia pensiones decursæ non solutæ mortuo pensionario ad eius hæredes transmittuntur, vt scripsi in trac. præd. q. 52. Alex. consi. 47. perspectis his, in fine, in 3. volu. idem consi. 157. Reuerendissime Domine, in 2. volu. Sozin. consil. 100. in causa Baptiste, col. 1. versicu. item si essemus, in primo volu. † Fiscus enim in bonis damnati, succedit loco hæredis extranei non sui. l. libetorum, vbi Bar. ff. de iur. patron. & in l. eorum, ff. ad leg. Iul. maiest. l. eum qui, ff. de interd. & releg. Quinto facit, quia nulli dubium, quòd condemnato comperebat actio ad exigendum pensiones decursas sibi debitas nõ solutas, publicatis autem bonis, sunt etiam publicatæ actiones. l. si ademptos, ff. de sent. pass. & habetur per Martin. de Laud. in trac. de fisco. quæst. 47.
- 8 Nec obstant adducta supra in contrarium. Et primo, quia pensio pòdeat a beneficio, a quo extrahitur, & habeatur ex concessione Pòtificis, quia non tractatur, an ipsa pensio in fiscum tràseat, sed an illius rata decursæ non solutæ debeantur, de quibus ad sui libitum poterat pensionarius disponere, cum eo mortuo in eius transeant hæredes, vt supra dictum fuit.
- 9 † Secundo non obstat, quia emphyteosis, quæ ab ecclesia recognoscitur in fiscum, non transeat confiscatis emphyteotæ bonis per supra adducta, quia id ex eo est, nam de sui natura non tràsit in extraneum hæredem, vt scribit Bart. in l. si finita, in §. de vectigalibus, ff. de damn. infect. Dec. consi. 442. præfens consultatio, col. 6. nu. 3. in 3. volu. Alexan. consi. 83. in vi. vol. Dec. 171. col. 1. in i. volu. & longe plura ad hoc cumulaui in tractatu de crim. læsæ maiest. in dicta rubr. de pœn. cõmmit. crimen læsæ maiest. quæst. vi. num. 2. fructus vero bonorum emphyteoticariorum iam quæsi ipsi emphyteotæ, non est dubium quin in fiscum transeant.
- 10 † Tertio non obstat, quia ius patronatus confiscatis bonis delinquentis in fiscum non transeat, quia hoc procedit quo ad proprietatem secus quo ad præsentationem, & sic quo ad fructus ipsius iuris

iuris patronatus, quia reo viuentē fiscus præsentrare poterit, sed reo mortuo ius præsentrandi amplius ad fiscum non pertinebit, vt scripsi in prædict. trac. de crim. læs. maiest. in præallega. rub. quæst. 4. nu. 4.

11. † Præterea ius patronatus habet in se annexam spiritualitatē. c. quanto, de iud. Pensio autem est quid mere temporale nil habens spiritualitatis, vt dixi in tract. pens. q. 7. & cum penitus sint diuersa de vno ad aliud non procedit argu. l. Papinianus exuli. ff. de min. l. si. ff. de calumn. c. 2. de translat. episc.

12. † Sed cui fisco spectabunt dictæ pensiones decursæ non solutę eo casu quo beneficia, super cuius fructibus est assignata ipsa pensio, non essent in dominio confiscantis, & illarum debitor similiter non esset subditus illius, Dicendum videtur, qd solutio istius dubii, pendet ab illa q. An in confiscationem bonorum veniant bona sita extra Dominium confiscantis ad ipsum condemnatum spectantia, de qua per Bar. in l. cunctos populos, col. pen. & ult. C. de Summ. Trinit. & fid. Cath. & de qua scripsi abunde in præalleg. tract. de crim. læs. maiest. in præalleg. rub. q. 2. Breuiter dico, qd siue beneficium super cuius fructibus est reseruata ipsa pensio & illius debitor sint in Dominio confiscantis, siue extra pensiones prædictæ decursæ non exactæ spectabunt fisco Iudicis confiscantis, nam bona mobilia, vt puta, mercantia, pecunia, & alia bona mobilia, quæ condemnatus haberet in alterius territorio spectant fisco Iudicis condemnantis ratio est, quia concernunt personam condemnati, vt scribit Bal. in l. mercatores. C. de comer. & mercat. Oldr. cons. 27. circa prin. Alex. cons. 16. in fi. in i. vol. & scripsi in prædicto tract. d. q. 2. in fi. in dicta rub. de pœn. commit. crim. læs. maiest.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

1. ~~P~~ Literæ reservationis pensionis, cui Rector ipsius beneficii consensit, an sufficiant pro colorato titulo Rectori.
2. Possessio beneficii cum sola supplicatione signata acquiritur.
3. Supplicatio signata, & datata sufficit pro colorato titulo.
4. Literæ ad essentiam gratiæ non requiruntur nisi ad canonizationem tituli.

- 5 *Regula cancellarię de non iudicando iuxta formam supplicationis habet lo-
cum in petitorio, secus in possessorio.*
- 6 *Execrabilis gaudet beneficio Regu. de trien.*

RESPONSVM XXXVII.

NICOLAOTENALIE IURIS-

consulto Foroſempromienſi.

Tibi morem geram, rem non nouam aggrediar, vt utar verbis Iurisconſulti in l. rem non nouam, C. de iudic. Cum Regula Cancellarię defendat triennalem poſſeſſorem beneficii, habentem coloratum titulum, & pacifice poſſidentem, queris a me ſcire quid dicendum, quando aliquis pacifice, & quiete poſſedit per triennium beneficium ex reſignatione Sempronii, cui a Pontifice ne nimium diſpendium ex ſua reſignatione pateretur, reſeruata fuit ſuper illius fruſtibus, annua penſio ducatorum, puta, triginta, & reſignans ſuas expediuit literas penſionis, in quibus iuxta ſtilum curię narratur reſignatio, & prouiſio facta reſignatario, qui ſuas literas ſuper prouiſione ipſius beneficii, ſibi facta non expediuit, mortuo ipſo reſignante, quidam alius ignorans forte dictam reſignationem, illud impetrauit, vt vacantem per illius obitum, & litem mouit ipſi poſſeſſori triennali, qui ſe tuetur beneficio prædictę regulę, de trienna. poſſeſſ. Aduerſarius autem dicit illum non habere titulum coloratum, ideo ex dicta regula non iuari. Poſſidens autem ad oftendendum coloratum titulum, † producit literas reſervationis ſupra dictę penſionis, in quibus narratur reſignatio, & prouiſio ſibi facta de dicto beneficio, queritur an huiusmodi literę illi ſeruiant pro colorato titulo? Iterum dico, quod rem non nouam aggrediar, quia Ludouicus Gomeſ. auditor Rotę, hanc quæſtionem mouet in regula prædicta q. 39. in qua ad partes arguit, & tandem dicit, q̄ per Rotam in caſu ſimili fuit deciſum, quod poſſeſſor abſolui deberet, & literas prædictas penſionis ſibi pro colorato titulo ſufficere. Pro iſta opinione vltra adducta per Gomeſ. loco præallega. quę tranſcribere non intendo, faciunt inſcripta.

al

Hierony. Gigas.

R Primo

1. † Primo, quia potest quis cum sola supplicatione signata possessione beneficii adipisci, & si illa spoliatur, restitui debet, estque literas non expedierit, ut scribit Cassad. decis. i. super regu. cancel. per totam præsertim, nu. 6. & deci. 4. nu. 3. & idem decis. 8. in prin. de restit. spol. † Nam supplicatio signata, & data sufficit pro colorato titulo, ut dicit idem Cassado. ibidem nu. 8. & idem voluit Gomef. quæst. v. in prin. in regu. de non iudican. iuxta for. supplicat. † Ad essentiam enim gratiæ literæ non requiruntur, sed ad probationem, & canonizationem tituli, ut per Archid. Domin. Ioan. Andr. & Franch. in procem. vi. in fine. Gemin. consi. x. Abb. in cap. in nostra, de rescript. † & dicit Cassador. in prædicta decis. 8. nu. 14. quod prædicta regula cancellariæ, de non iudicā. iuxta form. supplicat. semper fuit intellecta in petitorio non in possessorio.
6. Secundo facit, quia etiam † obtinens secundum beneficii curatum, qui est priuatus ipso iure primo curato, quod possidebat. cap. de multa, de præbend. & habetur in extrauag. execrabilis. Item obtinens curatum, si infra annum ad sacros ordines non fuerit promotus beneficio ipso, ipso iure priuatus existit. c. licet & c. commissi, de elect. in vi. Et tamen istorum uterque gaudet beneficio regulæ supra dictæ de triennali possessore, ut scribit Gomef. super ipsa. reg. q. x.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S Y M M A R I V M.

1. Sententia Romani Pontificis in melius reformari potest.
2. Commissio iustitiæ in causa reductionis pensionis datur cum clausula præut de iure.
3. Pensio excessiua potest esse, & tamen non reducenda.
4. Clerici ecclesiæ stipendijs sustentari debent.
5. Simoniam committit promittens maiorem pensionem, quam beneficium ferre possit.
6. Simonia afficit eam dantem, quam recipientem.
7. Auctoritas Papæ purgat vitium simonia.
8. Staphyleus cognitus a Gigante in Francia.
8. Papa in beneficiis habet potestatis plenitudinem.

9 In beneficialibus est Pape pro ratione voluntas.

10 Papa presumitur semper iusta causa motus.

RESPONSVM XXXVIII

IOANNI BAPTISTAE CAR-

denario Forosemproniensi Decretorum Doctori.

CRIPSISTI ad me te legisse in tracta. meo de pens. q. xxxv. q. pensio excessiua peti potest reformari, & ad conuenientem formam reduci. Modo scire velles. Vtrum id locum sibi vendicet, etiam si in illius reservatione dictum sit, q. ad minorem summam reduci non possit. Videtur prima facie

dicendum q. non, quia pensio regulariter non reservatur alicui super fructibus beneficii, nisi accedente consensu Rectoris illius ut stilus curiae nos edocet, quod enim semel placuit Rectori praedicto, qui cum ea clausula pensioni consensit, amplius displicere non debet. c. quod semel, de reg. iur. in vi. & volenti ac consentienti non fit iniuria. c. volenti, de reg. iur. in vi. Item facit, quia cum Papa sit Dominus beneficiorum, & fructuum illorum, ut in c. 2. de praeben. in vi. & in Clem. i. in fi. ut lit. pend. & ipse statuerit in literis praedictae pensionis, eam reduci non posse, standum est eius deliberationi, quia non est nostrum illi dicere, cur ita facis? cum illi sit pro ratione voluntas, glo. in ver. ad Romanum, in c. si gratiose, de rescrip. in vi. ubi Domin. Ioannes Staphileus Episcopus Sabinicensis, Rotae auditor, quem noui usq; de anno 1519. in Gallia, dum ibi pro Leone X. Apostolicum Nuntium ageret, apud Franciscum Gallorum Regem, in tract. suo de lit. ault. fol. 155. in versu. ex his apparet. Tenet, q. non obstante clausula praedicta in literis apposita dicta reductio peti possit, allegat. 33. q. 9. c. sententiam, & tex. in c. cum rex literis, de in integ. rest. & c. cum olim,

1 de re iud. † In quibus iuribus habetur Romani Pontificis sententiam in melius reformari posse, subdens ibidem in versu. † Et est notandum, q. in reductione pensionis non datur comansio iurisdictionis, etiam successori illius, qui consensit, nisi eam clausula pro ut de iure faciendum esse cognouerit & rationem assignat, quia forte Papa scienter concessit antecessori, q. beneficium obligat

supra

R ii re

re posset etiam ultra debitam partem fructuum. Item quando pensio est assignata super fructibus beneficii non resignati, quod dicit ipse, fieri quandoque solet, dummodo illius fructus exprimantur, subdens quod etiam pensio potest esse excelsiva, & tamen non reducenda, ut puta, quando qui cessit, vel renuntiavit, deceptus fuit, cum crederet valorem fructuum beneficii, magnum esse ex assertionem eius, qui beneficium ipsum habere desiderabat, minimeque curabat de enormi pensione, allegat ad hoc facere glossam in simili, in c. si de consuet. in vi. in glo. in ver. meliores, ibi minorē forte ex causa sibi grata, nam volenti, & consentienti non fit iniuria ex enormi pensione. l. i. §. vsq; adeo, ff. de iniur. l. nemo, ff. de reguliur.

¶ Illud arbitror procedere in Rectore beneficii, qui huiusmodi excelsive pensioni scienter consensit, & promisit reductionem non petere, quia cum remedium petendæ restitutionis sit introductum favore Rectoris grauati, excelsiva pensione, utique potuit is qui consensit renunciare isti fauori ad eius commodum introducto. l. si quis in conscribendo. C. de pact. sed alius successor in dicto beneficio videns eius ecclesiam, adeo pensionis onere grauata, quod soluta pensione ex residuo fructuum, qui ei supersunt non posse se alimētari, & onera ecclesiæ cōsuetā sustentare, utique clausula prædicta, non obstante, præuia commissione apostolica, a se in huiusmodi negotio impetrata, poterit dictam reductionem petere, quia non est præsumendum Papam voluisse illius ecclesiæ Rectorem mendicare, cum id tendat in vituperium ecclesiastici ordinis, ut dixit Anton. de Butr. in cap. ad supplicationem, num. 3. de renuntiat. Qui enim altari seruit, de altari viuere debet. cap. cum secundum apostolum, de præben. & qui ad onus eligitur, a mercede repelli non debet, ut in præallegato c. cum secundum, in prin. ad idem tex. in c. ex his, 12. quest. 1.

4 † & dignum est, ut clerici ecclesiæ stipendiis sustententur, in qua, & per quam diuinis obsequiis ascribuntur, ut dicit tex. in d. c. cum secundum, post prin.

Et dum Staphileus dicit, quod pensio non esset reducenda, quando quis cessit, vel renuntiavit, deceptus propter assertionem eius, qui illud beneficium habere desiderabat, qui ei dicebat illius fructus esse in magna quantitate, nec curabat de enormi pensione, Dicendum arbitror, quod quando quis ut beneficium consequatur

consequatur, promissit maiorem pensionem; quam fructus ipsius
beneficii ferre possent, simonia committatur, huiusmodi enim
pactum cum sit illicitum non tenet. c. cum clerici de pact. iun-
cta gl. ult. & c. prohibemus, de cens. c. auaricia, de prab. Quinim-
mo si tale pactum esset iuratum, iuramentum non teneret. c. gra-
uis, de cens. circa quod videri possunt ea, quę scripsi in trac. meo
de pens. q. 41. Nec pensionarius, qui beneficium resignauit consi-
to sibi, q. pensi o esset excessiua, & indebita illam peterē debēbit
6 † quia simonia afficit tam dantem, quam recipientem. c. reperit
tur, & c. erga simoniacos, l. q. 1.

Veruntamen si Papa de excessu huiusmodi notitiam habuif-
7 set, † & nihilominus pensionem ipsam reseruasset, cum eius au-
8 thoritas purget vitium simoniae, † supremam etenim auctorita-
tem habet in istis beneficialibus, Clemen. i. in fine. vt lit. pendē.
cap. 2. de prabend. in vi. hoc casu procedere possent dicta per ip-
9 sum Staphileum. † Papę namq; in beneficialibus omnia dicun-
10 tur esse ad nutum amouibilia, † & præsuntur semper iusta
causa motus, esto, quod de illa non appareat, vt voluit Cyn. in l.
fin. C. si contrarius vel util. publ. & in l. rescripta. C. de prab. In-
perat. offeren. de quo latissime scribit Felyn. in c. quę in eccle-
siarum, colum. xx. in versicu. quinta conclusio, de constitut. Prę-
dicta sane intellige, quando papa motu proprio disponit, vt di-
xit Felyn. loco pręallegato, in versicu. limita quinto. Quando au-
tem peteretur pensionem reduci ad conuenientem summam ex
eo, quod post illius reseruacionem fructus beneficii, super quibus
erat imposita, fuissent diminuti, id fieri etiam posset, non obsta-
re clausula prędicta, q. ad minorem summam reduci non posset,
vt scribit idem Staphil. in pręalleg. tract. fol. 134. versicu. & ideo
iusta causa.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 Verba quęcumque & qualiacumque beneficia ecclesiastica pensionē au-
comprehendant.
- 2 Dissio super proprietatem denotat.
- 3 Verba generalia restringuntur de habilitate.

- 4 Pensio non venit sub generalitate verborum, nisi de ea fiat specialis mentio.
- 5 Requiritur specialis de se mentionem non venit sub generalitate verborum.
- 6 Pensio requirit de se specialem mentionem.
- 7 Verba precedentia ex sequentibus declarantur.

R E S P O N S V M . X X X I X .

B E R N A R D I N O B O R G M A R T I O

Candranensi Legum Doctori.

V O D scire cupias, An regula cancellariæ de trienniali possessore, non molestando defendat existētem in quasi possessione pacifica non soluendi pensionem per triennium, quando contra ipsum agitur ad priuationem beneficii, ob non solutionē pensionis, & ad regressum. Hanc quæstionē examinat Gomeſ. in prædicta regul. q. 5. o. in qua facit trimembrem distinctionē. Primo, quando aliquis non consensit personaliter pensioni impositæ super fructibus beneficii, sed eius antecessor illi consenserat, & ille stetit per triennium in illius possessione pacificæ, & quietæ, quo tempore pensionem non soluit, nec minus literæ sibi intimatæ fuere. Secundo, quando post triennium disputatur, utrum beneficium sit obnoxium solutioni pensionis, vel non. Tettio, quando rector beneficii personaliter consensit reservationi pensionis, & regressui ob non solutionē pensionis.

1. ¶ Circa primum dicit, q. videtur dicendum triennalem possessorem molestari non posse, per illa verba posita in dicta regula, quæcunq; ecclesiastica beneficia, qualiacunq; sint, Dicens q. illa verba qualiacunq; comprehendunt, etiam pensionē allegando Io. And. in CR. quoniam. S. ceterum, de vit. & honest. cler. & Pau. Ro. in tract. pen. q. i. adducit etiam alia, quæ nō curo referre. Postmodum dicit contrarium esse tenendum, quia verba ipsius regulæ titulum beneficii concernunt. ¶ Nam dictio super apposita in dicta regula, proprietatem denotat. l. codicillis, ubi Barto. ff. de legatis tertio. quæ diuersa est a pensione, ¶ subdens quod licet verbum qualiacunq; beneficia pensiones comprehendere posset, illud procedit, quando subiecta materia id patitur, sed illa repugnante

- repugnante verba restringuntur de habilitate, allegat glo. in §. sed hæc solemnia, Institut. de verborum obligatio. † Ego autem dico, quòd ista verba quæcunque, vel qualiacunque beneficia ecclesiastica, nunquam pensionem comprehendunt, nisi de ea fiat specialis mentio, vt scripsi in tracta. meo pensionum. quæstio. 19. numero 4. 5. 6. & 7. & in eodem tractatu, quæstio. 28. numero 16. † & est ratio, quia ubicunque aliquid requirit, de se specialem mentionem; illud nunquam venit, sub quacunque generalitate verborum, etiam prægnante præsertim in beneficialibus, text. est ad hoc notabilis, in cap. cum in illis, in princip. de præbendis. 6 in vi. † Pensio autem requirit de se specialem mentionem aliter non venit, vt est text. in capitulo quamuis, de præbendis, in sexto.

In secundo vero, & tertio casibus, idem dicit esse, cuius scripta videre poteris. Vnum tamen non omitam, quòd in terminis regulæ prædictæ, videtur ista quæstio esse de idubitabili, quia nullum penitus verbum in ea reperitur, quod possit ad pensionem adaptari, illa enim verba posita in text. ipsius regulæ quæcunque beneficia ecclesiastica, qualiacunque sint declaratur per subsequentia verba, quæ immediate sequuntur, videlicet, absque simoniaco ingressu ex apostolica, vel ordinaria collatione, &c. & ibi impetrationes de beneficiis ipsis. &c.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 ~~Pensio~~ Pensio non est proprie beneficium.
- 2 Correlatiuum corrui ubi non est subiectum.
- 3 Reprobatur opinio Gomesii, quòd pensio non uacet per contractum matrimonij.
- 4 Reprobatur opinio Gomesii, quòd pensio non uacet per consecrationem Episcopi.
- 5 Papa disponere potest ne per contractum matrimonij pensio uacet.
- 6 Milites sancti Petri, etiam uxorati possunt pensiones retinere.
- 7 Pensio alicui reservata pro officio impendendo, non uacet per contractum matrimonij.
- 8 Pensio quæ uacet in episcopo per munus consecrationis.

Respon-

RESPONSVM XL.

IOANNI MARIAE P.

sauro Episcopo Paphensi

- Q**UOD sci'e cupias, Quid sentiam de opinione Gomefii, in regu. de annal. posses. q. 21. dicentis, qd si duo litigent super, beneficio a tertio nullum ius habente, per annum detēto, & vnus ex dictis duobus litigantibus, cui ius in dicto beneficio spectabat, alteri iura sua cesserit, obtinendo sibi super dicti beneficii fructibus reſeruari annuam pensionem, an huiusmodi reſeruatiōi obſtet dicta regula de annali? Circa quod Gomef. concludit qd nōti, quia illa regula loquitur de beneficiis impetratis, † pensio autem proprie non est ecclesiasticum beneficium. c. quamuis, de prāben. in vi, vbi nanq; beneficium non impetratur, cessat regula, allegat Bal. in tit. de pac. Constant, † Dicentem, quod vbi non est subiectum corrūit correlatiuum, subdens ipse Gomef. qd ex eo quod pensio non est beneficium ecclesiasticum, non vacat per contractum matrimonii, allegat Card. in Clemen. in vi. q. de supplē. neglig. prālat. Nec per consecrationem Episcopi, vt idem Card. dicit, & plura alia adducit, quā trā-
 3 scribere non curo. Breuiter quid sentiam accipe. † Conclusio Gomefii mihi placet, sed prædicta eius duo fundamenta, videlicet, quod pensio non vacet per contractum matrimonii. † Item per consecrationem Episcopi, non approbo in terminis huius quæſtionis, videlicet, quando pensio fuit alicui reſeruata super fructibus beneficii, ob cessionem iurium, quæ pensionariū habebat in ipso beneficio, Nam contrarium teneo: Talis enim pensio
 4 extinguitur per contractum matrimonii, vt sentit Caccialup. in tract. suo pensio. q. vlt. in versu. Et pro declaratione materiæ, & de hoc scripsi in tract. meo de pensio. q. 54. per totam, & præſertim nu. 4. & dum curialis essem, & haberem annuam pensionem ducatorum xxx. auri de camera, super fructibus patrochialis ecclesie
 5 Villę Triuignani Taruſine diocesis, per contractum matrimonii illam amiſi. † Potest tamen Papa indulgere alicui, qd etiam cōtracto matrimonio pensiones retinere possit, vt scripsi in præal
 6 lega. tracta. de pensio. in prædicta q. 54. in fi. † Quinimmo in crea-
 -tionē

tione militum S. Petri, Leo x. eisdem militibus indulgit, q̄ etiam vxorati retinere possent, pensiones annuas eisdem reseruatas super fructibus beneficiorum, vsq; ad summam ducatorum centū vigintiquinq; , vt est legere in bulla creationis dictorum militū,

- 7 † Verum tamen est, quod si alicui sit reseruata annua pensio super fructibus beneficii, pro aliquo officio temporali exercendo, vt puta, pro sonando campanas, claudendo hostia ecclesie, pulsando organum, vel Doctōri pro patrociniō pręstando in causis ecclesie, vel monasterii, ista pensio non extingueretur per cōtractum matrimonii, & hoc modo procedit dictum Card. in d. Clem. i. §. i. in versicu. sed quęro, de supplen. neglig. pręlat. & dictum Imol.
- 8 ibidem in 3. col. versicu. quid si pensionarius. † Nec similiter est verum, q̄ in terminis prędictę quęstionis non extinguatur pensio in episcopo, per munus consecrationis, vt scripsi similiter in d. tract. de pens. quęst. 56. Et bene norunt practici curiales, quod quando quis promouetur ad episcopatum, vt possit retinere beneficicia, & pensiones quę, & quas habebat, antequam promoueretur ad episcopatum, semper requiritur specialis dispensatio, vt bene nosti; etiam tu pręsul. optime. Vale igitur, & amantem redama.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S Y M M A R I V M.

- 1 **H**eres pensionarij succedit in pensionibus decursis non solutis mortuo pensionario.
- 2 Pensio est onus reale, & possessorem obligat sicuti collecta census, & Decima.
- 3 Successor in beneficio tenetur ad solutionem Decimę Papalis, non autem is qui fructus habuit, & postea ad aliam ecclesiam translatus est. †
- 4 Possessor beneficii tenetur soluere iura episcopalia etiam pro tempore preterito, quo auctor suus fructus percepit, Idem in Decimis prędialibus.
- 5 Mora non nocet successor in beneficio, sed heredi, qui non exegit pensiones decursas.
- 6 Negligentia creditoris non exigendi a Debitore dum idem erat soluendo sibi nocet, & non fideiussoribus.

Hierony. Gigas.

S Negligen-

R E S P O N S V M

- 7 Negligentibus à iure non succurritur.
- 8 Cuius sient commoda, eundem sequuntur incommoda.
- 9 Equitas spectanda est.
- 10 Possessor intelligitur, qui fructus percipit.
- 11 Fructus percipere, est signum uere possessionis.
- 12 Verba in pleniori significato intelligende sunt.
- 13 Successor proprie, in beneficio, dicitur qui titulum, & fructus habet.
- 14 Verba secundum subiectam materiam intelligi debent.
- 15 Mortuo usufructuario extinguitur usufructus.
- 16 In diuersis de uno ad aliud non arguitur.
- 17 Pensio & Decima in pluribus differunt.
- 18 Argumentum de censu ad decimam non ualet.

R E S P O N S V M X L I I.

V I C T O R I D E F R A N C I S C I S

Episcopo Amagustano.

E duobus a me certior fieri requiris. Primo an in pensionibus decursis non solutis à Rectore beneficii ecclesiastici, super cuius fructibus, Pensio ipsa assignata erat, mortuo pensionario illis nōdum exactis, succedant hēreses pensionarii? Secundo, posito quod dicti hēreses in illis succedant,

An tu tenearis ad illas soluendum hēredibus. q. D. Octauiani de Marconibus clerici Veneti, cui dicta pensio reservata erat, ex quo in dicto beneficio successisti ex resignatione. q. Ioannis Breuit clerici Veneti debitoris dictę pensionis decursę non solutę? Ut autem requisitioni tuę satisfaciam, Accipe quę mea in pręmissis sit sententia.

- 1 † Quo ad primum resolute loquendo, dico nulli dubium, q. hēres pensionarii succedit in pensionibus decursis non solutis, mortuo ipso pensionario, faciunt quę consulendo voluit Alexā. consi. 40. incipiente perspectis his, in fine, in 3. volū. vbi concludit, q. pensiones decursę perceptoris fructibus in uita usufructuarii spectant ad illius hēreses. Ad idem Alex. in consi. 157. Reuerendissime Domine, in 2. volū. & Sozin. consi. 160. in causa Baptista, col. i. versū, item si eīsemus, in i. vol. & super plura, quę referre non

non censui, ita tenui in tract. meo de pensi. q. 51. vbi istam questionem ad partes arguendo examinaui.

- 2   † Circa secundum, videtur prima facie dicendum, q. tenearis ad huiusmodi decursam pensionem soluendam, quia pensio est onus reale, & possessorem obligat, sicuti collecta, census, & decima. c. si quis, laicus 16, q. 1. & voluit Franch. in cap. si in fine, de offit. ordin. in vi.

Secundo facit, quia in literis pensionis dicitur, q. pensio solvatur etiam per successores in beneficio, super cuius fructibus est assignata.

- 3   † Tercio facit, quod voluit Ioan. Andr. in c. non est, in mora, de reg. iur. in vi. & sequitur Feder. de Sen. consil. 209. capitulum vacante sede, Vbi dixit, quod ad solutionem decimarum papalis tenetur successor in beneficio, non is qui illius fructus habuit, & postea translatus est ad aliam ecclesiam.

- 4   † Quarto facit, quod voluit Zenzel. in Clemen. i. de cens. vbi etiam Card. q. 11. determinat, q. possessor beneficii teneatur solvere iura episcopalia, etiam pro tempore preterito, quo auctor suus fructus percepit, & idem in decimis prebendialibus concludit Feder. de Sen. in d. consil. 209.

Istis tamen non obstantibus, contrarium teneo, & moueor primo, quia ex quo Octavianus predictus, qui erat creditor decursarum pensionum mortuus est iam annis viginti, & Ioannes Breuius illi superuixit per annos decem & nouem, in circa, qui erat debitor decursarum pensionum dicti Octauiani, imputandum est ipsis heredibus, quorum actio erat contra ipsum Breuium,

- 5   quare ab eo illas non exegerunt, † & sic eorum mora eis, non tibi successoribus in dicto beneficio nocere debet, c. mora sua, de reg. iur. in vi. l. in conditione. §. vnicuique, ff. de reg. iur.

- 6   † Secundo facit, quia negligentia multum operatur contra negligentem, videmus enim, quod negligentia creditoris in non exigendo debitorem, dum erat soluendo nocet sibi, non autem fideiussoribus datis, in id, quod ab ipso seruari non poterit, casus est not. in l. si fideiussor, ff. de fideiuss. † Item negligentibus a iure non succurritur. l. non enim, ff. ex quib. caus. maior. Quinimo

- 7   damnum alicui datum alterius negligentia, negligens satisfacere tenetur. c. si de iniur. & dan. dat. Accedat q. negligentia mariti, in non exigendo dotem a debitore, qui postea factus est

nō soluendo sibi imputatur, text. est in l. extraneus, ff. de iur. dot. Item creditores si negligentes fuerunt in exigendo ab hærede, qui postmodum, aut se abstinuit ab hæreditate, vel factus est non soluendo, negligentiz suæ damnum pati debent, facit tex. notab. in l. pupillus, ff. de his quæ in fraud. credit.

Tertio facit, quia licet tu affectus fueris dictam ecclesiam, ex resignatione dicti Breuii, attamen fructus eiusdem reservati erant ipsi Breuio, eius vita durante, & sic nunquā fuisti debitor pensionis prædictæ, quæ ex fructibus dictæ ecclesiæ erat soluenda, vt late scripsi in 2. Respon. Commodum enim percipiendorum fructuum erat Breuii, donec vixit, † & eum sequuntur incommoda, cuius sunt commoda, l. secundum naturam, ff. de regu. iur. cap. qui sentit, de regul. iur. in vi. † Et huic opinioni fauet æquitas, quæ spectanda est, l. in omnibus, ff. de regul. iuris, l. placuit. C. de iudic. l. quod si ephesi §. in summa, ff. de eo quod ãer. loco. Facit quia quando fructus dictæ ecclesiæ per obitum Breuii, cui erant reservati deuenerunt ad te, ipsa pensio iam erat extincta, morte dicti Octauiani, & sic sine aliquo onere transierunt in personam tuam.

Vltimo facit, quod dicit Cassador. Decisione tertia, in titulo de locat. numero 2. & numero 3. vbi asserit nondum esse decisum iuditio Rotæ, An successor in beneficio, teneatur ad solutionem decursæ pensionis tempore prædecessoris, & idem Cassad. Decisi. 4. eo. tit.

Nec obstant adducta supra in contrarium, & primo, quod pensio sit onus reale, & obliget possessorem, vt per Franch. in dicto cap. fin. in fine, de offit. ordin. in vi. Quia in casu isto fructus super quibus ipsa pensio erat assignata, erant reservati Breuio, & sic nudus titulus erat apud te, qui verè effectualis possessor non eras, † nam possessor intelligitur is, qui fructus percipit, argumento text. in capitu. si tibi concessio, de præbendis in vi. † Fructus enim percipere est signum veræ possessionis, l. Titia, ff. de solut. capitu. inter dilectos. §. præterea, de fid. instrument. & ad hoc plura congerit Gomez. quæstio. 47. in regula de annal. possess. & ego scripsi in Epithoma de intruso, in vers. regula can. cellariz, de subrogandis.

Secundo non obstat, quod in literis reservationis pensionis dicatur successorem in beneficio teneri ad solutionem pensio-

- nis, quia illa verba intelliguntur de effectuali successore, qui fructus percipit, non de eo, qui nudum titulū habet, † verba enim in pleniori significatu sunt intelligenda. l. i. §. si quis in perpetuū ff. si ager vectig. vel emphy. pet. c. pen. de sentent. excommunicata.
- 13 & §. sed ius quæsitum, Instit. de iur. natur. † Is vero proprie successor in beneficio dicitur, qui titulum, & fructus habet in casu nostro, super quibus fructibus est imposita pensio, & ideo illud verbum successor rebus, intelligitur de percipientibus fructus,
- 14 † si quidem verba secundum subiectam materiam intelligi debent. l. si vno. ff. locat. l. si stipulatus. ff. de vsur.

Ad tertium, dum dicitur, quod ad solutionem decimæ Papalis tenetur successor in beneficio, non is, qui fructus habuit, & postea translatus est ad aliam ecclesiam, secundum Ioan. And. in d. c. non est in mora, quia dico, quod illo casu onus decimæ solue dæ transit in effectualem successorem, quia ille fructus percipit, & beneficium transiuit ad eum cum illo onere, sed in casu nostro beneficium transiuit ad te nudo titulo, cum fructus essent Breuio reseruati, & sicuti tu Victor, Breuio viuente, non poteras cogi ad aliquam solutionē decursarum pensionum, ita nec eo mortuo, quia in persona Breuii illud erat debitum pecuniarium, ut voluit Hieronymus Paulus in suo libello intitulo Prouintia se omnium Prouinciarum, fol. 48. vers. quid pensiones, & dixi in d. tract. pens. q. 99. nu. 8. quod non transiuit in te per obitum Breuii, ad quem cessante reseruacione fructuum, mortuo Breuio beneficium transiuit, sine aliquo onere soluendi dictam pensionem, quæ iam multis annis antea per obitum Octauiani pensionarii erat extincta, † sicuti mortuo usufructuario, cui pensionarius comparatur, extinguitur usufructus. §. finitur, Instit. de usufruct. c. si de pecul. cler. c. si de pign. c. consultationibus, de dona. & scripsi in tract. pens. q. 12.

Nec obstat si quis dixerit, quod ego in tract. meo pens. tenui non uum possessorem beneficii astringi posse ad solutionem pensionis decursæ non solutæ per eius antecessorem, quia quæ scripsi in d. tract. q. 43. procedunt quando beneficium grauatum erat onere pensionis soluendæ, quæ etiam ad successores in beneficio transibat, & sic durabat pensio. In casu autem isto, pensio iam extincta erat annis xx. ut supra dixi, & quæstio nostra diuersa est, † Ideo ex illa ad istam non est bona illatio. l. Papinianus exuli. ff. de min.

Ad id quod quarto loco dicebatur, quod possessor beneficii teneatur soluere iura episcopalia, etiam pro tempore præterito, quo auctor suus fructus percepit, & quod idem sit in decimis prædialibus, ut scribit Zenzelin Clement prima, de censib. & Federic. de Senis consilio 209. ex supradictis colligitur responsio. Præterea cum ista sint diuersa, de vno ad aliud non est arguendum. † Patet diuersitas, nam decima prædialis est de iure diuino. cap. primo; cap. parrochianos, extra de decim. & xv. quæst. i. cap. reuertimini, Pensio autem est de iure positiuo. Item decima est debitum introductum iure diuino. dicto cap. parrochianos, Pensio autem est seruitus quædam beneficio, ut dixi in tract. pensio. quæst. 7. in princip. Pensio est quid mere temporale, Felyn. in cap. ad audientiam, de rescript. & dixi in dicta quæst. 7. nume. 2. Decima autem est quid spirituale, possent multæ aliæ differentie assignari inter pensionem, & decimam, quas omitto. † De censu autem ad pensionem similiter non sumitur argumentum, ut scribit Card. in cap. constitutus, de relig. dom. in 1. opposit. Constat autem censum esse de iuribus episcopalibus, ut in titulo de censib.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 Notorium releuat ab onere probandi.
- 2 Quod est in frequenti usu & notorium pro expresso habetur.
- 3 Excommunicatio etiam si sine scriptis feratur non propterea est nulla.
- 4 Excommunicatio ualet etiam si lata sit sine causæ cognitione, & forma non seruata.
- 5 Quæ sunt facti non presumuntur nisi probentur.
- 6 Quelibet causa etiam iniusta excusat à dolo & a pena.
- 7 Decretum irritans inficit actum ipso iure.
- 8 Pensio salua conscientia, nec exigi nec solui potest literis non expeditis.
- 9 Gratia probatur per expeditionem literarum.
- 10 Excommunicari quis non potest nisi notitiam habeat per intimationem personalem.
- 11 Gratia ex sola supplicatione dicitur informis.
- 12 Regula de non iudicando iuxta formam supplicationis est fauorabilis.

Tempora

- 13 Tempora non currunt in daumum ignorantis.
 14 Agens super solutione pensionis literis non intimatis audiatur.

RESPONSVM XLII.

CESARI PODOCATTARO

Archiepiscopo Nicosis.

ON ab re a me scire cupis, quæ mea sit sententia, Circa intimationem literarum reservationis annuæ pensionis. Vtrum videlicet necessaria sit antequam procedi possit, contra debitorem pensionis ad censuras, & pœnas, de quibus in literis prædictis, præsertim ad priuationem beneficii, ob nõ solutionem pensionis?

In ista qõne distinguendũ videtur, quaut sumus in eo, qui pẽsio ni personaliter cõsensit, aut sumus in eo qui cõsensit p Procuratorem. Primo casu videtur dicendũ, q nulla requiratur literarũ intimatione, vt tenuit Cassa. Rotæ audi. dec. 12. in ti. de rescrip. & idẽ in deci. suis, super Cancellariæ regulis, deci. 2. in rubr. de pẽsis incip. quæsiuit, vbi dixit, q is qui cõsensit personaliter certus est quod est obligatus tali tempore, merito aliter certificari non debet. eum qui certus, de reg. iur. in vi. Subdens quod pro ista parte fuit opinio maioris partis Dominorum de Rota, & ita etiam iudicatum, inspecto consensu personali & certitudine, qui personalis consensus huiusmodi receperat interpretationem. l. minime. ff. de legib. Dicens, quod notorium est in curia, quod illa clausula in supplicatione apposta, sub pœnis, & terminis in literis exprimendis, non facta expressione pœnæ in literis ponuntur, quas ignorare non licet, nec est opus aliter auribus consentientis inculcare. c. i. de postul. prælat. allegat tex. in c. bonæ, el. 1. de elec. c. 3. de elect. l. ea quidem. C. de accusat.

- 1 Adducit etiam, q notorium releuat ab onere probandi, gl. in Clem. appellanti, de appellat. Abb. in c. vt debitur, eo. titu. Ad idẽ adducit quod dicitur de extrauagante, quãdo est notoria, nam tunc non est necessaria illius productio, Fely. in c. i. de re iudic. insuper adducit, quia sat est partem citari ad videndum declarari se incurrisse in pœnis, de quibus in literis, allegat tradita

per

per Fely. post alios in c. Rodulfus, de rescri. † Subdens, qd id quod est in frequenti usu, & notorium pro expresso habetur. l. quod si nolit. §. qui assidua, ff. de edil. edict. l. fi. C. de fideius. Item dicit, qd dies & lex viua interpellant. l. magnam. C. de contrah. & commit. stip. Item qd in pena appositae factio negatiua sufficit pro monitione tepus, etiam a lege statutum, vt in casu isto a Papa, & ex consensu partium, allegat Abb. in c. extirpanda. §. qui vero, de preben. in repet. in 5. & 6. col. & in lect. col. ult.

Item adducit, qd Papa in supplicatione penas imponit, & fulminat de partium consensu, nec sine scriptis facit, cum sola supplicatio probet, & gratiam perficiat, allegat glo. in procem. vi. & ibi docto. Abb. & Card. in c. in nostra, de rescri. † Adducit quodd excommunicatio, quae sine scriptis fertur, non est nulla, vt voluit glo. Dominic. & Franch. in c. i. de senten. excommunic. in vi. Dicens, qd consuetudine induci potest, qd excommunicatio sine scriptis feratur, allegat Aegid. deci. 443. & deci. 339. † Adducit etiam quod valet excommunicatio lata sine causae cognitione, & forma non seruata, allegat Abb. in c. questione, in princ. & in ca. qua fronte, col. 4. & in c. reprehensibilis, in pen. col. post glo. & in c. ad audientiam, in fi. de appellat. Subdens qd si secus diceremus nulla esset differentia inter eum qui personaliter consensit, & illum qui per procuratorem.

Opinionem Cassad. tenuit etiam Gomez. Rotae auditor, in regula cancellariae, de non iudicand. iuxta form. supplicat. in compend. vtr. signat. fol. ult. Dicens esse de stilo curiae, & Rotae, quod quando quis consentit personaliter reservationi pensionis sub solitis censuris, & poenis, qd illas incurrit non soluendo in tempore, etiam sine alia literarum intimatione: Quando vero quis per procuratorem consensit, eo casu requiritur literarum intimatio, dicens ita iudicasse Cassad.

Contrariam vero partem veriore de iure esse arbitror. qd immo utroq; casu requiratur intimatio literarum ad hoc, vt quis censeatur incursum in censuris, & poenis in literis contentis ob non solutionem pensionis, nec aliter contra eum procedi posse, siue per se, siue per procuratorem consenserit reservationi pensionis, & hanc opinionem comprobo, ex infra scriptis.

Primo, quia ex sola supplicatione signata, licet sit facta gratia, & pensio in esse deducta, attamen ante expeditionem literarum

- rum is, cui pensio est reservata agere non potest contra debitorem pensionis, obstante regula cancellariæ, qua cauetur, ne iuxta formam supplicationis, sed literarum expeditarum iudicetur, ergo ad hoc ut quis in mora constituatur, necessaria est literarum expeditio, & illarum intimatio, ut ad noticiam debitoris deveniat illas esse expeditas. † Talis enim expeditio cum sit facti, non presumitur, nisi probetur. l. in bello. §. facta, ff. de capt. & postlim. reuers. c. cum in iure, de offi. delega. Hinc est, quod aditio hæreditatis, quæ est quid facti, l. proinde, in prin. ff. de acquir. hæredit. non presumitur nisi probetur, Dec. consi. 442. num. 15. in 3. vol. Calcan. consi. 115. in causa Domini Detesalvi, nu. 25. facit tex. in c. i. de constitut. in vi.
- Secundo facit, quia is qui personaliter pensionis reservationi consensit, tutus est, quod literis non expeditis contra ipsum agi non potest, pro ipsa pensione, auctoritate regulæ supradictæ, quæ auctoritatem adimit, quibuscunq; iudicibus iudicandi literis non expeditis, † quælibet namq; causa etiam iniusta excusata dolo, & pœna, ut no. glo. in l. Plagii, la 2. C. ad leg. Iul. de plag. & l. i. in fi. ff. de abig. & probatur in l. igitur, ff. de liber. caus. Bal. in l. i. in fin. C. ubi caus. stat. ubi caus. stat.
- Tercio facit, † quia prædicta regula cancellariæ habet decretum irritans, quod inficit actum ipso iure, ut scribit Fely. in c. Rodolphus, de rescript. & Anto. Imo. & Abb. in c. ceterum, eo. tit. & per Domi. & alios in c. si hi contra quos, ut lit. pend. in vi.
- Quarto facit, quia quando agitur de incurrendis pœnis, & censuris, ac beneficii priuatione vigore literarum pensionis expeditarum non obstante notitia vaga necessaria est literarum intimatio, quia eo casu certa, & indubitata notitia, & citatio personalis requiritur, per not per Fel. in c. quoniam. §. porro, col. antep. ut lit. non contest. & in c. cum contingat, col. pen. de rescript. Gomef. in compend. vtr. signat. nu. 80. & nu. 82. ubi attestatur ita Rotam iudicasse.
- † Quinto adduco, quod pensio salva cōscientia, nec exigi, nec solui potest, literis non expeditis, ut tenuit Hiero. Pau. Doctor Hispanus curiæ Romanæ magnus practicus in suo libello, qui intulatur, pract. cancel. fol. 45. versi. bona quæ auferuntur, Papa. n. ad effectum perfectionis gratiæ, vult tacite, quod literæ expendantur per signaturam, namq; censetur gratiam facere, iuxta stilum per

cancellariam limitandum, dicens, q̄ illa est tacita voluntas papę, vt voluit Bellemer. deci. 698. Oldr. confi. 226. Bald. in titu. per quos si. inuestit. & Milus in suo repert. in verbo, gratia, & ego de hoc late scripsi in tract. pensi. q. 34. vbi contrarium tenui in foro consuetudinis, sed hoc fundamentum procedit in foro iudiciali, in quo versatur præsens questio.

9 Sexto facit, † quia ad effectum probandi gratiam esse factam requiritur expeditio literarum, Rot. in nou. deci. 332. licet Romana, Hinc est, q̄ gratia per solam supplicationē signata, exequi non potest, vt per Rot. deci. 458. circa secundum, in nou.

10 Septimo facit, † quia quis excommunicari non potest, nisi notitiam habeat per personalem intimationem, secundum Innoc. in c. si. de eo, qui mitt. in possess. causa rei seruand. & Rom. cōf. 432. facit glo. in c. qui ad agendum, de procurat. in vi.

11 Octauo dicitur, q̄ si procederet opinio Cassad. & Gomef. supra relatis, in eo qui pensioni personaliter consensit, non esset opus expedire literas, quod utiq; nimis absurdum esset dicere,

11 † cum gratia facta ex sola supplicatione signata, dicatur informis ante literarum expeditionem, vt per Rotam deci. 19. de cōces. præben. in nou. & gratia Papę literarum expeditionem requirit, vt de ea constare possit, Fely. in c. eam te, col. 3. de rescrip. faciunt quæ scribit Gomef. in regu. prædicta de non iudicand. q. 1.

12 † facit etiam, quia dicta regu. de non iudicand. & c. est fauorabilis, vt voluit Gomef. ibi. q. 1. & q. 11. in prin.

Et præsertim requiritur intimatio literarum, quando pensio 13 est translata de vna persona ad aliam, † Tempora enim non currunt in damnum, & præiudicium ignorantis. l. fina. C. de decret. ab ord. facien. l. quandiu. C. qui admitt. l. si ideo. C. de his, quib. vt indign. c. causam, de elect. Translatio etiam non intimata nō præsumitur venisse ad notitiam debentis pensionem soluere. l. verius, ff. de probat. Et siue simus in termino præfixo a testatore vt in l. 2. §. si quis heredi, ff. de stat. liber. l. si in diem, ff. de condit. & demonstr. siue simus in termino a lege præfixo, vt l. scire oportet. ff. de excusa. tut. & ibi Bal. & facit tex. in c. super eo, de appel. & in c. concertatione, eo. tit. in vi. ad idem text. in l. si autē dubius. C. de iur. delib. Siue simus in termino statuto a iudice, siue arbitro ad soluendum, vt in præalleg. l. in diem, & habetur per Bar. confi. 230. quæritur si arbitri, semper requiritur intimatio,

14. vt etiam tenet Parisi. consi. 45. nu. 27. & nu. 28. in 4. vol. † Vnum tamen non omitto, quod est nota, qd si quis ageret contra debitorem pensionis, vt solueret, non autem super incursu censurarū in literis contentarum tali casu audiretur etiam literis non intimatis, vt scribit Cassad. deci. 12. in tit. de rescrip. etiam si is sit successor in beneficio pensionis onere grauato.

Ad allegata in contrarium ex premisis patet responsio, & sic vt supra sentio, saluo semper meliori iudicio.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S Y M M A R I V M.

- 1 Spoliatus perceptione annua pensionis agit de spolio contra Rectorem ecclesie super cuius fructibus imposita est pensio.
- 2 Et translata pensione huiusmodi in alium pendente lite, in quem translata est an idem iudicium prosequi possit contra Rectorem.
- 3 Subrogatum est eiusdem iuris, & conditionis cuius est is in cuius locum subrogatur.
- 4 Successor tam vniuersalis, quam singularis vtitur accessione sui predecessoris.
- 5 Successor in beneficio est successor sui predecessoris.
- 6 Remedium regulæ de Triennali personale est.
- 7 Alio competens spoliato Personalis est.
- 8 In Beneficialibus non datur successio respectu tituli.

R E S P O N S V M X L I I I.

BALDO ZVCCHELLE IURIS-

consulto Pisaurensi Nepoti dilectissimo.

E tuo frustris desiderio, libenti animo calamus sumpsi, cupiens tibi rem gratam facere, super eo quod a me scire cupis, circa infra scriptam questionem. † Spoliatus perceptione annuæ pensionis, quæ sibi debebatur super fructibus, & redditibus, ac prouentibus, cuiusdam parrochialis ecclesie iudicium cepit contra Rectorem ecclesie prædictæ, super

- spolio, quod utiq; facere potuit, iuxta tradita per Doctores, in e. quærelam, de elect. de quo late scripsi in tract. meo pens. q. 47.
- 2 † Et lite huiusmodi pēdente, vigore facultatis sibi concessæ a summo pontifice transtulit pensinē prædictā in Sempronium. Scire igitur desideras, an Sempronius in quem translata est ista pensio possit iudicium spoli inchoatum contra Rectorem dictę ecclesię spoliatorem prosequi? Et videtur prima facie dicendum, quod sic, quia Sempronius videtur subrogatus, loco illius;
- 3 cuius primo erat dicta pensio, † Subrogatus autem est eiusdem iuris, & conditionis, cuius est is in cuius locū subrogatur, ut per Bal. in l. Parabolani. C. de episc. & cle. c. ecclesia, ut lit. pend. l. si eū. §. qui iniuriarum. ff. si quis caut.
- 4 Secundo facit, † Quia in vscapionibus, & præscriptionibus successor tam vniuersalis quā singularis uti potest accessione sui prædecessoris. l. id tempus, ff. de vscap. l. dolia. ff. de contrah. empt. l. Pomponius. §. cum quis. ff. de acquir. posses. & defensio- nes competentes actori profunt singulari successor. l. i. C. de vscap. transforman. c. is qui in ius alterius, de reg. iur. in vi. Quod
- 5 maxime procedere videtur in beneficialibus, † si quidem successor in beneficio est successor sui prædecessoris, cap. si sacerdotes. 16. quæstio. 3. Innocen. in capitu. eam te, de rescript. & in cap. 2. de ordin. cognit.
- Istis tamen non obstantibus, Contrarium de iure verius esse censeo, ex infrascriptis rationibus, & fundamentis. Primo, quia subrogatus viuenti virtute cessionis simpliciter, nō censetur subrogatus, quo ad spoliū, nisi expresse dictum sit in subrogatione, quia cedi potest tale ius, ut per Mat. Soz. in l. rem quæ nobis, ff. de acquir. posses. facit tex. in l. quod si in diem. §. Iulianus, ff. de petit. hæred. & scribit Gomes. in reg. de triennal. q. 11. sub nū. 14. vers. secundus casus.
- Secundo facit, quia succedens in beneficio ei, qui erat triennalis possessor, uti non potest remedio dictę regulę, de triennali possessore, quod suo præcessori competeat, † quoniam beneficium regulę prædictę, utique personale est, ut per Gomes. questione tertia decima, in principio, in comment. regulę prædictę de triennali.
- 7 Tertio facit, † quia actio competens spoliato est personalis, & iste in cuius persona translata est ista pensio, non læsus, neque spoliatus

spoliatus fuit, & subrogatus (in beneficialibus) in iuribus spoliati nunquam censetur subrogatus in iuribus spoli, quæ spoliato competeant, nisi expressum esset in signatura, vt docet præallegatus Gómes in regula prædicta, præallegata quæstione vnde decima, nume. 13.

Nec obstant adducta in contrarium. Et primo, quod dictum est de subrogato, quia remedium spoli est remedium persona le, ideo competere non potest Sempronio nouo pensionario, nam ipse dici non potest subrogatus, quia pensio, quæ compete bat spoliato, per translationem fuit extincta, & noua pensio fuit creata in persona Sempronii, vt norunt practici curiales, & patet ex forma translationis pensionis, quam posui in tractatu pensionum, in fine.

Secundo non obstat, quòd in vlucapionibus, & præscriptionibus successor, tam vniuersalis, quam singularis vt possit accessione sui prædecessoris, iuribus supra allegatis, quia Sempronius non est successor in iuribus primi pensionarii, quæ extincta fuerit per translationem ipsam penitus, & in totum. † Quinimo etiam in beneficialibus non datur successio respectu tituli, vt in capitulo primo, de præscript. & capitu. Moyses. 8. quæstio. prima. Extinguitur enim titulus morte, vel renuntiatione, & non transmittitur aliquid de iure mortui, ad successorem in beneficio, nam quod habet successor in ecclesia sibi collata, est ex noua collatione, vt habetur per Ioannem Monach. in capitulo secundo, vt lite penden. in vi, & per Ioannem Andr. in capit. ex parte, de arbitr.

Ex istis habes iam nepos carissime, quæ mea sit sententia, circa a te mihi propositam quæstionem. Vale.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S Y M M A R I V M.

- 1 Memoria hominis labilis est.
- 2 Capitulum sede vacante consentire potest assignationi Pensionis in translatione appositæ.
- 3 Capitulum sede vacante succedit in potestate dandi licentiam edificandi Ecclesiam, vt edificans acquirat ius patronatus.

Capitulum

- 4 Capitulum succedit in licentia danda suffragantis consecrandi.
5 Capitulum succedit sede vacante Episcopo in obedientia prestanda.

R E S P O N S V M X L I I I I

M I C H A E L I C A L I D O N I O I V

risconsuleo Vicentino.

- I X I S T I mihi nudiustertius, te dubitare, an capitulum sede vacante, Consentire possit pensioni in transactione adiecta inter duos clericos, litigantes super iuribus beneficii, sicuti potest episcopus ex dispositione, tex. in c. de cetero, de transactione. rogasti; ut si quid ad tolendam dictam dubitationem haberem, id tibi sedulo significarem. Circa quod respondendi velle cogitare, † quia memoria hominum fragilis est, & eaduca. l. peregre profecturus. ff. de acquir. posses. tunc enim mihi non succurrebat huiusmodi dubitationis decisio, modo autem
2 desiderio tuo satisfaciens, † Dico, capitulum sede vacante, sicuti episcopus, si viueret, posse auctoritatem interponere pensioni huiusmodi, id enim est ordinariæ iurisdictionis episcopi, ut in dicto capit. de cetero, & ita tenet Pauinus in tracta. suo de offit. & potest. capi. sede vacan. q. 8. i. partis, in vers. an autem capitulum, num. 6. qui tract. habetur in 2. volu. tracta. secundum impressionem Venetam.
3 Facit, quia † capitulum sede vacante, succedit in facultate dandi licentiam ædificandi ecclesiam ad hoc, ut ædificans acquirat ius patronatus, ut scribit Calder. in consi. 3. in tit. de iure patro.
4 † Et similiter succedit in potestate dandi licentiam suffraganeis consecrandi, iuxta ea quæ habentur in capit. suffraganeis, de electio.
5 † Succedit etiam capitulum sede vacante episcopo in obedientia præstanda, ut interim per inferiores ei præstari debeat obedientia, sicut præstari deberet episcopo si viueret, secundum Zachum in c. his qui de maiori. & obedi. Et plura alia in quibus capitulum succedit episcopo sede vacante, latissime ponit Pauinus in d. suo tracta. Ex his igitur habes Michael doctissime resolutionem dubitationis tue, Reliquum est ut me ames. Vale.
Hiero.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 Procurator an possit constitui ad consentiendum pensioni imponendæ super beneficio quod adhuc non erat constitutentis, sed debebat sibi conferri & sequenter erat sibi conferendum.
  - 2 Servitus potest imponi futuro edificio.
  - 3 Aëlius potest confirmari ex causa supervenienti.
  - 4 Maxime quando aëlius requirebat tempus ex natura rei.
  - 5 Et si erat conditionalis, si beneficium conferretur.
  - 6 Vbi defectus non est in persona sed in re attenditur tempus quo extat cōditio
  - 7 Consuetudo dicens aliquem non posse agere per procuratorem nisi habeat privilegium, quo tempore privilegium debeat obtineri.
  - 8 Semper attenditur ubi est quando procurator exercet actum, ut dicto tempore & loco videatur constituens actum exercuisse.
  - 9 Maxime quando incontinenti illa faciendæ erant.
  - 10 Proxime accingi habetur pro accincto.
  - 11 In permutatione beneficiorum, tractatus solent intervenire.
  - 12 Beneficium suum, quod proprie dicatur & nu. 15.
  - 13 Mandatum procuratoris trahitur ad futurum quando constituens de presentibus non habet aliquid super quo illum constituat.
  - 14 Procurator constituens ad lites suas, an possit exercere futuras si de presentibus constitutus nullas habeat.
  - 15 Falsa demonstratio non viciat quando de corpore constat & nu. 17.
  - 16 Si mandatur certum beneficium conferri, ad collationem Episcopi spectans, valet mandatum esse quod non spectet ad collationem Episcopi, si de corpore beneficii constat, sicut si mandatum est generale.
- R E S P O N S V M P X L V.
- P E T R O V V L P I N O V E R O -
nensi Iurium Doctori.

Tu desiderio tuo satisfaciam, dum a me scire cupis, ut tuis humanissimis literis ad me scripsisti, An procurator constitui possit ad consentiendum reservationi annuæ pensionis, super fructibus beneficii, quod constitutus

stituens sperat consequi. Ita denique si & quatenus ei conferratur, & valeat talis procuratoris constitutio? Breviter dicendum arbitror quod sic. Ita enim decidit Paris. consil. 43. incipiente. sexta decima mensis Decembris, in 4. vol. Et hac opinionem sequitur etiam Petrus Rebus, de Monte Pefulano, in sua Praxi beneficiorum, in titu. de procuratoris, ad resignandum constitutione, nu. 29. Quorum opinionem approbo, cum etiam id ex consuetudine Romanę Curię sit receptum: Et ne labores in perquirendo dictum consilium Parisii, illud pro tua Clariori intelligentia, de verbo ad verbum, his nostris infertur, ad te mitendum duxi. Cuius tenor talis est.

- Sextadecima mensis decembris, facta est in partibus permutatio, eodem mense precedenti die, scilicet, xv. † vnus ex permutare volentibus constituit procuratorem ad consentiendum pensioni in Romana curia imponendę super tali beneficio, quod suum appellauit, & erat die sequenti, videlicet, xvi. permutandum, & sibi conferendum. Quæritur an valuerit talis constitutio procuratoris, attento quod tempore consensus præstiti dictum beneficium ipsius constitutentis erat. Breviter puto valere tale constitutionem procuratoris. † Primo ex illa ratione, quod seruitus potest imponi futuro ædificio. l. si seruitus. §. futuro. ff. de serui. vrb. prædi. & in l. Labeo. ff. de serui. rust. præd. † Item quia solet actus confirmari ex causa superuenienti, nam videmus, quod si rem alienam de pignori, postea factus sum illius dominus, pignus conualescit. l. rem alienam. ff. de pig. act. emp. l. si quis alienam. ff. de act. emp. & quod habetur in l. si a Titio. ff. de rei vñd. † Sed in casu nostro, fortiori ratione, quia cum præstatio consensus erat facienda Romę, iam ex natura rei, iuerat tempus, quo posset epistola illuc venire, at l. si mihi, & tibi. §. 1. & l. 3. §. si quis ita stipuletur, et l. 2. ff. de eo quod ce. loc. † Sufficit igitur quod tempore, quo actus debet per procuratorem exerceri, maxime quando est conditionalis, quia inest illa conditio si Papa placuerit impositio pensionis, iuxta c. nisi essent, de præbend. lib. vi. quod res seu beneficium sit illius, tempore quo consensus per procuratorem est præstandus, Ad quod optime facit. l. existimo. §. l. si rem meam. ff. de verb. obl. in ratione sui. † Quia ubi est defectus non in persona, sed in re attendimus tempus quo extat conditio, ut ibi declarant Doct. † Per quam legem satis ad propositum dicebat ibi Petr. de Bellapert. pro ut ibi referunt Moder. quod

fiest consuetudo in aliqua terra, q̄ quis non possit agere per procuratorem, nisi habeat priuilegium, q̄ si primo constituit procuratorem, postea impetrauit priuilegium, sufficit q̄ tempore, quo procurator agit, ipse constituens habeat priuilegium.

8 † Semper enim attendimus, ybi, & quando procurator actum exercet, vt dicto tempore, & loco videatur Dominus exercuisse actum, vt not. glo. in verb. collato, in Clem. i. vt lit. pend. & probatur. l. si vt proponitur, de fideiuss. cum ibi not. per Doct.

9 † Accedit ad prædicta, q̄ quia res incontinenti erat fienda Domini, & sic beneficium die sequenti erat ex causa permutationis conferendum illi, qui die præcedenti constituit procuratorem, ad consentiendum pensioni, & quia incontinenti fienda, vnico contextu dicitur facta, & constitutio procuratoris, & permutatio, argumento l. lecta, vers. dicebam, ff. si cer. pet. & l. item quia, ff. de pact. & c. offitii, de elect. facit l. sed si ab initio, ff. ad Maced.

10 & l. si ventri, ff. de priuil. cred. §. in bonis. † Facit quod dicimus, q̄ proximus accingi habetur pro accincto. l. pen. ff. de mil. test.

11 † Eo maxime, quia solent in permutatione interuenire tractatus, & quidē licite, vt dicit gl. in ver. volētibus, in Cle. i. de rer. permu.

Nec obstat, q̄ appellauit beneficium suum, quia dico, q̄ ex quo non habebat aliud beneficium, quod vocaretur eo modo, quo est nominatum, & quod per designationem, & permutationem factam est certum, & sic constitit de corpore, argumento. l. certum, ff. si cer. pet. & quod not. Doct. in e. significante, de rescrip.

12 † Appellatio illa, meū beneficium, trahitur ad futurum, ex quo non reperitur aliud, arg. l. fundus qui locatus, ff. de fund. instru. & quod per illum tex. dicunt Doct. in l. item ad litem, ff. de procur.

13 † vt ibi tradunt Bal. Ang. & Alberi. post Guil. & Iac. Butr. Quod si constituo procuratorem ad lites meas, & de presenti nullas habeo lites, q̄ mandatum trahetur ad futuras, hoc idē tenet Dec. in no. de procur. in fi. in quadam addi.

14 † Nec est curandum de falsa demonstratione, illa videlicet, q̄ appellatum est per verba de presenti beneficium meum, & per verba de præterito appellauit beneficium permutatum, quia ex quo ex noīe beneficii, & ecclesie in qua est, & diocesis, & sic extriplici, vel quadruplici demonstratione, quia nominata est persona, cum qua fienda erat permutatio, & sic plures demonstrationes vere vincunt pautiores. l. i. §. si ff. de do. præl. & arg. not. in

R E S P O N S V M

in nostra, de testi. maxime ex quo non probatur, qd aliud beneficium vocatum esset permutatum, iuxta not. per Pau. de Cast. & moder. in l. si nomine. C. de testamen.

- 15 Præterea quando constat de corpore falsa demonstratio non vitiat, vt est deci. Rot. in anti. in ti. de rescr. 82. quidam obtinuit, quam sequuntur Doct. in c. significante, de rescript. Eo maxime, quia non in genere dictum est, do potestatem consentienti di impositioni pensionis super meo beneficio, sed in specie super tali beneficio, Ad quod optime facit, qd not. post Stepha. Io. de Imo.
- 16 in Cle. si beneficium. col. 2. vers. quæritur Stephanus, vbi dicit qd si constat de corpore beneficii, & in specie mandetur certum beneficium conferri, quamuis falso dicatur ad collationem Episcopi spectare, qd valet mandatum, secus si in genere de beneficio spectante ad collationem Episcopi. Ex quibus apparet, qd valide fuit imposita pensio, in vim dicti mandati.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 Pensio in Francia in tribus tantum casibus recipitur.
- 2 Canonicus consentiens dissolutioni unionis Ecclesie ad vitam Titii que erat iuncta sue prebende, non tolleratur in Francia, quod sibi reservare possit pensionem super ea, & regressam.
- 3 Translatio pensionis etiam auctoritate apostolica, de una persona ad aliam non tolleratur in Francia.
- 4 Debitor pensionis non potest cogi ad illam soluendum per executorem datū in literis reservationis illius; sed per ordinarium tantum in Francia.
- 5 Regressus ob non solutionem Pensionis, non tolleratur in Francia.
- 6 Pensio in regno Francie per Papam imponi non potest super fructibus Archiepiscopatum, & aliarum dignitatum, sine consensu Regis.

R E S P O N S V M XLVI.

HIERONYMO NIGRO CANONICO
Ecclesie Paduane Decretorum Doctori.

IGNIFICASTI mihi humanissimis literis tuis, quòd quidā Nobilis Gallus qui in Almo isto patauino Gymnasio legibus opèram dat, & tuus est contubernalis inter

inter loquendum tibi dixisse, quod in Francia in materia pensio-
num, quę imponuntur super fructibus beneficiorum Ecclesiasti-
corum, non omnia quę alias in ceteris partibus obseruantur, ibi
obseruari solent. Ideo rogasti vt tibi significarem, in quo discre-
pat vsus illius prouincię, a stilo, & consuetudine Romanę curię.
Accipe igitur quę inter studendum collegi circa pręmissa.

1 m. † Pensio in Francia in tribus tantum casibus approbatur. Pri-
mo propter bonum pacis. Secundo ne resignans nimium dispēdiū
patiatur ex eius resignatione. c. super hoc, de renunti. Tercio, in
permutatione ratione inequalitatis beneficiorum compermuta-
tōrū, quando vnū altero magis super abundat in fructibus red-
ditibus, & prouentibus, nā tunc super beneficio maioris valoris
iponi potest annua pensio. c. ad quęstiones, de rer. perm. In ceteris
autem casibus non recipitur pensio, ita scribit Petrus Rebus. in
sua praxi beneficiorum, in tit. de reservatione tam generali, q̄
speciali, nu. 23. & 24.

3 † Canonicus consensiens dissolutioni vnionis Ecclesię parro-
chialis ad vitā Titii, quę ecclesia erat vnica suę prębendę, potest
sibi reservare pensionem, & regressum, cedēte, vel decedentē eo,
cui de dicta parochiali fuit prouisum, quod tamen in Francia
non recipitur, idem Rebus. in d. sua praxi, in tit. de reuocatione
vnionis, nu. 35. & 36.

3 † Translatio pensionis quę auctoritate Apostolica fieri potest
de vna persona ad aliam, & tota die obseruatur, in Francia non
toleratur, vt attestatur idem Petrus Rebus. in dicta sua praxi, in
tit. de reservatione tam generali quam speciali. nu. 20.

4 † Rector beneficii debitor pensionis dato executore in literis
Apostolicis. per papam cogi non potest ad soluendum pensio-
nem per ordinarium, excepto auditore Camere Apostolicę, qui
est executor Censurarum, per quem debitor pensionis cogi po-
test ad soluendum non obstante datione executoris. in literis
apposita; In Regno autem Francię debitor pensionis cogi non
potest ad illam soluendam, nisi per suum ordinarium, vt scribit
Petrus Rebus. in concordata Francię, in titulo de pacificis pos-
sessoribus, nu. 127. Dicens, qđ si fieret coactio per executore in li-
teris deputatum processus, & excommunicatio non valerēt ob
iurisdictionis defectum, & quod si fieret executio per executore
solet appellari a notorio ab vsu ad Senatū, qđ illū abusu reforma-

R E S P O N S V M

re solet, Allegat Benedi&ct. in repet. c. Raynutius, in ver. si absq; in 2. de fideic. subtit. nu. 39. de testamen. dic&ens, q; quottidie vidit sic reformari in Senatu Parisiensi.

- 5 † Regressus ob non solutionem pensionis, concessus per sed&e apostolicam, ad beneficium grauatum illius onere, non seruatur in Francia, vt habetur per eundem Rebus. in concor. Franci&e, in d. tit. de pacific. posses. nu. 129. Et ibidem in rub. de referuatio. in ver. si. q; probat, in fi.
- 6 † Pensio in regno Franci&e imponi non potest per Papam, super fructibus Archiepiscopatum, & aliarum dignitatum, sine consensu Regis, Idem Rebus. in dicta concordata, in eodem titu. de pacific. posses. nu. 119.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 Obligatus ad soluendum omnia onera monasterij, intelligitur obligatus ad soluendum onera consuet&e.
- 2 Generalis locutio ad extraordinaria non refertur.
- 3 Procurator Generalis licet possit facere ea que Dominus facere est solitus ordinari&e, ad extraordinaria non se extendit.
- 4 Obligatus ad casus fortuitos, ad insolitos non obligatur.
- 5 Suscipiens in se periculum future iniuri&e, non est obligatus ad insolitum, & inexcogitabile periculum.
- 6 Venditor licet teneatur de euictione, de casu contingenti post contractum nouo, & insolito non tenetur.
- 7 In locatione fructuum qui quomodolibet Archidiacono obueniunt, non uenit solitum prestari eidem pro eius secundo aduentu.
- 8 Actio personalis non transit in particularem successorem.
- 9 Onera quilibet soluere tenetur pro rata fructuum quos percipit.

R E S P O N S V M X L V I I.

SCRIPTVM est apud glo. in authen. de consangu. & vter. fratr. in §. i. in ver. opinari, quod sapiens ex paucis multa intelligit, & in c. Melchior. i. q. i. q; non debemus in sermonu foliis gloriari, Ero igitur in causa Reueren-

Reuerēdis, & illustris. Domini mei, Domini Marini Cardinalis Grimani breuis, cum res agatur, coram sapientissimis, & doctissimis viris, Et quia ex facto ius oritur. l. si ex plagis. §. in cliuo Capitolino. ff. ad leg. Aquil. ideo in primis, & ante omnia factū propono, quod quidem tale est: Alias iam pluribus annis litigatum, extitit diu in Romana curia inter Illustris & Reuerendis. bonę memorię Dominicum Cardinalem Grimanum, & venerandam congregationem S. Michaelis de Muriano, ordinis Camaldulensis, de & super monasterio S. Marię ad Carceres, Paduanę diocesis. Tandem inter partes prædictas ad cōcordium deuentum est. Et inter cætera actum extitit, q̃ titulus dicti monasterii remanere deberet apud dictam cōgregationem, vna cum redditu ducatorum sexcentum annuatim, reliqui vero fructus essent reseruati loco annuę pensionis dicto Reuerendis. Domino Cardinali, cum facultate transferendi dictos fructus in totum, vel in partē. Itē actum extitit, q̃ dictus Dominicus Cardinalis teneretur soluere omnia, & singula debita, & onera, ac liuella dicti monasterii, ita quod in vilo monasterium, & congregatio prædicta, ratione liuellorum, & debitorum ipsorum quorumcunq; soluendorum teneretur, neque teneri deberet, nisi ratione debitorum, si qua debita per dictam congregationem indebitę cōtracta fuissent. Ita expresse dicunt verba literarum Apostolicarum confirmationis dicti concordii. Demum idem Cardinalis transtulit dictos fructus sibi reseruatos, partim in Reuerendum Prothonotarium Grimanum eius nepotem. Et partim in præfatum Reuerendissimum Dominum Marinum, tunc Aquilegiensem Patriarcham, nunc autem Cardinalem benemeritum. Mortuo dicto Prothonotario cessauit reseruatio fructuum, quo ad eius partem, & sic illa accreuit dictę congregationi. Verum, quia Illustrissimum Dominum imposuit hoc anno clero totius Domini, præter solitum, onus soluendi certum impræstitum, Quæritur an Marinus modernus Cardinalis, cui reseruata est certa quantitas dictorum fructuum, pro rata dictorum ducatorum sexcentum, vt supra, dictę congregationi reseruatorum, teneatur soluere dictum impræstitum, vel pro dicta summa ad illud teneatur d. congregatio? Circa hæc ex infra dicendis, breuiter dico, dictum Cardinalem non teneri ad dictum impræstitum, pro rata dictorum ducatorum sexcentum, quia si viueret. q. bonę memorię Dominicus Cardinalis

- 1 *nalis eius Patruus, cum quo initum fuit supra dictum cōcordiū ad id non teneretur. † Licet enim se obligauerit soluere omnia onera dicti monasterii; intelligitur de illis oneribus, quæ tempore celebrati cōtractus dicto monasterio incumbebant. l. Rutilia. Polla. ff. de contrah. empt. & ibi Bar. sed tempore dicti cōcordii, Istud onus imprestiti non fuit in consideratione, quia non est ordinarium, neq; solitum, merito de isto dicti contrahentes non videntur cogitasse, iuxta quorum mentem verba contractus interpretantur. l. si. C. quæ res pign. dat. poss. & ibi Bal. facit tex. in l. non omnis, ff. si cer. pet. l. si. C. de contra. & commit. stipul. l. in cōuentionibus ff. de verbo. oblig. l. præmittendo, in princip. ff. de iure dot. Sed solum videntur cogitasse dicti paciscentes, de oneribus ordinariis dicti monasterii, vtputa, dadiis, & collectis, quæ annuatim ordinarie soluuntur, non autem de isto impræstito, nunquam imponi consueti, & sic extraordinario, † facit tex. in l. scio, §. medico, ff. de an. legat. vbi generalis loquutio ad extraordinaria non refertur, per quem tex. dixit, † ibi Bar. q. licet procurator generalis possit facere ea quæ dominus solitus est facere, vt l. vel vniuersorum, ff. de pignor. act. tamen intelligi debet de his quæ solitus est facere ordinarie, non extraordinarie. † Subdit etiam ibi Bar. per illum tex. q. si aliquis obligauit se ad casum fortuitū, nō intelligitur obligatus de casu fortuito inusitato, vtputa, qui in mille annis accidit vna vice, allegat bonum tex. in l. fistulas, in fi. ff. de contrah. emp. hoc idem voluit Bar. in l. sed & si quis, §. que situm, col. 2. in fi. ff. si quis caut. Et sequitur Anto. de Butr. in c. i. de commo.*
- 5 *† Comprobantur prædicta, ex his quæ voluit Angel. in consilio suo 176. incipit, præmittendum est, vbi cōsultuit, quòd si quis suscepit in se periculum futuræ iniuriæ, non intelligitur prorsus insolitum casum, & periculum incogitabilis fortunæ in se suscepisse. Ad idem † facit, quia licet regulariter de iure, venditor teneatur de euictione, vt per totum titulum. ff. & C. de euictio. tamen de casu contingente post contractum, nouo, & insolito non tenetur. l. Lucius. ff. de euictio. † Accedat quòd dixit Oldrad. in consil. 129. incipit, in quæstione quæ vertitur, vbi cōsultuit, quòd in locatione fructuū, quæ quolibet Archidiacono obueniunt, nō veniunt solum præstari Archidiacono pro eius iocūdo aduētū, sed tantum ea quæ certam annuā erogationē continent. Et Oldr. se*
- quuntur

quantur Bal. Ias. & alii in l. diuortio, §. q. de in anno. ff. sol. matr.

Præterea verba literarum confirmationis dicti concordii, in quibus consistit fundamentum dictæ congregationis sunt talia, videlicet, necnon, quod tu tenearis, & obligatus sis soluere omnia, & singula debita, & onera, ac liuella dicti monasterii. Ita q. in nullo monasterium, & congregatio prædicta, ratione liuellorum & debitorum ipsorum quorumcunq; soluendorum teneatur, neq; teneri debeat, nisi ratione debitorum, si qua debita per dictam congregationem indebite contracta fuissent, modo sic, exceptio debet esse de regula, & regulam declarat. l. nam quod liquide, in fi. ff. de pœ. leg. Sed dicta exceptio est de debitis iam contractibus, & quæ insunt tempore concordii, ita dicamus, q. obligatio sit de oneribus, quæ tempore concordii inerant dicto Monasterio, Et ex his patet, quod si dictus bonæ memoriæ Cardinalis paciscens viueret, ad dictum imprestitum, non teneretur pro rata dictorum ducatorum sexcentum.

Sed posito nõ tamẽ concesso, q. dictus. q. bonæ memoriæ Cardinalis paciscens, si viueret, esset obligatus soluere dictum imprestitum pro dicta summa ducatorum sexcentum. Adhuc dico Modernum Cardinalem nõ teneri, quia dictus bonæ memoriæ Cardinalis erat obligatus ad dicta debita, & onera actione oriente ex d. concordio & sic actione personali. §. omnium Inst. de actio. 8 † actio autem personalis non transit in particularem successorẽ, & sic in modernum Reuerendissimum, ad quem tantum pars dictorum fructuum deuenit. l. fi. §. fi. ff. de contra. empt. l. i. §. si hæres. ff. ad Trebellia. Quinimmo personalis obligatio prælati non transit in successorem. c. cum esset, & ibi Innoc. & Docto. de præben. Bal. in sua margarita, in ver. obligatio, & maxime quia dictum non fuit in dicto concordio, q. successor teneretur ad onera, merito imputandum est dictæ congregationi. l. veteribus. ff. de pac. Secundo moueor, q. in dicto concordio actum extitit, q. fructus dicti monasterii essent reservati dicto, q. bonæ memoriæ Cardinali, & quod ipse solueret onera dicti monasterii, modo (vt dictum fuit supra) dictus Cardinalis transtulit dictos fructus partim in d. Prothonotarium, cuius pars cessauit, & creuit monasterio, alteram partem in Reuerendis. Cardinalem præsentẽ, tunc Patriarchã, & nil dispositum fuit in dicto concordio, de soluendis oneribus cessante dicta reservatione fructum in totum, vel pro parte.

parte. Et sic iste casus tanquam omissus in dicto concordio, remanet in dispositione iuris communis. commodissimum, ff. de lib. & posth. l. si extraneus, ff. de condit. ob caus. l. si cum dotem, ff. solu. matr. † Ex dispositione autem iuris communis, quilibet tenetur ad onera pro rata fructuum quos percipit, ut tradit in similibus terminis Bellenz. in suo tract. de carit. sub si. q. 73. vbi decidit, q. percipiens pensionem super fructibus alicuius beneficii, tenetur pro rata fructuum ad decimas, & caritativum subsidium, facit tex. in c. tua nobis, circa fi. de decim. Et q. voluit Inno. in c. cum non sit, circa fi. de deci. vbi dixit, q. quando pensio est assignata super fructibus alicuius fundi, tunc pensio transit cum suo onere, ad idem Card. in Clesi. §. in prin. de magistr. Laus Deo.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

1. Procurator datus ad litem non potest recipere solutionem.
2. Procurator constitutus in causa Pensionis cum libera administratione, potest recipere solutionem Pensionis.
3. Procurator constitutus ad causam quam constituens habiturus esset cum tali, etiam cum libera, non potest recipere solutionem.
4. Procurator generalis etiam non habens liberam administrationem solutionem pensionis recipere potest.

R E S P O N S V M X L V I I I.

AUGUSTIN. O B R E N Z O N O I V.

Trisconsulto Veronensi.

Non abredubitas Augustine uti frater honorande, An procuratori constituto ad litem agendam nomine pensionarii, contra Rectorem parochialis ecclesie, super cuius fructibus assignata est annua pensio, ipsi pensionario, in cuius procuratorio non fuit specialiter attributa potestas ipsi procuratori exigendi, & recipiendi solutionem dictae pensionis, dicite possit solui pensio predicta. † Cum, ut optime nosti

iure

iure cautum sit, quod procuratori constituto ad licem non recte solvatur, ut statuit Paulus Iurisconsultus in l. hoc iure utimur, ff. de solutio. & habetur in l. sed si tantum. ff. de pact. & in l. transactionis. C. de transac.

- Pro resolutione huius dubitationis, dum a me scire cupis, quid in hoc de iure sentiam breuibus accipe. † Dico, quod si talis procurator fuisset constitutus in causa pensionis huiusmodi, cum libera administratione ipsius causae, posset transigere, & fortius solutionem recipere, per textum in cap. qui ad agendum, in fine, de procurato. in vi. Secus tamen esset, si in instrumento procuratorio dictum fuisset, quod ei conceditur plena, & libera administratio in praedictis, nam eo casu censetur data potestas libera super instantia, non super causa: Ideo non poterit tali casu solutionem recipere, ut singulariter dixit Bar. in l. qui Romae. §. Calimacus. ff. de verbo. obliga. † Vbi etiam scribit, quod id procedit, quando procurator habuit administrationem certae causae specialiter nominatae, ut puta, quando constituitur procurator ad causam talem, quam constituens habiturus esset cum tali, concedens in praedictis liberam, & generalem administrationem, si autem dictum esset facio te procuratorem, in causa quam habiturus sum, cum tali ad agendum, & defendendum, libellum dandum, licem contestandum, &c. dans in praedictis liberam administrationem, eo casu concessa esset solum libera administratio instantiae, non autem causae, ideo de ea non posset transigere, nec solutionem recipere, & idem erit quando quis est constitutus procurator in causa, quam constituens habiturus esset, cum tali, nec causam expressit, nam tunc verbum causa, refertur ad instantiam. Ita scribit Bar. in praedicta. §. Calimacus.

- † Quid autem dicendum in procuratore generali, non habente liberam administrationem, Inno. in c. quod quibusdam, de fideiuss. in j. col. tenet, quod procuratori generali, etiam non habenti liberam, solui debent pensiones, & alii redditus villae, & praebendae constitutis. Opinionem Inno. sequitur Card. in d. c. quod quibusdam, col. 2. vers. quinto quaro. Cum quibus transit etiam Pet. Reb. in trac. suo de paci. pos. l. 31. Talis in procurator, non poterit alienare, arg. l. procurator tutorum, ff. de proc. & l. scimus, & l. constitutio, C. de adm. tu. Ex his arbitror satisfecisse requisitioni tuae. Aug. honorade, si quid aliud tua gratia possum iube, & bene valeas.

Hierony. Gigas.

X

Hiero.

R E S P O N S V M
HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

- 1 ~~¶~~ Valor ducati, an sit considerandus in solutione Pensionis, ut currit Roma, ubi facta fuit reservatio pensionis, vel ut currit in loco ubi situm est beneficium, super cuius fructibus fuit reservata ipsa pensio.

R E S P O N S V M X L I X.

COMITI SIMONI DE TORTIS
Archidiacono Ecclesie Vicentie.

T tibi morem geram, vt teneor, ob egregias animi tui dotes, & pro inueterata, & antiqua amicitia, quæ inter nos semper exitit. Simon obseruandissime, dum cupis scire quid de iure sentiam in proposita mihi tuo nomine questione, quæ talis est? Reservata fuit cuidam Clerico Vicentino super fructibus redditibus, & prouentibus, cuiusdam parrochialis ecclesie Vicentinæ diocesis, annua pensio xxx. ducatorum largorum soluenda per Rectorem dictæ parrochialis ecclesie: Contingit dubitari, an solutio dictæ pensionis fieri debeat, secundum valorem ducati largi currentis Romæ, vbi facta fuit reservatio pensionis; vel iuxta valorem currentem in ciuitate Vicentiæ, sub cuius diocesi dicta parrochialis ecclesia sita est, calamum sumpsi, & quid de iure sentiam, tibi significandum duxi.

- 1 Videtur prima facie dicendum, quod solutio prædictæ pensionis fieri debeat, iuxta valorem ducati currentis Romæ, quia in hibi facta fuit reservatio dictæ pensionis per pontificem. arg. tex. in l. c. antiquitas, circa prin. C. de testa. ibi, vel codicillis nascitur, locus. n. vbi facta est gratia considerandus videtur, facit tex. in l. nummis, ibi neq; ex regione vnde fuerit. ff. de leg. 3.

Prædictis tamen non obstantibus, contrarium de iure dicendum arbitror, videlicet, quod attendi debeat locus, vbi beneficium pensionis onere grauatum, situm est, & secundum valorem ducati ibidem currentem solutio pensionis fieri debeat, per ea quæ scribit Barth. Bellenz. olim Rotæ auditor, in trac. suo, de subf. carit.

q.84.vbi dixit,quòd si papa mandat alicui prouideri de beneficio,cuius fructus redditus,& prouentus sint librarum centū Turronensium paruorum,iuxta taxationem decimar,quòd tã in taxatione,quam in valore monetæ considerando, attendi debeat locus vbi beneficium situm est,& non locus curiæ Romanæ,vbi papa gratiam fecit,& si ibi non currunt Turronenses, fiet extimatio monetæ ibi currentis ad rationem Turronensium,& fiet compartitio,iuxta pondus,& consuetudinem cambii,quæ communiter ibi esse solent,non iuxta casualem carestiam,vel utilitatem,quæ propter casum accideret,secundum glo.in Cle.si beneficiorū,in ver.consuetam,de deci.Allegat Dominos de Rota,decisi.233.quæ incipit,vbi est facta gratia,in antiq.& tex.in c.cum canonicis,in fi.de cens.& Io.Añd.in addi.Spec.in rub.de cõcess.præb.in vers.ad aliam quæstionem,& plura alia adducit,quæ videre poteris.Ad idem confert quod scribit idem Bellenz. in eodem tracta.q.86.vbi dicit,quòd decima solui debet de pecunia corrente,& visitata in loco vbi sita sunt beneficia, pro quibus decima ipsa soluitur,per tex.in Clem.si beneficiorum, de deci.allegat etiam tex.in c.olim, de iniur.& damn.dat.

Prædicta sane intelligo procedere, nisi ex probabilibus coniecturis,aliud esse de mente papæ, colligi posset,cum in obscuris id quod est verisimilius inspicere debeamus,c. inspicimus, de reg.iu.in vi. & ibi p Dy. & præsertim id procedere dixerim, quoniam papa in literis reseruationis pensionis voluisset illam solui debere Romæ. Ex istis arbitror satisfecisse requisitioni tuæ,Simon ornatissime laudoque peregregrium animū tuū,semper ad discendū aliquid cupidū immittādo Iulianū Iurisconsultum, dicere solitum, & si alterum pedem in sepulchro haberem, adhuc discere quidē velle, & discendi cupiditatem solam viuendi rationem optimam, in octauo, & septuagesimo suæ ætatis anno exultimauit Põponius Iurisconsultus, ut habetur in l.apud Iulianū, ff. de fideic.libert. Vale. Gigantis tui qui te plurimū colit,& veneratur, nō immemor.

HIERO. GIGAS DOCTOR.

S V M M A R I V M.

1. *Actio semel extincta non renouiscit amplius.*

X ii Pensio

R E S P O N S V M

- 1 *Pensio sola uoluntate pensionarij eddari potest.*
- 2 *Verba cum effectu intelligenda sunt.*
- 3 *Mens, & intentio disponentis attenditur, potius quam uerba.*
- 4 *Gratia conditionalis, nil ponit in esse ante subsecutum implementum.*
- 5 *Clausula non aliter, nec alio modo, in supplicationibus operatur vim conditionis.*
- 6 *Et naturam habet precisam.*
- 7 *Conditionis implementum, est causa perfectionis contractus.*
- 8 *Actus agentium, non operantur ultra eorum intentionem.*
- 9 *Argumentum ab absurdo uitando ualidum est in iure.*
- 10 *Deficiente conditione, deficit & omnis dispositio, tam inter uiuos, quam in ultima uoluntate.*
- 11 *Pensio assimilatur contractibus prophanis.*
- 12 *Argumentum de toto ad partem in iure procedit, & ualet.*
- 13 *Cessante causa promissionis, cessat & ipsa promissio.*
- 14 *Et cessante causa obligationis, & ipsa obligatio cessat.*
- 15 *Idem in ademptione, & absolutione pariter.*
- 16 *Nemo locupletari debet cum aliena iactura.*
- 17 *Pensio seruata ex causa onerosa, fortior est, quam si ex causa lucratina.*
- 18 *Aequitas seruanda est, & in ecclesiasticis maxime.*
- 19 *Clausula ex nunc, cuius sit effectus.*

R E S P O N S V M I:

R O C C H O C A T A N E O I V R I S -
consulto Veronensi Prothonotario Apostolico.

VAMVIS Cæsarei, pontificiij; iuris admodum peritus existas, & in iudicandi munere in ecclesiastico foro, iam diu summa cum integritate uerferis, non debet reprehensibile iudicari, si aliquando in his, in quibus etiam quilibet sapiens probabiliter dubitare posset, aliorum opinionem perscrutaris. Siquidem scriptum est per Celestinum Tertium, in cap. prudentiam, de offit. delegat. quod integerrimum est iudicium, quod plurimorum sententiis comprobatur. Casus igitur, de quo dubitari contingit, & in quo quæris quid de iure sentiam, talis est. Quidam clericus Veronensis diocesis, & Rector cuiusdam

cuiusdam parrochialis ecclesie, illam resignauit in manibus papæ, ad fauorem Titii, cui de ea fuit prouisum, & dictus Rector obtinuit sibi referuari annuam pensionem ducatorum quinquaginta, super illius fructibus, eum facultate, illam transfereendi infra certum tempus, infra quod consensit translationi dictæ pensionis in personam Antonii eius nepotis scholaris Veronensis diocesis, & non aliter, cui Antonio referuata fuit similis pensio super fructibus ecclesie prædictæ, cum primum clericali caractere insignitus fuerit, demum Antonius distulit per annos tres, & ultra ad faciendum se ad clericatum promoueri. Quæritur an pensiones decursæ a tempore, quo prædictus Rector consensit cassationi, & extinctioni dictæ pensionis, & translationi in personam dicti Antonii, usque ad tempus, quo ipse Antonius ad clericatū tonsuram promotus fuit, spectent ipsi primo Rectori, qui eandem ecclesiam resignauit, vel Titio moderno Rectori illius? Pulchra sane est quæstio, in qua alias consului in quadam causa Eugubina pensionis: Ideo pro illius decisione, ne quæ alias scripsi in eam, nunc repetam, transmitto copiam consilii prædicti, in quo habetur resolutio dictæ dubitationis, pergratūq; mihi erit intelligere utrū & tu idem sentias, quod ego scripsi. Vale, & me (ut soles) ama.

T E N O R C O N S I L I I .

RESERVATA fuit annua pensio, quinquaginta minarum grani, & salmarum decem vini, super fructibus parrochialis ecclesie, Plebis nuncupatæ Sancti Ioannis, villæ Loreti, Eugubinae diocesis, Ioannis Baptistæ de Mastrichiis, clerico Eugubinae diocesis, ex eo, quia ipse cessit iuri sibi competententi in dicta parrochiali ecclesia, ad fauorem Guidonis Brancalonis clerici diocesis ciuitatis castelli, nec non consensit extinctioni litis, & causæ inter eos vertentis, de & super dicta parrochiali, Referuata eidem Ioannis Baptistæ, facultate illam transferendi infra biennium, & prout in supplicatione desuper signata latius constat, Demum dictus Ioannes Baptista, infra dictum tempus, consensit translationi pensionis prædictæ, in personam Valerii, etiam de Mastrichiis scholari dictæ Eugubinae ciuitatis, & non aliter, cui Valerio referuata fuit similis pensio

pensio, cum primum clericali caractere insignitus fuerit, prout in supplicatione desuper signata apparet. Verum quia dictus Valerius distulit per decem fere annos ad faciendum, se promoueri ad clericatum, Contingit dubitari, An pēssiones decursæ a die quo dictus Ioannes Baptista consensit cassationi, & extinctioni dictæ pensionis in eius persona, & translationi in personam dicti Valerii, vsq; ad tempus, quo ipse Valerius promotus fuit ad clericalem tonsuram spectent ipsi Ioannis Baptistæ, vel Rectori ecclesiæ prædictæ.

Dirigat Dominus verba mea in viam Veritatis, & Iustitiæ.

Videtur dicendum, quod pensiones decursæ spectent Rectori ipsius ecclesiæ, & non ipsi Ioan. Baptistæ, ex eo, quod dicta pensio in personam ipsius fuit extincta de eius consensu, & declaratum quod Rector dictæ ecclesiæ, & successores sui non teneantur de cætero ad solutionem illius, eidem Ioan. Baptistæ: † actio autem semel extincta non reuiuiscit. c. quā periculosum 7. q. i. c. quæris, de consecr. distinc. 4.

Secundo facit, † quia pensio sola voluntate pensionarii, etiam sine auctoritate superioris cassari potest, vt voluit Præpos. in ca. Agatho, 64. distinc. de quo scripsi in tracta. pensionum, q. 58. nu. 5. & q. 99 nu. 8. & in meis Resp. in materia pensi. in 3. Respō. nu. 7. sed sic est, q̄ in casu nostro pensio ipsa non solum de consensu ipsius Ioan. Baptistæ, sed etiam auctoritate summi Pontificis fuit extincta, ergo non possumus dicere, quod dictæ pensiones decursæ ad ipsum spectent.

Prædictis tamen non obstantibus, contrarium de iure dicendum arbitror, quod immo pensiones prædictæ spectent ipsi Ioan. Bapt. rationibus infra scriptis.

Primo, quia ipse consensit extinctioni dictæ pensionis in eius persona conditionaliter, scilicet, vt in Valerium transferretur & non aliter, vt sonāt verba supplicationis desuper signatæ, & in Valerium est translata conditionaliter, videlicet, cum primum clericali caractere insignitus fuerit, & sic ante nō potest dici effectualiter translata in ipsum Valerium; Verba autem illa, vt in Valerium transferretur, de effectuali translatione intelligenda sunt. † Dispositio enim quælibet re ipsa, & cum effectū, non au-

tem

tem verbis consideratur. l. 2. C. commu. delegat. l. i. §. hæc autem
 4 verba, si. quod quisque iur. † Et clarum est in iure effectualem in
 telligentiam attendendam esse, & illud quod est de mente dispo
 nentis, & non illud, q̄ verba prima facie sonare videntur, per ea
 quæ habentur in c. intelligentia, & ibi glo. & Docto. de verbo. si
 gnifica. & scribit Paris. consi. xx. gratia præfens, col. i. nu. 2. 3. & 4.
 in 4. vol. Ergo antequam pensio fuerit effectualiter acquisita Va
 lerio, & sic ante Valerii clericatum non dicitur adempta ipsi Ioā
 nis Baptista.

Secundo, moueor ex his, quæ scribit Paris. consi. 82. pensio
 5 octo ducatorum, col. 2. nu. 7. in 4. vol. † vbi dixit, q̄ gratia condi
 tionalis ante euentum conditionis, & illius purificationem non
 afficit beneficium, quinimmo ante purificationem conditionem est
 imperfecta, nec dicitur habuisse consensum, & eius effectus est su
 spensus, allegat tex. in c. si pro te, & ibi glo. & Docto. de rescript.
 in. vi. & in Cle. i. in prin. de concess. præben. & idem dixit Paris. in
 d. consi. 82. nu. 6.

Tertio, ponderanda sunt verba supplicationis prædictæ, ibi
 6 † & non aliter, nec alio modo, quæ habent vim conditionis, secū
 7 dum Bal. in authen. ingressi, col. 4. C. de sacros. ecclesiæ, † quinim
 mo dicta clausula nō aliter habet naturam præcisam, adeo q̄ nūll
 a modificatio, nec interpretatio a verbis separata admittitur, vt
 norat Bal. in c. i. §. deniq; col. fi. quæ fuit prima cau. benefi. & per
 glo. & Bal. in l. & si quidem. C. de excep. Dec. consi. 61. & pro te
 nui, col. 2. nu. 2. in 3. vol. Iaf. consi. 86. in causa Reuer. D. Gentilis,
 nu. 16. in 3. vol. Ergo antequam ex translatione prædicta, effectua
 liter pensio ipsa non transiuerit in Valerium non est adempta ip
 si Ioan. Baptista.

Quarto, comprobatur prædicta conclusio, quia Valerio re
 seruata fuit dicta pensio, cum primum caractere clericali insi
 gnitus fuerit, & sic conditionaliter, igitur interim ipsi Ioan. Ba
 ptista non est adempta, quia conditionalis dispositio ante con
 ditionis euentum, nihil ponit inesse, quinimmo interim effectus
 gratiæ cōditionalis, stat in suspensio, & gratia ipsa est imperfecta,
 vt supra dictum fuit, & probatur in dicta Clement. prima. in prin
 cip. de concess. præben. & in cap. si pro te, vbi glo. & Docto. de re
 script. in vi.

Ponderandæ sunt tot geminæ conditiones, sub quibus facta
 est

est dicta extinctio pensionis, & translatio in d. Valeriu, ex quibus magis firma remanet intentio, & mens summi Pontificis, & ipsius Io. Bapt. q. pensio predicta in persona ipsius Io. Bapt. non esset extincta, nisi postquam effectualiter esset questita ipsi Valerio, per ea, quae late scribit Corlet, in trac. suo, de verb. geminat.

Quinto facit, quia ex verbis dictae supplicationis, ibi, ne dictus Io. Bapt. nimium dispendium patiatur, ex quibus colligitur aperta mens Papae, qui noluit Io. Bapt. damnum pati antequam pensio ipsa effectualiter acquisita esset ipsi Valerio, in quem translata erat conditionaliter, videlicet, cum primum promotus fuerit ad clericatum, nam in conditionibus primum locum sibi vindicat voluntas, & mens disponentis. In conditionibus, ff. de cond. & demonstr. facit quod voluit Imo. in c. 2. in 2. col. de instit. quem sequitur Pet. Rebus, in tit. de pacif. poss. nu. 189. ubi dixit, q. si Papa mandet Titio laico cupienti clericali militiae ascribi, de beneficio provideri, attamen antequam sit clericus, non valebit beneficii collatio, licet valeat mandatum, Ad idem facit, q. quia conditionis impleverunt est causa perfectionis contractus, ut scribit Bertach. in trac. de gabel. in vi. par. nu. 3. allegat tex. in l. haec conditio, ff. de contra. empt.

Sexto comprobatur, quia si diceremus pensionem predictam in personam ipsius Io. Bapt. esse extinctam, antequam Valerius esset effectualiter acquisita, utique actus agentium operarentur contra eorum voluntatem, quod esset contra dispositionem iuris, contra cautum est, q. agentium actus non operentur contra eorum voluntatem, non omnis, ff. si cer. pet. l. obligationum substantia, ff. de act. & oblig.

Septimo, comprobatur etiam dicta conclusio, alio innotuendoibili fundamento, nam Papa non videtur Valerius providisse de dicta pensione, nisi servato modo, de quo in supplicatione translationis dictae pensionis in Valerium, iuxta ea, quae scribit Abb. in c. cum pridem, de pact. & Gomez. q. 33, in fin. in reg. de trienn. & in quest. 27 in fin. in eadem regula. Sed sic est, quod Ioannes Baptista consensit extinctioni dictae pensionis, ut Valerius illam consequeretur, Ergo donec Valerius illam consecutus non fuerit, non est effectualiter ab ipso Io. Bapt. abdicata, alias si secus diceremus sequeretur absurdum, q. si Valerius nunquam voluisset promoveri ad clericatum Io. Bapt. esset privatus dicta pensione, quod non est dicendum, q. cum validum sit argumentum ab absurdo vitando. In nam absurdum, ff. de oper. libert. Porcelli. in trac. de inue-

- ta. c. 6. nu. 22. Abb. in c. noua, nu. 2. de pœnit. & remis. 1
 11 Corroboratur ista conclusio, † quia deficiente cōditiōe de
 ficit ipso iure, omnis dispositio, tam inter viuos, quam in vltima
 voluntate. l. Meuius, & l. qui heredi §. si. ff. de condi. & demonst.
 l. si rem, §. omnis. ff. de pig. act. ad idē facit. l. Iulianus. §. offerre, &
 tex. in l. qui pēdeuten. ff. de act. emp. & per Laur. Silua, in trac. de
 12 feu. cogn. q. 23. col. 3. in fi. † Pētio autē assimilatur cōtractibus pro
 phanis Ro. cōf. 336. col. 4. Gome. q. 17. nu. 4. in reg. de in fir. resig.
 & scripsi in trac. pensi. q. 58. nu. 5. & in meis Resp. pensi. in 2. Resp. 1

Accedat, q̄ si Valerius nolisset ad clericalē ordinem promo
 ueri, vel morte p̄uentus ad dictū ordinem promotus nō esset,
 cessaret eo casu causa, propter quam Io. Bapt. consensit extinctio
 ni pensionis p̄dictę, & translationi in d. Valeriū, & sic trālatio,
 & extinctio p̄dictę, re integra cessarent, c. cum cessante, cū sit.
 de appell. Ergo pari modo mora dicti Valerii, in faciēdo se pro
 moueri ad ordinem clericalē, nocere nō debet ipsi Io. Bapt. quia
 si d. Valerius nocere ipsi Io. Bapt. non potuit in totum, ergo nec
 13 in parte, † cum validum sit arg. de toto ad partē. l. quæ de tota. ff.
 de rei vend. l. si seruus eius, in fi. ff. de acqui. hære. de quo etiā per
 Maria. Soz. iunio. cōf. 36. nu. 10. in i. vol. Bart. in l. per fundū, nu.
 14 4. ff. de serui. rust. p̄zd. Facit, † quia cessante causa p̄romissionis,
 promissio ipsa cessare debet, Ro. cōf. 417. §. propositio casu, col. i.
 15 post prin. & col. 2. vers. 4. cōsiderandū, † Et cessante causa obli
 gationis, cessat ipsa obligatio. Soz. cōf. 31. p̄sequēdo ordinē,
 16 col. pe. vers. 4. etiam probatur, in i. vol. † Et ademptionis causa
 cessante, cessat ipsa ademptio. vt scribit Bart. in l. cum seruus, ff. de
 adimen. leg. Et absolutionis causa cessante, cessat ipsa absolutio.
 l. si a te, vbi Soz. in i. not. ff. de excep. rei iud. Et plura ad hoc cōge
 rit Tiraq. in trac. suo cessante cā, in ver. obligationis cā cessante.

Et si diceremus, q̄ interim dōnec Valerius esset promotus ad
 clericalē tonsurā, pensiones decursę remanerent penes Rectorē
 17 ecclesię supradictę, vtq; esset dicere, qđ Rector ipse ditaretur
 cū iactura ipsius Io. Bapt. quod esset contra regulas iuris. c. locu
 pletari, de reg. iur. in vi. l. naturaliter, in fi. cum l. seq. ff. de cond. in
 deb. ideo non est dicendū, p̄ferritur in casu isto, in quo pensio
 fuit assignata d. Io. Bapt. ex causa onerosa, quia ipse cessit iuri si
 bi cōpetenti in d. ecclesia, ad fauorem Guidonis Brācaleonis de
 Mercatello clerici dioc. ciuitatis castelli, vt constat ex supplica

tione de super signata, ideo non est verisimile, q̄ papa voluerit
 d. Io. Bapt. esse priuatū pensione prædicta, antequam Valerius ef-
 18 fectualiter esset acquisita, † cum fortior sit pensio alicui reserua-
 ta ex causa onerosa, quam ex causa lucratiua, facit quod voluit
 Petr. de Vbal. in trac. de cano. parroch. c. 8. nu. 15. vbi dixit, quod
 conditio prætendens causam onerosam, potior est, quā præte-
 dentis causam lucratiuā, facit tex. in l. sancimus. C. de iur. delib.
 Et istā partē procudubio tenendā esse censeo, quia æqua est,
 19 † præsertim, quia in istis materiis ecclesiasticis æquitas seruanda
 est, vt scribit Bellenz. in tract. de subsid. carit. q. 37.

Nec obstant in contrarium adducta, Dum dicebatur pensio-
 nem extinctā in personā ipsius Io. Bapt. de eius consensu, quia li-
 cet dictū sit in supplicatione prædicta, q̄ Io. Bap. ex nūc cōsensit,
 20 † dicta clausula ex nunc, apposita in dispositione cōditionali, vt
 in casu isto semper refertur ad conditionis euentum, & existen-
 te conditione operatur effectum, ante vero conditionis euentū,
 nihil operatur, Imo. in Clem. i. de concess. præben. ad idē Cassad.
 decis. 3. nu. 15. in rub. de præben. de quo scripsi in meis Responsis
 famil. in materia pens. Respons. 14. & idem de dictione, de cate-
 20, de qua in dicta supplicatione. Nec obstat, quod secun-

do loco dicebatur, quod pensio solo consensu pen-

sionarii extingui, & cassari potest, sine aucto-

ritate superioris, quia id procedit quando

pensionarius simpliciter consensit ex-

inctioni, & cassationi pensio-

nis, secus quando cōditio-

naliter, vt in casu i-

sto per superius

deducta.

&c.

Hieronymus Gi-

gas Do-

ctor.

RESPONSORVM FINIS.

HIE

HIERONYMI GIGANTIS

IVRISCONSULTI FORO

SEMPRONIENSIS, ET

CIVIS VENETI,

EPITHOMA DE INTRUSO,

perquam utilis, & necessarius in Eccle-

siastico foro versantibus.

S Y M M A R I U M.

- 1 Nullus Episcopus a parvulis, & eruditis dedignetur adiscere.
- 2 Intrusus quis dicitur octo modis.
- 3 Primo, is qui non habet aliquem colorem sue intentionis.
- 4 Quis dicatur se ingerere in beneficio.
- 5 Ignorantia scientiam non excludit in intruso.
- 6 Intrusus an dicatur occupans per vim beneficium.
- 7 Intrusus dicitur omnis, qui tenet beneficium, sine auctoritate superioris.
- 8 Intrusus dicitur, qui depositus in beneficio manet.
- 9 Incoloratus possessor beneficii dicitur, qui per sententiam hominis, vel iuris est illo priuatus.
- 10 Omnis contractus factus post sententiam depositionis est nullus.
- 11 Episcopus potest priuatum beneficium per sententiam amouere, a sua possessione illo non uocato.
- 12 Intrusus citari debet, antequam amoveatur a possessione.
- 13 Qui titulum amisit, sed non possessionem, non est spoliatus sine iuris ordine.
- 14 Etiam de facto possidens citari debet, antequam a possessione amoveatur.
- 15 Pronuntia, quod sententia in rem transiit, indicatam requiritur ante executionem.
- 16 Item decretum executorialium.
- 17 Capiens possessionem vigore executorialium, quatuor terminis non serua-

t h i s

tis attendere uidetur.

- 18 Lis non dicitur finita, antequam sententia exequatur.
- 19 Nil actum dicitur, donec aliquid superest ad agendum.
- 20 Exceptio excommunicationis, opponi potest in executione sententia.
- 21 Exceptio patentis nullitatis, impedit executionem sententia.
- 22 Executor incipiens ab inuocatione brachij secularis, nulliter agit.
- 23 Collatio beneficii facta per Episcopum excommunicatum vigore litterarum executorialium valet, si ei tempore collationis littera non erant intimata.
- 24 Electus administrans ante confirmationem, intrusus dicitur.
- 25 Electus in septem casibus, administrare potest ante confirmationem.
- 26 Intrusus dicitur, qui aliquod crimen depositione dignum commisit.
- 27 Immo improprie intrusus dicitur.
- 28 Priuatus ipso iure beneficium, nunquam, quis dicitur, nisi sit expressum.
- 29 Intrusus dicitur, qui beneficium alteri ablatum tenet.
- 30 Existens in possessione dignitatis, de qua alius iniuste spoliatus fuit, exercebit iura ipsius dignitatis.
- 31 Pretendens ius habere in aliqua dignitate, exhibendo reuerentiam intruso in ea, iuri suo renuntiare uidetur.
- 32 Intrusus dicitur tacens in litteris se intrasse possessionem beneficii, auctoritate Principis secularis.
- 33 Intrusus dicitur, qui bullis non expeditis intras in possessionem beneficii.
- 34 Sola supplicatio signata, sufficit ad obtinendum in interdicto recuperanda.
- 35 Possessio beneficii haberi potest, cum sola supplicatione.
- 36 Littera non requiruntur ad essentiam gratiae, sed ad illius probationem.
- 37 Regula cancellariae, de non iudicando iuxta formam supplicationis, semper fuit intellecta in petitorio.
- 38 Quod intrans possessionem beneficii, bullis non lenatis, amittitur quod habet in beneficio, procedit in consistorialibus.
- 39 Constitutio Iulij Tertij, contra intrantes in possessionem beneficiorum, si non per litteras.
- 40 Intrusus dicitur habens titulum, & possessionem, a non habente auctoritatem conferendi.
- 41 Mandatum papae de spoliandis intrusis in beneficiis, includit etiam illos, qui permutarunt beneficia reservata.
- 42 In permutatione requiritur renuntiatio, & collatio.
- 43 Gestae per intrusum non valent, quantumcumque tolleretur.
- 44 Hoc procedit in intruso in beneficio reservato, generali reservatione in corpore iuris clausa.

- 44 *Decretum irritans ne diu inficit titulum, sed etiam possessionem.*
- 45 *Beneficia vacare in curia, quæ dicantur.*
- 46 *Beneficia quæ per procuratorem resignantur in manibus Papæ, in curia vacare dicuntur.*
- 47 *Beneficia vacantia in curia propter resignationem, non dicuntur vacare apud sedem.*
- 48 *Intrusus in beneficio contra textum, in capit. ij. de præbend. in vi. spoliatus, non restituitur.*
- 49 *Intrusus in beneficio reservato, si illud postea a Papa impetret tacita intrusione, nil agit.*
- 50 *Exprimens secundum beneficium, sed tacens illius intrusionem, an sit repellendus.*
- 51 *Intrusus dicitur, qui mortuo reo, & possessore, ab ordinario obtinuit sibi providi de beneficio litigioso.*
- 52 *Ordinarius non potest in iuribus defuncti subrogare.*
- 53 *Intrusus an dare possit obiectus contra eum, qui agit contra se.*
- 54 *Attentata lite pendente, an revocari possint per iudicem ex suo officio, parte non petente.*
- 55 *Immo contrarium est verius.*
- 56 *Intrusus in beneficio dicitur, qui habens primam curatum, assequitur secundum curatum, sine dispensatione.*
- 57 *Primum curatum per asssecutionem secundi, vacat ipso iure.*
- 58 *Reprobatur Hostiensis sententia, quod priuatus ipso iure beneficium, possit amoveri a possessione non citatus.*
- 59 *Talis sine citatione, & cause cognitione, non priuatur sua possessione. Reprobatur Abbatis sententia.*
- 60 *Execrabilis, si spoliatur, restitui debet.*
- 61 *Execrabilis gaudet beneficio regulæ de trienniali.*
- 62 *Intrusus dicitur, qui cum titulo simoniaci, beneficium possidet.*
- 63 *Simoniacus est priuatus ipso iure.*
- 64 *Simoniacus non dicitur intrusus, qui beneficium habet ab ordinario compulso a seculari, ad illud sibi conferendum.*
- 65 *Simoniacus titulum habet, sed elidibilem sua culpa.*
- 66 *Intrusus non dicitur, occupans per vim beneficium, titulum habens.*
- 67 *Simoniacus, & intrusus, dicuntur fures.*
- 68 *Regula cancellariæ, de subrogandis colligantibus, an locum habeat in quocumque intruso.*
- 69 *Regula prædicta est favorabilis.*

Intrusus

- 70 Intrusus in terminis dictæ regulæ, an dicatur qui se ingessit in possessione spiritali tantum.
- 71 Verba cum effectu, sunt intelligenda.
- 72 Verba legis de possessore beneficii, intelligitur de effectuali.
- 73 Fructus percipere est signum effectualis possessionis.
- 74 Spiritualis possessio beneficii sine temporali est imperfecta.
- 75 Annulatio gratiæ est pœna seu priuatio.
- 76 Assequens secundum beneficium curatum, primo priuatur, postquam adeptus est actualem possessioni secundæ.
- 77 Possessor beneficii, qui fructus non percipit propter litem, impetrare poterit in forma pauperum.
- 78 Quasi intrusus non comprehenditur in regula de trienniali.
- 79 Idem de eo, qui possessionem beneficii obtinuit vigore executorialium, sine intimatione, uel citatione.
- 80 Possessio in beneficio coloratur ex sola antiquitate possessionis, licet de titulo non doceatur.
- 81 Habens titulum ab eo qui dare potest, licet de illius ualiditate disputari possit, intrusus non dicitur.
- 82 Intrusus an is dicatur, qui a principio litis se intrusit in beneficio, sed pendente lite desit esse intrusus.
- 83 Quibus, & quot modis quis dicatur intrusus, in regula de trien. posses. non molestando.
- 84 Defenditur Detij opinio, ab impugnatione Gomefii.
- 85 Simoniacus non dicitur intrusus in terminis supradictæ regulæ.
- 86 Quibus casibus quis dicatur habere titulum, a non habente auctoritatem conferendi.
- 87 Ordinarius conferre non potest beneficium litigiosum in Romana curia.
- 88 An unica tantum generalis reservatio in corpore iuris clausa reperiatur, an vero plures.
- 89 Possidens curatum beneficium ultra annum, non faciens se promoueri ad sacros ordines, an dicatur intrusus.
- 90 Intrusus propria auctoritate in beneficio, an illud dimittere possit, sine auctoritate superioris.
- 91 Intrusus non habet verum titulum Prelaturæ.
- 92 Intruso an restitui debeat, id quod in suo ingressu contulit in ecclesiam.
- 93 Intrusus in beneficio reservato, reservatione in corpore iuris clausa, an faciat fructus suos.
- 94 Ignorantia iuris non presumitur.

- 95 *Scienter recipiēs beneficium curatum ab ordinario, non facit fructus suos à die sui ingressus.*
 96 *Reservatio in corpore iuris clausa, repellit agentem super spolio.*
 97 *Collatio beneficij à tali intruso facta, nulla est.*
 98 *Collatio dicitur fructus beneficij.*
 99 *Subditi an teneantur obedire Prælato intruso.*
 100 *Debitores an teneantur soluere Prælato intruso.*
 101 *Intrusus ius tertij, allegans non auditur.*
 102 *Intrusus in beneficio, non habet facultatē absoluedi eius Parrochianos.*
 103 *Intrusus antequam amoveatur a sua possessione an sit citandus.*
 104 *Possessio tradita alteri intruso non citato, est reuocanda.*
 105 *Qui titulum perdidit, sed non possessionem, non est spoliandus sine iuris ordine.*
 106 *Commisssa executione contra quoscunque intrusos non est remota citatio.*
 107 *Is contra quem lata est sententia, quæ in rem transiit, iudicatam an per episcopum, sine citatione remoueri possit a sua possessione.*
 108 *Intrusus notorie, & inexcusabiliter in beneficio spoliari pōt, nō uocatus.*
 109 *Index potest pronuntiare super nullitate processus, notoria ex defectu iurisdictionis, etiam parte non citata.*

EPITHOMA DE INTRVSO.

IOANNI GRIMANO PATRIARCHA Aquilegiense.

VAB de intrusionis materia in benefitialibus inter studendum colligeram, requisitioni tuæ annuens (vt teneor) quàm libenti animo ad te mitto, ex quibus in causis iudicandis, vberes fructus proculdubio reportare poteris, ingeniumque tuum, quòd huius materiæ exactam cognitionē habere cupias, plurimum laudo, si quidem scriptum est in c. nullus Episcopus, 38. dist. † q̄ nullus Episcopus propter opprobriū senectutis, vel nobilitatem generis, a paruulis, & minimis eruditis, si quid forte est vtilitatis, vel salutis inquirere negligat, & discendi cupiditatem solam viuendi rationem optimam, etiam in octauo & septuagesimo suæ ætatis anno existimauit, Pōponius Iurisconsultus sequens Iuliani alterius summi etiam Iuriscōsul-
 ti

ri sententiam, qui dicere solitus erat, & si alterum pedem in sepulchro haberem, adhuc adiscere quidem vellem, vt scribit idem Pomponius in lapud Iulianum, ff. de fidei com. libert.

2 † Quæro primo, quot modis quis intrusus in beneficio dicatur, Dominicus in c. propter, col. ult. 19. dist. ponit quinque modos, quibus quis intrusus in beneficio dicitur, quos reasumit Fely. in c. veniens, col. i. de accusat. & in c. in nostra, in 2. cor. cell. nu. 27. de rescrip. Addens tres alios casus, quibus quis in beneficio intrusus dici potest, per quos discurrere placuit.

3 † Primus casus, in quo quis in beneficio dici potest intrusus, erit in eo, qui non habet aliquem colorem suæ intentionis. c. eum qui, de præb. in vi. c. ad aures, de excess. prælat. Nam dicit text. in d. c. eum qui, q. is qui scienter iniuste se intrudit in beneficio, cui cura imminet animarum, ipso iure esse ipso beneficio priuatum, quod

4 primitus cum cura obtinebat, † qui tex. intelligi debet, de eo qui absque diocesani consensu, vel auctoritate, siue alterius superioris, beneficium intrat, is enim se ingerere dicitur. c. quoniam, de offit. ordin. Butr. post alios in c. eum satis, col. i. de offit. Archid. & sic dicitur intrusus, & incoloratus possessor, vt est etiam tex. in c. eum iam dudum, de præben. & in c. dudum, el. 2. de elect. quæ iura allegat. Fely. ad hoc, in d. c. in nostra, col. vii. & idem dicit Dec.

5 consi. 121. in causa venetabilis, col. ult. nu. 4. in i. vol. † Et est sciendum, quod in casu prædicto, ignorantia, scientiam non excludit, vt voluit glo. in d. c. eum qui, in ver. scienter, quam sequitur Milus in suo repertorio. in vers. intrusus est quicumque.

6 † Et quia in d. c. eum qui, dicitur, quod occupans per vim beneficium, cui cura imminet animarum, similiter est priuatus beneficium ipso iure, quod primitus obtinebat, cui cura imminet animarum, Queritur an talis intrusus dicatur? Atch. in eodem c. eum qui dixit, quod si quis haberet canonicum titulum, licet per vim beneficium occuparet, propter hoc non diceretur intrusus, idem voluit Milus in suo repert. in ver. intrusus, in i. vers. allegat. Gemin. in d. c. eum qui, Verum tamen dicit idem Milus loco præallegato, quod ex post iniuste tenendo beneficium, videtur dicendum, quod dicatur intrusus, si tamen canonicum titulum non haberet, vt per eundem Milum, in ver. intrusus non dicitur qui vi occupat.

7 † Secundo modo intrusus dicitur, secundum Fely. in d. c. veniens, de accusa. col. i. sub nu. 3. omnis qui beneficium habet sine auctoritate

ritate superioris, allegat Inno. in c. nihil est, in vers. admiserunt, de elect. & glo. in ver. manebunt, in fi. in c. bonæ, eli. de elec. idem scribit Præposit. in c. propter, 19. distin. allegat tex. in c. alienationes, 12. q. 2. & tex. in c. nisi cum pridem, de renunt. hoc idem tenet Milus in suo repertorio, in ver. intrusus, in vers. intrusus dicitur ille quicumq; & Gomef. in reg. de trien. q. 47. nu. 2. Ad idem Fely. in c. in nostra, in 2. correl. vers. adde q. ille dicitur intrusus, & Calder. consi. 13. in rub. de verb. sign.

- 8 † Tertio modo intrusus dicitur, qui depositus manet in beneficio, ut dixit Fely. in d. c. veniens, de accusa. col. i. sub nu. 3. allegat Inno. in c. qualiter, el. 2. in fi. col. 4. de accus. idem scribit Fel. in c. in nostra, in 2. correl. in fi. in vers. & adde q. retinens, de rescrip. idem voluit Præpos. in c. propter, sub nu. 4. 19. distin. allegat Lap. in d. c. cum qui, de præb. in vi. & Bal. in l. nihil, ff. de manumif. vin. idē tenet Gomef. in reg. de trien. poss. q. 47. sub nu. 2. in vers. secundo dicitur: † Nā incoloratus possessor beneficii dicatur, qui per sententiam hominis priuatus est, siue per sententiam iuris, etiam si facti amoto non sit secuta, ut scribit Fel. in d. c. in nostra, correl. 36. in prin. & late declarant Docto. in c. cum in nostris, de cōces. præben. & Lap. alleg. 16. & Card. consi. 34. in fi.

- 10 † Et est sciendum, q. omnis contractus, qui fieret per Episcopum, vel alium prælatum, depositum post sententiam depositionis esset nullus, etiam q. contrahentes talem depositionem, probabiliter ignorassent, tex. est not. in c. quia, in cunctis, de concess. præben. in vi. Fel. in c. prælatorum, col. pe. vers. item nota. nu. 14. de accus. Adducit not. per Bar. in l. Barbarius, ff. de offit. prætor. & Butr. in c. consultationibus, col. 20. de iur. patr. vbi dicunt, q. la ta sententia priuationis ab homine, non requiritur aliqua certificatio ad validitatem actorum, facit tex. in l. si pater, in principi. ff. de manumif. vind.

- 11 Vnum nota dignum non omitam, † q. lata sententia contra clericum possessorem beneficii, a qua non est appellatum Episcopus poterit priuare dictum clericum sua possessione, eo non vocato, ut scribit Ro. consi. 499. in præmissa, col. 2. allegans ad hoc Inno. & Host. in c. accepta, de relli. spol. & idem tenet Dec. consi. 191. i. causa, quæ agitur, in i. vol. Accedit ad hoc doctrina Abb. in c. cū clericis, in 2. no. de iur. patr. quā sequitur Fel. in c. qualiter, el. i. col. 10, in 3. lim. de accus. Attñ idem Fel. in c. fi. col. 8. de præ

- sump. scribit dubitare de prædicta doctrina, p. tex. in c. licet Episcopus, de præb. in vi. & similiter ego de ea plurimum dubito, & moueor, quia nulli dubium, quod is, qui habet contra se sententiam priuatoriam beneficii, a qua non appellauit, intrusus dicatur, vt
- 12 conclusi supra: † Intrusus autem antequam amoueat a possessione, citandus est, vt late scribit Fel. in c. cum olim, col. 8. nu. 31. cum pluribus seq. de sent. & re iud. Ad idem facit, quod scribit Card. in consi. 77. Reuerende pater, vbi dixit, quod iudex qui expulit possessorem intrusum, eo non citato, reuocare debet traditionem
- 13 possessionis. † Accedit, quod voluit Rot. deci. 5. de resti. spol. in antiq. vbi dixit, quod is, qui titulum perdidit, sed non possessionem, non
- 14 est sine iuris ordine spoliandus. † Ad idem facit, quod voluit Ro. consi. 79. in fi. vbi scribit, quod non valet missio in possessionem, etiam contra possidentem de facto, si non fuit citatus.
- 15 † Comprobantur prædicta: Nam sententia lata, quæ nulla appellatione suspensa in rem transiit iudicatam, ad hoc, vt exequi possit, requiritur pronuntia iudicis, sententiam ipsam in rem transiisse iudicatam, & ideo exequendam fore, & ad hoc proculdubio citanda est pars. l. de vnoquoq. ff. de re iud. vt stilus causarum
- 16 nos edocet. † Item requiritur decretum executorialium, & illa intimatio possessori, contra quem sententia ipsa lata est, in quibus datur ei terminus ad parendum rei iudicatæ, & obseruatur quatuor termini, vt contra eum procedatur ad aggrauationem, reaggrauationem, interdictum, & ad inuocationem brachii secularis, vt per Fel. in c. ad probandum, col. 4. nu. 6. de re iud. Cassa. deci. 6. de caus. poss. & propriet. & per Gomes. in reg. de anna. q.
- 17 44. nu. 7. † Quinimmo si quis auctoritate rei iudicatæ, etiam vigore executorialium possessionem beneficii, capiat attentare videtur, nisi prius post intimationem executorialium, quatuor termini (vt dictum fuit) seruati fuerint, vt per Gomes. in præallega.
- 18 reg. de annali, nu. 7. † Nec lis dicitur finita, antequam sententia
- 19 sit debitæ executioni demandata, † quia donec superest aliquid ad agendum, nil dicitur actum. l. Titia, ff. de verb. oblig.
- 20 † Opponi etiam potest in executione sententiæ exceptio excommunicationis, quæ illius executionem impedit. ca. i. §. sed si post, de excep. in vi. Ad idem facit quod scribit Fel. in c. exceptio nem, nu. 4. de excep. vbi dixit, quod sententia lata pro aore excommunicato nil valet, quia durante excommunicatione, agere non poterat

poterat pro ea, sed post absolutionem petere poterit illius executionem, nisi ipsa sententia lata fuisset vigore rescripti impetrati ab excommunicato.

- 21 † Item opponi potest etiam contra tres sententias conformes, quando de earum executione tractatur de illarum nullitate, quæ incontinenti probari potest, ut per Barto. in l. 3. in §. condemnatum, ff. de re iudic. & hoc modo limitatur text. in Clem. i. de sentent. & re iudic.
- 22 † Quinimmo in exequendis literis executorialibus emanatis, vigore rei iudicatz, adeo necessaria est ordinis observatio, quod si executor incipiat ab inuocatione brachii secularis, nulliter procedit, quia prius præcedere debet declaratio excommunicationis, aggrauationis, reaggrauationis, interdicti, & his peractis, & non antea deuenitur ad inuocationem brachii secularis, ut per Pau. de Cast. in cõs. 39. visis actis, col. ult. quem refert, & sequitur Fel. in c. cum dilectis, col. 3. in fi. de rescript. Accedat quod scribit
- 23 idem Fel. in c. ad probandum, nu. 6. de re iudic. † ubi dixit valere collationem beneficii, factam per Episcopum excommunicatum per literas executoriales, Rotæ si tempore factæ collationis nondum erat publicatus.
- 24 † Quarto modo dicitur intrusus, electus administras ante confirmationem c. 2. ubi Abb. in i. col. de rest. in integr. & c. auaritiæ, de elect. in vi. ut dixit Fel. in c. veniens, col. i. de accus. in ver. quanto electus, & Præpos. in c. propter, sub. nu. 4. versi. item dicitur intrusus, l. 9. dist. allegat tex. in c. cum iam dudum, de præb. Gomef. in reg. de trien. q. 47. sub nu. 2. ver. tertio dicitur, Milus in suo reperi. in ver. intrusus, in versi. intrusus dicitur ille quicūq; , allegat Inno. in c. nihil, de elec. Ista tñ conclusio fallit in plur. casib. ut infra.
- 25 † Primo fallit prædicta conclusio duobus concurrentibus, primo, quod electio sit celebrata in concordia, & tunc in concordia facta dicitur, quando nemine discrepante est celebrata, ut not. in Clem. ne Romani, de elec. & in c. cupientes. §. ad hæc, in gl. super ver. concordem, de elec. in vi. Secundo requiritur, quod electus sit valde remotus, ut puta, ultra montes constitutus, & immediate papæ subiectus, tex. est in c. nihil, de elec. & ibi not. Abb. in versi. nota, & in versi. itaq; , nu. 4. Dicens, quod tali casu electus ante confirmationem administrare potest, tam in temporalibus, quam in spiritualibus, & hoc etiam tenuit Franc. in c. auaritiæ, de elec. in vi.

Secundo fallit supra dicta conclusio in papa, quia ex sola electione administrat. c. licet, de elec. glo. in ver. ecclesiarum, in d. c. auaritia. Ad idem glo. in c. indemnitatibus, in §. si vero ad illam, in verbo auctoritate, de elect. in vi. deferretur enim sibi plenum ius ex sola electione, cum superiore non habeat, a quo confirmetur, vt dixit Abb. in d. c. nihil. nu. 10. de elect.

Tertio fallit in Abbatiſſa electa, vt est tex. in d. c. indemnitatibus. §. si vero ad illam.

Quarto fallit in electo Imperatore, secundum Aug. & Io. qui hoc notant, in c. legimus, 93. dist. nam saltem ex consuetudine hodie introductum est, vt electus immediate administrare possit, vt dixit Abb. in d. c. nihil, nu. 10. ad hoc vide Felyn. in c. ea te, col. 2. de rescrip. & Sal. in l. bene a Zenone, col. i. cum sequē. C. de quadrien. prescrip. & predictos casus ponit glo. in c. auaritia, in ver. ecclesiarum, de elect. in vi. Ad idem est glo. in d. c. indemnitatibus, in d. §. si vero ad illam, in verbo auctoritate.

Quinto fallit in electo ordinis Cisterciensis, vt est tex. in c. i. de suppl. negli. praelat. & tenet Franc. in d. c. auaritia, in i. col. in fi.

Sexto fallit supradicta conclusio in omni electo, cui ex consuetudine, vel privilegio competit administratio ecclesie vacantis ante confirmationem, vt dicit Franc. in d. c. auaritia, ad quod allegat Io. And. ibi, in hoc quo ad consuetudinem contrarium tenet Inn. & Host. in c. transmissam, de elec. pro quibus est tex. in c. cum venerabilis, de consue. Quinimmo dicit Abb. in c. qualiter, de elec. in versi. non tamen q̄ consuetudo, q̄ electus administret ante confirmationem non valet, & per Oldr. consi. 146. idē tenet Abb. in d. c. transmissam, in ver. tertio casu. vide et Abb. in c. nihil. nu. 10. de elec.

Septimo fallit in electo administrante, ante confirmationem de mandato superioris, vt scribit Franc. in d. c. auaritia, col. 2. versi. non obstat tex.

26 † Quinto modo intrusus dicitur, vt scribit Fel. in praelleg. c. veniens, col. i. ver. quinto q̄ comisit, de accus. Is qui commisit aliquod crimen, depositione dignū, allegat gl. in c. cum super, in gl. 2. de cau. poss. & proprie. & hoc etiam tenuit Præpos. in c. propter, col. vlt. 19. dist. pro quo est tex. in d. c. veniens, Idē voluit Domi. in d. c. propter, col. vlt. & Fel. in c. in nostra, in 2. cor. nu. 27. de rescrip. & idem Fel. in cōf. 44. Titius professor, nu. 5. Io. de Selu. in tract. suo de benefi. 11. q. 3. partis, col. 2. nu. 9. Deci. consi. 121.

in

- 27 in causa venerabilis, col. fi. nu. 4. in i. vol. ¶ Istos tamē qui aliquod crimen depositione dignum commiserunt, glo. in d. c. 2. de restit. in integr. vocat quasi intrusos, & ita scribit Præpositus loco præallegato, ergo isti improprie intrusi dicuntur, cum dictio quasi, sit nota improprietatis, vt notant Doctores, per illum tex. in l. hoc colore, ff. de inoffi. test. Comprobatur hoc, quia quantūcūq; aliquis sit criminofus, iuste tamen tenet beneficium, antequam eo per sententiam priuetur, quando crimen non est tale, quod ex eo inducatur priuatio ipso iure, vt voluit Abb. in c. item cū quis, col. pe. de restit. spol. de quo vidēda sunt plura, quæ adducit Fel.
- 28 in c. inquisitionis, col. 2. circa medium, de accus. ¶ Et dixit Do. in c. i. col. ult. 8. dist. q. nunquā aliquis est priuatus ipso iure beneficium, nisi hoc expressum sit in iure, quod sequitur Fel. in præalleg. cap. inquisitionis, loco supradicto.
- 29 ¶ Sexto ille dicitur intrusus, secundum Fel. in d. c. veniens, col. i. vers. ultimo, ille qui, de accus. qui tenet beneficium alteri iniuste ablatum, allegat tex. in c. tanta, de excess. prælat. & ibi Butr. in fi. prin. Idem voluit Præpositus in c. propter, col. ult. in fi. in vers. itē dicitur intrusus, 19. dist. vbi dixit, q. intrusus dicitur, qui est positus in beneficium, etiam auctoritate superioris, tamē de facto aliū spoliavit, sine causa legitima, vel iuris ordine non seruato, allegat tex. quem dicit ad hoc notabilem, secundum vnum intellectum, in d. c. fi. de excess. prælat.
- 30 Et est sciendum, q. hoc casu, ¶ quando vnus est exclusus a sua dignitate, & alius est in ea intrusus ille exercebit iura illius dignitatis, qui erit in illius possessione, & non ille, qui iniuste spoliatus fuit, vt per Inno. in c. 2. de restit. in integ. & Doct. in c. per venerabilem, qui fil. sint legit. quod etiam not. Inno. in c. in literis, de restit. spoliat. & sequitur Abb. in c. olim inter, nu. 17. eo. tit. & valebit quod faciet, vt scribit Arch. in c. omne quod, 25. q. 1. Inn. in c. nihil, de elec. & Bal. in l. pe. C. de pign. act. Fallit tamē hoc in casu, Cle. vnica, de for. compet. ¶ & non ignores quod si prætendens ius habere in aliqua dignitate, vel officio, reuerētiam exhibeat intruso tanquā legitime in illa dignitate, vel officio constituto, iuri suo tacite renuntiare videtur, vt est tex. ad hoc not. in c. ex ore sedentis, vbi not. Abb. in 4. not. de his quæ fiunt a maior. part. capit. vbi dicit ad hoc illum text. esse valde singularem, subdens, q. cauti causarum procuratores in libello, & alijs scripturis

pturis dicere debent, q̄ talis asserit se esse prælatum.

- 32 † Septimo quis intrusus dicitur, vt scribit Fel. in d.c. veniens, col. i. ver. septimo dicitur, si quis in literis tacuit se intrasse in possessionem beneficii, auctoritate Principis secularis, secundū Io. And. in cap. dudum, el. 2. de elect. adeo q̄ literæ impetratæ super ipso beneficio, hoc tacito, nullæ sunt, vt notanter dicit Abb. in c. ad aures, de rescri. & in c. cum iam dudum, col. 2. de præben. in c. præterea, in vlt. not. de iur. patr. & in c. per venerabilem, qui fil. sint leg. Pet. de Anch. & Card. in Clem. per literas, in fi. de præbē. Ad idem est dec. Capel. Tholos. nu. 483. item fuit quæsitum, quidam nobilis, Bal. in c. in literis, in fi. de rescri. spol. Gem. in c. cum qui, col. vlt. de præben. in vi. Calder. conf. 11. in titu. de præbend. Fely. in c. in nostra, in 3. correl. in prin. de rescrip.
- 33 † Octauo intrusus dicitur, vt per Fel. in d.c. veniens, col. i. ver. fi. & adde q̄ intrusus, de accus. Is qui non expeditis bullis beneficii, possessionem ingreditur: Talis enim perdit omne ius, quod in illo habet, non obstante signatura, allegat regu. Cancell. 3. 8. & Calde. conf. 13. in tit. de verb. sig. allegat gl. magnam in c. causam quæ, el. 2. qui fil. sint leg. & in c. veritatis, in gl. in verbo de præiudicio, de dol. & contumat.
- 34 † In contrarium tamē faciunt ea, quæ scribit Cassad. dec. 8. in tit. de rescri. spol. vbi dixit, q̄ Domini de Rota tenuerunt, q̄ ad obtinendum in interdicto recuperandæ possessionis, sufficiat supplicatio, seu gratia signata, & datata, absq; literarū expeditione
- 35 pro titulo colorato, qui in benefitialibus requiritur. † Cum possessio haberi canonice, possit cum sola supplicatione, nam ad essentiam gratiæ, literæ non requiruntur, sed ad probationē, & ad canonizationem tituli, secundum Arch. Io. And. Dom. & Fran. in c. progm. vi. in fi. & Gem. conf. x. † subdens idem Cassa. in præalleg. dec. q̄ reg. cancel. de non iudic. iuxta form. supplicat. semper fuit intellecta in petitorio, vbi agitur de adiudicatione tituli, non in possessorio, & restitutione, quod etiā tenet Gom. qui testatur ita Rotam tenere in reg. præd. q. v. & dictū Fel. in præalleg. c. veniēs,
- 37 † q̄ intrans possessionē beneficii bullis nō expeditis amittit ius, quod habet in beneficio, procedat in cōcistorialibus, i quibus requiruntur literæ per extrauagantem iniunctę, in tit. de elec. & sic scribit Gomef. in prædicta q. v. nu. 2. Et quod adipiscēs possessio nem beneficii, ex simplici signatura, non dicatur intrusus, tenuit etiam

etiam Petr.Rebuf.in trac.de pac.poss.nu.51.dicēs, q̄ ista opinio est æqua, licet altera de stricto iure procedere posset, asserens q̄ ratione æquitatis, ista opinio seruetur in Francia, subdens extra uagatē iniunctē procedere in maioribus beneficiis, secus in aliis, & per prædicta dicendū est, q̄ in beneficiis cōcistorialibus intrās possessionem beneficii, literis non expeditis, intrusus dicatur, secus autem in aliis beneficiis non concistorialibus.

38 † Cum prædictis transirem, nisi noua constitutione Iulii tertii moderni pōtificis, publicata Romæ in Cæcellaria apostolica sub die 27. mēsis Maii, 1553. Cautū esset, q̄ quicumq; apprehenderet possessionē beneficii, sine literis expeditis, sed vigore solius supplicationis signatæ, nō possessor, sed merus, & nudus detentor, ac violentus, & sine aliquo titulo in eo intrusus diceretur, nec fructus illius, suos faceret, sed ad illorum restitutionem teneretur, & omne ius quod in ipso beneficio haberet, amitteret ipso iure, ac ad illud de cætero obtinendum inhabilis fieret.

39 † Nono intrusus dicitur ille, qui titulum, & possessionem habet, a non habente auctoritatem conferendi, vt puta, quia ad aliū collatio pertinet, vt est tex.in c.fi. de excess.prælat. & in c. quia diuersitatem, de concess.præb. vbi Abb.in 2.no. & Gomef.in reg.de trien.q.47.in ver. quarto dicitur, quod procedit etiam si conferens alias collationem haberet, Tamē esset suspēsus, Milus in suo repert.in ver.intrusus, in versi.intrusus dicitur quicumq; recipit beneficium. Rot.dec 41 o. nota quod intrusus, in antiq.allegat Inn.in c.nihil, in gl.magna, circa med.de elec. & ibidē Compolt.in gl.pone, idē tenuit, Dec.conf.121.in causa venerabilis, col.vlt.sub

40 nu.4.in i.vol. † Et ideo Calder.conf.13.in tit.de verb.sig.confusuluit, quod si papa mandat intrusos in beneficiis spoliari, sub tali mandato includuntur illi, qui permutarunt beneficia referuata apostolicæ sedi referuatione durante, & est ratio, quia de beneficiis per papā referuatis inferior ab eo se nō potest aliquāliter im

41 pedire, nec ea conferre. c.2.de præb.in vi. † In permutatione. n. renūtiatio, & collatio requiritur. c.i.de rer.permut. in vi. ideo tali casu permutantes sunt positi in beneficiis ipsis, auctoritate ordinarii, qui ea cōferre non potuit, & ideo intrusi dicuntur, & hoc perpetuo notandum dicit Fel.in c.in nostra, 2.correl. in versi. ex hoc concludit, de rescript. idem tenuit Abb. in c. cum venissent, in 3.not.nu.4.de rest. in integ. vbi dixit, quod intrusus dicitur is, gnitatem

Fugitatem obtinuit a non habente potestatem illam conferendi
 subdens quòd gesta per ntrusum non valent, quantūcunq; dica-
 tur tolleratus, quia tollerant a locū non habet ntruso, ex quo
 ingressum nō habet ab habente potestate, vt no. Inno. in c. quali-
 ter, el 2. de accus. & per Arch. in c. alienationes, 1 2. q. 2. & per Inno.
 in d. c. nihil. de elect.

43 † Et prædicta procedūt etiam in eo, qui beneficium obtinet,
 reseruatum generali reseruatiōe in corpore iuris clausa, ex col-
 latione ordinarii, vel alterius inferioris collatoris, vt si beneficiū
 vacauit apud sedem apostolicam, iuxta tex. in c. 2. de præb. in vi.
 vbi dicitur, quòd beneficia vacantia apud sedem soli Papæ sint

44 reseruata, † qui tex. habet decretum irritans, quod ne dum infi-
 cit titulum habitum ab ordinario ipso iure, verum etiam posses-
 sionem illius vigore habitam, vt ibidem per Doc. & per Dom. in
 c. si hi contra quos, vt lit. pend. in vi. & Rot. deci. 16. in nou.

45 † Et vacare apud sedem non solum ea beneficia dicuntur, quæ
 per obitum in curia vacant, sed etiam ea, quæ vacant per obitū
 eorum, qui vadunt ad curiam Romanam, & moriuntur in locis
 vicinis curiæ per duas dietas, & idem in discedentibus a curia,
 vt est tex. in c. præsentī, de præb. in 6. & idem est si curialis ex cau-
 sa recreationis, vel infirmitatis secesserit ad locum curiæ vicinū
 per duas dietas legales animo Romam redeundi, & ibi moria-

46 tur, vt in d. c. præsentī, §. i. † vacare autem in curia ea beneficia di-
 cuntur, quæ per procuratorem resignantur in manibus papæ, li-
 cet renuntiantes non sint præsentēs in curia, vt voluit Arch. in d.
 c. 2. de præb. in 6. & glo. in Cle. 1. vt lit. pend. & scribit Franc. in d.

47 c. 2. col. 3. versī. in gl. vacare, † scias tamē, quòd beneficia resigna-
 ta in curia non dicuntur vacare apud sedem, sed bene in curia, &
 licet propterea sint reseruata, tamen eorum reseruatiō non dici-
 tur esse in corpore iuris clausa, vt scribit Gome. in reg. de trien.
 q. 31. sub nu. 5. Et prædicta notanda sunt ad intellectū dictæ re-
 gulæ cancel. de trien. posses. quæ excipit a beneficio ipsius regulæ
 intrusus in beneficio reseruato generali reseruatiōe in corpore

48 iuris clausa, † & intrusus in beneficio reseruato reseruatiōe ge-
 nerali in corpore iuris clausa, vt est illa, de qua in præallega. c. 2.
 de præben. in 6. est adeo odiosus, quòd si spoliatur, non debet re-
 stitui, Rot. in nou. dec. 16. Gome. in d. reg. de trien. q. x. nu. 14.

49 Vnum non omittam nota dignum, † quòd intrusus in benefi-
 cio

- tio reservato, si illud postmodum a papa impetretur tacita dicta sua intrusione nil agit, cum huiusmodi impetratio non valeat, Bellemer. dec. 498. si obtinens, Aeneas de Falconibus, in trac. de reservat. benef. q. 4. principali, effectu 30. Fel. in c. in nostra, 2. corre. de refer. Et idem erit in quocumque alio intruso, Bal. in c. in literis, in fi. de rest. spol. ubi dixit, quod confirmatio facta a superiore de intruso non valet, si ignoravit de intrusione ipsa in dicto beneficio, de quo per Fel. in c. postulasti, nu. 70. de refer. ¶ Quid autem dicendum sit, quando impetrans secundum beneficium expressit de primo, sed tacuit, quod in primo esset intrusus, vide Pet. de Anchar. in Clē. si Romanus, de præben. in vers. ultra Doctores, & ibidem Card. in fi.
- ¶ Et prædictis adde, quod pari modo intrusus erit, is qui mortuo reo, & possessore obtinuit sibi provideri per ordinarium de beneficio litigioso in curia Romana, & huiusmodi collationis vigore se in illius possessione ingressus, per tex. in c. si hi contra quos vel lit. pend. in 6. Talis. n. vt ex illo tex. clare colligitur titulum habet ipso iure nullum, propter decretum irritans, ibi appositum, quod inficit ne dum titulum, sed etiam possessionem, vt dixit in d. c. 2. Dominicus, quod talis possessio caret omni iuris effectu, si quidem ordinarius non potest se ingerere in conferendo beneficia litigiosa in Romana curia, etiam si possessor in partibus moriatur, vel coram episcopo resignaret, per tex. in prædicto c. si hi contra quos,
- ¶ ubi Franc. in 2. not. & ibidem Arch. in i. opposi. ¶ Nec ordinarius potest in iuribus defuncti subrogare, quia hoc ad solum papam pertinet, vt per Rot. dec. 411. item si lite pendente, in nou. & dec. 274. item quod sic, & Franch. in d. c. 2. loco supra allegato.
- ¶ Sed quæro an huiusmodi intrusus admitteretur ad dandum obiectus contra eum, qui ageret contra ipsum? Dicas quod non, vt tenuit Rot. dec. i. in tit. vt lit. pend. in no. rationem assignat, quia talis non habet fundamentum alicuius colorate possessionis, quin immo eius possessio est adeo infecta, & nulla quod caret omnibus iuris adminiculis propter decretum irritans appositum, in præalleg. c. si hi contra quos, vt lit. pend. in 6.
- ¶ An autem huiusmodi attetata lite pendente reuocari possent, per iudicem, ex suo mero officio nobili, etiam parte non petente? Compiler antiquarum decis. Rot. in præalleg. dec. 3. vt lit. pend. tenuit quod sic, rationibus per eum ibidem adductis, dicens, quod iudex de facto supplere poterit, arg. not. per glo. in c. cupientes.

- §. ceterū, de elec. & per Arch. in c. pia, in vlt. gl. de excep. subdit tñ:
 55 q̄ circa hoc nil fuit decisū p̄ Dños de Rot. ¶ Ista opinio d. cōpi-
 latoris, mihi nō placet, q̄a hūi attēta reuocari nō p̄nt, nisi cita-
 ta parte, vt p̄ Rot. dec. 56. si lit. pē. in nou. vbi decidit attēta lite
 pēd. reuocari debere citata pte, faciūt ad hoc, q̄ inf. prox. dicēt:
 56 † Decimo intrusus in beneficio ille dicitur, q̄ habēs primū bñ
 57 sitiū curatū, scđm similiter curatū sine dispēlatione tenet, tñam
 isto casu primū a die habitz possessionis scđi, vel ab eo die, quo p̄
 ipsum stetit, quo minus illā cōsequeretur ipso iure vacat, vt i. c. de
 multa. §. i. ibi eo ipso iure sit priuatus, & habetur i. extrau. lo. 22.
 q̄ incipit, execrabilis, in §. quarto deinceps, de przb. & dignit. vbi
 gl. in ver. ipso iure dixit nō expectata ho īs snā, subdēs, quòd vbi
 cōstat quē ipso iure esse priuatū, vel alias ius nō habere in benefi-
 tio qđ de facto obtinet expelli ab illo p̄ iudicē potest, nec se spo-
 liatū potest allegare, & sic se restitui petere, allegat Inn. & Host.
 in c. accepta. de rest. spol. & c. constitutus, de fil. przb. Et ex quo
 per assēctionē scđi curati, vacat primū ipso iure episcopus, pri-
 mum confetre pōt, non tñ possessorē amouere eo uon citato, p̄
 tex. in c. licet ep̄s, de przb. in 6. licet eius possessio sit incolorata,
 & beneficium vacet ipso iure. vt dixit Dom. in d. c. licet, post Ioā.
 de Lig. ibi, & ibidē Frān. col. 2. vers. in glo. 2. in fi. & idem scribit
 58 Dom. consi. 86. col. vlt. † Et ex prādictis colligitur nō procede-
 re doctrinam Inno. & Host. in d. c. accepta, de rest. spol. de qua su-
 pra prox. quorum opin. sequitur Rom. consi. 499. col. 2. ver. quia
 ergo volētium, quòd priuatus beneficium per snām iuris, possit p̄
 ep̄m expelli a sua possessione, eo non vocato, dicētes, quòd tūc
 59 ep̄s exequitur officium suum, † Et cōtra prādictā doctrinam
 Inno. Host. & Rom. tenet Bal. in l. si maritus. la. i. C. de dona. inter
 vir. & vxor. vbi dixit, quòd licet clericus sit ipso iure priuatus,
 nō tñ expelli poterit a sua possessione, nisi citerur, & causa cogni-
 ta, & ibidem sequitur Ange. idem voluit Card. in c. 2. col. i. de si-
 mon. Ad idem Card. consi. 54. vbi dixit, quòd etiā priuatus ipso
 iure citandus est ante q̄ spoliatur: Idem sentit Fel. in c. fi. col. 7. pa-
 rā. post prin. de prāsump. vbi dicit, q̄ ex prādictis redditur du-
 bia opinio, d. Abb. in c. quia clerici, in prin. de iu. pat. vbi dixit, q̄
 si clericus notorie tenet ecclesiā iniuste nō est necesse, quòd epi-
 scopus vocet eum in iudicio, sed illū spoliare pōt de facto, sicuti
 de facto se intrusit. Ad prādicta faciūt plura alia, quz in simili cō-
 gerit

- gerit Fel. in c. cum olim, col. 8. de sent. & re iud. Dicitur tñ Inn. & Host. saluari posset casu, quo appareret notoriè, q̄ possessori be-
 neficii nulla cōpeteret defensio, vt voluit Inn. & post eū Card. i. c.
 qd̄ in dubiis, in 3. col. de renūt. quos seq̄tur Fel. i. c. 2. nu. 2. de sim.
 60. † Scias tamen, quòd huiusmodi intrusus, quē execrabile nū-
 cupāt Doct. si spoliatur restitui debet, vt voluit Rot. dec. 3. in ti.
 de rest. spol. i. ult. addi. Old. cōf. 227. Card. cōf. 132. col. ult. Bal. No-
 uel. in l. naturaliter. §. nihil cōe, col. 25. in 18. fal. Præposi in c. quo
 iure, col. 3. §. dist. Capel. Thol. dec. 46. Abb. in c. i. literis, col. pe. de
 61. rest. spol. † Gomez. in reg. de trien. q. x. nu. 14. vbi èt nu. 23. dixit,
 q̄ execrabilis, & èt nō p̄mōtus vltra annū ad ordines sacerdotales
 possidēs beneficiū curatū, gaudet beneficio reg. de triē. poss.
 62. † Vndecimo intrusus dicitur, qui cum titulo simoniaci bene-
 ficium possidet, vt scribit Card. in c. nisi cum pridē, de renuntia.
 quē refert, & sequitur Fel. in c. in nōstra, in 2. cort. nu. 30. de refer.
 idem tenet Gomez. in reg. de trienna. q. 47. nu. 3. hoc idem sentit
 Cassad. decisi. nu. 7. in rub. de simon. Et pro ista opinione, Fel.
 63. in præallega. c. in nōstra, sic arguit, † omnis simoniacus est priua-
 tus ipso iure beneficio, & in eo nullum ius habet, vt in cōstit. Pau-
 li. ii. quā incipit, cum detestabile, & in supplemento constitutio-
 nū modernorū pōtificū, in ver. simonia, sed retinēs beneficiū, quo
 est priuatus ipso iure, intrusus dicitur, allegat Brix. in suo repert.
 in ver. intrusus, ergo simoniacus è intrusus, & hoc arg. vtitur Fel.
 qd̄ mea quidē suā non probat eius intentionem, vt infra dicam.
 64. † Cōtrariam opinionem, quòd immo simoniacus nō dicatur
 intrusus, tenuit Io. de Imo. in d. c. nisi, col. 7. Dicēs, quòd intrusus
 est, qui nullū penitus titulū habet in beneficio qd̄ obtinet. Simo-
 niacus autē habet titulū licet inualidū, & vitiosū. Nō placet hoc,
 q̄ Imo. dicit, q̄ intrusus dicatur, q̄ nullū penitus titulū habet, nā
 licet hoc sit verū (vt dixi supra in vers. scdō modo dicitur intru-
 sus) non propterea sequitur, q̄ qui titulū habet in pluribus casu-
 bus supra relatis, non dicatur intrusus, opinionem Imol. tenet
 etiam glo. in d. c. nisi cum pridē, quā ponit vt diuersa simonia-
 cum, & intrusum, & similiter ista duo, vt diuersa ponuntur, in re-
 gula cancellarię, de trienn. posses. Hanc etiā opinionem videtur
 tenere Innocen. in d. c. nihil, in glo. magna, circa mediū, de electo
 vbi differentiam facit inter intrusum, & simoniacum, quia intru-
 sus dicitur, qui non habet titulū saltem coloratū, iuxta not. in c.

65 cum nostris, de concess. præb. † Simoniacus autem dicit ipse, titulum habet, sed sua culpa elidibilis. Hanc etiam opin. tenuit Præpos. in c. propter, col. ult. nu. 4. 19. dist. pro qua allegat no. per Inno. in c. 2. de instit. & tex. in c. 2. de rest. in integ. quæ ibi not. Panor. & c. quia diuersitatem, de concess. præb. & tex. in c. cum qui, de præb. in 6. & Bal. i. c. inter ceteras, de resc. & ista opi. magis mihi placet.

Et tenendo hanc opinionem, non obstant adducta in contrarium, per Fel. in d. c. in nostra, dum dicit, quod ex quo simoniacus est priuatus ipso iure beneficio, ergo est intrusus, Quia respondeo, quod non est bona consequentia dicere aliquis est priuatus ipso iure beneficio, quod obtinet, ergo est intrusus, probatur hoc per tex. in d. c. eum qui, de præb. in 6. ubi habetur, quod is qui per vim beneficii ingreditur, licet alias titulum coloratum habeat, est priuatus ipso iure, & tamen non propterea intrusus dicitur, ideo dixit Dom. ibidem inferens ad rescripta dicentia, dummodo non sit intrusus, quod occupans per vim beneficium, licet titulum habeat, intrusus non dicitur, quod etiam tenet ibidem Franc. in 2. not. Et hanc ultimam opinionem uti veriore de iure sequor. † Dicuntur tamen simoniacus, & intrusus, secundum Innoc. in d. c. nisi cum pridem fures, facit tex. in c. ordinationes, l. q. 1.

68 † Regula cancellariz de subrogandis colligantibus, excipit intrusum, quem dicit subrogari non debere. Queritur an locum sibi vendicat in quocumque intruso? & arbitror dicendum quod sic, quia de intruso generaliter loquitur, lex autem generaliter loquens, generaliter intelligi debet. l. si seruus plurius, §. ff. de leg. i. Bart. in l. si decreta, in i. col. C. de transac. ubi etenim lex non distinguit nec nos distinguere debemus. l. de pretio, ff. de publ. † de omni ergo vero, & effectuali intruso, puto intelligendum, text. prædictæ regulæ, quæ fauorabilis est, introducta ad tollendum, & amputandum litium anfractus, iuxta tex. in c. cordi, de appel. & l. properam, C. de iud. fauorabilia. n. amplianda sunt. c. odia, de reg. iur. in 6. Et cum a regula prædicta intrusus excipiat, de duobus quæro. Primo, an in terminis regulæ prædictæ intrusus dicatur, is qui in spiritali possessione se ingressus, citra tamen fructuum perceptionem, & temporalem possessionem? Secundo, an regula prædicta eum excludat, qui a principio litis se intrusit in beneficio, sed lite pendente desit esse intrusus?

70 Circa primum dicendum † arbitror, eum proprie intrusum non dici,

- dici, qui citra fructuū perceptionem se in beneficio ingessit, auctoritate propria, cum titulo tamen: Nam verba cum effectu intelligi debēt, c. relatum, de cler. non resid. Io. And. in c. ordinarii, 71 col. 2. in fi. de off. ord. † & verba capi debent in proprio, & plenio
- 72 ri significatu. c. pe. de sent. excom. l. i. ff. si ager emphy. pet. † Ideo si loquimur de possessore beneficii i lege, vel canone, intelligimus de vero, & effectuali, videlicet, de eo, qui non tantū spiritualiter, sed etiam temporaliter beneficium possidet, percipiēdo fructus & alia faciendo, quæ veri possessores beneficiorum facere solēt,
- 73 arg. tex. in c. si tibi concessio, de przb. in 6. † percipere. n. fructus est signum veræ, & effectualis possessionis, vt in l. Titia, ff. de solu. c. inter dilectos. §. præterea, de fid. instr. l. vniuersas. §. qui per colonum, ff. de acquir. poss. & quod verus, & effectualis possessor beneficii is dicatur, qui fructus percipit, & curam animarum sustinet, faciunt nota. in c. commissā, & ibi glo. in vers. pacificū possessorem, de elec. in 6. & habetur per Rot. dec. 55. in antiq. & dec. 61. in nou. & Gem. in consi. 76. & in consi. 101. in fi. Et ex istis patet, q. in terminis prædictæ regulæ, is qui est in possessione tēporali, & spirituali, simul fructus percipiendo, & non is, qui spiritua
- 74 liter tantum beneficium possidet, intrusus dicitur. † Quia spiritualis possessio sine tēporali est imperfecta, & ad eius perfectionem expectat coniungi cum temporalis, ex qua fructuum perceptio oritur: Nil enim perfectum dicitur, donec aliquid ad agendum restat. l. i. & ibi glo. ff. de orig. iur. & eo magis regula prædicta
- 75 intelligenda est de vero, & effectuali possessore, † quia dum vult q. intrusus subrogari non possit, pœnam continet, videlicet, annullationē gratiæ subrogationis, quæ pœna est, vt scribit Calder. consi. 1. in ri. de fil. præsb. & refert ac sequitur Fel. in c. in nostra, in 3. cor. de rescr. in pœnalibus vero stricta interpretatio fieri debet. Comprobantur prædicta ex his quæ scribit Fran. in d. c. commissā, de elec. in 6. † vbi dixit, q. si quæzatur de pacifica possessione ad effectum vt possidens secundum beneficium curatum, incurrat priuationem primi, requiritur non solum liberum exercitiū curæ, sed etiam q. possideat fructus, vel saltim maiorem partem eorum, quod etiam voluit idem Dom. Et prædicta notabis, quia non inuenies tacta per scribentes super regula præd. de subrogand. colligant.
- 77 Facit ad prædicta, † quia si possessori beneficii in sua possessione,

ne lis mouetur ita, q. fructus non percipiat licet possessioni incumbat, poterit tamen impetrare in forma pauperum, nam ex quo fructus non percipit perinde est, ac si possessionem non haberet per ea, quæ voluit glo. in d. c. si tibi concessio, in ver. vacare. de præben. in vi. quæ dixit per illum text. q. promotus ad episcopatum in etiam post adeptam possessionem, & secutam consecrationem, si fructus Episcopatus non percipit, vtpura, quia ex causa alteri ad tempus debentur, quod propter hoc priora eius beneficia non uacant, & hoc idem tenuit Rom. consi. 335. circa primum. & consi. 345.

- Et cum verbum Intrusus, de quo in prædicta regula de vero, 78 & effectuali intruso intelligi debeat, per prædicta dicendum arbitror, q. is, qui fuit auctoritate superioris positus in beneficio vitium tamen habet, per quod illo priuari debet, qui largo modo intrusus dicitur, & quem gl. magistra in c. cum super, in glo. 2. de caus. pos. & proprietat. quasi intrusum vocat, de quo dixi supra vers. quinto modo, intrusus non comprehenditur in regula prædicta, dum de intruso loquitur, & idem dicendum erit de eo, qui obtinuit possessionem beneficii vigore executiorum, sine inimizatione, vel citatione facta patri condemnata, per ea, quæ scribit Gomez. in prædicta regula, de subrogan. colligant. q. 4. vbi dicit, q. talis non dicitur vere intrusus, per rationes per ipsum ibi dem adductas, quas transcribere non intendo.
80. Nec minus comprehendetur in illo verbo Intrusus dictæ regule, is, qui antiquissimam habet beneficii possessionem, licet de titulo non doceat, cum ex sola antiquitate possessio coloratur, ut not. Ant. de Butr. in c. in literis, xii. col. vers. ergo sequitur, ultra hoc, quem refert, & sequitur Milus in suo Reperto. in ver. intrusus, vers. intrusus non dicitur.
81. Idem erit in eo, qui titulum habet ab eo, qui illum dare potest, licet de ipsius tituli validitate disputari possit, ut scribit Innoc. in c. nihil, in glo. magna circa medium, de elect. & Paris. consi. 125. an collatio, nu. 25. in 4. vol. Ad idem Fely. in c. in nostra, in 2. cor. rel. in vers. & q. habens, de rescrip.
82. Circa secundum, An regula prædicta excludens intrusum comprehendat eum, qui a principio litis se in beneficio intrusit, sed pendente lite desit intrusus esse, hoc tangit. Gomez. in d. reg. q. xviij. vbi ad partes arguit, & tandem concludit huiusmodi intrusum

sum nō comprehendi in eadem regula, per iura, & rationes ibidē
per eū adduc. pro cuius opinionē faciunt, quæ supra scripsi. q. 37. 8

- 83 † Accedat regula Cancellariæ, quæ statuit triennalem possessio-
nem non molestandū, dummodo in beneficio reseruatō generali
reseruatione in corpore iuris clausa, se non intruserit, circa quā
Gomes. in d. regula. q. xlvii. recitat in quinque modis, quibus quis
intrusus dicitur secundū Dom. in c. propter. xix. dist. dicit Dec.
in consi. 12 r. colum. vltima, nume. 4. in i. vol. & Cassan. consi. xx. 8
colum. 7. nume. 36. Tenuisse quoddā omnibus prædictis quinque
modis quis, intrusus dicatur in terminis illius regulæ, quos idem
Gomes. reprehendit, dicens verū non esse, subdens quod prædicti
Dec. & Cassan. non sunt versati in curia Romana, ideo non intel-
lexerunt eius stilum, nec Rotæ obseruationes, dicens, q̄ ad effe-
ctū illius regulæ intrusi tribus modis dicuntur. Primo qui nō ha-
bet titulum verum, vel præsumptum. Secundo modo, qui titu-
lum habet, sed non ab eo, qui habet potestatem conferendi, qui
nullo modo dicitur habere titulum coloratum. Tertio modo, q̄
intrusus dicitur, qui altero ex duobus modis in dicta regula exce-
ptis obtinuit sibi prouideri de beneficio, etiam si titulum habue-
rit ab eo, qui originaliter cōferre potuerit, primus casus est quā-
do quis per simoniam beneficium consecutus, fuit etiam a Papa.
Secundus casus est quando aliquis est prouisus de beneficio refer-
uato reseruatione in corpore iuris clausa non facta mentione il-
lius, subdens, quod præter istos casus ad effectum illius regulæ nō
dicetur aliquis alius intrusus, quod asserit procedere, secundum
84 communem intellectum Rotæ. † Hæc sunt, quæ scribit Gomes.
in d. q. 47. Circa quæ dicas, q̄ Dec. in præalleg. consi. 2 r. col. vlt. be-
ne locutus est, quo ad prædictam regulam, ideo remphedi non
debit, Dixit. n. q̄ intrusus dicitur, qui propria auctoritate sine
aliquo titulo, vel colore beneficium occupauit, allegat. text. in ci.
ad aures, de excess. prælat. & c. cum qui, de preben. in vi. & hoc idē
dicit Gomes. vt supra retuli. Secundo dixit Deci. quoddā intrusus
dicitur, qui titulum habet, vel colorem, sed non canonicum,
quia ille, qui dedit conferendi potestatem non habebat. c. quia
diuersitatem, de concess. præben. in vi. allegat consil. Cald. nu. 13.
in tit. de verbo, sig. Et hunc casum dicit etiam Gomes. vt supra
comprehendi in dicta regula: In quo igitur Dec. reprehendi me
reatur non video, si eius verba recte considerentur. 8

85. † Nec similiter placet opinio Gomeſin d.q.47. vt ſupra relata, dum vult, q̄ in terminis regulæ prædictæ ſimoniæ intruſus dicatur, cum in ipſa regula intruſus, & ſimoniæ, vt diuerſa ponantur, cuius opinionem ſupra improbavi, in verſi. 11. intruſus, præſertim, quia eſt contraria verbis illius regulæ, ex cuius tenore clare probatur, q̄ ſimoniæ, & intruſus parificantur, ad effectū, q̄ neuter eorum gaudeat beneficio triennalis poſſeſſoris.
86. † Et dum Gomeſin regula prædicta, præalleg. q.47. dicit, q̄ in caſu dictæ regulæ, comprehenditur ille intruſus, qui titulum habet a non habente auctoritatem conferendi, Iſtud dupliciter intelligi poteſt. Primo quando is qui beneficium contulit, non habebat facultatē, neq; habitū, neq; actu conferēdi tale beneficiū. Secundo, quando habitū, non tamen actu talē facultatē habebat. Primus caſus erit, quando conferens beneficium, carebat tali auctoritate, ex eo, quia illius collatio ad aliū ordinariū ſpectabat, vt puta ſi episcopus Forosēpronienſis, cōferret beneficium nō ad ſuam, ſed episcopi Vrbinateſis collationem pertinens, text. eſt in c. quia diuerſitatem, vbi Abb. in 2. not. de cōceſ. præb. & dixi ſupra in ver. nonus erit. Secundus erit caſus in eo, qui alias eſt ordinarius collator beneficii vācantis, ſed ex aliqua qualitate ipſius beneficii, vel ex defectu cauſato in perſonam ipſius conferentis, in illius collatione ſe ingerere non valet, & hoc in duobus
87. caſibus contingere poteſt. Primus caſus erit in beneficio litigioſo inter aliquos in Romana curia, quod alias ad collationem episcopi puta Forosēpronienſis ſpectabat: Nam ſi moriatur reus & poſſeſſor illius lite pendente, episcopus illud cōferre non poterit, ſtante illa qualitate, quod illud beneficium erat litigioſum in curia Romana, immo collatio episcopi tali caſu eſt ipſo iure nulla, vt in c. ſi hi contra quos, vt lit. pend. in 6. & ibi Doct. & dixi ſupra in d. verſi. nonus erit modus. verſi. & prædictis adde, poteſt etiam exemplificari in ordinario conferente beneficium reſervatum ſuæ diocēſis, vt in c. licet, de præben. in 6. Secundo caſu exemplifica quando ordinarius ad quem ſpectabat beneficii collatio illud cōferre non valet, quia eſt excommunicatus, vel interdictus, c. tanta, de exceſ. prælat. Felſy. in c. in noſtra, in 2. correll. nu. 26. in fine, de reſcrip.
88. Sed quarto an vnica tātum reſervatio generalis reperiatur in corpore iuris clauſa, vel plures, Acneas de Falconibus in trac. ſuo reſervat.

reſeruat. hanc mouet quaſtionem; dicens, q̄ Alſunſus Sottó, in reg. 33. cancel. dixit vnicam tantum eſſe, videlicet, illam, de qua in c. 2. de præben. in vi. at Nico. Milus in ſuo repert. in verſi. reſeruationo, in §. 2. in fin. plures eſſe ſentit, & idem habetur in decreto concilli Baſileienſis, incip. ſicut in conſtrnenda. §. i. in tit. de elect. quod eſt in pragmatica, fol. 27. Iſta opinio aperte probatur, per tex. regulæ cancel. de triennial. poſſ. ibi ex aliqua reſeruatione generali, in corpore iuris clauſa, quæ autem ſint iſtæ plures reſeruationes generales. Aeneas prædictus in præalleg. tract. reſeruat. in 2. q. prim. nu. 12. eas enumerat, quem reprehēdit Gomeſin d. reg. q. 3. 1. nu. 8. vbi Gomeſ. ipſe in verſic. prima eſt, nu. 10. adducit ſeptem caſus, in quibus vltra præmiſſam continētur reſeruationes in corpore iuris clauſæ, cuius dicta videre poteris; nam ad plenū materiam examinat.

89. † An autem intruſus dicatur, quo ad effectū regulæ prædictæ, is qui curatum obtinuit beneficium, & illud vltra annū poſſedit, non faciēdo ſe promoueri ad ſacros præſbyterales ordines, quo caſu elapſo anno a die illius habitæ poſſeſſionis, eſt priuatus beneficio ipſo iure, tex. eſt in c. licet, in §. quod ſi infra, ibi nulla etiā præmiſſa monitione, & ibidem glo. in verbo priuatus; de elect. in vi. ad idem tex. in c. commiſſa. §. porro, ibi iam priuatus ex iſtis; eo. tit. & lib. dicens, quod ſi talis, beneficium vltra triennium poſſedit pacifice, quo ad dictā regulam intruſus non dicitur, immo illius beneficium gaudebit. Et idem erit in execrabili non priuato per ſententiam hominis, de quo late ſcribit idem Gomeſ. in præalleg. regula. quæſt. x.

90. † Quid dicemus de intruſo in beneficio propria auctoritate, an illud dimittere poſſit abſq; ſuperioris licentia; quando nullū habet titulum? Dicendum erit q̄ ſic, vt voluit Io. de Turr. Crem. in c. nerui teſticularum, col. 2. nu. 6. 13. diſt. q̄ ſecus eſſe dicit in ſi moniaco, qui titulum habet vitioſum, Nam ille, ex quo colorē habet illud tenendū a ſuperiore; illud dimittere non poterit ſine ſuperioris licentia; vt notant Innoc. & Hoſt. in c. de regularibus, de ſimon. idem quod tenuit Turre Crema. de intruſo, voluit etiā Fel. in c. in noſtra, in 1. c. cor. nu. 29. in ver. ſcito etiam; de reſer.

91. † Nec intruſus habet verum titulum prælatuſ; etiā ſi a papa intruſionem ignorante, poſtea ad illam promoueatur, vt per Petrum de Baiſio in ſuo tract. directorium electionum, nuncupato

in 8. cap. 1. par. & in cap. 20. i. par. Felyn. in c. in nostra, correl. 2. in prin de rescript. & in c. postulasti, col. ante p. eod. tit. faciunt quæ scripsi supra in nono casu, vers. vnum non omitam. Hoc tamen locum non habet quando papa scienter eum promouisset, eo namque casu videretur cum eo super inhabilitate dispensasse. I. quidam consulebant. ff. de re iud. Innocen. & Abb. in c. veniens de fil. præbyt. de quo dixi etiam in trac. penf. quæst. 16. num. 12. & num. 13.

92 † Quid si intrusus cōferat aliquid in suo introitu in ecclesiam in qua est intrusus, an ei sit restituendum licet indigno? dicendum q̄ sic ne ecclesia cum alterius iactura locupletetur 20. q. 3. c. constituit, & c. generalis 54. distinc. ita scribit post glo. ibi Card. Tur. re Cremata, in c. si episcopus in fin. 92. dist. vbi etiam dixit quod intrusus bene acquirit ecclesiæ, allegat text. in c. 1. & c. nihil de elec. in glo. vlt. in fi. & idem voluit Aegid. Bellem. in d. c. nihil ver. decimo quæritur, nu. 15. facit tex. in l. non eo minus. C. de proc. Non tamen alienare potest 12. q. 7. c. alienationes, & ibi Archid. idem voluit præfatus Cardin. Tur. Crem. in capit. factus. num. 3. 8. quæstio. 1.

93 † Sed quid dicendum de intruso in beneficio reseruato reservatione in corpore iuris clausa, de qua in c. 2. de præben. in vi. an faciat fructus suos? dicendum q̄ non, vt tenuit Spec. in ti. de dispē. §. videndum restat vlt. carta, vers. sed pone quod aliquis, & est ratio, quia ex quo prouisus sciuit beneficium apud sedem vacasse non debuit ignorasse decretum, tex. in d. cap. 2. de præben. in vi.

94 † Cum iuris ignorantia non præsumatur. c. 2. de constit. in vi. & ideo fuit in mala fide, male fidei autem possessor fructus suos nō facit, vt per Rot. Dec. 24. fuit dubitatum, in nouis, Abb. in c. cum dilectus, in pen. not. de iur. patr. Aeneas de Falconibus in trac. de reseruato. benefit. in 4. q. prin. in ix. effectu, Ad idem Abb. in c. dile

95 cto col. 2. de præben. † & quod nō faciat fructus suos is, qui scienter beneficium recipit ab ordinario, quod erat reseruatum a die sui ingressus, scribit etiam Gomes. q. 31. vers. tertiū priuilegiū, in reg. de trien. poss. vbi allegat Spec. in ti. de præben. in §. audien.

96 dum, vers. sed pone, quod aliquis, & ibi Io. Andr. † Et hoc ideo, quia reseruatio, de qua in d. c. 2. de præben. in 6. circa beneficia vacantia apud sedem apostolicam est notoria, cū sit in corpore iuris clausa. Hinc est, quod repellit agentem super spolio, Rot. de

cisi.

eifi. 16. in nou. & dec. xx. in antiquis, in tit. de rest. spol. & per Gomez in d. q. 31. in versu. quintum speciale.

- 97 † Item intrusus in beneficio reservato, quandiu tolleratur, si conferat beneficia spectantia ad illius beneficii, seu dignitatis reservationem collationem, collatio huiusmodi viribus non subsistit. Nam decretum irritans appositum in ipsa reservatione, totum afficit beneficium, & in consequentiam illud quod ex eo sequitur, vt voluit Rot. decisio. 183. in antiq. & in nouissima impressione est, Decisio. xx. in titu. de praben. Secus tamen dicendum, quando quis esset intrusus in beneficio, ex alio capite, quam reservationis predictae, argumen. not. per Innocent. in capi. nihil, de elect. & ratio predictae conclusionis erit, quia, vt supra proxime diximus, in versu. sed quid dicendum, Intrusus in beneficio
- 98 reservato non facit fructus suos. † Collatio autem dicitur fructus beneficii, vt not. in cap. cum olim, de maioritat. & obediencia. Ad idem Rot. decisio. 4. in prin. in re collect. Bisignet. in tit. de prabend. Bellemer. decisio. 66. Aeneas de Falconibus, in tracta. de reservatione benefic. quaest. 4. princip. effectus. 26. Gomez, in reg. de trienal. posses. quaest. 21.

- 99 † An autem subditi obedire teneantur prelato intruso, & an debitores teneantur ei soluere? Arch. in c. eum qui, de prabend. in vi. examinando hanc quaestionem, sic distinguendo scribit, quod aut intrusus agit nomine suo, & tunc dicit, quod non, aut agit nomine ecclesiae, vel dignitatis, in qua intrusus existit, & tunc dicit quod sic, donec de eius mala fide, & violentia in iudicio sit conuictus, secundum Innoc. in c. cum olim, in prin. de caus. posses. & propriet. & in c. in literis, de restitut. spolia. & ibi Io. Andr. & Docto. & in l. si urbana ff. de condit. indeb. & in cap. nihil, de elect. quae iura allegat Franch. in dicto cap. eum qui, in prin. col. 2. versu. extra glo. querit hic. At Henric. Boych. in c. 2. in versu. super eo, nume. 3. de restitut. spolia. aliter & uberius distinguendo sic scribit, quod si queritur an eum aliquis sit intrusus in aliqua dignitate, vel aliter ipsam mala fide possidet, an subditi ab eo requisiti teneantur ei obedientiam, & reuerentiam praestare, & an dignitatis debitores, vt puta, censuales, & alii teneantur illi de debitis respondere, & distinguit, quod aut talis est per superiorem confirmatus institutus, vel prouisus tali prouisione, quae vim, & effectum confirmationis importet, aut non.

- Primo casu dicit, q̄ subditi illius dignitatis tenentur ei antequā per sententiam fuerit remotus, obedientiam, & reuerentiam prestare, & debitores dignitatis ei, de debitis pariter respondere, exceptiōe iniqui; possessionis non obstante, arg. 8. q. 4. c. nonne, & c. cum venissent, de instit. & c. cum in cunctis, de elect. & in c. nostri, & in c. transmissam, eo. tit. l. i. ff. quod cum fals. tut. & l. iuste, ff. de acquir. posses. & allegat Innoc. ibidem in glo. i. vers. electio autem.
- 100 Item, & post eum ibidem Hostien. † Secundo vero casu, distinguunt idem Henric. dicens, q̄ aut queritur de illis, qui fecerunt intruso obedientiam, vel illi soluerunt aliquo anno pensionem, & tales dicit teneri, arg. text. in c. quarelam, de elec. Aut queritur de aliis debitoribus, & tunc subdistinguit, q̄ aut queritur de illis debitoribus, qui ante huiusmodi malæ fidei possessorem contraxerunt, & de talibus contractibus conueniuntur, & tales de contractibus cum eis habitis soluere tenentur. l. si urbana, C. de condic. indeb. secundum Innoc. in d. c. 2. in vers. non liberatur, ubi Host. post eum. Aut queritur de his qui aliter, quam ex contractibus, cum eo initis conueniuntur, & tunc subdistinguit, q̄ aut querimus de illis, qui in iudicio sunt conuicti, & condemnati, & tales necesse habent parere sententiæ, nisi appellatione esset suspensa, non obstante, q̄ dicerent habere conscientiam laicam. Aut queritur de illis, qui non sunt conuicti, neq; condemnati, sed ab intruso, seu tali malæ fidei possessore extraiudicialiter exiguntur, & isto casu dicit Henric. quod tales non tenentur illi contra conscientiam obedire, vel de debitis dignitati respondere, arg. text. in c. literas, de restit. spol. & c. inquisitionis, de sent. excommu. & ad hoc allegat Innoc. ibi, & Host. & Gemin. in d. c. cum qui super verbo inuasor. de præben. lib. vi.
- 101 † Intrusus non admittitur ad allegandum ius tertii, vt scribit Io. And. in c. mandatum. col. 4. vers. sed forte, & ibi Compofstel. de rescrip. Paris. consi. 79. aduertendum est, nu. 15. in 4. vol.
- 102 Vñ non omitto, † q̄ intrusus in beneficio, non habet facultatem absoluendi eius parrochianos, vt scribit Abb. in c. in nostris, nu. 7. de concess. præben. allegat 2. q. 2. c. alienationes, & c. dudum el 2. de elect. Ad idem est glo. in d. ca. dudum, in verbo de capite.
- 103 Nunc quero, † an intrusus antequam a possessione amoueat, citari debeat? Dicendum arbitror q̄ sic, etiam si ipso iure priuatus esset titulo beneficii, quod possidet, comprobatur hoc, nā

- si habens beneficium curatum, assequatur aliud curatū, & remaneat etiam in possessione primi curati, quo est ipso iure priuatus vt in c. de multa, §. i. & in extrauag. lo. 22. quæ incipit, execrabilis, in §. quæro, de præb. & dignitat. nulli dubium, q̄ talis dicitur intrusus in primo, quod ipso iure vacat, vt scripsi supra in versic. decimo intrusus. Et tamen talis antequam amoueat a possessione dicti primi beneficii citandus est, tex. est not. in c. licet episcopus, de præb. in vi. † confirmatur etiam ista conclusio, ex eo, quod voluit Card. in consi. 77. Reuerēde pater, vbi dixit q̄ iudex qui possessorem expulit eo non citato, cum esset intrusus, reuocare debet traditionem possessionis. Ad idem facit quod scribit Rom. in consi. 79. in fi. vbi dixit, q̄ non valet missio in possessionem, facta etiam contra possidentem de facto, si nō fuit citatus,
- 105 † prædictis accedit decis. Rot. de rest. spol. nu. 5. in antiq. quæ dicit, q̄ qui perdidit titulum, sed non possessionem, non est spoliandus sine iuris ordine. Et pro ista cōclusionē est text. not. in l. fi. C. si per vim, vel alio mod. vbi dicitur, quod nec ex rescripto principis, nec ex iudicis sententia, vel interlocutione, debet aliquis alterius possessionem turbare, parte non citata: † Ex quo tex. dixit insignis Doct. præceptor meus, recolendæ memoriæ, Dominus Carolus Ruy. in consi. 128. quantum ad iudicium, nu. 1. & 2. in vi. vol. quod licet executio committatur, contra quoscunq; intrusos, citatio tamē non intelligitur sublata. Comprobatur etiā ista conclusio, ex stilo curiæ Romanæ: nam quando impetrans beneficium, narrat aliquem in eo intrusum, semper in literis dicitur eo tamē vocato, faciunt quoq; ad hoc plura adducta per Fel. in c. cum olim, col. 9. per totam, de sent. & re iud. & per eundem in c. i. nostra, 36. correl. in ver. quinto no. quod possidēs, de rescr.
- 107 † Ista conclusio non videtur procedere in eo intruso, contra quem est lata sententia, quæ in rem transiit iudicatam, quia talis per episcopum remoueri poterit a possessione beneficii, eo non vocato, vt dixit Rom. consi. 499. in præmissa, col. 2. & Dec. consi. 191. in causa quæ agitur, in i. vol. Hæc tamen opinio nunquam mihi placuit, contra quam supra in versic. tertio modo dicitur intrusus, in versic. vnum nota dignum, plura adduxi.
- 108 † Secundo, dicta conclusio non procedit in eo, qui notorie, & inexcusabiliter intrusus est in beneficium, qui non vocatus spoliari poterit, vt per Fel. in c. cum olim, nu. 23. versic. confirmatur prædicta,

prædicta, de sent. & re iud. qui ad hoc allegat Rom. consi. 403. dubitatur primo, col. ult. facit doctrina Abb. in c. quia clerici, in i. col. nu. 4. de iur. patr. ubi dixit, quod episcopus priuare potest eum sua possessione, qui notorie ecclesiam iniuste tenet, eo non vocato. Ad idem Abb. in c. accepta, col. 2. de restit. spol. ubi scripsit, quod is qui notorie est declaratus priuatus, potest beneficio spoliari, 109 non citatus, per tex. in d. c. cum olim: † Et dixit Dom. in c. sua, in fi. de offit. vicar. in vl. quod iudex potest pronuntiare super nullitate processus, etiam parte non vocata, quando nullitas est notoria, ex defectu incompetentie iudicis, per gl. fi. ibi quod est no. Abb. in c. causam, col. i. de rescri. & plura ad hoc adducit Fel. in d. c. cum olim, colum. vi. Circa tamen, dictum Abb. in d. c. quia clerici, de iur. patr. vide ea, quæ scripsi supra, in vers. decimo intrusus,

& in vers. tertio modo, vers. vnum nota dignum. Et

prædicta quæ de intruso scripsi notabis, quæ ab

aliis in vnâ collecta non inuenies: Nam ex

istis vberes fructus in causis iudicandis

reportabis. Vale Colendissime

Præsul, Gigantis tui, qui

te vnice diligit, ac

apprime colit

memor.

&c.

EPI THOMAE FINIS.

INDEX OMNIVM

ET SINGVLORVM NOTA-

BILIVM, QVAE CONTINENTVR

in Responsis, & Epithomate de Intruso Cla-
rissimi Iuriscōsulci, Hieronymi Gi-
gantis Forosempronienſis,

COPIOSE ET DILIGENTER

COMPOSITVS, ET ALPHABE-
TICO ORDINE DISTINCTVS.

- A**CTVS agentium non operatur vl-
tra eorum volun-
tatem. Resp. xii.
nu. 6. fol. 18.
- ACTVS agentiu in-
telligi debent secundum eo-
rum intentionem, Resp. xxvi.
nu. 13. fol. 45. & Respon. l. nu-
mero 9. 84
- ACTVS potest confirmari ex causa
superuenienti, Respon. xl.
num. 3. 76
- ACTIO semel extincta nunquam re-
uiuiscit, Resp. xxiii. num. 8. 37.
& Respon. xxiiii. nu. 7. 39
- ACTIO ad poenam contrahendam
non datur, nec ad vindictam,
Respon. xxiiii. nu. 4. ibid.
- ACTIO competens spoliato perso-
nalis est, Resp. xliii. nu. 7. 74.
- ACTIO personalis non transit in par-
ticularem successorem, Resp.
xlvii. nu. 8. 80
- Ad incogitata non refertur di-
spositio, Respo. i. nu. 10. 2
- AGENS super solutione pensionis
litteris non intimatis auditur,
Respon. xlii. nu. 14. 74
- ALIMENTA debentur integra etiam
si sint relicta ex certo fundo,
ex quo tantum non fuerit per-
ceptum
†

ceptum, respon. xxi. nu. 5. 34 Auctoritas papæ, purgat vitium
Alimentorum exactio retardari simoniæ, resp. xxxviii. nu. 6 67
non debet, ibid. nn. 4. 34

Alimentorum sententia appella-
tionē non recipit. ibi. n. 6. ibi.

Annulatio gratiæ est poena, seu
priuatio, in Epithoma de in-
truso, nu. 75. 95

Antonius Gigas Canonicus La-
teranēsis, resp. xxv. nu. 21. 60

Argumentum de toto ad partē
validum est, resp. iiii. nu. 1. 6. &
resp. x. nu. 8. 15

Argumentum de toto ad partē,
non procedit, quando non mi-
litat eadem ratio, respon. iiii.
nu. 8. 7

Argumentum de ultimis volun-
tatis ad contractus valet, re-
spon. xxv. nu. 36. 62

Argumentum ab absurdo vitan-
do validum est, resp. l. n. 10. 84

Arbitrium ad futura non exten-
ditur, resp. xiii. nu. 17. 21

Arbor mala malos fructus facit,
resp. xxxi. nu. 17. 53

A sono verborum nō est recedē-
dum, resp. xxvi. nu. 13. 45

Assequens secundum beneficium,
primo priuatur, ad epta a qua
li possessione secundi, in Epi-
tho. de intru. nu. 76. 95

Attentata lite pendente, au re-
uocari possint per iudicē ex
suo officio, parte non petēte,
ibid. nu. 54. 93

Aucto fundo non augetur serui-
tus, resp. i. nu. 14. 15. & 16. 2

B

Benefitium cessionis bono-
rum non datur condemnā-
to per tres sententias con-
formes, resp. ii. nu. 8. 4

Benefitium c. Odoardus non da-
tur debitori pensionis, ibi. per
totum. 3

Benefitium transit ad successorē
cum suo onere, resp. iiii. nu. 8.
6. & resp. xv. nu. 1. 23

Benefitium concessum a Princi-
pe, manere debet, respon. xii.
nume. 1. 18

Benefitium nouiter creatum va-
care dicitur, resp. xiii. nu. 6. 20

Benefitium suum, quod proprie
dicatur, resp. xlv. nu. 12. 77

Beneficia æquiparantur ultimis vo-
luntatibus, resp. iiii. nu. 6. 5

Beneficia vacare in curia, quādo
dicatur, in Epithoma de intru-
so, nu. 45. 92

Beneficia vacātia in curia per re-
signationem, non dicuntur va-
care apud sedem, ibi. n. 47. 92

Beneficia omnia a voluntate papæ
depēdent, resp. xviii. nu. 11. 29

Benefitio cessionis bonorū, quis
etiam cum iuramento, renūtia-
re non potest, resp. ii. nu. 2. 3

Bona Ecclesiarum principaliter
egentibus deputata sunt, resp.
vii. nu. 6. 10

Bona

- Bona Ecclesiarum, dicuntur pat-
perum, quo ad eorum sustenta-
tionem, ibi. nu. 11. 11
- Bona Ecclesiarum sunt de patri-
monio Christi, resp. xx. n. 6. 33
- Buffones, & histriones publici,
sunt infames, ibid. nu. 2. 33
- Nec possunt ad clericatum pro-
moueri etiam poenitentia per-
acta. ibid. nu. 3. 33
- Et eis non poenitentibus Corpus
Christi exhiberi non debet,
ibid. nu. 4. 33
- Buffonus publicus, & publicus hi-
strio, qñ qñ dicatur, ibi. n. 7. 33
- C
- Canonicus cōsentiens dis-
solutioni vnionis Eccle-
siae, ad vitā Titii, quā erat
vnita suā praebeudā, nō tolle-
ratur in Frācia, quod sibi refer-
uare possit pensionē super ea,
& regressum, resp. xlv. n. 2. 78
- Canonicus celebrans in die solē-
ni maiorem missam in Eccle-
sia, ad quam non tenebatur, il-
la hora non habebit quotidi-
anas distributiones, respon-
xxxv. nu. 27. 61
- Canonicus si donet fratri oīa sua
credita, quā habet cū quibus-
cunq; personis, an cēseatur do-
nasse creditū, quod habet pro
distributionibus quotidianis
iā lucratis, ibid. nu. 34. 61
- Canonici Paduæ, Aquilegiæ, Vti-
ni, & ciuitatis Austriæ, decimā
soluere non tenentur, respon-
xxxv. nu. 33. 61
- Canonici interessentes diuinis
officiis, non vt Deo seruiant,
sed pro consequendis distribu-
tionibus quotidianis, an simo-
niam committāt. ibi. n. 27. 61
- Capiens possessionē vigore exe-
cutorialium, quatuor termi-
nis non seruatis, attentare vi-
detur, in Epit. de intr. n. 17. 89
- Capitulum sede vacante consen-
tire potest assignationi pēso-
nis in transactione appositæ,
resp. xliiii. nu. 2. 75
- Capitulum sede vacante succedit
in potestate dandi licentiam
ædificandi Ecclesiam, vt ædifi-
cans acquirat ius patronatus,
ibid. nu. 3. 75
- Capitulū succedit Episcopo in
licetia danda suffraganeis cō-
secrandi, ibid. nu. 4. 75
- Capitulum succedit sede vacan-
te Episcopo in obediētia præ-
standa, resp. xliiii. nu. 5. 75
- Casus omissus remanet in dispo-
sitione iuris cōmunis, respon-
xii. nu. 1. 2. 19
- Casus expressus, tacitū cessare fa-
cit, resp. xxiii. nu. 6. 35
- Causa limitata, limitatum parit
effectum, resp. i. n. 7. 2
- Causa quelibet excusat a dolo, &
pœna, resp. vii. nu. 7. 9
- Causa cessante consensus, cessat
consensus ipse, resp. xii. n. 4. 18

Causa pensionis cognosci nō potest, nisi a Iudice Ecclesiastico resp. xiii. nu. 6.	23	ma de intruso, nu. 106.	99
Causa promissionis cessante, cessare debet ipsa promissio, respon. xix. nu. 5.	31	Clausula de plenitudine potestatis, quam vim habeat, respon. xvii. nu. 6.	26
Causa quælibet etiam bestialis, excusat a dolo, & pœna, resp. xxxij. nu. 11.	56	Clausula ex nunc, prout ex tunc, est retrotractiva, respō. xviii. nume. 2.	27
Causa pensionis cessante, cessat ipsa pensio, respon. xix. nu. 4.	31	Clausula prædicta operatur ut conditio retrotrahatur, ibid. nu. 3.	28
Cessante causa, cessat effectus, respon. xxiii. nu. 1.	36	Clausula prædicta semper refertur ad conditionem, ibidem, nu. 12.	29
Cessante causa ademptionis, cessat ipsa ademptio, ibidem, numero 2.	ibid.	Clausula non aliter, nec alio modo, in supplicationibus posita vim conditionis habet, resp. l. nume. 6.	84
Cessante causa, nō cessat effectus, iam consumatus, respon. xxxi. nume. 9.	52	Clausula ex nunc, cuius sit effectus, ibid. nu. 20.	85
Cessante causa promissionis, cessat ipsa promissio, respō. l. numero 14.	85	Clericis mendicare non est licitum, resp. 7. nu. 7.	10
Cessante causa obligationis, cessat ipsa obligatio, ibidem, nume. 15. & 16.	ibid.	Clerici vivere debent de patrimonio Christi, ibi. nu. 8.	11
Cessantibus verbis, & ratione regulæ, cessat ipsa regula, respō. iii. nu. 12.	6	Clerici in Ecclesia beneficiati, tenentur contribuere illius reparationi, Resp. 8. nu. 2.	ibi.
Christianæ Reipublicæ interest quod occupatores iniusti beneficiorum detegantur, resp. xxx. nu. 5.	50	Clerici maiores annis quatuordecim, minores autem viginquinq; ratione læsionis, petere possunt se in integrum restitui, resp. xiiii. nu. 7.	23
Citatio partis requiritur in declaratoria pœnæ incurse ipso iure, resp. iii. nu. 7.	7	Clericus regulariter nō tenetur ultra quàm facere possit, resp. ii. nu. 1.	3
Citatio nō intelligitur remota, commissa executione contra quoscunq; intrusos, in Epitho		Clericus debitor pensionis decursa, quando non datur commissio cum clausula, sine retardatione, non admittitur ad beneficium	

- nefitium, c. Odoardus, ibidē, resp. xxxv. nu. 7. 12
 nume. 3. 3 Clericus non dicitur beneficia-
 tus ex eo, quod percipit distri-
 butiones quotidianas, ibidē, nu. 17. 60
 Clericus nil habens in bonis, ad-
 mittitur ad cedēdum fructus
 beneficiorum suorum, suis cre-
 ditoribus, ibid. nu. 9. 4
 Clericus non admittitur ad cedē-
 dum fructus beneficii obliga-
 tos solutioni pēsonis suis cre-
 ditoribus, ibid. nu. 10. 4
 Clericus debitor pensionis refer-
 uatæ sine cōsensu, per papam
 motu proprio, admittitur ad
 beneficium, c. Odoardus, ibid.
 nume. 11. 4
 Clericus habens pensionem sibi
 reseruata, non dicitur bene-
 ficiatus, resp. viii. nu. 3. 11
 Clericus habens pēsonem tene-
 tur ad decimas papales, ibidē,
 nume. 5. 12
 Clericus habens pēsonem tene-
 tur ad solutionem caritatiui
 subsidii, ibid. nu. 6. ibid.
 Clericus habens pensionem, tene-
 tur ad necessariam reparatio-
 nem murorum ciuitatis, ibid.
 nume. 7. ibid.
 Clericus quicquid acquirit can-
 sa beneficii, a beneficio dicitur
 dependens, resp. xiii. nu. 5. 23
 Clericus an recuperet beneficiū
 amissum per contractum ma-
 trimonii, si matrimonium nō
 tenuit, resp. xiii. nu. 7. 37
 Clericus de distributionibus quo-
 tidianis, potest etiam inter vi-
 uos disponere, ad eius libitū,
- resp. xxxv. nu. 7. 12
 Clericus non dicitur beneficia-
 tus ex eo, quod percipit distri-
 butiones quotidianas, ibidē,
 nu. 17. 60
 Clericus de quæsitis, non de quæ-
 rendis distributionibus quot-
 tidianis disponere potest, ibi.
 nu. 19. ibid.
 Collatio facta ab ordinario, & re-
 signatio, testibus probari pos-
 sunt, resp. ix. nu. 2. 12
 Collatio beneficii, est quædā do-
 natio, resp. xix. nu. 2. 30
 Collatio beneficii facta per Epi-
 scopum excommunicatum vi-
 gore literarum executorialiū
 valet si ei tempore collationis
 literæ non erant intimatæ, in
 Epithoma de intr. nu. 23. 90
 Collatio beneficii facta ab intru-
 so, an valeat, ibi. nu. 97. 98
 Collatio beneficii dicitur fructus
 beneficii, ibid. nu. 98. 98
 Collector decimæ illam exigit in
 pecunia, non in rebus, respon-
 s. xxvi. nu. 5. 44
 Commissio causæ pensionis quā
 do detur sine clausula solita, si-
 ne retardatione pensionis, re-
 spon. vi. nu. 6. 9
 Commissio iustitiæ in causa re-
 ductionis pensionis, datur cū
 clausula, prout de iure, respō.
 xxxviii. nu. 2. 66
 Commodū eius est, cuius est in-
 commodum, resp. v. nu. 4. 8
 Compositio super solutione de-
 cimarum,

- estimatū valida ē, ref. xvi. n. 4. 24
 Compositio facta super quantitate solutionis tributi valet, ibid. nu. 5. 24
 Concessio noui vectigalis nō facta mēione de primo, non valet, resp. ix. nu. 2. 12
 Concessio decimarum nō extenditur ad futuras decimas, resp. xiii. nu. 16. 21
 Condemnatio restitutionis fructuū non comprehendit quotidianas distributiones, resp. xxxv. nu. 25. 61
 Conditionis implementum, est causa perfectionis contractus resp. i. nu. 8. 84
 Confessio spoliatoris, an sufficiat ad probandū titulū pensionarij spoliati, resp. xxviii. nu. 2. 47
 Confessio spoliatoris de titulo spoliati, nō probat titulū illius quāgitur de tituli canonizatione. ibi. nu. 6. 48
 Consentienti, & volenti, non fit iniuria, resp. iii. nu. 2. 5
 Consensus rectoris beneficii, regulariter requiritur in constituenda pensione super illius fructibus, resp. i. nu. 3. 1
 Consensus Rectoris beneficii, & auctoritas Papae, requiritur in constituenda pensione, resp. xxxv. nu. 3. 58
 Constitutio Iulij tertij contra intrantes possessionē beneficiorum, sine literis, in Epithoma de intruso. nu. 38. 92
 Consuetudo ad maleficiū ex duabus vicibus inducitur, respon. xx. nu. 10. 33
 Consuetudo dictans aliquem nō posse agere per procuratorē, nisi habeat priuilegium, quo tempore priuilegium debeat obtinere, resp. xlv. nu. 7. 76
 Contractus ex conuentione legē accipiunt, resp. iii. nu. 4. 5. & resp. xii. nu. 7. 18
 Contractus inualidus, nō dicitur contractus, resp. ix. nu. 10. 13
 Correlatiuum corruit ubi nō est subiectum, resp. xl. nu. 2. 68
 Cura animarum, est ars artium, resp. xxvii. nu. 10. 47
 D
 Actum ob causam, causa secuta, & inualida, repeti potest, resp. xix. nu. 7. 31
 Debitor pensionis decursæ, quādo non datur commissio sine retardatione, non admittitur ad beneficium c. Odoardus, resp. ii. nu. 3. 3
 Debitor pensionis reseruatae sine consensu, sed motu proprio, per papā admittitur ad beneficium, c. Odoardus. ibi. nu. 1. 4
 Debitor ad pœnam non cadit, nisi volente creditore, respon. xxiiii. nu. 3. & 5. 39
 Debitor pensionis, nō potest cogi ad illā soluendum per exekutorem datū in literis reservationis

- uationis illius, sed per ordinari-
um tantum, in Francia, resp.
xvi. nu. 4. 78
- Debitori pensionis non compe-
tit beneficium. ca. Odoardus,
resp. ii. nu. 6. 4
- Debiteres an teneantur soluere
prelato intruso, in Epithoma
de intruso, nu. 100. 98
- Decima est de iure diuino, non
ab homine, sed a Deo institu-
ta, resp. x. nu. 1. & 2. 14. & resp.
xxv. nu. 14. 42
- Decima soluenda sacerdotibus,
est de iure diuino, ideo cū in-
tegritate solui debet, respons.
x. nu. 1. 15
- Decima p papā imposita, pprie
nō est decima, ibid. nu. 12. 15
- Decima quæ per Papam imponi-
tur, distat a decima, quæ solui-
tur sacerdotibus, quæ est de iu-
re diuino, ibid. nu. 13. 15
- Decima quæ sacerdotibus solui-
tur, solui debet non deductis
expensis, ibid. nu. 15. 15. & re-
spon. xxv. nu. 13. 42
- Secus in decima, quæ per papam
imponitur, ibid. nu. 16. 15
- Decima solui debet, secundū ta-
xationem beneficii consuetā,
resp. xxvi. nu. 16. 45
- Decima & caritatum subsidium,
soluitur super fructibus bene-
ficii, resp. 27. nu. 4. 46
- Decima an solui debeat de di-
stributionibus quotidianis,
resp. xxv. nu. 31. 61
- Decima solui debet sine detra-
ctione expensarū, resp. x. nu. 14. 14
- Decimæ dicuntur tributa anima-
rum egentium, ibi. nu. 4. 14
- Decimæ per papā impositæ solui
debent secundum taxationem
decimæ, ibid. nu. 5. 14
- Decimam non soluentes, sunt fu-
res, & latrones, ibid. nu. 3. 14
- Decimarum concessio est odio-
sa, & non comprehendit futu-
ras decimas, resp. i. nu. 5. 2
- Declaratoria requiritur in pœ-
nis ipso iure incuris, resp. iiii.
nu. 7. 7
- Decretum irritans appositum in
gratia conditionali, ante cōdi-
tionis euentum, non afficit cō-
cedentem, nec inferiores, re-
spon. xviii. nu. 9. 28
- Decretum irritans, afficit etiam
ipsum cōcedentē, ibi. nu. 1. 27
- Decretum irritans, nō retrotra-
hitur, in gratia conditionali,
ibid. nu. 10. 28
- Decretum irritans, inficit actum
ipso iure, resp. xlii. nu. 7. 73
- Decretum irritans, non solū infi-
cit titulum, sed etiam, posses-
sionem, in Epithoma de intru-
so, nu. 44. 92
- Delegatio facta præposito alicu-
ius Ecclesiæ, pertinet ad eum,
qui præposituram possidet, li-
cet canonicum non habeat ti-
tulum, resp. xxix. nu. 3. 49
- De iure ad rē, qñ nō est opus fa-
cere mētionē, resp. xviii. n. 8. 28

Depo-

- Depositum sequestrari non potest, resp. xx. nu. 11. 33
 Dictio frequenter, in duabus verbis verificatur, responsi. xx. nume. 11. ibi.
 Dictio, ex nunc prout ex tunc, appositae in gratia conditionalis, trahitur ad diem conditionis, resp. xxiii. nu. 13. 38
 Dictio super, proprietatem denotat, resp. xxxix. nu. 2. 67
 Dictari cum alterius iactura, nemmo debet, resp. ii. nu. 7. 4
 Dies incerta conditione importat, resp. xxiii. nu. 6. 37
 Dispensatio inualida excusat execrabilem, resp. vi. nu. 8. 9
 Dispositio non refertur ad incognita, resp. i. nu. 10. 2
 Dispositio legis non conuenit, ubi legis verba non conueniunt, resp. xii. nu. 5. 18
 Dispositionis tempus attenditur, etiam in contractibus, & ultimis voluntatibus, resp. i. nu. 8. 2
 Distributiones quotidianae proprie quae dicantur, resp. xxxv. nume. 3. 18
 Distributiones quotidianae sunt potius quaedam salaria, quae dantur pro labore diurno, ibidem, nume. 6. 59
 Distributiones quotidianae non sunt fructus beneficii, neque illorum appellatione veniunt. ibidem, dem. nu. 10. 59
 Distributiones quotidianae sunt redditus casuales, & ad corpus praebendae nil attinent, & in illius valore non computantur, ibid. nu. 11. 59
 Distributiones quotidianae introductae sunt de iure communi, ibid. nu. 12. ibid.
 Distributiones quotidianae dantur promero officio personali, ibid. nu. 13. ibid.
 Distributiones quotidianae non dantur residentibus non interuentibus in diuinis officiis, ibid. nu. 16. ibid.
 Distributiones quotidianae appellatione beneficii non comprehenduntur, ibid. nu. 17. 60
 Distributiones quotidianae non sunt fructus canonicatus, & praebendae, sed purum stipendium, ibid. nu. 20. 60
 Distributiones quotidianae lucratae, transeunt ad haeredes, ibid. nu. 21. 60
 Distributiones quotidianae applicari debent Ecclesiis, quando in ea non sunt personae quibus dari debeat, ibi. nu. 23. 62
 Distributiones quotidianae dari debeant duplices habentibus in Ecclesia Archidiaconatum & Canonicatum, ibid. nu. 28. 61
 Distributiones quotidianae quae doque, & victualia, quandoque, & manualia beneficia appellantur, ibid. nu. 27. 61
 Distributiones quotidianae, quae supersunt in aliis Canonicis deser-

- deseruienes distribuuntur, ibi dem, nu. 30. 61
- Doctores consulenti sine reuocatione cartarum, salarium solui non debet, respons. x. i. nu. mero 1. 24
- Donare facilius permittitur praelatis, quam testari, resp. xxxv. nu. 35. 62
- Donatio facta personæ, persona Ius est, facta loco est realis, respons. xvi. nu. 8. 28
- E**cclesia Dei, maxime indiget viris literatis, respons. xxxv. nu. 1. 58
- Electus administrans ante confirmationem, intrusus dicitur, in Epith. de intru. nu. 24. 90
- Electus in septem casibus, administrare potest ante confirmationem, ibid. nu. 25. 90
- Emphyteosis ecclesiastica, non venit in confiscatione bonorum, resp. xxxvi. nu. 2. 63
- Emphyteosis ecclesiastica, non transit in heredem extraneum, ibi dem, nu. 9. 64
- Emphyteota si consentiat seruituti impositæ super fundo emphyteotico, illa seruitus durabit, donec durabit emphyteosis, resp. xv. nu. 5. 24
- Emphyteota non soluens Canonem, non priuatur ipsa re, nisi Domino volente, resp. xxiii. nu. 1. 38
- Episcopus ex suo mero officio indigentibus, prouidere debet, resp. vii. nu. 5. 10
- Episcopus potest priuatum per sententiam beneficio amouere a sua possessione, illo non vocato, in Epithoma de intruso, nu. 11. 89
- Equitas seruanda est, respons. xix. nu. 11. 31
- Equitas seruanda est, maxime in ecclesiasticis, resp. x. nu. 9. 15
- Exceptio regulam firmat, in non exceptuatis, resp. xxii. nu. 1. 35
- Exceptio excommunicationis opponi potest in executione sententiæ, in Epithoma de intruso, nu. 20. 89
- Exceptio patentis nullitatis, impedit executionem sententiæ, ibid. nu. 21. 90
- Excommunicari quis non potest, nisi notitiam habeat per intimationem personalem, resp. xlii. nu. 10. 73
- Excommunicatio etiam si sine scriptis ferratur, non propterea est nulla, resp. xlii. nu. 3. 72
- Excommunicatio valet etiam si lata sit sine cause cognitione, & forma non seruata, ibidem, nu. 4. 72
- Excommunicatus propter crimen, perseuerans per annum in excommunicatione, habetur pro cōuicto, de illo crimine, resp. xxxiii. nu. 2. 55

Excommunicatus si per annum
perseuerat in excommunica-
tione, insurgit contra ipsum
presumptio de hæresi, ibidem
nu. 3. 55

Executor incipiens ab inuoca-
tione brachii secularis, nulli-
ter agit, in Epithoma de intru-
so, nu. 22. 90

Execrabilis si spoliatur restitui
debet, ibid. nu. 60. 94

Execrabilis gaudet beneficio re-
gulæ de triennali, ibidem, nu-
mero 61. 94

Existens in possessione dignita-
tis, de qua alius iniuste spolia-
tus fuit, exercebit iura ipsius
dignitatis, ibi. nu. 30. 91

Exemptio alicui facta de colle-
ctis, non intelligitur de præsi-
diis postea quæsitis, resp. xiii.
nu. 9. 81

Expressio horæ, facit præsumi
actum prius factum, respō. ix.
nu. 8. 13

Exprimens secundum beneficiū,
sed tacens illius intrusionem,
an sit repellendus, in Epitho-
ma de intruso, nu. 50. 93

Ex inualido contractu pœna nō
committitur, respō. vi, nu-
mero 1. 9

Extensio ad futura non fit, quan-
tuncq; verba sint generalia,
resp. i. nu. 8. 2

Extimatio monet expresse quo
modo intelligatur, resp. xxvi.
nu. 4. 44

F Acilius tollitur ius ad rem
quam ius in re, respō. xxiii.
nu. 4. 36

Facti quæ sunt non presumuntur
nisi probentur, respō. xlii.
numero 5. 73

Falsa demonstratio non vitiat,
quando de corpore constat,
resp. xlv, nu. 15. 77

Filii nati ex concubina, si eorum
pater cum alia contrahat, &
vxore mortua, cōcubinam ac-
cipiat in vxorem, legitimatur,
resp. xxiii. nu. 12. 38

Fiscus in bonis cōfiscatis, suc-
cedit, vt hæres extraneus, resp.
xxxvi. nu. 8. 64

Fiscus viuente cōdemnato cum
confiscatione bonorum, qui
erat patronus alicuius eccle-
siæ præsentabit ad illā, donec
condemnatus viuet, ibidem,
numero 10. 64

Fraus nemini patrocinari debet
resp. xi. nu. 10. 17

Fragile, & infirmum est minoris
consilium, resp. xliii. nu. 2. 22.

Frequentatio ex duobus actibus
inducitur, resp. xx. nu. 8. 33

Fructus beneficii sunt deputati
pro oneribus incumben-
tibus beneficio toto anno, vsq; ad
nouos fructus, resp. xv. n. 3. 23

Fructus regulariter intelliguntur
deductis expensis, respō. xxv.
num. 1. 40

Fructus

- F**ru^{ctus} quando nominantur in contractu lucratiuo, intelliguntur deductis expensis, ibidem, nu. 2. 40
- F**ru^{ctus} beneficiorum intelliguntur deductis expensis, ibidem, nu. 4. 40
- F**ru^{ctus} fornacis dicuntur deductis expensis, ibid. nu. 5. 40
- F**ru^{ctus} dotis intelliguntur deductis expensis, ibid. nu. 6. 40
- F**ru^{ctus} de quibus in statuto, q^{uo} de eis soluatur gabella, intelliguntur deductis expensis ibi. nu. 7. 40
- F**ru^{ctus} quando a lege proferuntur, intelliguntur deductis expensis, ibi. nu. 9. 41
- F**ru^{ctus} in materia odiosa a lege prolati, etiam si dictum sit integri intelliguntur deductis expensis, ibid. nu. 11. 42
- S**ecus in materia fauorabili, ibidem, nu. 12. 42
- F**ru^{ctus} integri ex dispositione hominis soluendi sunt, non deductis expensis, ibid. nu. 16. 42
- F**ru^{ctus} pendentes, quando proferuntur ab homine, intelliguntur non deductis expensis, ibi. nu. 18. 43
- F**ru^{ctus} a colono partiario, debiti, intelliguntur non deductis expensis, ibid. nu. 19. 43
- F**ru^{ctus} quando veniunt restituedi, attenditur ad valorem loci ubi sunt, resp. xxvi. nu. 8. 44
- F**ru^{ctus} omnes, an teneatur restituere qui obtinuit in possessorio, & postea succubuit in petitorio, resp. xxxii. nu. 6. 54
- F**ru^{ctus} percipere est signum veræ possessionis, ref. xli. n. 11. 70
- G**
- G**eneralis locutio ad extra ordinaria non refertur, resp. spon. xlvii. nu. 2. 79
- G**esta per intrusum non valent, in Epith. de intruso, nu. 42. 92
- G**esta per intrusum non valent, quātūcūq; ille tolleretur, ibid. Et hoc procedit in intruso in beneficio reservato generali reservatione in corpore iuris clausa, ibid. nu. 43. 92
- G**ratia Apostolica, literis probari debet, resp. ix. nu. 4. 13. & resp. spon. xlii. nu. 9. 73
- G**ratia conditionalis ante purificationem conditionis imperfecta dicitur, resp. xviii. n. 5. 28
- G**ratia conditionalis ante purificationem conditionis non afficit, ibid. nu. 6. 28
- G**ratia pape, solo illius verbo perficitur, resp. 34. nu. 2. 57
- G**ratia conditionalis, nil ponit inesse ante subsecutum implementum, resp. l. nu. 5. 84
- G**ratia ex sola supplicatione dicitur informis, ref. xlii. n. 11. 73
- G**ratia, tempus, qualitas, & circumstantia, testibus probantur, resp. spon. ix. nu. 5. 12

- H** Abens regressum ad beneficiū ob nō solutionē pēsonis, ius dicitur habere ad ipsum beneficiū, resp. iii. n. 9. 6
- Habens indultum de percipiendis fructibus, qui residentibus dantur, nō consequitur ex eo quotidianas distributiones, resp. 35. nu. 24. 61
- Habens in eadem ecclesia Archidiaconatū, & Canonicatum, an consequatur dupliciter distributiones quotidianas, ibidem, nu. 28. 61
- Habens in eadem ecclesia canonicatum, & capellaniam ea hora, qua vt capellanus celebrat distributionibus quotidianis priuatur, ibid. nu. 26. 61
- Habēs titulū ab eo qui dare pōt, licet de illius validitate disputari possit, intrusus nō dicitur in Epith. de intru. nu. fol.
- Habilitas an requiratur tempore data, vel tempore consumptionis, resp. xii. nu. 15. 19
- Heres qui integra legata soluere pmissit, tenetur illa soluere nō deducta Falcidia, ref. 25. 17. 42
- Heres pēsonarii, succedit in pēsonibus decursis pensionario defuncto, resp. xli. nu. 1. 69
- Histrio vnde sit dictus, respō. xx. nu. 13. 33
- Hominis memoria labilis est, respō. xvi. nu. 2. 24
- I**gnorantia scientiam non excludit, in Epithoma de intru. fo. nu. 5. 88
- Ignorantia iuris non præsuntur, ibid. nu. 94. 97
- Immunitas concessa Castro cum suis villis, ad villam postea edificatam non extenditur, resp. xlii. nu. 10. 21
- Impeditus iusto impedimento, residere percipit quotidianas distributiones, respō. 35. nu. 22. 60
- Impetrans rescriptum ad præbendam vacaturam, si postea nubat, & post vxoris obitum præbenda vacet, an illam cōsequatur, resp. xxiii. nu. 3. 36
- Impugnatio rationis Gomelii, resp. iii. nu. 3. 5
- In onerosis non veniunt addita post, resp. i. nu. 4. 2
- In locatione fructuum, qui quomodolibet archidiacono obueniunt, nō venit solitum præstari eidem pro eius secundo aduentu, resp. xlvii. nu. 7. 79
- In beneficialibus non datur successio respectu tituli, respō. xliii. nu. 8. 75
- In translatione pensionis extinguitur prima, & creatur noua, ref. xxxi. nu. 4. 51
- In diuersis de vno ad aliud nō arguitur, resp. xli. nu. 16. 71
- In permutatione beneficiorum tractatus

- tractatus solent interuenire , Intrusus dicitur omnis, qui tenet
resp. xl. nu. 11. 77 benefitium sine auctoritate su
Incoloratus possessor benefitii perioris, ibid. nu. 7. 88
dicitur, qui per sententiã ho- Intrusus dicitur qui depositus in
minis, vel iuris, est illo priua- beneficio manet, ibidem, nu-
tus, in Epithoma de intruso mero 8. 89
nume. 2. 89 Intrusus dicitur, qui aliquod cri-
Indultum de percipiendis fructi- men depositione dignum cõ-
bus beneficiorum, in absentia misit, ibid. nu. 26. & 27. 91
non cõprehendit distributio- Intrusus dicitur, qui beneficium
nes quottidianas, respon. 35.
nume. 23. 60 nume. 29. 91
Iniuria non fit consentienti, re- Intrusus dicitur tacens in literis
spon. 26. nu. 7. 44 se intrasse in possessionem be-
Inanus furiosus, & demens quis nefitii auctoritate principis se-
dicatur, resp. vii. nu. 2. 10 cularis, ibi. nu. 32. fol. 91
Inorlescens per annum in ex- Intrusus dicitur, qui bullis nõ ex
communicatione, beneficiis peditis, intrat in possessionem
ecclesiasticis priuatur, respon. benefitii, ibid. nu. 33. 91
Institutio facta de posthumis, cõ Intrusus dicitur habens titulum
prehendit etiam posthumos & possessionem a non habente
natos ex alia vxore accepta auctoritatem conferendi,
post obitum primæ, resp. ibid. nu. 39. 92
nume. 4. 29 Intrusus in beneficio contra tex-
Intrusi gesta non valent, in Epi- in c. secundo. de præben. in vi.
thoma de intruso, nu. 42. 92 spoliatus non restituitur, ibi.
Intruso an restitui debeat id qd nu. 48. 93
in suo ingressu contulit in ec- Intrusus in beneficio reseruato,
clesiam, ibid. nu. 92. 97 si postea illud a papa impetret
Intrusus quis dicitur octo mo- tacita intrusione nil agit, ibi.
dis, ibid. nu. 2. 88 nume. 49. 92
Intrusus dicitur qui non habet Intrusus dicitur qui mortuo reo
aliquem colorem suæ intetio- & possessore ab ordinario ob-
nis, ibid. nu. 3. 88 tinuit sibi prouideri de benefi-
Intrusus an dicatur occupas per rio litigioso, ibid. nu. 51. 93
vim beneficium, ibidem, nu- Intrusus an dare possit obiectus
mero 6. 88 contra eum qui agit contra se
ibid. nu. 53. 2

- Intrusus in beneficio dicitur, qui habens primum curatum, assequitur secundum curatum sine dispensatione, ibidem, numero 56. 93
- Intrusus an dicatur qui cum titulo simoniaci beneficium possidet, ibi. nu. 62. 94
- Intrusus dicitur qui beneficium habet ab ordinario compulsio a seculari ad illud sibi conferendum, ibi. nu. 64. 94
- Intrusus non dicitur occupans per vim beneficium habens titulum, ibid. nu. 66. 94
- Intrusus in terminis regulæ de subrogandis colligantibus, an dicatur qui se ingressus in possessione spiritali tantum, ibid. nu. 70. 94
- Intrusus non dicitur habens titulum ab eo qui dare potest, licet de illius validitate disputari possit, ibidem, nu. 81. 95
- Intrusus an dicatur qui a principio litis se intrusit in beneficium, demum lite pendente desinit esse intrusus, ibidem, numero 82. 95
- Intrusus quot modis quis dicatur, in regula cancellariæ, de trienniali possessore non molestando, ibid. nu. 83. 96
- Intrusus an dicatur possidens curatum beneficium ultra annum, non faciens se promoveri ad sacros ordines, ibidem, nume. 89. 97
- Intrusus propria auctoritate in beneficio, an illud dimittere possit, sine auctoritate superioris, ibid. numero 90. 97
- Intrusus non habet verum titulum prælaturæ, ibidem, numero 91. 97
- Intrusus in beneficio reservato, reservatione in corpore iuris clausa, an faciat fructus suos, ibid. nu. 93. 97
- Intrusus ius tertii allegans non auditur, ibidem, numero 101. folio 98
- Intrusus in beneficio, non habet facultatem absoluendi eius parrochianos, ibidem, numero 102. 98
- Intrusus antequam amoveatur a sua possessione, an sit citandus, ibi. nu. 103. 98
- Intrusus notorie & inexcusabiliter in beneficio, potest spoliari non vocatus, ibidem, numero 108. 99
- Is contra quem lata est sententia, quæ in rem transiit iudicatam, an per Episcopum sine citatione remoueri possit a sua possessione, ibidem, numero 107. 99
- Iudicium quod plurimorum sententiis comprobatur, integer rimum est, respon. xxxii. numero 1. 53
- Iudex potest pronuntiare super nullitate processus, notoria ex defectu iurisdictionis, etiam par

- parte non citata, in Epith. de
intruso, nu. 109. 99
- Iuramentum impleri debet in
forma specifica, respon. ii. nu.
me. 4. 3
- Iure datoris resolutio, resoluitur
ius accipientis, respon. xv. nu.
me. 6. 24
- Iuris effectum nō sortitur, quod
nullum est, respon. xix. nume-
ro 8. 31
- Ius quæsitum alteri ex mero be-
nefitio papæ, tolli potest per
papam sine causa, respon. xvii.
nu. 1. 26
- Ius quæsitum de iure positivo,
per supremum principem tol-
li potest etiam sine causa, ibid.
nu. 2. 26
- Ius quæsitum iure naturali quan-
do per papam tolli possit, ibi.
nu. 3. 26
- Ius patronatus non transit in cō-
fiscatione bonorum, resp. 36.
nu. 3. 63
- Ius patronatus habet in se anne-
xam spiritualitatem, ibidem,
nu. 11. 64
- L**
- Egans bona sua futura le-
gasse non intelligitur, resp.
xiii. nu. 7. 20
- Legans suas possessiones, intelli-
gitur legasse eas quas habebat
tempore testamenti, ibid. nu-
mero 15. 21
- Legatum factum omnibus eccle-
siis, an debeat ecclesiis po-
stea ædificatis, resp. i. nu. 12. 2
- Legatum factum cognatis debe-
tur etiam is qui erant cognati
tempore mortis testatoris,
resp. xiii. nu. 3. 20
- Legatum factum famulis illis tā-
tum debetur qui erant famuli
tempore testis, ibid. nu. 12. 21
- Legatū factū filiabus debetur il-
lis quæ erant tempore testa-
menti, ibid. nu. 13. 21
- Legatum factum omnibus eccle-
siis, intelligitur de illis quæ erāt
tempore testamenti, non de
illis postea quæsitis, ibidem,
nu. 14. 21
- Limitata causa limitatum produ-
cit effectum, resp. i. nu. 7. 2
- Lis mota non cōstituit aliquem
in mala fide, respon. xxxii. nu-
mero 8. 54
- Literæ reservationis pensionis
sunt lex ipsius pensionis, resp.
iii. nu. 11. 6
- Literæ Apostolicæ ante purifica-
tam conditionem manus pa-
pæ, nec ordinarii afficiunt, re-
spon. 18. nu. 7. 28
- Literæ reservationis pensionis,
cui rector beneficii consen-
sit, an sufficiant pro colora-
to titulo, resp. xxxvii. nu. 1. 63
- Literæ ad essentiam gratiæ, non
requiruntur nisi ad canoniza-
tionem tituli, ibidem, nume-
ro 4. 65

- Literę non requiruntur ad essen- Mens verbis declaratur, resp.xii.
tiam gratiæ, sed ad illius pro- nume.10. 19
bationem, in Epithoma de in-
truso, nu.35. 91
Literarum expeditio confert ad Mens & intentio disponentis at
probationem gratiæ, non ad tenditur, potius quam verba,
illius essentiam, respõ. xxxiiii. resp.l.nu.4. 83
nu.8. 57
Litis cõtestatio constituit quę in Mente capto beneficium eccle-
mala fide, resp. 32. nu.7. 54 siasiticum conferri non potest,
Locupletari nemo debet, cū alie- resp.vii.nu.3. 19
na iactura, resp.l.nu.17. 85 Mente captus quis dicatur, ibid.
nu.1. 10

M

- M**aior annis quatuorde- Minor consilium fragile, & in-
cim in beneficialibus p- firmum est, ibid. nu.2. 22
maiore habetur, respon. Mora non nocet successori in be-
xiiii.nu.3. 22 nefitio, sed hæredi, qui nõ exe-
git pensiones decursas,
Malæ fidei possessor dicitur qui Mors civilis quando non equi-
contra iura mercatur, respon. retur naturali, respon. xxii.nu.
32. nu.5. 54 mero 4. 35
Malæ fidei possessor nõ facit fru- Mortis appellatione non venit
ctus suos, ibid. nu.4. 54 civilis, quādo ab homine pro-
Malitiis hominum est obuiandū, fertur, ibid. nu.5. 35
& illis via non est aperienda, Mortuo vsufructuario extingui-
resp.ii.nu.6. 4 tur vsus fructus, respon. xli.nu-
Mandatum generale ad omnes, mero 15. 71
& singulas causas comprehen- Mulier quando palam quæstum
dit etiam causas futuras, resp. fecisse dicatur, respon. xx. nu-
xiii. nu.5. 20 me.12. 33
- N
- N**egligentia creditoris non exigentis a debitores, dum erat soluēdo sibi nocet, nõ fideiussoribus, resp. xli. n.6. 70
Negli-

- Negligentibus a iurē non succur-
ritur, ibidem, nu. 7. 70
- Nemo suis stipendiis militare co-
gitur, resp. xxvii. nu. 2. 46
- Nicolaus Gigas Prothonotarius
apostolicus, de participantibus, resp. 35. nu. 25. 62
- Nil actum dicitur, donec aliquid
superest ad agendum, in Epit.
de intr. nu. 19. 89
- Notarius scribēs inualidam scri-
pturam falsam, lege Cornelia,
de falsis non tenetur, respō. ix.
nu. 12. 13
- Notorium releuat ab onere pro-
bandi, resp. 42. nu. 1. 72
- Nullitas pensionis introducta est
fauore ecclesie, respons. xxxi.
nu. 12. 52
- Nullus Episcopus a paruulis, &
eruditis dedignetur adiscere,
in Epit. de intr. nu. 1. 88
- ra consueta, ibid. nu. 1. 79
- Onera quilibet soluere tenetur
pro rata fructuum, quos perci-
pit, ibid. nu. 9. 80
- Ordinarius non potest in iuri-
bus colligantis defuncti sub-
rogare, in Epitho. de intruso,
nu. 52. 93
- Ordinarius conferre non potest
benefitium quod est litigio-
sum in Romana curia, ibidem
nu. 87. 96

P

- Notorium releuat ab onere pro-
bandi, resp. 42. nu. 1. 72
- Nullitas pensionis introducta est
fauore ecclesie, respons. xxxi.
nu. 12. 52
- Nullus Episcopus a paruulis, &
eruditis dedignetur adiscere,
in Epit. de intr. nu. 1. 88
- P**apa non consuevit impe-
nere pensionem sine consen-
su Rectoris beneficii, respō.
xii. nu. 11. 19
- Papa particularem notitiam rer-
um, & locorum habere non
presumitur, resp. xxvi. nu. 6. 44
- Papa licet possit, non tamen co-
suevit reseruare pensionem si-
ne consensu beneficiati, respō.
xxxi. nu. 15. 52
- Papa est dominus beneficiorum,
resp. xxxiiii. nu. 1. 56
- Papa de beneficiis, eorumq; fru-
ctibus ad arbitrium disponere
potest, ibid. nu. 3. 57
- Papa potest imponere, & extin-
guere pensiones sine consensu
Rectoris beneficii, ibi. nu. 4. 57
- Papa non astringitur regulis can-
cellarie, ibid. nu. 5. 57
- Papa in beneficiis habet ple-
nitudinē praeis, ref. 38. n. 7. 67

Papa præsumitur semper iuxta causam motus, <u>ibid. nu. 9.</u>	67	Pensio non est beneficium ecclesiasticum, sed quid profanum, <u>ibidem, nu. 9.</u>	11
Papæ in beneficialibus est pro ratione <u>voluntas, ibid. nu. 8.</u>	67	Pensio secundo loco assignata super fructibus beneficii, de prima mentionem non faciens non valet, <u>resp. ix. nu. 1.</u>	12
Pæna appositæ non soluendi ratione alicuius rei, incurritur non soluendo, <u>resp. ii. nu. 14.</u>	4	Pensio est pars fructuum beneficii, <u>resp. x. nu. 7.</u>	14
Pæna est quid accessorium ad contractum, <u>resp. vi. nu. 3.</u>	9	Pensio permutari non potest, cum beneficio, <u>resp. xi. nu. 7.</u>	16
Pæna legis, vel statuti non causatur ex actu nullo, <u>respon. ix. numero 13.</u>	13	Pensio dependet a beneficio, <u>respon. xiiii. nu. 4.</u>	23
Pæna egredi non debet suum auctorem, <u>resp. xxiii. nu. 6.</u>	39	Pensio, collecta, decima, & census sunt onera realia, & obligant possessorem, <u>resp. xv. nu. 2.</u>	23
Pensio est onerosa ecclesiæ, cui dicitur esse quædam seruitus, <u>resp. i. nu. 1.</u>	1	Pensio nudo pacto remitti potest per pensionarium, <u>resp. xvi. numero 6.</u>	25
Pensio assimilatur contractibus profanis, <u>resp. iii. nu. 5.</u>	5	Pensio an corruat quando non apparet sententia lata esse culpa prouisi de beneficio, <u>resp. xix. nu. 14.</u>	32
Pensio sola voluntate pensionarii cassari potest, <u>ibid. nu. 7.</u>	5	Pensio dum inesse deducitur, est odiosa, <u>resp. xxii. nu. 2.</u>	35
Pensio non venit proprie appellatione beneficii ecclesiastici, <u>resp. iiii. nu. 2.</u>	7	Pensio cessat clerico matrimonio contrahente, <u>resp. xxiii. nu. 5.</u>	37
Pensio in titulum non habetur, <u>ibid. nu. 3.</u>	7	Pensio reseruata clerico pro sua sustentatione, est fauorabilis, <u>resp. xxv. nu. 15.</u>	42
Pensio est quid mere temporale nil habens spiritualitatis, <u>ibid. nu. 4. 7. & resp. xi. nu. 5.</u>	16	Pensio imponitur super fructibus beneficii, <u>resp. xxvii. nu. 6.</u>	46
Pensio in laici cadere potest, <u>resp. spon. iiii. nu. 7. 7. resp. xi.</u>	16	Pensio non nisi ex pontificis, vel alterius superioris auctoritate obtineri potest, <u>ref. 28. nu. 4.</u>	47
Pensio, & beneficium sunt diuersa, <u>ibid. nu. 9.</u>	7	Pensio est onus reale, & sequitur possessorem fructuum beneficii,	
Pensio dicitur seruitus beneficium, <u>resp. v. nu. 2.</u>	8		
Pensio assignata clerico præsertim pauperi, cedit in causa aliorum, <u>resp. vii. nu. 4.</u>	10		

- tit, resp. xxix. nu. 1. 49   trahitur, resp. 36. nu. 1. 63
 Pensio inheret fructibus benefi- Pensio remitti potest, vt debitū
 cii, ibid. nu. 4. 49   profanum, ibid. nu. 6. 63
 Pensio antiqua, an solui debeat p Pensio in Francia in tribus tantū
 intrusum, & quid sit in pensio casibus recipitur, resp. xlv. nu.
 ne noua, ibid. nu. 6. 49   me. 1. 78
 Pensio non est ecclesiasticum be- Pensio potest excessiua esse, & ta
 nefitium, resp. xxx. nu. 1. 50   men non reducenda, resp. 38.
 Pensio est quid mere temporale nu. 3. 66
 nil habens spiritualitatis, ibid. Pensio requirit de se spetiale mē
 nu. 2. 50   tionem, resp. 39. nu. 6. 68
 Pensio non vacat per obitum pē Pensio non venit sub generalita
 sionarii, sed extinguitur, ibid. te verborum, nisi de ea fiat spe
 nu. 3. 50   tialis mentio, respō. xxxix. nu.
 Pensio principaliter dependet a me. 4. 68
 voluntate concedentis, respō. Pensio est onus reale, & possessō
 xxxi. nu. 10. 52   rē obligat, sicuti collecta, & de
 Pensio excommunicato, reserua cima, resp. xli. nu. 2. 70
 ri non potest, resp. 33. nu. 5. 55   Pensio, & decima in pluribus dif
 Pensio extinguitur per cōtractū ferunt, ibid. nu. 1. 71
 matrimonii, ibid. nu. 6. 55   Pensio salua conscientia, nec exi
 Pensio extinguitur per ingressum gi, nec solui potest literis non
 religionis, ibid. nu. 7. 55   expeditis, resp. xlii. nu. 8. 73
 Pensio largo modo dici pōt bene Pensio reseruata ex causa onero
 fitiū ecclesiasticū, ibi. nu. 8. 55   sa fortior est, quam ex causa lu
 Pensio alicui reseruata pro bene cratiua, resp. l. nu. 1. 85
 fitio impenso, vel impenden- Pensionarius vsufructuario com
 do est præmium laborū, ibid. paratur, resp. v. nu. 1. 8
 nu. 10. 56   Pensionarius tenetur ad soluēdū
 Pensio in regno Franciæ per pa decimas papales, resp. viii. nu.
 pam imponi nō potest, super me. 5. 12
 fructibus Archiepiscopatum & Pensionarius tenetur ad solutio
 aliarum dignitatum, sine cō nem caritatiui subsidii, ibidē.
 sensu Regis, resp. xlv. nu. 6. 78   nu. 6. 12
 Pensio imponitur super fructibus Pensionarius tenetur ad neces
 beneficiorū, qui certi sunt, re- sariam reparationem muro
 spon. xxxv. nu. 9. 59   rum ciuitatis, ibidem, nume
 Pensio pēdet a bñfitio, a quo ex ro 7. 12

- Pénſionarius ſi compoſuit cū Re
 ctore beneficii de ſoluenda ſi-
 bi minori quantitate, quā ſit
 expreſſum in literis, valet talis
 compoſitio, reſp. xvi. nu. 3. 24
 Penſionarius tenetur ad ſolutio-
 nem papalis decimæ, & carita-
 tiui ſubſidii, reſp. xxvii. n. 3. 46
 Penſionarius non tenetur contri-
 buere procuratori quæ datur
 Epifcopo viſitāti, ibi. nu. 5. 46
 Penſionarius agens ſuper ſpolio
 quādo de titulo docere tenea-
 tur, reſp. 28. nu. 1. 47
 Penſiones contractibus profanis
 æquiparantur, reſp. vii. n. 10. 11
 Penſiones decurſæ non exactæ
 mortuo penſionario tranſeunt
 ad eius hæredes, reſ. 36. n. 7. 64
 Penſiones condemnato debentur,
 cui ſiſco debeantur, ib. n. 12. 64
 Penſionem recipiens nō dicitur
 beneficiatus, reſp. viii. nu. 3. 11
 Penſionis ſolutio regulariter nō
 retardatur ex pendentia litis,
reſp. vi. nu. 4. 9
 Percipiens quotidianas distribu-
 tiones, facit illas ſuas, reſponſ.
 xxxv. nu. 4. 58
 Percipiens quotidianas distribu-
 tiones, poteſt de quaſitis teſti-
 ri, ibi. nu. 5. 59
 Permutans beneficium in quo
 nullum ius habebat non con-
 ſequitur ius in beneficio con-
 permutato, reſp. xix. nu. 9. 31
 Permutatio poteſt fieri quando
 uterq; permutantium ius ha-
 bet in re, ibi. nu. 10. 31
 Pontifex non aſtringitur regulis
cancellariæ, reſp. xvii. nu. 5. 26
 Poſſeſſio beneficii cum ſola ſup-
 plicatione ſignata acquiritur,
reſp. xxxvii. nu. 2. 65
 Poſſeſſio beneficii haberi poteſt
 cum ſola ſupplicatione, in Epi-
 thoma de intruſo, nu. 35. 91
 Poſſeſſio in beneficio coloratur
 ex ſola antiquitate poſſeſſio-
 nis, licet de titulo non doceat-
 ur, ibi. nu. 83. 96
 Poſſeſſio tradita alteri intruſo
 non citato eſt reuocanda, ibi.
 nu. 104. 99
 Poſſeſſor beneficii tenetur ſolve-
 re iura Episcopalia, etiam pro
 tempore præterito, quo au-
 ctor ſuus fructus percepit, reſ-
 pon. xli. nu. 4. 70
 Poſſeſſor beneficii qui fructus nō
 percipit propter litem impe-
 trare poterit in forma paupe-
 rum, in Epith. de intr. n. 77. 95
 Poſſidens curatum beneficium
 ultra annum nō faciens ſe pro-
 moueri ad ſacros ordines, an
 dicatur intruſus, in Epitho. de
 intruſo, nu. 89. 97
 Prælatuſ poteſt compellere ſub-
 ditos ad ſoluendam procura-
 tionem, reſp. xxvii. nu. 12. 47
 Prælatuſ loca pauperum viſitare
 tenetur ſuis expenſis, reſpon.
 xxvii. nu. 13. 47
 Prætendens ius habere in aliqua
 dignitate exhibendo reueren-
 tiam

- tiam intruso in ea iuri suo renuntiare videtur, in Epith. de intruso, nu. 31. 91
- Priuatius ipso iure beneficio nunquam quis dicitur, nisi sit expressum, ibid. nu. 28. 91
- Priuilegia & rescripta ad ea tantum de quibus est cogitatum extenduntur, resp. xiii. n. 8. 21
- Priuilegium concessum monasterio, cum suis capellis, non extenditur ad capellas postea quę sitas, ibid. nu. 11. 21
- Priuilegium concessum patri, patrono, & militi, ut non conueniatur, nisi quatenus facere potest, personale est, respon. xvi. nu. 7. 25
- Probatio tituli leuior requiritur quando agitur de spolio, resp. xxviii. nu. 7. 48
- Procuratio ordinario visitati debetur, resp. xxvii. nu. 1. 46
- Procuratio debita prelato visitanti, prescribi non potest, ibi. nu. 11. 47
- Procurator generalis, licet possit facere ea, quę dominus facere est solitus ordinarie, ad extraordinaria non se extendit, resp. xlvii. nu. 3. 79
- Procurator constitutus ad lites suas, an possit exercere futuras, si de presenti constituens nullas habeat, resp. 45. n. 14. 77
- Procurator an possit constitui ad cōsentiendum pensioni imponendę super beneficio, quod adhuc non erat constituentis, sed debebat sibi conferri, & sequenti die erat sibi conferendum, resp. xlv. nu. 1. 76
- Procurator datus ad litem, non potest recipere solutionē, respon. xlviii. nu. 1. 80
- Procurator constitutus in causa pensionis cum libera administratione, potest recipere solutionem pensionis, ibid. n. 2. 81
- Procurator constitutus ad causam quę constituens habiturus esset cum tali, etiam cum libera, non potest recipere solutionem, ibid. nu. 3. 81
- Procurator generalis etiam non habens liberam administrationem, solutionem pensionis recipere potest, ibid. nu. 4. 81
- Prohibitionis causa cessante, cessat ipsa prohibitio, resp. xxxi. nu. 1. 51
- Promittens dare decē omnibus canonicis, aucto numero canonicorum, an auctis decem dare debeat, resp. i. nu. 11. 2
- Promittens manutenere potētem non tenetur de augmento, ibid. nu. 6. 2
- Pronuntia quod sententia transuerit in rem iudicamam requiritur ante executionem, in Epith. de intru. nu. 15. 89
- Prouisio hominis facit cessare prouisionem legis, resp. v. n. 7. 8
- Proximus accingi, habetur pro accincto, resp. xlv. nu. 10. 77

publicus buffonus, aut histrio,
quando quis dicatur, resp. xx.
nu.7. 33

Q

Qualitas semel apposita di
spositionem implet, licet
postea cesset, respons. xii.
nu.2. 18

Qualitas verbo adiuncta, adesse
debet tpe verbi, ibi. nu. 13. 19

Quasi intrusus nō cōprehenditur
in regula de triennali, in Epit.
de intruso, nu.78. 95

Quæ sunt facti, nō præsumuntur,
nisi probetur, resp. xlii. n.5. 73

Quælibet causa etiam iniusta, ex
cusat a dolo, & pœna, respon.
xlii. nu.6. 73

Qui non sentit onus, sentire non
debet cōmodū, resp. v. nu.6. 8

Qui onus sentit, commodum sen
tire debet, ibid.

Qui titulum amisit, sed non pos
sessionem, non est spoliandus,
sine ordine iuris, in Epitho. de
intru. nu. 13. 89. & nu. 105. 99

Quibus casibus quis dicatur ha
bere titulum, a non habente
auctoritatem conferendi, ibi.
nume. 86. 96

Quibus, & quot modis quis dica
tur intrusus, in regula de trien
nali possessore non molestan
do, ibid. nu. 83. 96

Quilibet renunciare potest his,
quæ in eius fauorem introdu

cta sunt, resp. xxxi. nu. 11. 52
Quis dicatur se ingerere in bene
fitio, in Epitho. de intr. nu. 4.88
Quod est in frequenti vñu, & no
torium pro expresse habetur,
resp. xlii. nu. 2. 73

R

Rector beneficii, cuius fru
ctus sunt alteri reservati,
pensionem soluere non te
netur, resp. v. nu.5. 8

Rector Ecclesiæ tenetur contri
buere reparationi illius, resp.
viii. nu. 1. 11

Rector beneficii, & qui visitatur,
procuracionem ordinario visi
tanti, soluere debent, respon.
xxvii. nu.7. 47

Redditus ecclesiastici principaliter
clericis assignantur, vt ho
neste viuant, resp. xx. nu.5. 33

Regressus habet causam iuris de
præterito, resp. iii. nu.8. 6

Regressus nō reservatur filio, ob
non solutionem pensionis, ad
benefitium quod fuit patris,
resp. iiii. nu. 5. 7

Regressus ob non solutionem pe
nionis, non tolleratur in Fran
cia, resp. xlii. nu.3. 78

Regula cæcellariæ de annali pos
sessore, introducta est in odiū
impetrantis, resp. iii. nu.1. 5

Regula de iure quæsito non tol
lendo, procedit in iure quæsi
to pure, non autem conditio
naliter,

- naliter, resp. xviii. nu. 13. 29
 Regula de publicandis resignatio-
 nibus, quare introducta fuerit
resp. xxx. nu. 4. 50
 Regula de publicandis resigna-
 tionibus, locum non habet in
 translatione pensionis, ib. n. 6. 50
 Regula de expeditione literarum,
 est odiosa, resp. 34. nu. 6. 57
 Regula de non iudicando iuxta
 formam signaturæ, locum non ha-
 bet in partibus, ibid. nu. 9. 57
 Regula cancellariæ de non iudi-
 cando iuxta formam supplica-
 tionis, locum habet in petito-
 rio, secus in possessorio, respō.
xxxvii. nu. 5. 63
 Regula cancellariæ de subrogan-
 dis colligantibus, an locum ha-
 beat in quocunq; intruso, in
 Epith. de intru. nu. 68. 94
 Regula prædicta est fauorabilis,
ibi. n. 69. 94. & resp. 42. n. 12. 73
 Regula cancellariæ, sunt strictis-
 sime intelligendæ, ref. 34. n. 4. 57
 Remedium regulæ de triennali,
 personale est, resp. 43. nu. 6. 74
 Renuntiare quilibet potest his,
 quæ in eius fauorem introdu-
 ctæ sunt, resp. 31. nu. 11. 52
 Reprobatur opinio Gomeſii ten-
 nentis, q̃ pensio non vacet per
 contractum matrimonii, re-
 spon. xl. nu. 3. 68
 Reprobatur opinio eiusdem te-
 nentis, q̃ pensio non vacet per
 consecrationem episcopi, ibi.
nu. 4. 68
 Requirens specialem de se men-
 tionem, non venit sub genera-
 litate verborum, respon. 39.
nu. 5. 63
 Res de facili reddit ad pristina-
 naturam, resp. v. nu. 3. 8
 Res una, & eadem non debet di-
 uerso iure censi, respon. x.
nu. 6. 14
 Res temporales beneficium dici
 non possunt, sed res beneficii,
resp. xi. nu. 8. 17
 Rescriptum papæ in beneficiali-
 bus, quando valeat in alterius
 præiudicium, respon. xvii. nu.
me. 4. 26
 Reservatio pensionis habens ho-
 ram, præsumitur primo facta,
resp. ix. nu. 3. 12
 Reservatio papæ testibus proba-
 ri potest, ibid. nu. 7. 12
 Reservatio papæ de duobus ca-
 nonicatus in aliqua ecclesia
 vacaturis, non comprehendit
 canonicatum, ibi ex post crea-
 tum, resp. xiii. nu. 19. 22
 Reservatio secundæ pensionis, non
 facta mentione de prima, nul-
 la est, resp. 31. nu. 1. & 7. 51
 Reservatio beneficii per cessum,
 vel decessum, non comprehen-
 dit beneficium vacans per pri-
 uationem, respon. xxii. nume-
ro 7. 35
 Reservatio in corpore iuris clau-
 sa repellit agentem super spo-
 lio, in Epithoma de intruso,
nume. 96. 97

- Resignans nudum titulum beneficii, pro consequenda pensione super fructibus alterius beneficii, simoniam committit, resp. xi. nu. 4.** 16
- Resignans beneficium de cuius nomine non tenetur, ref. xix. n. 1. 30**
- Resignans beneficium, reseruata sibi parte fructuum, agit de dā no virando, resp. xxvi. n. 11. 45**
- Resignatarius agit de lucro captando, ibid. nu. 12. 45**
- Resignatio beneficii ius non tribuit, nisi a superiore fuerit admissa, resp. xix. nu. 3. 30**
- S
- Secunda prouisio pura, præfertur primæ conditionali resp. xviii. nu. 6. 28**
- Sententia priuatoria quoruncunque beneficiorum, comprehendit pensiones, quæ in titulum dantur, resp. xxxiii. nu. 9. 55**
- Sententia Romani pontificis in melius reformari potest, resp. xxxviii. nu. 1. 66**
- Sententiæ quod ius non competat in beneficio, ex causa prouisi de eo, pensionem non annullant, resp. xix. nu. 12. 31**
- Sequestrari non potest depositum resp. xxi. nu. 3. 34**
- Sequestrari an possint fructus aliorum beneficiorum quæ obtinet debitor pensionis pro illius solutione, ibid. nu. 7. 34**
- Sequestrum fructuum nō fit pauperi, ibid. nu. 2. 34**
- Seruitus non augetur aucto fundo cui debetur, resp. i. nu. 2. 1 & nu. 14. 2**
- Si mandatur certum beneficium conferri, ad collationem episcopi spectans, valet mandatū esto, quod non spectet ad collationē episcopi, si de corpore beneficii constat, resp. xiv. n. 16. 77**
- Simoniam est dare temporale pro consequendo spirituale, resp. xi. nu. 6. 16**
- Simoniam realis priuat quem ipso iure, ibid. nu. 15. 17**
- Simoniam afficit tam dantem quā recipientem, resp. 38. nu. 5. 67**
- Simoniam committit promittēs maiorem pensionem quam beneficium ferre possit, ibidem, nu. 5. 66**
- Simoniacus est excommunicatus ipso iure, resp. xi. nu. 12. 17**
- Simoniacus agēs super spolio auidiri non debet, ibi. nu. 13. 17**
- Simoniacus non gaudet beneficio regulæ de triennali, ibidē, nume. 14. 17**
- Simoniacus est priuatus ipso iure, in Epith. de intr. nu. 63. 94**
- Simoniacus titulū habet, sed elidibilem sua culpa, ibi. n. 65. 94**
- Simoniacus, & intrusus, dicuntur fures, ibi. nu. 67. 94**
- Simoniacus non dicitur intrusus qui beneficium habet ab ordinario compulso a seculari, ad illud**

- illud sibi conferendum, ibidē, ro 18. 1. 2. 60
 nu. 64. 94 Stilus curiæ ius facit, responsi.
 Simoniacus non dicitur. intru- nu. 13. 4
 sus in terminis regulæ de triē- Stilus curiæ Romanæ, pro lege
 nali possessore, ibidem, nume- habetur, respons. xxii. nume-
 ro 85. 96 ro 8. 35
 Societas omnium bonorū, etiā Stilus sacri palatii, est quoddam
 bona futura comprehendit, ius, licet ex facto oriatur, resp.
resp. xiii. nu. 2. 20 xxii. nu. 9. 35
 Spiritualis possessio beneficii, si Stipendia militum nō dantur in-
 ne temporalis est, imperfecta, solutum, nisi in subsidium, resp.
ibid. nu. 74. 2. 95 35. nu. 15. 59
 Spoliatus perceptione annuæ pē Subditi an teneantur obedire præ-
 sionis, de spolio agere potest, lato intruso, in Epith. de inera
 resp. xxxii. nu. 3. 53 T nume. 99. 98
 Staphileus cognitus a Gigante Subrogatum sapiētiaturam elus,
 in Francia, respon. xxxviii. nu- in cuius locum subrogatur, re-
 me. 5. 67 spon. 31. nu. 16. 53
 Statutum de soluēda gabella de Subrogatum est eiusdem iuris,
 contractu, comprehendit con- & tōditionis, cuius est is in cu-
 tractum validum, respons. ix. ius locum subrogatur, respon-
nume. 11. 13 xliii. nu. 3. 74
 Statutum loquens de laudo, in- Successor in beneficio; tenetur
 telligitur de valido, ibidem, ad solutionem decimæ papa-
 nu. 14. 13 palis, non autem is qui fructus
 Statutum faciens mentionem habuit, & postea ad aliam Ec-
 de frequentatione, verificatur clesiam translatus est, resp. xli.
 in duabus vicibus, respōns. xx. nu. 3. 70
 nu. 9. 33
 Statutum quod condemnatus re- Successor proprie in beneficio,
 stituat integros fructus, intel- dicitur, qui titulum, & fru-
 ligitur deductis expensis, resp. ctus habet, respons. xli. nume-
 xxv. nu. 10. 41 ro 13. 71
 Statutum priuans Clericum fru- Successor tam vniuersalis, quam
 ctibus beneficii, quotidianas singularis, vtitur accessione
 distributiones non compræ sui prædecessoris, respon. xliii.
 hendit, respons. xxxv, nume- nu. 4. 74
 Successor in beneficio, est succes-

- for sui prædecessoris, ibidem, Titulus per electionem, & canonicam institutionem, probatur, respons. xxviii. numero 3. 47
- Supplicatio signata, & datata, sufficit pro colorato titulo. resp. 37. nu. 3. 65
- Supplicatio signata sola sufficit ad obtinendum in interdicto recuperandæ, in Epith. de intruso, nu. 34. 91
- Suscipiens in se periculum futuræ iniuriæ, non est obligatus ad insolitum, & inexcogitabile periculum, respons. xlvii. numero 5. 79
- Tiraquellus elegans Doctor, respons. xxiii. nu. 10. 37
- Transactio non operatur circa res de nouo repertas, respons. xiii. nu. 7. 20

T

T Empus, gratiæ, qualitas, & circumstantiæ, testibus probantur, respons. ix. numero 5. 13

Tempus datæ literarum, attendi debet, respons. xii. numero 3. & nume. 14. 18. & respons. 31. nu. 8. 52

Tempora non currunt in damnum ignorantis, respons. xli. numero 12. 73

Testamenti appellatione, venit validum, & non inualidum, respons. ix. nu. 9. 13

Tituli beneficiorum, sunt de iure positiui, respons. xi. numero 1. 16

Tituli beneficiorum quorumcunque, sunt quid spirituale, ibid. nu. 2. 16

Translatio pensionis, etiam auctoritate Apostolica, de vna persona ad aliam, non tollatur in Francia, respons. xvi. numero 3. 78

V

V Alor beneficii in impetratione, exprimi debet, respons. xxvi. nu. 2. 44

Valor exprimitur de stilo curiæ, pro validitate gratiæ, ibidem, nu. 14. 45

Valor ducati, an sit considerandus in solutione pensionis, vt currit Romæ, vbi facta fuit reservatio pensionis, vel vt currit in loco vbi situm est beneficium, super cuius fructibus fuit reservata ipsa pensio, respons. xlix. nu. 1. 81

Vbi defectus non est in persona, sed

- fed in re attenditur tempus,
quo exat conditio, resp. xlv.
nu. 6. 76
- Venditor de euictione non tene-
tur, si res euincatur culpa em-
ptoris, resp. xix. nu. 3. 31
- Venditor licet teneatur de eui-
ctione, de casu cōtingēti, post
contractum, nouo, & inusita-
to non tenetur, respon. xlvii.
nu. 6. 79
- Verba intelligūtur rebus sic stā-
tibus, resp. i. nu. 9. 2
- Verba sunt stricte interpretanda
in materia odiosa, respon. xii.
nu. 9. 118
- Verba literarum, debent ali-
quid operari, respon. xxii. nu-
mero 10. 35
- Verba gratiæ, vel instrumēti, ali-
quid operari debent, respon.
xxv. nu. 8. 40
- Verba sequentia præcedentia de-
clarant, responf. xxvi. nume-
ro 9. 45
- Verba non debent esse absq; ef-
fectu aliquid operandi, ibidē,
nume. 10. 45
- Verba dicuntur esse signa earum
quæ sunt in animo passionum
ibid. nu. 17. 46
- Verba simpliciter prolata, ca-
sum verum non fictum, com-
prehendunt, responf. xxix. nu-
me. 1. 49
- Verba quæcunque, & qualiacun-
que beneficia ecclesiastica, pē-
sionem an comprehendant, re-
spon. 39. nu. 1. 67
- Verba generalia restringuntur
ad habilitatem, ibidem, nume-
ro 3. 67
- Verba præcedentia ex sequenti-
bus declarantur, ibidem, nu-
me. 7. 68
- Verba in pleniori significato, in-
telligenda sunt, respon. xli. nu-
mero 12. 71
- Verba secundum subiectam ma-
teriam, intelligi debent, ibid.
nume. 14. 71
- Verba cum effectu, intelligenda
sunt, respon. l. nume. 3. fol. 83
& in Epithoma de intruso, nu-
mero 71. 95
- Verba legis de possessione bene-
ficii, intelligi debent de effe-
ctuali possessione, in Epitho-
ma de intruso, nu. 72. 95
- Verbum eo ipso, inducit priua-
tionem ipso iure, responf. liii.
nume. 6. 7
- Verbum vacare, priuationem de-
notat, responf. liii. nume-
ro 18. 22
- Verbum fructus, prolatum ab ho-
mine, circa fructus pendentes,
intelligitur non deductis ex-
pensis, responf. xxv. nume-
ro 18. 43
- Verbis declaratur mens, resp. xii.
nume. 10. 19
- Verborum a sono, non est rece-
dendum, responf. xxvi. nume-
ro 11. 10

ro 13.	45	rum, resp. xxvii. nu. 8.	47
Veri iudicis proprium est lites minuere, resp. xxvi. nume- ro 1.	44	ro 9.	47
Veritas perfectissima per amplio- res homines reuelatur, respon. xxxii. nu. 2.	53	ro 2.	38
Viri docti in ecclesia velut splen- dor fulgent firmamenti, resp. xxxv. nu. 2.	58	Urbanus quartus fuit auctor Re- gulæ de valore exprimendo, resp. xxvi. nu. 3.	44
Visitatio ecclesiarum, fit magis intuitu personarum quam re- rum, ideo fit expensis subdito		Vsufuctus regulariter non auge- tur, aucta re, ex qua debetur, resp. i. nu. 13.	2

FINIS INDICIS.

Fol. 3. in summano. 7. dicit factum, corrige, iactura, fol. 3. in ii. Resp. in 6. linea dicit, exprimam, corrige, aperiam, fol. 6. in iii. Resp. in 4. linea dicit, posse, corrige, posset, fol. 14. in x. Resp. in 6. linea, dicit, exemplius, corrige, exemptis, ibi, in 12. linea, dicit, accidit, corrige, accidat ibidem sub nu. 6. dicit, tenerer, corrige, tenere tur, in Resp. xii. fol. 18. in 3. linea, dicit, snia, corrige, sententia, in Resp. xiii. fol. 21. tergo, in 1. linea: dicit, aderant sex adde, aderant nisi sex, in Resp. xiiii. fol. 22. sub nu. 1. dicit, non prodat, corrige non perdat, in Resp. xvi. fol. 24. sub nu. 2. dicit, profectus, corrige, profecturus, in Resp. xvii. fol. 27. tergo, linea 2. dicit, subie etc, corrige, subsistente, & ibidem fol. 29. sub nu. 10. dicit, conditiones, corrige, cō ditione, in Respon. xx. fol. 33. sub nu. 7. dicit ut repellatur, corrige, repellantur, in Resp. xxi. fol. 34. in ultima linea, dicit, de dactile, corrige, pacific. in Resp. xxiii. fol. 36. tergo in 1. linea, dicit, ex iis, corrige requirris, & ibidem sub nu. 3. dicit, nō poquit, corrige non poterit, & ibidem fol. 37. tergo, sub nu. 10. dicit, reseruatur, corrige, reseruata, & ibidem, dicit fructuum ratio, de mas illud uerbum, ratio, in Resp. xxiiii. fol. 39. sub nu. 5. dicit, comprobatur, corrige, comprobat, & ibidem di cit, super regulam, corrige, tegulis, in Resp. xxv. fol. 41. tergo, linea 14. dicit, non obstat, corrige, non obitat, & in linea 20. dicit non est deductione, adde, non est de deductione, in Resp. xxvi. fol. 44. tergo, sub nu. 6. dicit, resignanti corrige, resi gnati, in Resp. xxxi. fol. 51. tergo, sub nu. 4. ubi in diuersis locis dicit, persona, cor rige, personam, & ibidem fol. 52. sub nu. 9. dicit, subrepticia, corrige, subreptitia, & ibidem tergo, sub nu. 14. dicit, persona, corrige, personam, Resp. xxxv. fol. 59. sub nu. 6. dicit quilibet, corrige, quilibet, & ibidem fol. 62. linea. 8. dicit, in Extra uagan. 22. adde, Ioan. 22. super Ref. xxxvi. fol. 63. dicit Brunorio Faunario, cor rige, Frunario, ibidem fol. 64. linea 2. dicit, auctoritatem, corrige, auctoritate, Resp. xxxvii. fol. 65. tergo, linea 2. dicit, possessione, corrige, possessionem, super Ref. xxxviii. fol. 66. dicit, Ioannibaptistz Cardeuario, corrige, Carleuario, super Ref. 39. fol. 67. tergo, dicit, Candranens, corrige, Candianens, in Ref. xlii. fol. 73. tergo. sub n. 9. dicit, signat, corrige signatam, ibid. fol. 74. linea 2. sub nu. 14. dicit, quod est nota qd si, corrige & adde qd est nota dignum, in Resp. xliii. fol. 74. tergo, sub n. 2. dicit, pensinē, corrige, pensionē, & ibi fol. 75. linea. 1. dicit, in persona, corrige, in personā. & ibi. tergo in summano. 4. dicit, suffragantis, corrige, suffra gantis, in Ref. xlv. fol. 77. sub nu. 1. dicit, factam est, corrige, factum est, in Ref. xlvii. fol. 79. tergo, n. 2. dicit. l. scio. corrige l. scio, ibid. fol. 80. in ult. linea, dicit fru ctū, corrige, fructuum, i Ref. xlviii. fol. 81. sub n. 4. de paci. pos. 13. adde, n. 13. i in Ref. l. fol. 83. tergo, in 6. linea, dicit persona, corrige, personam, & in 8. linea, di cit Ioānis baptistz, corrige, Ioannibaptistz, & ibi. sub nu. 2. dicit, clericali, corrige, clericali, & ibi. fol. 84. sub n. 4. dicit, Ioānis baptistz, corrige, Ioannibaptistz, fol. 86 in titulo, ubi dicit, perquā utilis & necessarius, corrige, utile & necessarium, super Epithoma de intus, fol. 88. ubi dicit, Aquilegiese, corrige, Aquilegiens, & ibid. tergo, sub n. 3. dicit, de ecess. corrige, de excess. & ubi dicit, ipso iure esse ipso bene fitio priuatus, corrige, ipso iure est ipso beneficio priuatus, ibi. fol. 90. in 1. linea, ubi dicit, poterat pro ea sed post, corrige & adde, poterat pro ea durante ex cōmunica tione, & ibi fol. 92. tergo, in 1. linea, ubi dicit, iam conferendi, corrige, illam, & in 3. linea, dicit, qua toleranza, corrige, quia tollerantia, & sub n. 47. dicit iustus in beneficio, corrige intrusos, & fol. 94. sub n. 60. dicit, col. 3. 5. diu. in. corrige, col. 3. 8. dist. fol. 99. sub nu. 106. dicit, nu. 1. & 2. in 6. uol. corrige, in 5. uol.

